

RACÛLÎ, HAYATI, EDEBÎ KİŞİLİĞİ VE DİVANI

Esmâ KARAKAŞ

Yüksek Lisans Tezi

Prof. Dr. Ali İrfan AYPAY

TC.
AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ESTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

RACÛLÎ, HAYATI, EDEBÎ KİŞİLİĞİ VE DİVANI

Hazırlayan

Esmâ KARAKAŞ

Danışman

Prof. Dr. Ali İrfan AYPAY

AFYONKARAHİSAR-2008

YEMİN METNİ

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum “Racūlī, hayatı, edebī kişiliği ve divanı” adlı çalışmanın tarafımdan bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilen eserlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanmış olduğumu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

29/08/2008

Esmā KARAKAŞ

TEZ JÜRİSİ KARARI VE ENSTİTÜ ONAYI

JÜRİ ÜYELERİ

İMZA

Tez Danışmanı: Prof. Dr. Ali İrfan AYPAY

Jüri Üyeleri: Yard. Doç. H. Feridun GÜVEN

Yard. Doç. H. İbrahim HAKSEVER

Türk Dili ve Edebiyatı anabilim dalı yüksek lisans yeterlilik öğrencisi Esmâ KARAKAŞ'ın "Racūlī, hayatı, edebî kişiliği ve divanı" başlıklı tezi 29/08/2008 tarihinde saat 16.00'da Lisansüstü Eğitim Öğretim ve sınav yönetmeliğinin ilgili maddeleri uyarınca, yukarıda isim ve imzaları bulunan jüri üyelerince değerlendirilerek kabul edilmiştir.

Doç. Dr. Mehmet KARAKAŞ

MÜDÜR

YÜKSEK LİSANS TEZ ÖZETİ

RACŪLÎ, HAYATI, EDEBÎ KİŞİLİĞİ VE DİVANI

Esmâ KARAKAŞ

AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

Ağustos 2008

TEZ DANIŞMANI: Prof. Dr. Ali İrfan AYPAY

RacŪlî 19. yüzyılda yaşamış, asker emeklisi, pek çok şehirde bulunmuş, ancak divanını yazdığı dönemde Gaziantep'te ikamet eden bir şairdir. Divanını sade bir dille yazmış; telmih, tenasüp, tariz, tevriye sanatlarına yer vermiştir. Kafiye olarak zengin kafiye ve redifin beraber kullanıldığı görülmektedir. Divanda deyimlere ve ağız özelliklerine rastlanmaktadır. Tek nüshası mevcut olan eserde, kelimelerin pek çoğunun yazımı yanlıştır. Divan edebiyatında bilinen gazel konularının dışında toplumsal meselelerin de dile getirildiği görülmektedir. Tasavvufu ve tarikatları şiirinde işlemiştir. Melamilik, Mevlevilik, Bektaşilik, Haydarilik gibi tarikat isimlerine de yer verilmiştir. Özellikle Ehl-i Beyt sevgisinin divanda yoğun olarak işlendiğini görülmektedir. Yazılan tarihlere bakıldığında şairin Abdülaziz ve Abdülmecit zamanında yaşadığı görülmektedir. Yaşadığı bölgenin idarecileri için tarihler yazmıştır. 19. yüzyılın divan şairelerinden biri olan şair, bu yüzyıldaki diğer divan şairlerine benzerlik göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ali , Ehl-i Beyt, Afet, Çeşm-i Şahin, Mecnun

ABSTRACT

RACŪLÎ, HIS LIFE, LITERARY, PERSONALITY AND DIVAN

Esmâ KARAKAŞ

**AFYON KOCATEPE UNIVERSITY
THE INSTITUTE OF SOCIAL SCIENCES
DEPARTMENT OF TURKISH LANGUAGE and LITERATURE**

August 2008

Advisor: Prof. Dr. Ali İrfan AYPAY

Racūlî lived in the nineteenth century and as a retired soldier visited many cities but mainly stayed in Gaziantep while writing his divan (collected poems). He used a plain style and in his rhetoric he usually applied to the expressions like reference, symmetry, sarcasm (quip) and double-entendre. His poems are rich in terms of different kinds of rhymes given together. There is only one copy of his work and most of the words are miswritten in it. Apart from the common ode (gazelle) topics in Divan literature, he mentioned social problems in the collection. In addition, Sufism and some sectarian matters including some heterodox sects like Melami, Mevlevi, Bektâşi, and Haydari take place in his work. Mainly love of “Ehli-i Beyt” (family members of Prophet Mohammed) is emphasized in the collection. Regarding the written dates, it can be estimated that Raculi lived during the reign of Abdulaziz and Abtulmecid. He also wrote some biographies for the local administrators. As one of the Divan poets of nineteenth century, Raculi’s style has many similarities with his contemporaries.

Key-words: Ali, Ehl-i Beyt(family members of prophet Mohammed), Blight, Hawk-eyed, Mecnun(Love-crazed)

ÖNSÖZ

Yüksek lisans tezi olarak Racūlī adlı şairin divanını seçmemizin sebebi çalışılmamış bir eser olmasıdır. Eserin transkripsiyonlu şeklini hazırlarken yazım yanlışlarından, bir kelimenin farklı şekillerde yazılmasından dolayı zorluk çektik. Ve divan metnini ortaya koymaya çalıştık. Şiirlere numaralar verdik. Ölçüleri bulduk. Şairin hakkında bilgi bulamadığımız için divandan hareketle hayatını oluşturduk. Edebi kişiliğini de divandan hareketle yazdık. Tespit ettiğimiz yanlış yazımların doğrularını yazıp, farklı yazımları dipnotta belirttik. Geçen atasözü, deyim, isimler, ağız özellikleri gösteren sözcükleri verdik. Divanda olmayan kısımları yay araç içinde verdik. Birebir ve umumi olarak yararlandığımız eserleri kaynakçada verdik.

Çalışmam sırasında fedakarlık gösteren, bana manevi desteklerini esirgemeyen sevgili eşim ve çocuklarıma; bilgi, birikim ve materyal yönünden destek olan ve bana rehberlik yapan kıymetli hocam Prof. Dr. Ali İrfan AYPAY'a şükranlarımı sunarım.

Esmâ KARAKAŞ

İÇİNDEKİLER

YEMİN METNİ	ii
TEZ JÜRİSİ KARARI VE ENSTİTÜ ONAYI	iii
YÜKSEK LİSANS TEZ ÖZETİ	v
ABSTRACT	vi
ÖNSÖZ.....	vii
İÇİNDEKİLER	viii
GİRİŞ	1
BİRİNCİ BÖLÜM.....	3
ŞAİRİN HAYATI, EDEBİ KİŞİLİĞİ	3
1. ŞAİRİN HAYATI.....	3
2. ESERİ VE SANATI.....	10
2.1. ESERİ	10
2.2. EDEBİ KİŞİLİĞİ	11
2.3. ŞEKİL ÖZELLİKLERİ	13
2.3.1. Sanatlar.....	13
2.3.2. Nazım Biçimleri, Vezinler, İşlenen Konular	15
2.3.3. Dili, Kafiye ve Redif	16
2.3.4. İmlâ Özellikleri.....	24
2.4. MUHTEVA ÖZELLİKLERİ	25
2.4.1. Din ve Tasavvuf	25
2.4.2. Cemiyet	44
İKİNCİ BÖLÜM	60
DİVÂN.....	60
1. GAZELLER	60
2. MUSAMMATLAR	300
3. TARİHLER	325
SONUÇ VE ÖNERİLER.....	334
KAYNAKÇA	335
EKLER.....	336

GİRİŞ

Milli Kütüphanede A6038 demirbaş numarası ile kayıtlı Racūlī divanının tek nüsha olduğunu tespit edildi.19. yüzyılda yazılmış bu eseri Türk Edebiyatı'na kazandırmayı hedefledik.

Bunun için öncelikle metni okuduk ve divanın transkripsiyonlu metnini yazıldı..

Tezkirelerden bilgi bulamadığımız için şairin hayatını metinden yola çıkarak yazıldı. Şairin sade bir dille şiirler yazdığını tespit edildi. Ağız özellikleri taşıyan pek çok kelimenin eserde olduğunu fark edildi. Bunların bir kısmını anlamları ile beraber verildi. Kafiye ve redif bulma konusunda bir sıkıntısının olmadığını fark edildi. Kullanılan vezinleri ve kaç defa kullanıldığını yazıldı. Divanda mısralar vezne uydurulmak için kimi zaman kelimelerdeki bazı eklerin yazılmadığını, bazı kelimelerin farklı şekillerinin kullanıldığını görüldü. Şair “fā'ilün” diye bitmesi gereken bahirleri “fa'lün” diye bitirmiş. Böyle biten yerleri de dipnotta belirtildi. Özellikle imlada fazlaca problem var. Pek çok kelime yanlış yazılmış. Doğrularını metinde verip, yanlışlarını dipnotta belirtildi. Şairin atf vavını izafet kesresi ile, izafet kesresini de atf vavı ile yazdığını görüldü. Pek çok yerde de atf vavını yazmadığını görüldü. Böyle olan yerleri parantez içinde yazıldı. Birkaç kelimedede emin olmadığımız yerleri parantez içinde yazıldı. Ayrıca ismin belirtme halini bazı yerlerde “ى” harfi ile yazdığını bazı yerlerde ise yazmadığını görüldü.

Nüshada kapağın iç yüzünde Arif Hikmet Paşa tarafından divanın okunmasını tavsiye eden bir not vardır. Yazılan 257 gazel genellikle 7 beyitlidir. Hz. Peygamber, Ehl-i Beyt, Āl-i abā hakkında yazılan gazeller 7 beyitin üzerindedir.

Divanda geçen ayet, hadis ve Arapça ibareleri Türkçe karşılıkları ile beraber verdik.

Deyim ve atasözlerini tespit edip anlamları ile birlikte verdik.

Şairin gerçek yaşamla ilgili kullandığı mekân isimleri Halep, Şam, Antep, Urfa, Adana, Maraş, Besni, İstanbul'dur. Bunun dışında diğer divanlarda geçen mekan isimlerine de rastlanmaktadır.

Pek çok Şair adının divanda geğtiğini görüyoruz. Özellikle 238. gazelde pek çok Şair ismi bir arada verilmiş. Ancak Şairin Fuz l  ve özellikle Nef 'i'den etkilendiğini fark ediyoruz.

Metnin incelenmesi sırasında Şiirler numaralanırken gazelerde kısaltma kullanmayarak "g" yazılmadı. Diğer alıntıların ise hangi nazım Őekilleri ile yazıldığı belirtildi. Eğer tarihse önce varak numarası sonra kağıncı tarih olduğunu ve beyit numarasını verildi.

BİRİNCİ BÖLÜM

ŞAİRİN HAYATI, EDEBÎ KİŞİLİĞİ

1. ŞAİRİN HAYATI

Şairin hayatı hakkında tezkirelerde bilgi bulunmamaktadır. Hayatı hakkındaki bilgileri divanından hareketle verebileceğiz. Şair 19. yüzyılda yaşamış, mesleği askerlik olan bir kişidir. Bazı beyitlerden anladığımız kadarıyla emeklidir ve şiirlerinin belki de bir kısmını emekli iken yazmıştır. Şam, Halep, Antep şairin yaşadığı şehirlerdendir. Kimi zaman İstanbul'a da gittiğini ancak orada eğlenmeyi sevmediğini anlıyoruz. Antep'in kendi memleketi olmadığını ifade eden şair, orada yaşadığını ifade ediyor. Belki de Antepli bir hanımla yaptığı evlilik, şairin oraya yerleşmesine sebep olmuştur.

‘Ayntāb bizi bend eyledi bir zülf(i) kemende

Eyyām-ı bahār seyre çıķup ‘Ayn-ı Lebende(4. müseddes, 1. bend, 5.-6. mısralar)

Şairin yazdığı tarihlerden Abdülaziz, Abdülmecit zamanlarında yaşadığını anlıyoruz. Ayrıca Şam-ı Şerif'te Asker Müşiri Emin Paşa, Cevdet Paşa, Derviş Paşa gibi kişilerin adlarının zikredilmesi şairin yaşadığı tarih hakkında bize ışık tutmaktadır. Abdülmecit'in 1839-1861 tarihleri arasında yaşadığını , Abdülaziz'in de 1861-1876 yılları arasında padişahlık yaptığını düşünürsek şairin bu tarihler arası yaşadığına kanaat getirilebilir. Ayrıca yazdığı en son tarihleri de 1871 yılında yazdığı görülmektedir.

Hāk-pāye yüz sürüp didi Racūlī (tā)rihi

Bendeyiz faķır du‘ācıyam efendim rūz (u) şeb

1287

(90a, 6. tarih, 11)

Ey Racūlī yine tekrār eyleyüp cihād için

Söyle bir sultān-ı tārīḡ Ġāzi min ‘Abdulmecīd

1272 (89b, 4. tarih)

Şair ömrünün askerde nöbet tutmakla geçtiğini belirtiyor.

Racūlī ‘asker-i ḡālī nöbetle geçti bu ‘ömrüm

Bitürdi sīnemi ḡālā yakın aḡḡāba dek şubuh¹ (21b, 61, 7)

Kimesne māni‘ olmaz sāye-i şāhānede çünkü

Racūlī ‘asker-i zāt-ı teḡā‘ūd bende-ḡāndandır (35b, 112, 7)

Şair utangaç olduğu için rahat bir geçiminin olmadığını söylüyor. Belki daha rahat bir yapıya sahip olsa, durumunu anlatabilse veya üst makamlarda olan insanlara kaside yazsa idi ekonomik açıdan iyi bir durumda olabileceğini ifade ediyor.

Maḡrem olmaz baḡtımız çekmiş yüzine bir niḡāb

Rızḡımız artardı belki olmasam ehl-i hicāb(10 b, 32, 1)

Şair gurbette yedi yıl, yedi yer gezdiğini söylüyor. Yani ömrünü gezmekle geçirmiş. Aynı zamanda gurbette ikamet etmek zorunda kaldığını anlıyoruz.

Ġarīb nāçizi² ḡurbet³ eylemiş yazık yedi yılda

Yedi kez yedi yıl ḡurbet gezüp ben olmuşum üstād (23a, 67, 5)

Ey Racūlī ḡurbet ilde böyle iskān eyleyüp

Sen baña cevr ü cefāyı bend-i ḡanūn eylediñ (52a,168, 8)

¹ Kelimeyi vezne uydurmak için birinci hecede imale yaptık.

² Kelime “nā‘çiz” şeklinde yazılmış.

³ Bu sözcük “ḡurbet” şeklinde yazılmış. Ağız özelliği gösteriyor.

Şairin sosyal hayattaki birtakım aksaklıklardan rahatsız olduğunu anlıyoruz. Aynı zamanda kendi değerlerini koruduğu için ulaşabileceği bazı maddi şeylerden mahrum kaldığını belirtiyor.

Hakimiñ ağızını rüşvet tutdu toğru söylemez

İşde bu da'vā-yı 'aşkı faşl iderim ben baña (5a, 15, 6)

Mey-i rüşvetle Nāşid neş'elenmiş şehr-i Haleb'de

Hiľāfı neş'et itdi valilik bu zāta bühtāndır (35 b, 112, 2)

Meger ol nehr-i bartıldan nice biñ kāse nüş itmiş

İşin yoksa yürü filcan ile sen var anı kıandır(35b, 112, 3)

Şair kendisinin varoşa tayin edildiğini anlatıyor.

Şıdkıle āh eylesem iħrāk olup 'ālem yanar

Bir āteşbāzım ki saçup kıapladı etrafa nār

Fī-sebīl-illāh yūri imdāda 'aşk ğavğāsı var

'İzzet ile yegdir Allāh yeg diyü feryād (u) zār

Kal'a-i ğamda seni varoşa ta'yin itdiler (85 b, 3. muhammes, 5. bend)

Şairin Ayntab(Antep), Ayn-ı Leben(Alleben)⁴, Karataş (Gaziantep'te şu anda bir mahalle geçmişte ise bir mesire yeri imiş.) isimlerinden yola çıkarak Gaziantep'te bulunduğunu söyleyebiliriz

'Ayntāb bizi bend eyledi bir zülf-i kemende

Eyyām-ı bahār seyre kııķup 'Ayn-ı Lebende (83a, 4. müsed., 1.bend, 5. ve 6. m.)

⁴ Alleben, süt yoğurt kaynağı anlamına gelen bu sözcük Gaziantep'i Şehit Kamil ve Şahin Bey olmak üzere ikiye ayıran derenin adıdır. Vaktiyle bu dere öylesine köpürerek bembeyaz akarmış ki akanın su mu yoksa süt mü olduğu bilinemezmiş. Halk burada yüzermiş. Hıdırellezde dilek kağıtlarını bu dereye atarmış.-
www.eskilisozluk.com

Mest olmuş o hūb kalmamış hiç ‘aql ki başda

Bir başka hüsün peydā olup göz ile kaçda

Tut bakçesi mi niyeti bilmem Karaman’da (83a, 4. müseddes, 4. bend, 1-3.)

Şair canını din ve devlet yoluna adadığı için asker olduğunu söylüyor.

Ey Racūlī rāh-ı dīn-i devlete cān bahş idüp

‘İyd-ı ekberdir diyü geydim bu ‘asker kisveti (76 b, 253, 7)

Saraya gelip gittikçe sevdiğinin yüzünün kendisine maaş olduğunu belirtiyor. Belli ki bir yere gittiğinde bir güzel görüyor ve sanki maaşını almış gibi hissediyor. Maaş kelimesinin yaşama sevinci anlamına geldiği de göz önüne alınarak şairin saray dediği yere gittiğinde mutlu olduğu , yaşama sevinci ile dolduğu anlamı da çıkarılabilir.

Beher māh yüziñi gördükce ‘ömrüm şarf idersin sen

Baña ma‘āş yüzün görmek gelüp gitdikce serāya (70a, 233, 6)

Ömrünün sonunda olduğuna inanıyor, yaşlılıktan şikâyet ediyor.

Riyādan geç kemālīñ şat tamā‘ı ele bahş eyle

Racūlī āhır ‘ömrüñ yok devāsı hiçbir imkânı (75b, 250, 15)

Uçdu başdan gitdi genclik devleti hümā imiş

İhtiyarlık başa gerçekden şahīh belā imiş (40a, 128, 1)

Şairin Adana ve civarını gördüğünü, o civarda bir Türkmen güzeline âşık olduğunu anlıyoruz.

Mār-ı zülfüñ gösterüp zīr-i külāhdan simsiyāh

‘Aqlımı aldı o Türkmen obasına gitdi āh

Çeşm-i ejder zülfi mār kākülleriniñ her teli

Şāhmārān al'ası tahtında urmuş aymegāh (67a, 221, 1.-2)

Şairin çocukken çok gurbet gezdiğini; Şam'da bulunduğunu, Halep'in ise şairler memleketi olduğunu, orada kimsenin Türkçe şiir yazamadığını kendisinin ise Türkçe şiirler yazdığı halde kıymetinin bilinmediğini anlıyoruz Antep'in de şairin son durağı olduğunu anlıyoruz.

1. Zāti āsitāniyem neslim 'aceb tatar imiş

ıfl iken gezdim dolandım baña gurbet yār imiş

2. Şormuşum tā pīr olunca didiler āır Şam

Şam baña virdi aber kim ısmetim nişār imiş

3. İdemez inşā 'Arab Tūrki lisān üzre şi'ir

Bilmedi bizi Haleb kim şāib-i eş'ār imiş

4. Bir vesile fet-i bāb oldu bize me'mūriyet

Ya'ni çok mecbūr degilim bu zārār bu kār imiş

5. Añladım gezmek cihānı kār u kesbi bendeniñ

ande bir nad-i hūner var ise aşıldār imiş

6. Sermiş ol metā'ını bir post-nişīn güher fūrut

al'ealtı oş müreffeh bir şīriñ pazar imiş

7. 'Ayntab dillerde meşhūr eşkiyāsı var ise

Ey Racūlī çok haqıkat ehl-i diller var imiş (39a, 124)

Şairin Gavurdağı'ndan Ulaşlı bir güzele sevdalandığını öğreniyoruz.

Haqıkatle güzel etvārı belli bir dilāver bu

Suāl itdim didiler ki Gavur Tağlı Ulaş'dandır (35a, 111, 3)

Peygamber soyundan geldiğini söylüyor.

Racūlī Āl-i Evlād-ı Resūl olduğına işbāt

Giyüp 'aşkıñ külāhıñ başıma meydāna geldim hū (64 b, 210, 7)

Şairin alçakgönüllü olduğunu anlıyoruz.

'Ankalara 'anğa görünüp pestle pestiz

Allāh da bilür kul sezer bizde kibir yok (49a, 155, 5)

Yaşayış olarak orta yolu takip ettiğini söylüyor.

Eger 'ālim iseñ 'ilmiñ kemāliñ sende kıalsun heb

Ne öyle şofı mizācım ne ziyādece haşhāşım(56b,180, 4)

Şair divanda iki defa "İsmim İsmail" diyor. Buradan yola çıkarak şairin adının İsmail olabileceği düşünülse bile; hem kurban hadisesi içinde verilmesi hem de pek çok şiirde şairin kendisin peygamberlerle özdeşleştirmesi bu ihtimali zayıflatıyor.

Nice ben başş eyleyüp kılmam saña teslīm-i cān

Zāt-ı kıurbānem Racūlī çünkü ismim İsmā'ıl (54a, 170,7)

Ḥākpāy-ı Ehl-i Beyt'e kılmışım cānım fedā

'İyd-ı ekberdir baña çün zāt-ı ismim İsmā'īl (54b, 173,6)

2. ESERİ VE SANATI

2.1. ESERİ

Toplam 92 varak olan eserin iç kapağında divanın okunmasını tavsiye eden Arif Hikmet Paşa tarafından yazılmış bir not var.

Eser hem Arap rakamları ile hem de günümüzde kullandığımız rakamlarla numaralanmış. Arap rakamları ile numaralandırılmış sayfalardan 19a,19b, 67a, 67b, 79a, 79 b, 80a, 80 b divanda yoktur.

Günümüz rakamları ile numaralanmış sayfalardan 19. varak yok.

5 b , 12 b'de Zihni'den şiir var.17 b, 19 b, 24 b'ye sonradan not düşülmüş. 40 b, 46 b, 50 b boşmuş, daha sonra üzerinde toplama işlemi yapılmış.

24 b'de (esere sonradan eklenen) Zübeyde adlı bir hanımın ölüm tarihi ve onun için yazılmış bir şiir var.

90 b'de yazılan tarih ile 92 a'da yazılan tarih aynı. Yani yazılan sayfa tekrar yazılmış.

Rabita bir sayfanın altına yazılan ve bir sonraki sayfanın ilk kelimesi olan sözcüktür. Sayfa takibine kolaylık sağlar. Bazen harf ile de rabita yapılabilir.Müşir, rakabe, çoban, ayak, payende gibi isimleri vardır.

3, 4, 6, 7, 10, 11, 13, 14, 15, 20, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 34, 36, 39, 45, 51, 52, 54, 56, 60, 61, 62, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 73, 74, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 87, 88, 89 b'de rabita var.

Şair 62 b'de rabita olan “menba” ile başlayan şiiri ve 66 b'deki “gelürse” rabitası ile başlayan şiiri muhtemelen unutmuş. Bu şiirleri 63 b'de yazmış.

7 b'de “mu'cizât” rabitası var ancak başka bir sayfanın bu rabita ile başladığını göremedik.

88 b'deki rabıta olan "başımda" rabıtası ile 78 a'da karşılaşıyoruz. Ve sayfa Arap rakamları ile "٨١" (81) şeklinde numaralanmış. Yani muhtemelen cildi dağılan divanın, tekrar ciltlenirken sayfalarının yeri değiştirilmiş.

Eser besmele ile başlıyor.

71 b ve 72 a'da beyitlerde geçen şair isimlerinin sayısı sayfa kenarına sonradan eklenmiş. Çünkü 5 b ve 12b de Zihni'ye ait şiirlerin yazıldığı mürekkep ve yazıyla buradaki yazı benzerlik gösteriyor. Zihni'ye ait şiirleri ve eklenen notları dipnotta verdik.

2.2. EDEBİ KİŞİLİĞİ

Şair derd çekmekte Fuzûlî'den daha ileri olduğunu söylüyor. Dolayısıyla şairin Fuzûlî'den etkilendiğini anlıyoruz.

Fuzûlî giderdi 'aklı başından gelüp görse

Beni başdan ayağa derd-i hecr-i yâre yazmışlar(32 b, 100, 6)

Türkçe şiir yazmayı tercih ediyor.

La'li gevherdir müzeyyen Fârisî naḥv-i lisân

Naẓmımız Türkî zebândır silk-i dürdâne lafız

Gerçi kim güzîde-i Fârisî maḳbûldür faḳaḫ

Şâh-ı İnan'a degil bu pâdişâhâne lafız (44 a, 140, 4.-5)

Şiirinin fal olmadığını, ledün ilmine ait konuları anlattığını söylüyor.

Hep 'ilm-i ledündür sözüümüz şanma remildir

Zâhid yürü olmaz bize enbâz-ı muḫabbet (14 b, 44, 5)

Şair hikmet denizinden rüya tabir ederek, ağzından sedef döktüğünü belirtiyor.

Ağzını açmış Racūlī'dir töker ya'ni şadef

Baħr-ı hikmetden mu'abbir ta'biri bu rü'yā (5a, 14,7)

Şiirlerinin çok olduğunu, bir deftere sığmayacağını, ancak gemiye yüklenebileceğini ifade ediyor.

Ey Racūlī bilmem ammā bu seniñ eş'ārını

Bir büyük sefīne ister şanma ki defter çeker (27b,81,7)

84 b'de şair Nef'ī'nin bir gazelinin tahmisini yazmış.

Biz ħarābātız dem-i esrārdır eglencemiz

Ehl-i 'aşkıız sāķī-i ebrārdır eglencemiz

'Āķıl-ı Cibrīl gayri kārdir eglencemiz

Perde-i dilden ħayāl-i yārdır eglencemiz

Gicelerde şūret-i dildār(dır) eglencemiz

69a, 229,6-7. beyitler merhun beyittir.

6.Cevr-i 'aşkıñla olan üftāde cennetlik olur

Ĥüsünü ol bāğ-ı İrem'dir kākülüñ bir ħaymegāh

7. Ĥaymegāh-ı 'ālidir hem ħānķāh-ı 'ālī dil

Ey Racūlī ħaķ mu'iniñ 'aşkı serinde külāh

Sözü çok uzatmamak gerektiği, şairlerin geceleri uykusuz kaldığını, bu nedenle de yanlış bir şeyler yazmaktan çekindiğini söylüyor.

Söz uzatma ‘aqlıñı başına al sen elvirir

Uyķusuz serāsime kelāma ‘ālem gülmesüñ

Ey Racūlī düşmeyüp elden ķalem eş‘ār için

Var mı bir şā‘ir ki gice rāḫatı bozulmasuñ (52a, 163, 6-7)

Kendisinden önce gelenlerin, büyük şair olduklarını, ama artık iyi şair yetişmediğini söylüyor.

Racūlī ķande var sultān-ı şā‘ir şimdi pek nadir

Kemāl ehli bu Türk’ün ağızın açdırmaz evā‘iller (30b, 93, 7)

Şiirleri ile övünmemesi gerektiğini belirtiyor. Buradan da şairin alçakgönüllü bir şair olduğunu çıkarabiliriz.

Mağrūr-ı şī‘ir olma şaķın ‘aynı ḫaḫādır

Yüz yerde Racūli yine ğubāra yapışmaz (37a, 118, 7)

Kendisini gazel yazmakla görevli hissediyor .

Cihānda ķalmadı gitdi gazel-ḫ^vān var ise nādir

Racūlī sen misiñ meydān-ı ‘aşķıñ şimdi me‘mūrı (245, 7.)

2.3. ŞEKİL ÖZELLİKLERİ

2.3.1. Sanatlar

Biz şairin her sanatına örnek vermedik. Sıkça rastlanan sanatlara örnekler verdik.

i. Hüsn-i ta‘lil:

Sevgilinin Sultan Beyazıt semtinde olduğu için vücut çarşısının yakınlarının dülbentçi olduğu ve beyaz olduğu vurgulanıyor.

Çünkü semt-i dilberîñ Sulţan Beyāzīd-ı Veli

Ķurb-ı çarşū-yı vüçüd dülbendcidir elan beyāz (42 b,135, 4-5.)

ii. Tariz :

Öküzün genç görünmek için kendisini buzağa gibi gördüğünü, cahilin ise hikmetten söz ettiğini ifade etmektedir.

Gāv gençlik iddi ‘āsıyla olur bir buzağa

Āmi lafızıyla gördüm baḥş-i ḥikmet dem urup (12a, 37,5.)

iii. Telmih:

Şair Halep Valisi Naşid’i eleştirirken onun kendisini Süleyman zannettiğini söylüyor.

Geçince destine vali-i velāyet ḥükm ol anda

İki gün ḥükm için kendi(yi) şandın ki *Süleyman*’dır(35b,112, 5)

iv. Tenasüp:

Şair gözyaşlarının zemzem olup vücudunu yıkadığını, “emrediniz” hükmünün kalp Ka’be’sinde olduğunu, sinesinin Arafat olduğunu ifade ediyor.

Gözlerim *zemzem* vüçüdüm ğasl idüb kıldım nidā

Ka’be-i kalbimde *lebbeyk* sinem üzre ‘*Arafāt* (15a, 45, 4.)

v. Tevriye:

Şair Şām kelimesini hem akşam hem de Şam şehri anlamında kullanmış.

Çeküb fānūs-ı fikrim düşdi önüme benim *Şām*’dan

Geçüb Haleb'i getürdi beni 'Ayntāb'a dek şubuh⁵ (21 b, 61,6)

2.3.2. Nazım Biçimleri, Vezinler

Divanda 257 gazel, 9 tarih, 6 müseddes, 6 muhammes, 1 terci-i bend, 1 müselles 1 tane de tahmis var.

Şiir sayısı	Vezin
178+4=182	Fā'ilātün/ Fā'ilātün/ Fā'ilātün/Fā'ilün Fā'ilātün/ Fā'ilātün/ Fā'ilātün/ Fā'ilün (Fa'lün) (108. gazel, 5. müseddes, 3. ve 6. tarihler)
71	Mefā'ilün/ Mefā'ilün/ Mefā'ilün/ Mefā'ilün
20	Mef'ülü/Mefā'ilü/ Mefā'ilü/Fe'ülün
8	Fe'ilātün/ Fe'ilātün/ Fe'ilātün/Fe'ilün
1	Müstef'ilātün/Müstef'ilātün
1	Mefā'ilün/Mefā'ilün/Fe'ülün
1	Fā'ilātün/Fā'ilātün/Fā'ilün

Divanda farklı konularda gazellerin yazıldığını görüyoruz. Ancak genel olarak öğretici ve hicvedici şiirlerinin daha ön planda olduğunu söyleyebiliriz Nef'î'nin bir şiirini tahmis etmesi, birini de tanzir etmesi şairin şiirlerini yazarken Nef'î'den etkilendiğini göstermektedir. Şairin 226. gazeli Nef'î'ye nispet ettiğini , 229. gazelde ise Nef'î'nin

⁵ Mısrayı vezne uydurulamak için bu kelimenin ilk hecesinde imale yapılmıştır.

gazelini tanzir ettiğini görüyoruz. Ayrıca 7(Nefî divanında 1.gazel) , 44(Nefî divanında 20. gazel) 58(Nefî divanında 27. gazel), 88(Nefî divanında 29. gazel), 95(Nefî divanında 29-30. gazeller), 100(Nefî divanında 29-30) numaralı gazellerinde Nefî' nin gazelleri ile aynı redifte ve vezinde gazeller yazdığını gözlemledik.

2.3.3. Dil ve Üslup

i. Dili

Şairin mahalli bir şair olduğu, dolayısı ile de dilinin sade olduğu görülmektedir.

19. yüzyılda şiirlerin duygu derinliğinden ve hayal zenginliğinden yoksun oldukları; dinî- tasavvufî şiirlere ilginin arttığı görülmektedir.(Mengi, 1995:234)

Divanda dilin oldukça sade olduğunu gördük. Zaman zaman bazı kelimelerin halk söyleyişi ile şiire girdiğini görüyoruz. “Keyyāl” kelimesinin bozulmuşu olan “kiyāl” kelimesi veya “kadr” kökünden geldiğini düşündüğümüz “kaddare” kelimesi “iyilik” anlamındaki “ilik” kullanımları gibi.

Bunların bazıları Antep yöresine ait, bazılarının ise yöresini bulamadık.

bağçe: bahçe (83b, 4. müseddes,4. bent, 3. mısra)

baya: Hakikaten, gerçekten, ciddî olarak(32a, 99, 5a)

besebelli: besbelli (84a, 2. muhammes, 1. bent, 4. mısra)

digme: değme, seçme,üstün, en üstün (30b, 92,6b)

eylik:iyilik (56b, 181,3)

el vermek: kafi gelmek (52b, 166, 3)

fak: tuzak, kapan (57b, 186,1a)

ğari: artık, bundan böyle (T. bend-81b, 6. bend, 5. mısra)

göz belirtmek: Hiddetle ya da korkutmak için gözlerinin akını göstererek bakmak (32a, 99, 5b)

halal: helal (69a, 228,3)

İlik: iyilik (59b, 193,6b)

ķabīhāt: Kabahat (51b, 161, 4)

kendiyi: kendini (21a, 59, 5)

ķurbet:gurbet (23a,67,5)

külek: tahta kova (52a,164,6)

muhanet: kimseye yardım etmeyen, iş bitirmeyen (88a, 6. müseddes, 2. bend, birinci mısra)

müddehem: tembel/ suçlu, kabahatli (28a,83,6)

nüsibet: musibet (47a, 148,4)

sabı (çocuk): akli ermeyen küçük çocuk(29b, 89,6b)

söyünmek: sönmek (9a, 26,2)

suval: soru (34a,107, 2)

şemş: güneş (54a, 171,4)

tehaffün: kokuşma (35a,111, 6b)

tölek: kurnaz, açığıöz, düzenci- (29b, 89,7)

zati: zaten (20b, 57, 5)

zerzele: zelzele, deprem.(70b, 235, 4b)

Bunların dışında eczalı kibrid(56a,178,2), Galata Kulesi(32a, 99,6) ,telğıraf(81a, terci-i bend, 4. bend, 7. mısra) ve varoş (85b, 3. muhammes, 5. bend, 5. mısra), fabrika (22a, 63,5) gibi kelimelerle karşılaştık.

Kullanılan deyim ve atasözleri:

Deyimler:

Arasını soğutmak: zaman geçmek; eski yakınlık dostluk kalmamak

Yaraşmaz mı bize bu bādeyi çörekle ikramıñ

Biraz sen istirāhat it arasını soğutduñ tüt (15a, 46, 3)

'*Ayvazkasap* : (ayvaz kasap hep bir hesap) ha öyle ha böyle, ikisi de bir

Cüz-i irtikāba meyl itmez bu nās çok çok iyü

Ya'ni bi'l-cümle şadākatde mişāl 'ayvazkasāb (10b, 32,4)

Başını gözünü yarmak: bir işi kötü yapmak, istenildiği gibi yapmamak;

Düşürüp başını gözünü yarma böyle eş'arīñ

Bu dillerde meşeldir lāf ile helvā pişer mi ya (7b, 20, 2)

lafla helva pişmez. Şöyle yaparım, böyle yaparım demekle yapılması gereken iş yapılmaz.

Düşürüp başını gözünü yarma böyle eş'arīñ

Bu dillerde meşeldir lāf ile helvā pişer mi ya (7b, 20, 2)

Can kulağın aç-: çok dikkatli dinlemek

Cān kulağın aç gözüñ diñle naşīḥ bu saña

Gezme beyhūde cihānda 'ömrünü itme hebā (3b,10, 1)

Dalga saymak: oyalanmak; boş ve aylak durmak; yersiz ve gereksiz şeylerle uğraşmak

Baḥr-i dünyā dalğa saydırdı geçürdi 'ömrümüz

Ol geçen gitti geleni şay ki bir dalğa imiş (40a, 128, 2)

Demir leblebi: Başa çıkılması güç kimse

Beni mizāna urma zāt-ı ayarım ağır taşım

Dişin geçmez temürden leblebiyem bir çetin aşım(56 b,180,1)

Göz belirtmek: Hiddetle ya da korkutmak için gözlerinin akını göstererek bakmak

Ba'zı eşhāşa hüküm eyler baya hiddetlenür

Göz belerdir baş şalar tütün içer faşır faşır (32 a, 99, 5)

Göz boyamak: kandırmak, yanıltmak, gösterişle aldatmak

İşte bu renk ile felek 'ālemin gözin boyar

Anıñ için gösterir envā emtā-ı Firenk (53b,169, 6)

Göz(ü) kesmemek: bir işi yapabilme konusunda kendine veya başkalarına güvenmemek

O çifte kayık Beykoz'a Kağıdhāne dek tut

Akındı'(y)ı göz kesmez ise ba'z yedek tut (14 a, 41, 1)

Kamuştan at sürmek: Çocukça davranmak (?)

Müdde'î meydāna çıkdı bir kamuştan at sürüp

'Ālemî tekzīb mā'il gayret-i cehle uyup (12a, 37, 1)

Kan ter içinde kalmak: çok terli, yorgun, perişan

Ey Raculî gördüğim rü'yâyı ta'bîr eyledim

Çeşmimi açdım ki kan ter içre kalmış cāmeḥ vāb (10b, 31,7)

Kazı koz anlamak: söylenen şeyi yanlış anlamak

Yeter çok söyleme şikârı hâtır ürkmesin senden

Racûlî kazı koz añlama bul eş'âra hûb elfâz (44 b , 141, 7.)

Kırmızıdan sah çekmek: Doğrudur diye ısrar etmek(?)

Gâfil olma kayd-ı esrârîñ açup her rengini

Pek günâhmış ey Racûlî kırmızıdan çekme sah (21 a, 59,7)

Tel kırmak (ül kırmak): Münasebetsiz harekette bulunmak, hata işlemek

Divanda üç kere geçen bu deyim zahid (31a,93,5), sevgili (53a,167,2) ve riya ehlinin özelliği olarak verilmiştir.

Şumâşî ehl-i diller destegâhına eliñ şundı

Riyâ ehl yine til kırdı şun' bu riyâdandır (29a, 86, 5)

Uyur yılanın kuyruğuna basma, hatardır: kötü bir kimseye kötülük yapacak fırsat vermek

Uyur yılanıñ kuyruğu(na) basma hatardır

Zülf-i siyeh-i yâre toğunmam hâzerimden (87a, 5.muhammes, 2.bend, 4.-5. mısralar)

Yüz karasr: utanılacak bir durum veya şey, yüz kiri

Yüz karasını kul yüzüne urmadı Bârî

Şahrâda hafîf qahve-i filcâna bakılmaz (37 b, 120, 3)

Yüze kıl elek tutmak: utanmayı gizlemek

Racūlī benim hoppa begim çok güzel ammā

Utanmaya gelmez yüziñe bir kıl elek tut (14a, 41 ,7 b)

Yüzün ağ olsun: Sağ ol.

Yüzüñ ağ olsun diyü bir pīr eyledi du'ā

Hamdulillāh bizde aḥvāl-i kemāl buldı vuḳū' (45a, 142, 3)

Yüzünü ağartmak: beğenilir bir iş yapmak, iş ve davranışlarıyla yakınlarının övünmesine sebep olmak

Māst te'sīr eylemiş ol liḥye-i beyāzına

Yüzüm ağ eyler diyü şanmış ki şābūn'uz-zünüb(12a, 37,4)

Zoka almak: Tuzağa düşmek, zarara uğramak

Kimse'yi ta'n eyleme zoka alup meclisde

Sāḳīniñ destinde ḥāzırdır ecel cāmına baḳ (49 b, 156, 4)

Atasözleri:

Bir musibet bin nasihattan yegdir: Yaşanan olaylar öğütlerden daha etkilidir.

Biñ naṣīhat kār kılmaz bir nuṣībet yeg aña

Cild-i ḥıznırı ne mümkün eylemek teḥīr debbāğ (47a, 148, 4)

Çok bilen, çok yanılır: Çok bildiği için kendine güvenen kişi bilmediği şeylere de karışır ve bunlarda yanılır.

Gerçi dillerde meşeldir çok bilen çok yañılır

Ba'zı bu maḥbūb-ı kāmīl diyü bir meczūba çat (14b, 43,5)

Dost başa düşman ayağa bakar: Temiz giyinip kuşanmanın gerekliliğini anlatır.

Maḥbūb yüzine bakma ḥarāmdır didiñ ammā

Dost başa bakar pāyile dāmāne bakılmaz (37 b, 120, 5)

Her kuşun eti yenmez: Herkes zorbalığa boyun eğmez, buna karşı gelecekler de çıkar.

Ya'ni bu meşhūr meşeldir her kuşun yenmez eti

Bir temirden leblebi gelmiş ki ḳalbūr üstüne (69 b , 231, 6)

Kimsenin ettiği yanına kalmaz: Yapılan bir kötülük en sonunda sahibine geri döner.

Ey Racūlī ḳaḅḅı ḥayvān olsa āḥiri bulur

Kimseniñ itdiği kalmaz yanına kim ḡam yesem(57 b,184,7)

Kul beşer insān şaşar: İnsanın hatasız olmayacağını anlatır.

Kul beşer insān şaşar haftada bir beyt söyleme

Ḳande eş'ār-ı nezāket çün bu ma'nā-yı'abeş (17a, 55g,2)

Mısır unundan baklava olmaz: İmkānsız olanı ifade eder.

Ḳalmamış cihānda fāhim biñde birdir bu 'aşır

Sık ilekten geçse asla baklava olmaz mısır (32 a, 99, 1)

Semekde bed ta' affün hâşıl olsa bil ki başdandır (Balık baştan kokar): Bir işteki aksaklık başta olandan kaynaklanır.

Didim ğayet güzeldir bu didiler baħr-i 'iřyāndan

Semekde bed ta' affün hâşıl olsa bil ki başdandır (35a,111,6)

ii. Kafiye ve redif:

Divanda redif ve zengin kafiyenin yoğun olarak kullanıldığını görmekteyiz. Tam kafiye örneği:

Bā-i bismillāh 'aşk cām-ı mey-i fazl-ı Hudā

Noğta-i 'ilm-i ledün baħrinde sākī reh-nümā(1a, 2,1)

Tam kafiye ile redifin beraber kullanımına örneği:

Daħi bīmāra ölmezden ümīd īmā' ider vāriř

Kimi cān derdine düşmüş kimi ħülyā ider vāriř(17b,52,1)

Zengin kafiye ile redifin beraber kullanımına örneği:

Güzel ol çeřm-i maħmūrīñ meyi nāz u řafādandır

Yaħud sitemi ağyārı çeküp cevri-cefādandır(33b,104,1)

Zengin kafiye örneği:

Bu bahār nevrüz(-ı) sulṫāni cemāl itdi zuhūr

Açup esrār-ı Ħüseyni bize ezhārīde nūr(34a, 106,1)

2.3.4. İmlā Özellikleri

Divanda atıf vavını izafet kesresi ile yazılmış. Pek çok yerde bu kullanıma rastlamaktayız. Örneğin 5. gazel 1 b’de bu şekilde yazmış. (جورى جفا) Böyle kullanımların tamamını dipnotta belirttik.

İzafet kesresini de atıf vavı ile yazmış. (233. gazel, 5 b’de aḥsen-i taḫvīm)

Metinde olmayan bizce eklenen ses ve heceler parantezle gösterilmiştir.

Şair ismin belirtme halini genellikle yazmamış. Biz böyle yazdığı yerleri yay araç içinde gösterdik. Örnek 12. gazel, 2 a’da “ahlakı” kelimesi.

Ayrıca ünlü ile biten yerlerde “ye” harfi üzerine hemze ile (ندائى 3b, 9. gazel, 6. beyitte), kimi zaman da “ye” harfiyle yazılıyor.

Yezid kelimesi (ذ harfi ile) yazılmış.. (Örnek 17. gazel, 4. beyit)

Kimi zaman da (ز) harfini (ذ) şeklinde yazmış. Örneğin zülf, zahid kelimeleri sürekli bu şekilde yazılmış.

Ünlüyü göstermek için Arapça kelimelerde “vav” harfini kullanılmış. Örnek 14. gazel, 6 a’da (روشوت).

Bazen de harflerin birbirinden ayrı yazıldığına şahit oluyoruz: 176. gazel, 1 a’da (محبوبدن) şeklinde yazılmıştır.

Zaman zaman harekeleme ile karşılaşabiliyoruz. “edrikni” kelimesinde “ر” ve “ك” harfini harekelemiş. 19. gazel, 14. beyit, a ve 16 b, 46. gazel, 3 a’da “dürr” kelimesi harekelenmiş.

Kimi zaman izafet kesresi gösterilmiyor. 44. gazel, 5 a’da “ilm(-i) ledün” tamlamasında olduğu gibi.

Aynı kelimenin farklı farklı yazıldığına şahit oluyoruz . Örneğin kavga kelimesinin 31a, 95. gazel, 1 b’de “قوفا” şeklinde; 29 b, 88. gazel 5 a’da “غوغا” şeklinde, 32 b 100 gazel 2 a’da “قوغا” şeklinde yazılmıştır. Fincan kelimesi 112. gazel 2 b’de

“filcan” , 135. gazel 2 b’de “fincan” olarak geçmektedir. 14. gazel, 6 a’da “lu’b” kelimesi “lu’b” şeklinde yazılmış.

19 b 55. gazel, 2 a’da “gösterir” kelimesi “görsetir” (كورستر) şeklinde yazılmış. Şair ya metatez yapmış veya bu kelime ağız özelliği taşıyor.

3. tekil kişi emir eki “kef” harfiyle yazmış (كو رسمك). “Nun” harfi ile yazılır.

Şair kimi yerlerde hem şedde hem de aynı harfi iki defa yazmış. 62. gazel, 1. beyitte “millet” kelimesi bu şekilde yazılmıştır.

Ki (كى) kelimesini (كى) şeklinde yazmış. (32 a 98, 5b)

Biz tüm bu değişik yazımları dipnotta belirttik. Belki de yazımdaki farklılıklar şairin mahalli bir şair olmasından kaynaklanmıştır. Şair eğitim görmeden kendisini yetiştirmiş olabilir. Bu da mektepli olmadığı için divana yansımış olabilir.

2.4. MUHTEVA ÖZELLİKLERİ

2.4.1. Genel Olarak İşlenen Konular

Sıra	Şiir adı numarası	İşlenen Konu/ Kimin için yazıldığı
1	8. gazel	Kadir gecesi
2	2. gazel	Naat
3	16. gazel	Naat
4	19. gazel	Hz. Ali
5	19. gazel	Kerbela
6	22. gazel	Kerbela
7	33. gazel	Rüşvet

8	38. gazel	Allah'ın birliği ve peygambere övgü
9	41. gazel	Bir mirasyedinin eleştirisi
10	57. gazel	Nasihat verene öğüt
11	60. gazel	Şarihe sesleniş
12	63. gazel	Felek (çarh)
13	86. gazel	Harflerden bazıları
14	121. gazel	Bir tütüncünün eleştirisi
15	132. gazel	Öğretici (Nasihat niteliğinde)
16	150. gazel	Hiciv
17	160. gazel	Misvak
18	174. gazel	Sakal
19	204. gazel	Nasreddin Hoca'ya benzettiği bir kişi
20	238. gazel	Pek çok divan şairi
21	247. gazel	Besni'de demirci çırağı olan bir arkadaşı
22	1. tarih	Cevdet Paşa (1282 tarihli)
23	2. tarih	Halep Kumandanı Hazret Paşa (1286)
24	3. tarih	Abdülmeçid (1255)
25	4. tarih	Abdülmeçid (1272)
26	5. tarih	Abdülaziz (1277)
27	6. tarih	Derviş Paşa (1287)

28	7. tarih	Hazret Paşa (1287)
29	8. tarih	Yağmur Duası (1287)
30	9. tarih	Antep'e su getiren Kaymakam Mustafa Paşa (1287)

Şiir yazma insanlara nasihat etmek olarak belirtiyor.

Bir eşer kıalsun naşihāt eylesin eş'arı geç

Ey Racūlī bu cihānı tūt ki bir rü'yā imiş (40a,128, 7.)

Her şiirini deftere kaydetmediğini darb-ı mesel gibi olan sözlerini aldığını belirtiyor.

Digme bir eş'arı kayd itmeme hākiqat deftere

Ey Racūlī öyle bir darb-ı meşā'il gözlerim (190, 7)

Şair 239. gazelinde Nef'i'nin şiirine tanzir etmiştir.

Nef'i maḥmūr bādeden ḥālī bu imiş aç gözüñ

Tanzīr itdikce Racūlī tāb gelsün çeşmiñe

Şair 238. gazelde pek çok şairin adını tevriyeli olarak vermiş.

2.4.2. Din ve Tasavvuf

Şair divanda Hristiyanlık, Yahudilik gibi dinlerden; Protestan , Gregoryan, Dürzi, Nusayri gibi mezheplerinden bahsetmektedir. Şairin yaşadığı coğrafya düşünüldüğünde Arap, Türk, Rum gibi milletler; Süryani, Müslüman , Hristiyan dinlerine mensup insanlar aynı bölgede yaşamaktadır.

Bunun yanında İslam mezheplerinden Melamilik, Haydarilik, Rufailik, Hanifilik, Şafilik gibi mezheplerden bahsetmiştir. Peygamber adları ile de telmihler yapmıştır.

i. Geçen ayet, hadis ve Arapça ibareler

Allahü ya 'lem(a 'lem) bi 'ş-şavāb: Allah daha iyisini bilir.

Şıdķile Racūlī viresi olan beylik du'ā

Nice maķbūle geçer Allāhü ya 'lem bi 'ş-şavāb (11b,35g,7)

Edrikni: Yetiş (Nād-ı Alī duasında geçer.)

Ĝāfil olma aķlını başına al şād it dili

Cān kulağın aç naşīhat toğrı yol budur velī

Lafz-ı edriknīden ayrılma bulup se-yencelī

Ėaķ ķadīmdir ezeliğir ezeliğen ezeli

Ol tārīķ-i müstaķīm miftāhdır Nād-ı 'Alī

Rehnümā-yı ķuţb-ı 'ālem Ėazret-i hünkār velī(79a, 1. muhammes, 1. bend)

El-muķadder lā yugayyer: Takdir olunan değişmez. (Hadis-i Şerif)

Ėayır şer Ėaķ'dan oldığı beyān āmentü şerĖinde

Bu ma'nā el-muķadder lā-yugayyer mefhūmu vāķi'(45b, 145 , 2)

El-va'dü (ke'd-) deyn: Vaad borç gibidir. (Hadis-i Şerif)

Burada vaat borç gibidir hadis-i şerifine telmih vardır.

El-va'dü duyūn itme benim Ėaķķımı ibtāl

Vir iki tārıfdan idelim defter-i resid (24a, 71 , 2)

Ene'l Hakk: Ben Hak'kım (Hallac-ı Mansur'un sözü) Kendisinin Allah'ın bir parçası olduğunu, kâinattaki her şeyin O'nun bir parçası olduğunu ifade eder.

Terk idem cild-i Nesimî gibi elden cismimi

Ol ene'l-ḥaḳḳ sırrına vāḳıf olup Maṣṣūr idem(57b, 184, 5)

Es-sabru miftāḥü'l ferec: Sabır felahın anahtarıdır.(hadis)

Açma rāzı Hāşima eş-sabru miftāḥü'l- ferec

Şabr-ı Eyyüb eyle 'aşḳ merdānesidir göñlümüz (36b,116, 7)

Fātiḥ-i seb'al meşani: (Tekrarlanan yedi, Fatiha) Sevgilinin güzellik unsurları sayılırken Fatiha'dan bahsetmiş. Kur'an-ı Kerim'de "mesani" kelimesi Zümer suresi 23. ayet ve Hicr suresi 15 ayette geçmekle birlikte "seb'al meşani" ifadesi birlikte geçmemektedir.

Ḥaṭṭ-ı siyāhiñ beyān eyler bu demde zūlf-i yār

Fātiḥ-i seb'al meşāni vech-i imlā gösterir (29b, 87, 2)

Hayr ve şer Hak'dan: Hayrın ve şerrin Allah'tan geldiğini ifade eden bu ibare imanın altı şartı içinde olan bir ifadedir.

Ḥayr u şer bi'l-cümle ḥaḳḳdır zāt-ı ḥaḳḳdır ḡayri yok

Ḳıl (u) ḳāl maḥv olıcak bi'l-cümle ḥaḳḳdır gördüğün (62b,205,6)

Kanā'at kenzi lāyefnā (El-kanaatü kenzün lā-yefnā): Kanaat tükenmez bir hazinedir.-H. Şerif

Ḳanā'at kenzi lāyefnā ṭamā' bir kisve-i maḥcüb

Getürdi başıma bunca belā mesned ile menşüb (9a, 25, 1)

Ḳul hu vallāhu eḥad. De ki O Allah birdir. (İhlas suresi, 1. ayet)

Ey Racūlī kim inanmazsa yemīn it şıdķile

‘Āşıkım cān-ı gönūlden ḳul hu vallāhu eḥad (23b, 69,7)

Kūlli şey’in yerci’u. Her şey aslına döner. (Arap atasözü)

Kūllī şey’in yerci’u ma’nāsını fehm eyleyüp

‘Aşķla hūn-āb çeşmim oldu mürekkeb faķat(43a, 136,3)

Lā-teḳnaṭū min raḥmetillāh: Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyiniz. (Yusuf 87, Zümer 53)

Ḥaķ bize lā-teḳnaṭū min raḥmetillāh emrini

Müjde görder(di) Resūl-ullāha çün bu āyeti (76b, 253, 4)

Lā-fetā illā ‘Alī lā –seyfe illā Zūlfeķār: Zūlfikar’dan başka kılıç, Hz. Ali’den başka genç yoktur. (79a, 1. müseddes, 6. bend, 4. mısra.)

Lā teḥāf: ...korkma...(Taha suresi 21. ayet)

Cān ḳulağın aç ḥaķıķat cāvidānīdir sözüm

Merd iseñ geç cān u serden gel bu dem kim lā teḥāf(48b, 152,4)

La yūselū ammā yef’alū: O (Allah)yaptığından sual edilmez.

Ḥayr (u) şer bi’l-cümle ḥaķdır biz rızā bābındayız

Açma lā-yūselū ammā yef’alū bu ḥıķmeti (76b, 253, 2)

Şefî'ül-müznibîn: Günahkârların şefaatçisi (Hz. Peygamber için)

Sen şefâ'at itme zâhid var şefî'ül-müznibîn

Her ne cürmüm çok ise yetmez mi Hakk'ın rahmeti (76b, 253,3)

Mûtû kıble en temûtû: Ölmeden önce ölünüz. (Hadis-i Şerif)

Ey Racülî mûtû kıble en temutû sırrına

Kim ki vakıf oldu bir gayri sū'âli n'eyleyem(57b, 186,7)

Nahnü kısemna: Kedilerine pay verdiklerimiz (Zuhruf 32. ayet) Allah'ın insanları yarattığında onların rızkını da belirlediğini, kimsenin rızkının kimseye gitmeyeceğini ifade eder.

Tâ ki kısmet eylemiş nahnü kısemnâdan saña

Gel hâlâli fehm idüp terk it haramı sen yime (69a, 228, 3)

Yâ müfettiḥ-el-ebvâb: Ey kapıları açan (Allah'a hitap)

Dilim tesbîḥi dâ'im zıkr-i yâ müffettiḥu'l-ebvâb

Bize senden meded iftâḥ lenâ Yâ Râbbu ḥayra'l-bâb(8b, 26,1)

Yüridü mâ yeşâ: Diler, ister. Ancak Kur'anda ayrı ayrı geçen bu iki kelime bir araya getirilerek yanlış bir kullanımda bulunuyor. Bu durum bize şairin bilgisinin kitabî olmadığını, halk kültürünü temsil ettiğini gösterir.

Ḥaḳ şaḳî eyler sa'id eyler yüridü mâ yeşâ'

Añlaşılmaz ey efendi bu ma'aniden meâl (54b,172,4)

ii. Peygamberler ve Onların Çevresindeki İnsanlar:

Ahmed (Hz. Peygamber):

Hiz. Peygamberin Muhammed, Mustafa, Mahmud, Ahmed isimleri divanda gemektedir. Hiz. peygamberin Őafaat kaynağı olduğu belirtiliyor.

Cānib-i Hađđ'dan bizim ün nāzil olmuşdur kitāb

Ol Őefā'at kānı Ağmed oğunur hāzā delīl (54a,170, 2)

Şair her sabah tesbih etmeyi sevdiğini ve Muhammed ve Ahmed kutsal isimlerinin ok gzel olduğunu belirtiyor.

Her seđer mađbūbdur tesbīh-i zikrim ođurum

ok gzel ism-i Őerīfi yā Muğammed u Ağmed (23b,69, 6)

Hazreti peygamberin isimlerini saymıŐ ve O'na aşkın arttığıa manevi değerin de artacağını belirtiyor.

Ađmed ü Mađmūd Muđammed MuŐtafa'nıñ 'aŐđına

Ey Racūlī 'aŐđıñ artdıđıa bulursun derecāt (16a, 49, 7)

Mu'cizāt-ı Ađmed ile Hađđ'ın emriñ gōsterir

Tā kıyāmet haşr olunca Şer'-i Őerīf hikemāt (15b, 47, 4)

Kur'an'ın Hiz. Peygamberin yz suyu hrmetine nazil olduğu, gzel yznn nurunun saf olduğunu anlatıyor.

mm Kur'an āŐikār oldu yznden Ağmed'in

Gl cemāli nr sāfīdir Muğammed MuŐtafa (1a, 2, 4)

Dōrt Halife:

Şair divanda sadece bir yerde Hiz. Ali'nin adını yazmadan ehār yār tabiri kullanmış ve Hiz. Ebu Bekir, Hiz. Ömer, Hiz. Osman'ın adını birlikte zikretmiş.

Eb Bekir biri 'Ömer ehār yārī Őādıđılar

Biri Osmān ü Zinnüreyñ bin ‘Affan dinür hālā(7a,18,5)

Hızır peygamber:

Kaymakam Mustafa Paşa’nın Antep’e su getirmesini, Hızır’ın Antep’e gelmesi olarak değerlendiriyor.

Ꞑuṭb-ı ‘Ayntāb’a Hızır irdi Racūlī bu sene

Āb-ı ḥayāt oldı şehriñ içi bā-ma-i ṭahūr (91b, 9. tarih, 5. beyit)

Şarap içenlerin ilkbaharda dışarı çıkmalarının sebebini, Hızır’ın ölümsüzlük suyunu bütün kadehlere doldurmasına bağlamış.

Nev-bahār saḥrāyı ‘arz eyler niçün her bāde-nüş

Ṭoldurur çün āb-ı Hızır cümle sıfāl-i kadeḥ (20a, 56,3)

Hızır Eyüp:

Eyüp peygamber de sabrı ile dile getirilmiş. Şair karşısında bulunan cahil kimseye Eyüp sabrı ile davranmasının gerekli olduğunu söylüyor.

Cāhil ile iddi‘ā ādāb-ı ‘irfānī degil

Ey Racūlī şābir ol mānende Ḥazret-i Eyyüb (12a, 37, 7)

Hızır Eyüp’ün kendisini görünce çektiği sıkıntılardan dolayı kendisini alkışlayacağını, hiç kimsenin çekmediği acıyı kendisinin çektiğini söylüyor.

Ḥazret-i Eyyüb görse ṭaḥsīn eyler ḥālime

Bilmem ammā kimse bu derde giriftār olmadı (76 a, 251,3)

Hızır İbrahim:

Kalp evini kırmamak gerektiğini anlatırken, Hz. İbrahim bile gelse yıkılan o evi tamir edemez diyerek, Hz. İbrahim'in Kâbe'yi tamir etmesini bize hatırlatmış.

Beyt-i albe diğme kim bir kimse ta'mir idemez
Gelse İbrahim Halil-ullāh habīb-i neccār (34b, 108, 5.)

Nemrut tarafından ateşle atıldığını söylemiş.
Āteş-i Nemrūd'ı gūlzār eyledi Bārī kerem
Hāzret-i İbrahim ile bilki Urfa'da benem (57a,183, 4)

İlyas peygamber:

“...İlyas karada sıkıntıya düşenlere yardım edermiş. Kıyamete dek de yaşayacakmış...”¹ (Pala,254)

Gerçekte İlyas peygamber karada sıkıntıya düşenlere yardım ederken burada denizde sıkıntıya düşenleri kurtaracağı gibi bir ifade var. İlyas peygamber divanda tek yerde geçiyor ve şair gözyaşı denizinden İlyas'ın kendisini kurtaramayacağını söylüyor.

Yine keşt-i cismim ğar olup deryā-yı eşk içre
Baña imdād idemez gelse imdāda dai İlyas (38a, 122, 5)

Hz. İsmail:

Şair sevgili yoluna canını feda edeceğini çünkü isminin İsmail olduğunu belirtiyor.

Nice ben baş eyleyüp kılmam saña teslīm-i cān
Zāt-ı urbānem Racūlī çünkü ismim İsmā'il (54a, 170,7)

Şair Ehl-i beytin ayağının toprağına canını feda edeceğini çünkü kendisine kurban bayramı olduğunu ve adının İsmail olduğunu ifade ediyor. Sevgiliye bağlılığı samimiyeti ifade etmenin yolunu sevgili (Ehl-i beyt) uğruna kurban olmaya bağlıyor.

Hāk̄pāy-ı Ehl-i Beyt'e kılmışım cānım fedā

'İyd-ı ekberdir baña çün zāt-ı ismim İsmā'ıl (54b, 173,6)

Hz. Meryem:

Nevruzun bitkilere Meryem'e üflenen nefesten daha can bağışlayıcı olduğu vurgulanıyor.

Nev-bahār seylāb-ı çeşmim baña şebnemden lezīz

Oldu nevrüz nebāta nefaḥ-ı Meryem'den lezīz (25 b,74, 1)

Yıldızların Hz. İsa'ya üzüldükleri için gökten ateş yağdırdıklarını, Hz. Meryem'in de gözünden yağmur gibi yaş döktüğünü ifade ediyor.

Gözünden yaş töker yağmur mişāli Hāzret-i Meryem

Şihāb kim gökden āteş yağdırır tekdiri 'İsā'dır (30 a, 91, 3)

Kâfirlerin Hz. İsa ve Hz. Meryem resimlerine tapınmasını hatırlatıyor.

Dīni dinār kâfiri gör tapunur gelmiş baña

Taşvīr-i 'İsā miyam ben şuret-i Meryem miyem (59 b,192, 5)

Yine sevgiliyi ifade ederken Meryem'den ders almış gibi olan güzelin Yusuf gibi yakışıklı olan aşığa meylettiğini ifade ediyor.

Küfr-i zülfüñ çekdi kaldırdı nikābıñ mah-rū

Yusuf hüsne meyyāl itmiş mişāl Meryem sebaḥ (49 b, 157, 4)

Musa ve Firavun:

Dünyanın güzel ve çirkin yönlerini anlatırken; Allah'ın Musa'nın yanında, zalimliği acımasızlığı ile anılan Firavun'u yaratmış olduğunu söylüyor.

Çünkü her Mūsā'ya bir Fir'avn izhār eylemiş
Gülistānıñ bülbüli var ise zehr-i mārı var (28a, 83, 3)

Hz. Musa'nın Firavun'dan kurtulmak için Allah'ın adını anıp asası ile denize vurması ve denizin yol vermesi hatırlatılmış.

Elini kaldırup Fir'avn için ol Hāzret-i Mūsā
Urup bu ismile 'aşāyı çün yol virdi deryā hū (64a, 209, 4.)

Nemrut:

Hz. İbrahim'in "hu" deyip Nemrut'un ateşini gül bahçesi görmesine telmih yapılmış. Bütün her şeyin aslının Allah'ta olduğunu belirtiyor.

Didi hū āteş-i Nemrūd gülizār gördi İbrāhim
Hāқиқatde budur ol 'ilm-i kimyā 'ilm-i simyā hū (64 a, 209, 3)

Hz. İbrahim'e Nemrut'un ateşinin gül bahçesi olduğu gibi, şairin gönlüne de aşk ateşinin semender yuvası olduğunu ifade etmiş. Görüldüğü gibi şair yanmaktan memnun ve sonunun iyi olacağını düşünüyor.

Nār-ı 'aşq içre semender lānesidir göñlümüz
Āteş-i Nemrūd'u gülzār itdi Hāq İbrāhim'e (69a, 228, 6)

Nuh peygamber:

Şair Nuh peygamberi hep gemisi ile birlikte anmış, cismini hep Nuh'un gemisi gibi denize bırakmak istemiştir.

Ya'ni kim re's-i murādım bula deryāda necāt
Cismimi keşti-i Nūh eyleyü sālāk ideyim (58b, 189, 10.)

Ayrılık denizinde kendi bedenini Nuh'un gemisine benzetiyor. Kıyıya ulaşmak, sevdiğine kavuşmak istiyor.

Hicr deryāsında cismim keşti-i Nūh'a mişāl

Baħr-i 'aşka düşmüşüm şimdi sevāhil gözlerim (59a, 190, 6)

Nuh peygamberin de tufandan "hu" diyerek kurtulduğu belirtiliyor.

Bu ismile ħalāş oldı necāta irdi tūfāndan

Didi yā Rabbi ħamd olsun ki ol Nūh-ı nācī yā hū (64a, 209, 2)

Şair kendisini Nuh'un gemisi içinde kurtulan ruh olarak anlatıyor ve hakikat denizine dalıp okyanusa geldiğini ifade ediyor.

Benem o keşti-i Nūh içre nāmım rūh-ı nācī'dir

Ĥaķiķat bahrine ğavvās olup 'ummāna geldim hū (64b, 210,3)

Hz. Yakup:

Ağlamanın Hazret-i Yakup'tan öğrenilmesi gerektiğini söylüyor. Ağlamasını Hz. Yakup'tan aldığını söylüyor.

İşde bu meczūba gāhi gülmeli ağlamalı

Ağlamak bilmez isen var Ĥazret-i Ya'ķūb'a çat (14b, 43, 6)

Ĥazret-i Ya'ķūb'dan binā-yı çeşm-i giryemiz

Tā ezel Nūh'dan eşer edāyı çeşm-i giryemiz (3. muhammes,3. bend, 1. mısra)

Hz. Yusuf:

Yusuf'un güzelliği ile ele alındığını görmekteyiz.

Küfr-i zülfüñ çekdi kaldırdı niķābıñ mahrū

Yusuf-ı hüsne meyyāl etmiş mişāl Meryem sebak(49b, 157,4)

Hz. Yusuf'un Allah'a bağlılığı vurgulanıyor.

Söylenür ol hüsünle meşhür olan şāh-ı Mısr

Bir gulām olmuş Ḥabībullāh'ın 'aşkından Yusuf (48b, 153, 4)

iii. Çār Yār, Ehl-i Beyt, Kerbela İle İlgili Sözcükler; Süre İsimleri

Ehl-i Beyt:

Ehl-i Beyt sevgisinin divanda yoğun olarak işlendiğini görmekteyiz. 19. , 22. ve 56. gazellerin tamamında Ehl-i Beyt sevgisinin işlenmekte olduğunu görmekteyiz. Yezid'e Şimr'e lanet edildiğini, Ehl-i Beyt'e canını vereceğini, şairin kendisini Āl-i 'abā'nın varisi olarak gördüğünü anlıyoruz. Kelimenin divanda yirmi iki (22) defa geçmesinden de bu sevginin büyüklüğünü anlıyoruz.

Ağlamağdan hālimi arz idemem şimdi saña

Ol yetim-i Ehl-i Beyt'e neyledi gör bî-vefā (6a, 17, 1)

Kurban bayramı olduğunu kendisinin ise Ehl-i Beyt'in ayağının toprağına canını feda edeceğini söylüyor.

Ḥākpāy-ı Ehl-i Beyt'e kılmışım cānım fedā

'İyd-ı ekberdir baña çün zāt-ı ismim İsmā'il (55b, 176, 6)

Aliyyü'l-Murtaza:

19. gazelin tamamında Hz. Ali sevgisi işlenmiş. Bu gazel de, Ehl-i Beyt sevgisinin işlendiği diğer gazeller gibi 14 beyitten oluşuyor. Bu sözcük de 17 kez tekrarlanmış. 189. gazelde Hz. Ali'nin yoluna canını feda edebileceğini ifade etmiş. Bu gazel de 12 beyitten oluşuyor.

Lā fetā illā vü illā vü 'Aliyyü'l Murtaza

Lā seyfe-zülfikār illā vü 'Aliyyü'l Murtaza (7a, 19, 1)

Hz. Hüseyin:

Divanda 33 defa adı geçen Hz. Hüseyin Kerbela olayı ile anılmaktadır. 6. müseddesin tamamında Ehl-i beytten ve Hz. Hüseyin'den bahsetmektedir. Ayrıca 1. muhammeste de Kerbela olayından ve Hz. Hüseyin'den bahsedilmiştir.

İbnü İmām Ḥasan Ḥüseyin vü şāh-ı Kerbelā

Ol şecā'at kân-ı şehā vü 'Aliyyü'l Murtażā (7b, 19,10)

Cafer-i Sadık:

Burada İmam Muhammed Bakır ve Cafer-i Sadık aynı beyitte işlenerek onların Hızır kasesini sunduklarını, kalbi dirilttiklerini söylemiş şair.

Bakırı desdindedir ol kase-i Hızır u hayāt

Ca'fer-i Şadık'da buldum mürde-i kalbe necāt (79a, 1. müseddes, 4. bend, 2.mısra)

Şimr, Yezid:

Şairin Şimr ve Yezit'i lanetlediğini görmekteyiz. Şimr'in adı beş kere, Yezit'in adı on kere geçiyor.

La'net-i Ḥaḫ bî-'aded ol Şimr-i mel'ūna revā

La'net olsun şad hezerān ol Yezid'îñ cānīnā (78b, 1. muhammes, 3. bend, 1. mısra)

Sadece kendisi lanetlemekle kalmıyor, onların Allah'ın rahmetinden de mahrum kalacaklarını söylüyor.

Şāhı Ḥüseyne Şimr-i mel'ūn ḫasd idüp ol ma'tūf

Raḫmet-i Ḥaḫ'dan o Yezid nice olmaz maḫzūf (86b, 5. müseddes, 5. bent)

Süfyan:

Kim ki Yezid'e samimi olarak lanet etmekten korkarsa, riya ehli olduğunu ve Süfyan'ın soyundan olduğunu belirtiyor. Aynı zamanda süfyan kelimesinde tevriye var. Ahir zamanda gelecek olan ve münafıklara önderlik ederek çalışacak olan dinsiz İslam deccalı anlamında da kullanılıyor.

Cān u dilden ol Yezīd'e la'net itmez havf ider

Cinsini işbāt ider Şüfyāni'dir ehl-i riyā

Taha Suresi:

Şair on iki imam, Hz. peygamber, Hz. Fatma'yı kastederek; masumların sayısının on dört olduğunu inanmayanların “ط” ve “ه” harflerini hesap etmelerini istiyor. Ebcet hesabıyla bu harfler de on dört yapıyor.

Çünkü on dördür gelen ma'şūm-ı pākiñ 'adedi

Ger inanmazsan hesab it süre-i Tāhā oğu (66b, 217, 5)

Ebu Talip:

Şair şiiri, eğlence Ebu Talip'in adını zikretmiş.

El el üzre var hüner şāhible bu nazmıñ nola

Merd-i da'vāyı bırak na'ible bu nazmıñ nola

Ey Racūlī sen Ebū Tālib'le bu nazmıñ nola

Söyleşürsen 'İzzetā Gālib'le bu nazmıñ nola

Şā'iriz biz şöhet-i eş'ārdır englencemiz (84b, tahmis, 5. bend,3. mısra)

iv. Tasavvuf ve Diğer Dinlerle İlgili Kavramlar

Şairin divanında Melamilik, Hayderilik, Bektaşilik, Mevlevilik gibi tarikatların adını zikrettiğini görmekteyiz. Ayrıca kendisini peygamber soyundan görmekte ve Ehl-i beyt sevgisinin olduğunu söylemektedir.

Mevlana Celaleddin-i Rumî:

Şair kendisini Mevlevî tekkesinde bir sema ayininde anlatmaktadır.

‘Aşkla semâ’ iderken çalunup nây-ı kudüm
Hânķāh-ı ‘izzetiñ Racūlî’(y)i de kıldı müm
Āstānında baş egmiş bende bir ednā kulum
Pāyiñe düşdüm seniñ ya Hāzret-i Molla-yı Rūm
Ol zamān kim evliyāya bende taķmīn itdiler (85 b, 12. bend, 4. mısra)

Konya şehri ile beraber Mevlana’yı da anmış. Şairin pek çok yer gezdiğini bu arada da Konya’ya da gittiğini anlıyoruz.

Heb bütün dünyāyı Konyā’yı tolandıñ el virir
Ya’ni Mevlānā-yı Rūmī Hāzret-i Mollā mısıñ (52b, 166, 3)

Şems-i Tebrizi:

Şems’in tekrar Konya’ya ve Mevlana’nın yanına dönmesini ifade etmiş.
Yed-i destūr ser-i dāmen çeküp ol Şems-i Tebrīzi
Ki döndi Hāzret-i Mollā-yı Rūmī Kuṭb-ı Konyā hū (209, 7)

Melāmilik:

Şairin divanın pek çok yerinde “Sırrını açma.” ifadesi ile karşılaşılıyor.

Bu sözler her biri bir dürr ü cevherdir faķat sırdır
Racūlī açma esrār-ı haķıķatden uzatdıñ hā (7a,18, 6)

Derūnum sırrını iẗhār idemem kim dilim baęlı
Eger ķādir isen söyletmege sen lāli ey nāşih(20a,57 ,2)

Zahid bilmeden şarap içse bizden daha fazla Melami olur, diyor.

‘Aklı başından gidüp bizden Melāmiyyūn olur

Bilmeyüp şarāb-ı ‘aşkı içse zāhid şu diyü (66 a, 217, 3)

Kendisinin sinesi çıplak Melami bir kul olduğunu, Allah’a kavuşmak istediğini , kavuşma yolunu açması için Allah’a yalvarıyor.

Bende-i Racūlī’yem yā Rab vişāliñ bāğına

S̄inesi ‘uryan Melāmiyyūn’danam esbābıñ aç(18a, 54, 12.)

Melami olduğunu, Kābe’nin gönlünde olduğunu belirtiyor.

Bir Melāmiyyūnem ammā қаşr-ı ‘ālī bendedir

Ka’be-i Beyt’ül Mu‘azzam kıblegāhım dildedir(27b,80, 3)

Acem, Kızılbaş:

Şair hem milletini hem de inancını belli ederek İranlı olmadığını, Kızılbaş inancına sahip olmadığını belirtiyor.

Ne öyle kıl u kāl eyle ne hiçbir in (u) ān söyle

Baḅna Fārīsī’den şorma ne ‘Acem ne Kızılbaşım (56 b,180, 3)

Şair sevgiliyi cellad gözleri, kaşları ve kirpiği (parlak kılıç) ile kendisini öldürmek isteyen bir Acem’e benzetmiştir.

Çekmiş ol ḅattı ‘Acem қatlime fetvā gösterir

Çeşm-i cellād қаşları tığ-ı mücellā gösterir (34a, 107,1)

Rufāī:

Rakiplerin ejder gibi de olsa şairin alamet eserinden Rufai efsunu diye korkacaklarını söylüyor.

Ol yāre ‘adüvv meyl idüp ejder gibi olsa

Efsün-ı Rufa’i diyü kırkar eşerimden (61 a, 199, 2)

Haydarī:

Yabancıların kendisinin güzeller şahını sevdiğini bilmediğinden bahsedip, boynuna taktığı “tavk-ı Haydar” denilen demirden kendisinin tanınmasını istiyor.

Ben şāh-ı güzel sevdiğimi bilmiyor ağyār

Bu zümre-i Haydar diyü bilsün teberimden (61a, 199, 4.)

Veys (Veysel Karani) :

Veysel Karani’nin, şefaatt ettiği kişinin cehennem ateşini söndüreceğini anlatıyor.

Ravza-i pākindeki Veys’iñ ğubārı zerresi

Maḥv ider nar-ı cāhimi ger şefī’ olur sana (1 b, 2, 14)

Dürzi, Nusayri:

İnsanların farklı farklı giyinip inadığını anlatmış şair. Bunların doğru inanışlar olmadığını da belirtmiş. 38b, 123. gazelde bu iki inanışın dışında Musevi, Ben-i İsrail (şair bunlar için en şerli millet diyor), İsavī, Rum, Ermeni, Protestan, Katolik, Kurmiya(?), (Isvas), Mecusi gibi isimleri sayıyor. Gazelin sonunda da Mevla’nın nice kiliseleri cami eylediğini söyleyerek şiirini bitiriyor.

Ḳara baş kırmızı baş ile beyāz başda var Tūrzi

Nuşayri mütevālī tavusī var tabi’-i ḥotās (38b, 123, 2)

Hanifi, Şafi:

Hanifi ve Şafi mezheplerinin kanı necis gördüklerini hatırlatarak; kanlı gözyaşım Umman denizine ulaştı ama her Hanefi Şafi oradan abdest almaz diyor.

Gidüp hūn āb-ı çeşmim tā irişdi baħr-i ‘Ummān’a

Bu ‘Ummān’dan vuzū itmez ki digme Hānifī Şāfi’(46a,146, 5)

Lat, Uzza:

Sevgilinin güzelliğinin Lat ve Uzza putlarından çok daha ileri olduğunu belirterek, ona aşık olanlar hor zelil olmaz diyor.

Lāt ‘Uzzā’dan geçüp şahādet eyler şıdķile

Hüsüne ĩmān iden kafirler olmaz ĥor zelīl (54a, 170, 5)

Azrail:

Eleştirdiği zahidin kendisini cahil zannettiğini ama verdiği cevaplarla, karşısındakinin kendisini Azrail olarak gördüğünü ifade ediyor.

Bir meşā’il açdı zāhidiñ kıyāsı cāhilem

İşidüp cebr-i cevābı şandı ki ‘Azrā’il’em (59a, 191, 1)

2.4.3. Cemiyet

i. Şahıslar

Tarihi Şahıslar:

Hükümdarlar ve Şairin Bulunduğu Bölgedeki Yöneticiler:

Abdu’l-mecid:

1829-1861 yılları arası başta olan Osmanlı padişahıdır. İki ayrı tarihte padişah övülmüştür.

Ey Racūlī yine tekrār eyleyüp cihād için

Söyle bir sultān-ı tārīḥ Ġāzi min ‘Abdulmecīd (89b, 4. tarih)

Tāc-ı ḥüsn ile mükerrer pādīṣāḥ ‘Abdu’lmeccīd

Hem serīr-i salṭanatla ḥükmü āniñ te’kīd (89b, 3. tarih, 1. beyit)

Abdu’l-aziz:

1861 -1876 yılları arasında ülkeyi yöneten Osmanlı padişahıdır. Bu padişah zamanında elektriğin de geldiği bu tarihte ifade edilmiştir.

Ḳabza-i teşḥīrine dünyā kemān ‘Abdu’l’azīz

Tīr-i ḥükmüñ kıldı a’dāyı niṣān ‘Abdu’l’azīz (90a, 5. tarih, 1. beyit)

Derviş Paşa:

1286 -1287 arası Halep valisi olan Mehmet Derviş Paşa. Bu valinin yılan gibi olan eşkiyaları efsunu ile tuttuğunu, etkisiz hale getirdiğini anlatıyor.

Öyle bir vālī vilāyet Ḥāzret-i Dervīṣ Pāṣā

Eşkiyā-ı mārī bir efsūn ile ṭutmaḳda teb (90 b, 6. tarih, 5. beyit)

Mir Halil:

Bu kişinin himayesinde olmaktan şairin memnun olduğunu görmekteyiz.

Bu taḥmis-i medḥiyye Racūlī-i ‘alīlīñ

Ṭūbi-i gülistān-ı Kerem Mir Ḥalīl’iñ

Dūr itmese Ḥaḳḳ sāye-i luṭfuñ üzerimden (87 b, 5. muhammes, 6. bend, 3-4-5. mısralar)

Halep Kumandanı Hazret Paşa:

Halep'te kumandan olan birini anlattığı bu tarihinde, bu kişinin keramet sahibi olduğunu ve görevinde sürekli kalmasını temenni ediyor.

Ne mümkün Hāzret Pāşā gibi 'āķıl
Muķaddem görmemiş mişlini hiç sālif

Κumandan-ı Hāleb tāriķ-i Racūlī

Degil hālī kerāmet šāhib-i kāşif (89a, 2. tarih, 4.ve 5. beyitler)

Hāzret-i Pāşā Κumāndānı mūdām

Eylesün mesrūr ol Rabbü'l enām (91a, 7. tarih, 1. beyit)

Halep Valisi Raşid:

1285 tarihinde Halep'te valilik yapan kişi. Bahsedilen vali rüşvet almakla suçlanıyor.

Mey-i rüşvetle Nāşid neş'elenmiş şehr-i Hāleb'de
Hilāfı neş'et itdi valilik bu zāta bühtāndır (35b, 112, 3)

Emin Paşa:

206. gazel Emin Paşa için yazılmış. (Şām-ı Şerīf'de 'Asker Müşiri Devletlü Emin Paşa Hazretlerine Medħiyye)

Cevdet Paşa:

1284 tarihinde Halep'te valilik yapan Ahmet Cevdet Paşa'dır.

Gördü Cevdet Pāşā'niñ tedbīrini bu bilād

Cümlesi havf eyledi emrine bey'at itdi heb (89 a, 1. tarih, 2)

Kaymakam Mustafa Paşa:

1286-1287 yılları arasında Antep kaymakamıdır. Bu kaymakamın Antep'e su getirdiğini ve ölenlerin bile ondan razı olacağını ifade ediyor.

Açdı 'Ayntāb şu yoluñ Kāyim-maḳām Muştā Pāšā

Bu huşuşda rāzı olmuştır daḫi ehl-i ḳubūr (91b, 9. tarih, 4)

ii. Şairler

Fuzūlī:

Şairin Fuzūlī'yi önemseydiğini ve ondan etkilendiğini görmekteyiz.

Görse ḳabrim üzre ol yāri Fuzūlī nūr şanur

Ey Racūlī reh-i yār üstüne ḳabrim ḳazalar(32a, 98, 6)

Pek çok şairin isminin zikredildiği 238. gazelde Fuzūlī'den hikmet denizi olarak bahsedilmiş.

Fuzūlī baḫr-i ḫikmet sa'dī fāzıldır feşāḫatde

Gedā-yı şādī 'izzet nāḫıḳ-ı cūd-ı kerīmāne(72a, 238,19)

Şair dert çekmekte Fuzūlī'den daha ileri olduğunu söylüyor.

Fuzūlī giderdi 'aḳlı başından gelüp görse

Beni başdan ayaḡa derd-i hecr-i yāre yazmışlar(32b,100, 6)

Haşim:

Haşim adında bir şaire seslenerek zamanı iyi değerlendirmesini istiyor.

‘Ālem-i lāhutdan atma her demi ey Hāşimā

İşde meydān-ı erenler sen Racūlī’sin yürü (66a, 216, 7)

Şair Haşim diye seslendiği kişinin sırları açmamasını, sabrın her kapıyı açtığını; gönlünün aşk merdi olduğunu, Eyüp sabrı ile hareket etmesini istiyor.

Açma rāzı Hāşima eş-sabru miftāhü’l- ferec

Şabr-ı Eyyüb eyle ‘aşk merdānesidir gönlümüz(36b,116, 6)

Bunun dışında 238. gazelde Fıtnat, Hafız-ı Şirazi, Haşmet, Hevāī, Hurūfī, Leyla, Nābi, Nāfī, Necāti, Nesīmi, Mansur, Mevlana, Rāgıb, Ruhī Bağdadī, Şems-i Tebrizī, Vehbi gibi isimler var.

Raşid:

Racūlī’nin anladığını ve kendisini kimsesiz olarak söylemediğini, padişahlar padişahının gönlünde olduğunu belirtiyor. Şair burada tecrīd sanatı yapmış.

Rāşidā Racūlī fehm eyler dimez bī-kes beni

Pādşāhlar pādşāhı pādşāhım dildedir(27b, 80, 7)

iii. Efsanevi şahsiyetleri:

Rüstem-i Zal:

Şair dünyanın geçiciliğini ifade etmek için Nef’ī’in, Rüstem’in öldüğünü ifade ediyor.

Çande Nef’ī çande Racūlī düşün sen bu felek

Rüstem-i Żāl’ı yatırdı çekdi kabristāna heb (10a, 30, 7)

Kadeh redifli bu gazelde, Rüstem'in bile kadehten içtiğinde sarhoş olacağını anlatıyor.

Ğubbe-i karpuz-ı cām devr idüp mihr ü felek

Ba'zı mest eyler ki görsün Rüstem-i Zāl-i kadeh (20a,56, 9)

Şair bir anlamda kendisini ifade ettiği beyitte kibirli ve temkinli olmadığını söylüyor. Gönlünün laubali, yuvaya düşkün bir kuş olduğunu ifade ediyor.

Kibr ü vākār ile olmam ya'ni kim Rüstem vü Zāl

Lāne düşkünü bu gönlüm mürğ-i terdir lāubāl (55a,175,1)

Şam'da görevli Mareşal Emin Paşa için yazdığı şiirde onun Rüstem-i Zal gibi olduğunu söylüyor.

Gösterüp eṭvārını a'dāya seyf-i Ḥayderi

Ṭutdı şecāatde Rüstem ile ol Zāl'ın yerin (63a, 206, 8)

İddiacı birini eleştirdiği gazelde “Sen Rüstem de olsan o sana meydan okur, kendi haline bakmaz.” diyor şair.

Ger bu vaktiñ Rüstem'i olsun saña meydān oğur

Ğayret-i cehlile kalsa bir kemikle bir deri (77b, 256, 2)

Abdülaziz'i överken onun cesarete Rüstem'i geçtiğini belirtiyor.

'Avn-ı bārī ile gün günden cesāret gösterüp

Rüstem-i Zāl'i geçer bir kahrāmān 'Abdu'l'azīz

Cemşid, Hurşit, Ferid:

Abdulmecit'i anlattığı 3. tarihinde Hz. Âdem'den beri insanlar böyle bir devir görmemiştir, Cemşid, Hurşit ve Ferid böyle hükmedememişlerdir, deniliyor.

Görmemiş mişliñ felek tā devr-i ‘Ādem’den beru

İtmemiş böyle hüküm Hüsrev (ü) Cemşid u Ferid (89b, 3.tarih, 14)

iv. Aşk hikâyelerinin kahramanları

Ferhat:

Ferhat’ın dağı delmesi hatırlatılarak, “Dağı delmek bir şey değil asıl benim yaptığım gibi sineyi bin yerinden delmek hüner.” diyor.

Külüñkle tağ başın delmesi hüner degil yāhū

Ki biñ yerden delindi dāğ-ı sīnem kendisi Ferhād (23b, 69, 3)

Bize bir dünyā u uhrā şanma sen Ferhād gibi

Cāniña kaşd iyleyüp hañcer ile ursan da boş (40b, 129,5)

Şun’-ı Ferhād’ı hüner icrāya ister göñlümüz

Belki ol Mecnūn’u ‘ākıl ile o yārim baña (2a, 4,6)

Kāh Mecnūn kāh bir Ferhād olursun ey göñül

Kim kañbul eyler seni ma’zūr ma’zūr üstüne(69b, 230,6)

Şair aşkla deliren varsa yanıma gelsin çünkü ben ona yakınım ve onun Kanber’iyim, Ferhad’ın da ustası benim diyor.

‘Aşkla mecnūn olan var ise gelsün yanıma

Hem qarīb u Kanber’im Ferhād’a bir usta benem (57a,182,2)

Hurşid, Kanber:

Ahmedi'nin ünlü mesnevisindeki Hurşid ile Hz. Ali'nin azat ettiği sadık kölesi Kanber'in gelip kendisinden esasları öğrenmelerini istiyor. Ben onlara velilik şahının Kanber'inden Hak yolunu göstereyim diyor.

Ꞑanı Hurşid ile Ꞑanber gelüp erkânı öğrensin

Anı ben Ꞑanber-i şâh-ı velâyetden idem irşâd (23a, 67, 6)

Leyla ile Mecnun:

Şair kendisinin de Mecnun gibi olduğunu, bunun ispatının da başına kuşların yuva yapması olduğunu ifade ediyor. Şair mecnun/Mecnun kelimesin elli yedi kez yazmış.

Haḳîkat öyle bir Leylâ Mecnûn olmasayidim ben

Nazar kıl başıma kuşlar gelüp böyle üşer mi ya(7b, 20, 6)

Pek çok aşışın Leyla'sı için dağa düştüğünü ifade etmiş.

Her biri bir tağa düşdi kendi Leylâ'sı için

Bend-i zincir oldı Mecnûn gibi çok dîvâne heb(10a, 30, 5)

v. Çevresindeki şahsiyetler

Hasırcızâde Ferhad:

Antep'in ünlü ailelerinden biri olan Hasırcızâdelere mensup bir kişi olabilir.

'Ayntab şîrîn imiş Haşırcızade Ferhâd

Ben Racûlî Mecnûn'um Leylâ degil Mevlâ murâd (24a, 70,1)

Muhtemelen Haşim ve Raşid diye seslendiği şairler (Daha önce ii maddesinde bu iki şairin adının geçtiği beyitlere örnek verdik.) de şairin yakınında olan iki kişidir.

vi. Felsefeci, düşünür

Aristo, Eflatun:

Şair gazelinde işinin ehli olmayanlardan bahsediyor. Ve bu kişilerin Eflatun, Aristo gibi davrandıklarını, astronomiden bahsettiklerini belirtiyor.

Kimi Eflāṭun-ı şānī kimi Aristo olur

Eyleyüp 'ilm-i felekiyyāt u semādan baḥiṣ (17a, 51, 2)

Kişinin böbürlenmemesini ifade ettiği bu beyitte kendini Eflatun'a benzetme diyor.

Cüz-i ikmāl ile Eflāṭun'a teşbīh eyleme

Kendini bil 'āqlıñı mizāna al ūr üstüne (69b, 231, 5)

vii. Fıkra kahramanları

Nasrettin Hoca:

Beraber konuştukları birini Nasreddin Hoca'ya benzetiyor.

'Acā'ib zāta çatdıķ ki mişāl-i H'āce Naşreddin

Uşületle başār yıķılmasun diyü zemīn (62b, 204,1)

Bekrī Mustafa:

Şair, tabiatının Bekri Mustafa'ya benzediğini; başkalarının camiye gittiğini kendisinin kaderinin meyhane olduğunu ifade ediyor.

Bu taḥrīr zāhide cāmi' bize meyḥāne yazmışlar

Ki görsün Bekri Muştafā beni ḳavgāna yazmışlar (30a, 95, 1)

Kararsız bir gönle sahip olduğunu, her gördüğüne aşık olduğunu ifade ettiği gazelinde ne yaptığını bilmeyen ayyaş bir tip olan Bekrī Mustafa'ya benzetiyor.

Kāh cāmi'lerde taḳvā kāh meyḥāne yerin

Bir ḥarābāt ehli bilmem Bekrī Muştafā mısıñ (52b,166,5)

viii. Kavim İsimleri

Acem:

Şair milliyetini belirtirken bu kelimeyi kullanmış. Ehl-i Beyt sevgisini yoğun olarak ifade eden şair muhtemelen Şiî veya Kızılbaş olmadığını ispat etmek için böyle bir söyleyişe yer vermiş.

Ne öyle kıl u kâl eyle ne hiçbir in (u) ān söyle

Baḥa Fārīsī' den şorma ne 'Acem ne Kızılbaşım (56 b,180, 3)

Arap:

Arapların Türkçe şiir yazamadığını, Halep'te ise şairlerin olduğunu, ancak kendi kıymetinin bilinmediğini ifade ediyor.

İdemez inşā 'Arab Türkī lisān üzre şi'ir

Bilmedi bizi Ḥaleb kim şāhib-i eş'ār imiş (39a, 124,3)

Frenk:

Toplum yaşamının aksayan yönlerinin eleştirildiği gazelde rengârenk Firenk malları ile insanların gözünün boyandığı anlatılıyor.

İşde bu renk ile felek 'âlemin gözin boyar

Anıñ için gösterir envā emtā-ı Firenk (53b,169, 6)

Hindu:

Hintlilerin siyahi ırktan olması sebebiyle sevgilinin güzellik unsurlarından kaküllerin siyah olduğunu belirtmek için kakül, Hindu kelimesi ile beraber anılmış.

Ne bu gāvğā-yı 'aşk merdāne Hindūlar çeküp tuğı

'Aceb kākülleri kurbunda zülfi kara yazmışlar (32b,100,2)

Türk:

Şairin Türk olduğunu belirtmiştik. Burada “kaba Türk” tabirini eleştiriyor.

Sefercel altını hayvānıñ altı eyledi ta’bīr

Kaba Türk ıstılāhātı fenā ender fenādandır (29a, 86, 6)

Artık iyi şairler yetişmediğini belirtirken kendi kökenini de anıyor.

Racūlī kınde var sultān-ı şā’ir şimdi pek nadir

Kemāl ehli bu Türk’ün ağzın açdırmaz evā’iller (30b,93, 7)

Şair “Türkmen kişinin ayağı altında dört parmak nasır” söyleyişini burada eleştiriyor. Böyle kişilerin güya nezaketli davranayım derken çok kaba benzetme yaptıklarını, hakaret ettiklerini ifade ediyor.

Çok kaba temsil ile ya’ni nezāket gösterir

Zāt-ı Türkmen ayağı altında dört parmak nasır(32a, 99, 3)

ix. Mekan İsimleri

Adana, Urfa, Maraş, Antep, Halep:

İşidüp şāhib-i tedbīri gözüñ açsın hemān

Adene Mar’aş ve Urfa ‘Ayntāb ile Haleb (89 a, 1. tarih, 3.)

Arasat:

Hasret ile iştiyāk beyninde şimdi mürğ-i dil

Ya’ni ‘Araşāt’da kalmış uçmağa eyler meyāl (55 b, 177, 5)

Ayntab, Ayn-ı Leben: Gaziantep ve Alleben. Ayn-ı leben süt/yoğurt kaynağı anlamına gelen Arapça bir sözcük grubu. Antep’i Şehit Kamil ve Şahin Bey olmak üzere

ikiye ayıran derenin adı. Bu dere köpürerek öyle beyaz akarmış ki akanın süt mü hatta yoğurt mu olduğu bilinmezmiş. Halk hıdırellezde dilek kağıtlarını atarmış bu dereye. İçinde insanlar yüzermiş.

Bir şüh-ı cihān ‘āşıkā atmağda perende

Güller gibi gayetle açık meşreb-i ħande

Ol kıadd-i fidān ħātırıma geldiği anda

Saħrāda teşādūf ider her dem o da bende

‘Ayntāb bizi bend eyledi bir zūlf-i kemende

Eyyām-ı bahār seyre çıkup ‘Ayn-ı Lebende (4. müseddes, 1. bend 5. ve 6. mısra)

Basra:

Gerçi münbiddir bu bostānıñ müfīdi heb hebā

Dest-i sārıkdan ħalāş olmaz emek gider yufā

Bunca biñ nātūri var diğkat iderler şuretā

Kimseniñ bir kimseden yoğdur ħaberi ħalibā

Ya ‘ni temşil eyleyim ma‘lūm olur şimdi saña

Başra yanmış āstānede ider yascı nidā

Telğırafıñ çok müfīdi var bu ħuşūşdan yaña

Bağ ne iħdāş eyledi eş‘ār için ‘ākıl baña(Terci-i Bend, 4. bend, 6. mısra)

Beykoz, Kağıthane:

Beykoz’dan Kağıthane’ye gitmek için gerekiyorsa, yedek kayıkçı tutmasını söylüyor.

O çifte kayık Beykoz’a Kağıdhāne dek tut

Akındı’(y)ı göz kesmez ise ba‘z yedek tut (14 a, 41, 1 a)

Fırat Nehri:

Şair gözyaşlarının çokluğunu ifade etmek için, gözyaşlarını Fırat nehrine benzetiyor.

Dīde-i giryānıma ta'cīb idüp 'ālem-i nās

Bir temāşā-i cihān nehr-i Fırat olmuş diyü (65 a, 212, 5)

Firdevs:

Sevgilinin güzellik unsurlarından bahsederken kokusunun Firdevs kokusu olduğunu söylüyor.

Ḥüsn gülzārı men' eyler bu ḥilāf sözi degil

Zāt-ı nūrından me'āḥiz rūz-ı nevrüz degil

Bū-yı Firdevs büyüdır inbīk ile sözü degil

Lebleri üzre ğubār-ı ḥatt-ı neḥīzi degil

Nāfe-i āhū-yı cisminden dökülmüş müşktāb (85b, 4. Muhammes, 3. bend, 3. mısra)

Hint, Yemen, Ugan(Uganda):

Şair üzüntüsünden bahsederken Hindistan ve Yemen'i geçtikten sonra Ugan'a ulaştığını söylüyor. Büyük bir ihtimalle deniz yolu ile yolculuğu kastederek, göz yaşlarının çokluğunu kastediyor.

Geçüp ol Hind u Yemen'den yürüdi Ugan'a

Gözümüñ yaşı ile tıoldı o çini fāfur (34a,106, 5)

Hisaraltı:

Bu isim Antep'te bulunan halkın toplandığı sohbet ettiği bir yerin adı olabilir.

Sū-i zan itmededir meşreb-i ma'nā-yı şaḫīl

Hişāraltı'na gidüp sözini hiç bilmez imiş (39b, 126, 5)

Hoten, Rum:

Sevgiliyi ceylana benzetmiş ve Hoten'den Anadolu'ya kaçtığını ve ona aşık olanların da onu avlamaya çıktığını söylemektedir.

Firār itmiş Hoten'den Rum'a geçmiş ya'ni bir āhū

Görüp üftādeler şahrāda şayyād oldılar yā hū (64 b, 211, 1)

İstanbul, Kağıthane:

İstanbul'da gezmek, mesire yerlerinden olan Kağıthane'ye gitmeyi; yani eğlenmeyi, yorgunluk olarak değerlendiriyor.

Çünkü İslambul'da yorgunluk adı zevkü şafā

Karadan yayan Kağıdhāne'ye gitmek gibidir (32 b, 101, 2)

İran:

Sevgilinin saçlarının güzelliğinden bahsederken sevgiliyi İran şahına benzetmiş.

Töküp kāküllerin ol tāk-ı hüsniñ başına giymiş

'Aceb tebdīl kıyāfetdir ki bilmem Şāh-ı İrān bu (64 b, 211, 2)

İrem bağları:

Sevgiliyi İrem bağından kaçmış bir gılmana benzetiyor.

Âdemide görmedim mişlini gılmandır meger

Bāğ-ı İrem'den firār itmiş uyur iken bevāb (10 b, 31, 6)

Şair İrem bağının gül bahçesinde yarı olmadığı zaman, ağladığını ifade ediyor.

Görmesem cemāliñi bu gözlerim nemdir benim

Gülşen-i bāğ-ı İrem yārsız olur baña azāb(11b, 36, 5)

Kalealtı:

Büyük bir ihtimalle Ayn-ı Leben deresi yakınındaki bir mesire yeri.

Sermiş ol metā'ımı bir post-niṣīn güher fūruḥt

Ḳal'ealtı ḥoş müreffeh bir ṣiriñ pazar imiş (39a,124,6)

Nil, Sudan:

Göz yaşlarının çokluğunu anlatmak için, göz yaşlarının az bir kısmının Nil nehrine yardım ederek Sudan'ı mamur ettiğini belirtiyor.

Ṭolanup bir avuç ekşim Nil'e imdād eyler

Ki o Sudan'ı ider baḥt-ı siyāhım ma'mūr (34a, 106, 6)

Niṣabur:

Şair Horasan erenlerine seslenerek Nişaburlu erenlerinin üstüne gitmemelerini istemektedir.

Taḥrik-i eṣ'ār ile gel sen teberdārım dime

Ḥorasān erleri çok gitme Niṣābur üstüne (69b, 231, 3)

Sudan:

Sevgilinin güzellik unsurlarından kaş, göz ve kirpiğin siyahlığını anlatmak için saf bağlamış Sudan askerlerine (büyük bir ihtimalle siyah olmaları açısından) benzetiyor.

Siyāh kaş ile göz kirpikleri şaf bağlamış çünkü

Miṣāl-i 'asker-i Sūdan emir var pādşāhından (60 b, 197, 4)

Şahmaran kalesi (Yılan kalesi):

Bugün Yılan kalesi olarak bilinen bu kale Adana topraklarındadır. Sevgilinin güzellik unsurlarından olan saçtan bahsederken, sevgilinin de Şahmaran kalesinde kurduğu bir tahtta oturduğunu söylüyor.

Çeşm-i ejder zülfi mār kākülleriniñ her teli

Şahmārān al'ası tahtında urmuş aymegāh (67 a, 221, 2)

Tur dağı:

Alevi şairler arasında sıkça kullanılan Tur dağı, Hz. Musa'nın Allah'la görüşmek için gittiği dağın adıdır.

ābit ol her bir kelāmıñ zübde ıl tavr üstüne

Ben kelīm oldum diyü gitme ilāf ūr üstüne (69b, 231, 1)

Ulaş:

Nur dağlarının güneyinde, günümüzde İskenderun'a bağlı Akarca (Ulaş)'da yaşıyan bir güzele aşık olduğunu söylüyor. Ayrıca Gavurdağ'ında yaşıyan Ulaşlı aşireti de vardır. Bu aşiret daha sonra Derviş Paşa tarafından 1865'te Hacı Osmanlı kariyesine yerleştirmiştir.

aıatle güzel evārı belli bir dilāver bu

Suāl itdim didiler ki Gavur ağlı Ulaş'dandır (35 a, 111, 3)

Urfa:

İlahi aşkını anlatırken, Urfa'da Nemrut'un ateşini Allah'ın gül bahçesine çevirdiği Hazret-i İbrahim gibi olduğunu belirtiyor.

āteş-i Nemrūd'ı gülzār eyledi Bārī kerem

azret-i İbrahim ile bilki Urfa'da benem (57 a, 183, 4)

İKİNCİ BÖLÜM

DİVÂN

1. GAZELLER

1 a

(Harfü'l-Elif)

1

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

Bismillāhirrahmānirrahīm

- 1 Bādedir āb-1 Hızır sāķī-i 'aşķ dilde seĥā
Bādedir esma(y)ı ta'līm ādeme Hāķ'dan 'atā
- 2 Bādedir esrār-1 ilm ü besmele vü fātiĥa
Bādedir Qur'an u ĥüsn-i ĥatı-1 maĥbüb-1 Hudā
- 3 Sāķī-i şāfī seĥāvet cāvidāni dem şunup
Nüş-1 mestem ĥayri bilmem bir baña fāni beķā
- 4 On sekiz biñ 'ālemi aĥz eyleyüp mir'at-1 ĥalb
Bu ne sırdır gösterir irşād için bir bir baña
- 5 Ey gözüm nūri tecellī zāt-1 Hāķ'dır gösteren
Gösterir seni baña Hāķ gösterir beni saña

- 6 Lafz-ı sen ben terke urmuştur veli ‘āşık olan
Evveli vü āhıri vuşlat demidir dā’imā
- 7 Ey Racūlī dem bu dem māzi-i müstaḳbel bu dem
Neş’e-i şāfī u bāḳī meclīs-i dilde ziyā

2

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Bā-i bismillāh ‘aşḳ cām-ı mey-i fazl-ı Hudā
Noḳta-i ‘ilm-i ledün baḥrinde sākī reh-nümā
- 2 Kāse-i pür-bādedir esrār-ı ‘ilmiñ mebde’i
Lebleri menba’-ı kevşerdir Resül-i Kibriyā
- 3 Fātiha seb’a’l-meşānī cāvidānidir sözüüm
Gösterir ḳudret yedi ḥatt vech-i ḥatmü’l-enbiyā
- 4 Ümmü Ḳur’an āşikār oldu yüzünden Aḥmed’in
Gül cemāli nūri sāfīdir Muḥammed Muştafā
- 5 İḳtidā itdi gönül ol ḳaşları miḥrābına
‘Ayn-ı erkāna muḥabbet dilde dā’im bī-riyā
- 1 b
- 6 Sāyesi düşmez yere çok ḳalb-i aşık aḥz ider
‘Arş-ı a’lādan yücedir ḳāsdı fevḳ-al-‘ulā

- 7 Nūr ile kıldı münevver ism-i pākī ‘ālemi
Mu‘cizātıñ şu‘lesiyle kalb-i mü’minde ziyā
- 8 Her seher gül bŭ-yı şāfī ‘anber-i sārā ile
Yüz sürüp işigiñe niyāz ider bād-ı şabā
- 9 Görmesem cemālinī cennet de bir zindān olur
Yā İlähī maḥbūbuñ cemāli cennetdir baña⁶
- 10 Hŭsnüñe pervāneyim kalbden tutuşdu bāl ü per
Cildimi fānūs idüp şem‘i dile virdi ziyā
- 11 Gelsün ol mürğ-i semender görsün āteşbāzlığım
Maḥv olur baḥr-i muḥīḥ bir kaçredir ‘atşānıma
- 12 Cām-ı ‘aşka meyl iden var ise gelsün yanıma
Menba‘-ı kevşer Muḥammed sākī-i Ḥaydar-seḥā
- 13 Mü’mine şıdķ-ı şehādet ta‘līm itdi ol Nebi
Müznibe rāh-ı selāmet açdı bir bāb-ı recā
- 14 Ravza-i pākindeki Veys’in ğubārı zerresi
Maḥv ider nar-ı cāhimi ger şefī‘ olur sana
- 15 Oķu bu na‘t-ı şerīfi var müfīdi çeşmüñe
Kāḥil-i şefā‘at olur gözlerine tŭtiyā

⁶ Bu beyitte vezin bozuktur. Ayrıca “محبوبك” sözcüğünde bir harf eksiktir.

16 Şıdķ ile kim getirür bir kez Őelät ile seläm
Nür-ı te'Şir ile bulur Ka'be-i dilde Őafä

17 Ey Racülî ol Şefî'-u'l müznebîne kı1 Őalät
EŐŐelät u vesseläm 'aleyke yä nür-ı Hudä

2 a

3

Mefä'îlün / Mefä'îlün / Mefä'îlün / Mefä'îlün

1 Serây-ı cänib-i 'äsîye sed çekmiş per-i 'anķä
Hümä'-y1 säye-i devlet görünür läne'i Kübrä

2 MiŐäl-i ķal'adır ki hā'il olmuş çeşm-i a'dāya
Görince ehl-i 'iŐyān titreyüp hāvf itmede hālā

3 Dolab-ı fen ile 'āsî(y)i çekmiş tā serây üzre
Getirmüş hāk-i päye cebrîle görmek için da'vā

4 Bahār eyyāmı 'āsiden yañā piŐ-i serâyı gör
Yeşil hil'at giyüp gösterdi ķamet 'ālem-i eŐyā

5 Hümāya hükm ider Şimdi miŐäl-i Őānî İskender
Didiler ism-i tesmiyye-i tenzîlün mine's-semā

6 Hilāfi sevmeyüp aşla 'adāletle ider icrā
Hāķiķat öyle bir zāt kim Őiķaķ ismiyle müsemmä

7 Racūlī āb-ı 'āsī nūş idüp 'işyāna meyl itme
Bu şehre hüküm iden İskender-i şanı didi 'ammā

4

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

1 Kā'se(y)i nīm şundu sākı bāde(y)i yārim baña
Tevbe etdim artık içmem virmesin yārim baña

2 Hakkımı inkār ider kim baña meyli yok diyü
Bu huşuşda gösterir ol yār u ağıyārım baña

3 Mest olup zülfü gibi 'aklı başından perişān
Devr ider meclisi pür sonra ki şayarım baña

4 Kūşe-i çeşmiyle bir efsün ider 'aklım gider
Cānımā kaşd itdigin her anda duyarım baña

5 Yāre Mecnūn olduğum çün devr-i şahrā eylerem
Ya'ni harām itdi ğurbet⁷ kendi diyārım baña

6 Şun'-ı Ferhād'ı hüner icrāya ister gönümüz
Belki ol Mecnūn'u 'akıl ile o yārim baña

7 Ey Racūlī nāz ü istignā ile bu cevr-i yār
Cāna geçdi cānıma kendim ki kıyarım baña

⁷ Bu sözcük "ğurbet" şeklinde yazılmış. Ve ağız özelliği gösteriyor.

2b

5

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Yār için bir derde düşdüm bulmadım gitdi devā
Çekdiğim cevr ü⁸ cefāyı yine bilmez bī-vefā
- 2 İşidüp āh ü enīnim bu za'if hālīm görüp
Nāz ü istiğnā ider reftār ile gelmiş baña
- 3 Âteş-i 'aşq ile yandım oldu cismim meş'ale
Yāre ol zīnet gelür kim ya'ni bir zevk u şefā
- 4 'Āķibet Mecnūn idüp şahrāya düşürdi beni
Çekdiğim bilmez şanur seyrānı bu sünbül hevā
- 5 Böyledir ķanūn-ı 'aşq ki yār u cāndan ilerü
Belki ben yārdan geçerdim gönlüm itmese recā
- 6 Hātırımdan zerre dūr olmaz hayāli görmesem
Her ne cevr itse göñül bu cevr-i yāre mübtelā
- 7 Merhametsiz gördüm ammā böyle zālim görmedim
Ey Racūlī fitneniñ bir eşi var ise şalā⁹

6

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

⁸ Atıf vavını izafet kesresi ile yazmış.

⁹ Kelime “سلا” şeklinde yazılmış.

- 1 'Ākıl irmez hikmet-i Hakk söylesem şāyet haṭā
Bu ne hüsündür be kāfir Hakk saña kılmış 'aṭā
- 2 'Ārız u ruhsārını gülzāra teşbīh eylesem
Zülf-i¹⁰ māriñ gülsitān içre tolaşmış bir belā
- 3 Ejder-i çeşmiñ beni her bir bakışda öldürür
Lebleriñ ihyā ider mu'ciz Mesīha'dır baña
- 4 Şāriḥ¹¹-i İncil kalem tecrībe itmişdir meger
Şerḥ idüp kāfūr-ı gerdān üzre bir noḡta saña
- 5 Gösterir bāğ-ı İrem bir hāl-i kāfirden nişān
Kāfiriñ yüz karasın 'afv eyleye belki Hudā
- 6 'Ādetullāh olmamış dünyāda ğilmān görmedim
Ya'ni teşbīh eylesem Hakk görmüş ol hüsünü¹² revā
- 7 Ey Racūlī Hakk yarmış ben güzel medḥ eyledim
Tövbeler olsun haṭāsı var mı bilmem 'acebā
- 3 a
- 7
- Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün
- 1 Öyle zātım 'ālem-i ervāḥ müselseldir baña
Çār 'unşurdan olan eşyā müşekkeldir baña

¹⁰ Kelime hep "ذلف" harfi ile yazılmış.

¹¹ Kelimenin yazımı "شارخ" şeklindedir.

¹² Burada ismin belirtme halı vav harfi ile yazılmış. (حسنو روا)

- 2 Zāhirem bir zerreden hafīf vücūdum bāṭinen
On sekiz biñ ‘ālemi tut ki mu’addeldir baña
- 3 Hāş u ‘ām ile ‘avāmı bir görür çeşm(im) benim
Her ne ednā var ise maḥlūk mübeddeldir baña
- 4 Öyle bir mestim felek başımda çarḥ eyler benim
Māzi müstakbel olup āḥir min evveldir baña
- 5 Dildedir genc-i nihān miftāḥ çün söyler zebān
Yāver-i ‘aşkıım ezel zāt mü’ekkeldir baña
- 6 Kabza-ı teşhīre çekdi pençe-i Âl-i ‘abā
Rāh-ı Hāḫ’ dan ğayrı bi’l-cümle mu’atṭaldır baña
- 7 Ey Racūlī istemem fānī bulan mesned kemāl
Meşreb-i Mecnūn ḥarābātım mükemmeldir baña

8

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Leyle-i Qadr’e irişdik bu gice biz bī-riyā
Geldi iki gözlerim nūrı ki oldu pür ziyā
- 2 Keşf-i rāz-ı cāvidānīden küşād oldı hemān
Levh-i ḥüsnüñ āşikār itdi açup bāb-ı semā
- 3 H’āce’ -i ‘ilm-i ledün yüzünden açdı bir kitāb

Āteş-i ‘aşk ile mahv itdi günāhı meh-liķā

4 Ey cemāl-i yāre müştāk var ise gelsün beri
Ġayrı cem‘iyyet degil bu meclīs-i Āl-i ‘abā

5 Cānıma çık çık diyü ŧanbūr-ı sīnem ses virir
Tutdı ol āh u enīnim nāy gibi bir dem şabā

6 Ĥasret-i yār ile yansun şem‘-i dil yā Rab müdām
Öyle tezyīn olsun ol ķubbe-i şāh-ı Kerbelā

7 Ey Racūlī dem bu dem ‘ālem girü bākī bu dem
Sākī-ī meclīs bize her dem ‘Aliyyü’l-Murtażā

3 b

9

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

1 Evvel ü āħiri bir ferd-i eħadsin ey Ĥudā
Ķanġı millet olsa ismiñ zıkr ider ez-ibtidā

2 Çār bāġ ile mürekkebe her ne kim var eylediñ
Birligiñ işbāt ider zāhir olan her bir şadā

3 Nār u ĥasretle yanup deryā coşar āb-ı revān
Yüzini¹³ ĥāke sürüp niyāz ider bād-ı şabā

¹³ Kelimede (يو زر بنى) fazladan bir harf var.

- 4 Nev-bahār eyyāmı feryāde düşüp cümle tıyūr
Her biri kendi lisānı üzre eylerler du‘ā
- 5 Rūzgār-ı ‘aşkla gūş eyledim her bir nebāt
Cümlesi Hāḡ bir diyüp itmekdedir dā’im nidā
- 6 Bu nidā(y)ı fehm idüp düşdüm ḡaḡıḡat rāhına
Rehberim āb-ı Hızır baḡr-ı muḡıḡ mürşid baña
- 7 Ey Racūlī ḡande baḡsam ‘aşḡ ihātā eyledi
İki çeşmim bir görür ḡılsam nazār her bir yaña

10

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Cān ḡulaḡın aç gözüñ diñle naşīḡ bu saña
Gezme beyhūde cihānda ‘ömrünü itme hebā¹⁴
- 2 Çeşm-i ḡaflet çünki görmez gūş işitmez her ḡurūf
İsm-i a‘zamdır tekellüm itdigin her dā’imā
- 3 Oḡu yüzünden kitābı tā ki göñlüñ açıla
Açma nā-ehline dersini yazıḡ itme ḡatā
- 4 Bu ‘ilim esrār-ı ḡaḡdır Hāḡḡ’ı bilmez ne bilür
Oḡusa ḡırḡ yıl yine cehlīle eyler iddi‘ā

¹⁴ Bu beytin başında “can” kelimesinin üzerinde “mar idi” ibaresi var.(مار ایدی)

- 5 Ehl-i ‘aşkıñ t̄alibi gonca dehendir oꞑuyan
La‘l-i lebinden şadā(y)ı gūş ider bād-ı şabā
- 6 Nev-bahār ‘ıyd-ı Hızır’dan ders alup çün ‘andelīb
Gülistānıñ şerhini hıfz itmek için mübtelā
- 7 Ey Racūlī zıkr ü fikrinden degil hālī¹⁵ cihān
Cümle maḥluḫ kendi hālince ider ḥamd ü şenā
- 4 a

11

Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün

- 1 Güzeller şāh-ı ḥüsnüñ ḥürmetiçün ‘ālem-i eşyā
Ḳalurdı z̄ulmet içre görmeseydi vechini dünyā
- 2 Cihāna virdi revnaḫ çünki bākīdir ilā āḫir
Seniñ şer‘-i şerīfiñ bir münevver şem‘adır ḥālā
- 3 Dinildi ḥaḫḫına ümmī ḥaḫiḫat ümm-i Ḳur‘ān’sın
Yüzün seb‘a’l-meşānī ḫāmetiñdir nüṣṣa-i Kübrā
- 4 Elif lām ile şāfī muşḫaf-ı ḥüsnüñdedir Yāsīn
Gelür ma‘şüm-ı pākin ‘adedince Süre-i Tāhā
- 5 Oꞑurum bā-i bismillāh ile na‘t-ı şerīfin ḥüb
Ki sensin vāḫıf-ı esrār-ı sübhānellezī esrā
- 6 Yüzüm ḥāke sürüp āb-ı revān oldu gözüm yaşı

¹⁵ Kelimenin yazımı “حالی” şeklindedir.

Haber virince ‘aşk hālī cūş itmekdedir deryā¹⁶

- 7 Görüp nūr-ı bahār germiyyeti hālīm kıyām itdi
Saña ta‘zīm ider cümle yeşil hil‘at giyüp şahrā
- 8 Açup la‘l-i lebiñ ğonca-dehen çün vaşfını eyler
Münādī ‘āleme i‘lān ider dil bülbül-i şeydā
- 9 Getürdi misktāb-ı ravza-i pākin şabā bir dem
Ne mümkün gayrīde bir böyle bū-yı ‘anber-i sārā
- 10 Serāpā hüsni-i haṭṭıñ bir kitāb-ı cāvidānīdir
Yüzünde nev hilālin kabe kavseyns zāhir ev ednā
- 11 Racūlī bir faķīrim şāhib-i ‘işyan meded senden
Ki sensin Yā Rasūlallāh şefā‘at ma‘den-i ihyā
- 4 b

12

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Bakma ey çeşmim ‘abūsü’l-vech gel itme ḥaṭā
Bu ḥaṭā ādāb-ı ‘aşkda nā-revādır muṭlaķā
- 2 Şekli bed aḥlāķ(ı)¹⁷ bed şahşıñ caḥīm görsün yüzün
Yūsuf-ı hüsni görüp mir’ātu kılbe vir cilā

¹⁶ Bu mısradā bir hece eksiktir.

¹⁷ İsmiñ belirtme halini genellikle yazmamış. Buradada yazmamış. Biz böyle yazdığı yerleri yay
ayraç içinde göstereceğiz.

- 3 Gerçi zaḳḳum kırmızı ammā ki gül-būy olamaz
Zāhiren sūnbülde mā'i gösterir bū-yı vefā
- 4 Sāde elvāndır murādı şanma ki sen 'āşığıñ
Çeşmine envā' renk-i birdir pāzārı bātına
- 5 Bātıni esved ola bir ğayri renk kılmaz ḳabūl
İşde bu remz-i ma'ānī fehm olur çün intihā
- 6 Ehl-i Beyt'e ḳaşd iden zālīm şifātıdır şeni'
Mazlūmuñ ya'ni en ednāsında var ḥayr u şabā
- 7 Ey Racūlī mü'miniñ zātında nūruñ eşeri
Yā yüzünde yāḥud aḥlāḳında elbet var ziyā

13

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ḳande var dünyāda şādıḳ yār aġyārdır saña
Şūretā her iltifātı çār nāçārdır saña
- 2 Her güler yüz gösteren dostdan vefā itme ümīd
Va'dine aldanma ki iḳrār u inkārdır saña
- 3 Ḳaḅgı aḥbābıñ seniñ derdüñ için kim düşünür
Derdiñi tecdīd için efkār-ı tekrārdır saña
- 4 Gösterir billūrdan zehri devā feñle ṭabīb
Geç şifāsından anıñ muzmār-ı bīmārdır saña

- 5 Haste-i hāl-i harāb ta'mīr için belki gönül
Var ise bir ehl-i dil güftārı mu'ammādır saña
- 6 İ'timād itme zamānıñ yār aǵyār add olur
Diñle bu ya'ni naşīhat var eş'ardır saña
- 7 Ey Racūlī ta'na taşından 'adūnuñ korkma kim
Kaşd-ı i'dam itseler çün Bār-ı Settār'dır saña
- 5 a

14

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Müşktāb-ı hey'etin nāmahrem itmişdir şabā
'Ālem-i sırr-ı hafīden dem urur bir hū şadā
- 2 Gösterir endām gül bū zāhir itmez cismini
Bu ne hikmet mest ider 'uşşak¹⁸ bī-meyden ğidā
- 3 Menba'-ı genc-i nihānīden nihāyetsiz kelim
Pāre-i lahm-i zebān taḥrīk ile zāhir nidā
- 4 Gūş idüp diqqatle fehm itdim 'acā'ib kelimāt
Añladım ezkār-ı maḥlūqātı tesbīḥ-i Hudā
- 5 Dīde-i kalbden nazār kıldım ne gördüm 'ālemi
Bir vücūd imiş 'anāşırdan mürekkep eşyā¹⁹

¹⁸ Kelime “عشاق” şeklinde yazılmış.

¹⁹ Bir hece eksik. Ancak “eşya” sözcüğü “eşiya” okunursa eksik hece tamamlanır.

- 6 Nağme-i sâz-ı şadā(y)ı lu'ba²⁰ mā'il pīr ü zen
Bir hevā-yı 'aşk ile ta'līm-i rakş eyler semā
- 7 Ağzını açmış Racūlī'dir töker ya'ni şadef
Baħr-ı hikmetden mu'abbir ta'biri bu rü'yā²¹

15

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Keşti-i Nūh vücūd-ı 'aşkı hevāyā iktidā
Bādbān küşād olunca fehm olur rāh-ı hüdā
- 2 Bakma sen emvāc-ı 'aşkıñ dildeki tuğyānına
Tire tabi'atı şafī itmeye kādır Hudā
- 3 Bu me'ālī 'aksine fehm eyleyüp yüz bulma ki
Ey şofu olma sefih ol beyne'l- havfi ve'r-recā
- 4 Çünkü Hağ esmā-i hüsnā ta'līm itdi ādeme
Hayr u şer tağdir-i Hağ şerden hazer kıлмаğ revā
- 5 Ehl-i 'aşkı ta'n iden zāhid²² düşer berzaħlara
Çünkü esbāb-ı kibirdir şofuya dām-ı riyā

²⁰ Kelime “لؤ به” şeklinde yazılmış.

²¹ Bir hece eksik.

²² Bu kelime hep “ز” harfi ile yazılmış.

6 Hākimiñ aǵzını rüşvet²³ tıtdı toǵru söylemez
İşde bu da'vā-yı 'aşkı faşl iderim ben baña

7 Ey Racūlī başına bunca belā getürdi 'aşk
El-muḳadder lā-yugayyer toǵrı kelām intihā

5 b²⁴

Zihni' den bir şiir:

6 a

16

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

1 Elfi evvel ādeme lām ile luḫ itdi Hudā
Dāl-i mevcūd ile Aḫmed ismi ḫatmü'l enbiyā

2 Geldi Şafi' den nübüvvet nūrı buldı zātını
Çünki Ḳur'an'da elif lām mim Muḫammed Muştafā

3 On sekiz biñ 'ālemiñ mevcūdu Bārī ism-i Ḥay
Yā ḫabībim didi Ḥaḳḳ dāreyn ḫaḳ itdim saña

4 Bāb-ı mi'rāciñ eşiği oldu çün 'arşu'l -'azīm
Sidre geldi ḳaldı Cibrīl intihā-yı muntehā

5 Ḳābe' ḳavseyne yüzüñ döndüñ olup refref-süvār
'Aşıḳuñ ma'sūḳa vuşlat buldu vuḳu'-nümā

²³ Şair ünlüyü göstermek için "vav" harfini kullanmış. (روشوت)

²⁴ Bu sayfada Zihni'ye ait bir şiir var.

- 6 Hâk saña kıldı tecellî nūr-ı zātın āşikār
Îrişüp maqşūdına ümmetleriñ kıldıñ ricā
- 7 Saff saff geldi melekler tebrîk-i mi'rācına
Kıldılar bir bir muşaffā didi cümle merhabā
- 8 Sidreden 'avdetde kıyām eyledi sırr-ı Hudā
Hātem-i mührüñle virdin Hâk selāmın sen aña
- 9 Geldi mi'rācın mübārek diyü ol dem çār yār
Anda virdigin bu āl didi 'Aliyyü'l Murtezā
- 10 Şundu cām-ı remzi sākî ol zamān 'aşk ehline
Nüş iden mest-i müdām oldu haqıkat bî-riyā
- 11 Kāfir imāna gelür bir çatresin nüş eylese
Olsa biñ cānı ider bir demde yoluna fedā
- 12 Nūr-ı 'aşka per urup yandı Raculî ey habîb
Ümmetiñ geldim şefā'at bābına düşdüm gedā

17

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ağlamağdan hālimi arz idemem şimdi saña
Ol yetim-i Ehl-i Beyt'e neyledi gör bî-vefā

- 2 Tavka-i 'iṣyānı taḳdı boynıñā mesned için
İblīse bend oldu açdı Ehl-i Beyt'e mācerā
6 b
- 3 Āl ü evlāda ḥased itdi ḥilāfet baḥşile
Eyledi merdūd-ı 'āḳıl anı ceḥīme revā
- 4 Hānedān-ı Ehl-i Beyt'e başladı ḳaşd itmege
Ayrılup Ḳavm-i Yezīd²⁵ Ḥaḳ'dan özüñ ḳıldı cüdā
- 5 Duḡter-i pāk-i Resūl'ü nice 'üryān itdiler
Ey 'adu-yı bī-mürüvvet bārī ḳıl Ḥaḳḳ'dan ḥayā
- 6 Ma'şūm-ı pāk-i çehārde cümle ḥāruf-ı celīb
Ḳaldı hep al ḳan içinde āh o nesl-i enbiyā
- 7 Cām-ı zehri nūş idüp mest oldu İmām Ḥasan²⁶
Ana bir 'ālī maḳām baḥş itmiş idi çün Ḥudā
- 8 Nice ḳaşd itdi Ḥüseyn'e şimdi mel'ūnuñ yedi
Nüh felek rūy-ı zemīn taḥrīk idüp ḳıldı nidā
- 9 Allāh Allāh dīyü teslīm itdi re's-i pākini
Lafzallāh ile yer gök çağrısup tıldı şadā
- 10 Gördü ol 'ālī maḳāmiñ itmedi aṣlā fütūr
Re's-i pākinden düşüp dem titredi taḥt-ı şerā

²⁵ Bu sözcük divanda hep “یذ” şeklinde yazılmıştır..

²⁶ Bu mısrada bir hece eksiktir.

- 11 Bî-raḥimler bir içim şu virmeyüp kaşd itdiler
Ol Yezîd'e nice lâ'net itmesün Âl-i 'abâ
- 12 Ağlasun bu gözlerim nemdir ki sâķî sîneme
Şu seper imdâd ider gözyaşı dermândır baña
- 13 Tökseler bir kaçre gelmez bağrıma baħr-ı muḥîṭ
Bağrı yanıklar ile çok göz yaşı töker semâ'
- 14 Ey Racûlî evvelî âḥîri göz yaşı töküp
Müddet-i ömrünü tut kim hep bütün mâtem saña

18

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

- 1 Esâsı çâr bâğ ile mürekkeb 'âlem-i eşyâ
Ki bunlar küfrî suflî sünnî 'ulvî ḥâşıl u ma'nâ
- 2 Nebât u ma'den u ḥayvân u nâ-nuṭṭ ḡayr-ı nâṭıḳdan
Cemî'-i maḥluḳâtıñ efḍâlidir Âdem u Ḥavvâ
- 7 a
- 3 Cihât-ı sitteye ḍarb eylemiş üçle kemâl ehli
Ki bilmiş on sekiz biñ 'âleme ma'dûd olur dünyâ
- 4 Zebûr Tevrât ile İncîl kitâb-ı ḥaḳdurur Ḳur'ân
Ki dördür mezheb u kıble birisi olmalı aḥfâ

- 5 Ebū Bekir biri ‘Ömer çehār yāri şādıklar
Biri Oşmān ü Zinnūreyn bin ‘Affan dinür ḥālā
- 6 Bu sözler her biri bir dürr ü cevherdir faqat sırdır
Racūlī açma esrār-ı ḥaḳıḳatden uzatdıñ hā

19

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Lā fetā illā vü illā vü ‘Aliyyü’l Murtażā
Lā seyfe-zülfikār illā vü ‘Aliyyü’l Murtażā
- 2 Ḥāme-i ḳattāl-i a’dadır elinde Zülfeḳār
Şarih-i din-i mücellā vü ‘Aliyyü’l Murtażā
- 3 Çün ḥabībullah Medīnetü’l-‘ilmi bābı ‘Ālī
Kāşif-i tefsīr-i isrā vü ‘Aliyyü’l Murtażā
- 4 Çünkü ol şāh-ı velāyet menba’-ı esrārdır
Ma’na(y)ı esrār-ı Ṭāhā vü ‘Aliyyü’l Murtażā
- 5 ‘Ālim oldur vāriş oldur kim ḥadış-ı ḳutsile
Vāḳıf u ‘alleme’l-esmā vü ‘Aliyyü’l Murtażā
- 6 Ḥānedān-ı Ehl-i Beyt’iñ rükni hem imāmdır
Rehnümā-yı Āl-i ‘abā vü ‘Aliyyü’l Murtażā

- 7 Dest-i zālîmden ne çekdî Âl-i evlād-ı Resûl
Ol İmāmeyn ile eyā vü ‘Aliyyü’l Murtażā
- 8 Mātem-i hūn-ı āb-ı çeşmim ma’şūm-ı pāke revān
Oldı gözüm yaşı deryā vü ‘Aliyyü’l Murtażā
- 9 Her biri fehm itmedi esrārını çekdi niķāb
Ehliniñ ma’lūmı ma’nā ‘Aliyyü’l Murtażā
- 7 b
- 10 İbnü İmām Ḥasan Ḥüseyn vü şāh-ı Kerbelā
Ol şecā’at kân-ı seḫā vü ‘Aliyyü’l Murtażā
- 11 Bāb-ı rızāniñ Melāmiyyūn’u vü hem şāhıdır
Hem saḫīdir zāt-ı ‘ülyā vü ‘Aliyyü’l Murtażā
- 12 Giy Melāmet hırķasın bāb-ı rızāya teslīm ol
Fātiḫ-i necāt u hāzā vü ‘Aliyyü’l Murtażā
- 13 İster iseñ mürşid-i meydān-ı ta’līm-i niyāz
‘Aynı erkān-ı tevellī vü ‘Aliyyü’l Murtażā
- 14 Bende-i Racūlī edriknī²⁷ maķāmında muķim
Ḥāngāh-ı dilde ḫālā vü ‘Aliyyü’l Murtażā

²⁷ “ج” ve “ك” harfini harekelemiş. Zaman zaman harekeleme ile karşılaşabiliyoruz.

- 1 Bu meydān-ı hüner merd olmayan tehī koşar mı ya
Süvār-ı ‘aşk olan at sürse vezinden düşer mi ya
- 2 Düşürüp başını gözünü yarma böyle eş‘ārın
Bu dillerde meşeldir lāf ile helvā pişer mi ya
- 3 Kişi ḥaddini bilmek gibi ‘irfān olamaz aşlā
Tecāvüz eyleyüp her bir sözi ḥadden aşar mı ya
- 4 Naşīhat ehline nāehline zerre²⁸ müfīd olmaz
Ḥacer deryāya düşmekle ne mümkün yumuşar mı ya
- 5 Kişi nārile pişmez āteşī-meşrebī terk eyle
Ocāğzāde olan ḥāl ile kaynar hiç taşar mı ya
- 6 Ḥaḳīkat öyle bir Leylā Mecnūn olmasayidim ben
Nazar kıll başıma kuşlar gelüp böyle üşer mi ya
- 7 Racūlī bir iki taş salar taḥrīk ider şanma
Bu deryā’-yı mu‘azzam degme ḥālile coşar mı ya

21

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Kim suāl²⁹ eyler ḥaḳīḳ ‘ilm-ü ḥikmetten baña
İki çeşmim gösterir ol ‘ayn-ı ibretten yaña³⁰

²⁸ Kelimenin yazımı “زره” şeklindedir.

²⁹ Kelimenin yazımı “سؤال” şeklindedir ve ağız özelliğini yansıtmaktadır.

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Dāğ-ı sīnem 'aks ider ol şanma kim zīnet-semā
Mātem-i āh-ı Hüseyñ'i gösterir encüm baña
- 2 Bağrıma revzen açup gösterme ey dil şem'alar
Taht-ı sultānı donatdı āteş-i āhım nümā
- 3 Allāh Allāh bir içim şu vermeyüp kaçd eyledi
Kaldı al kân içre eyvāh gitti Şāh-ı Kerbelā
- 4 Zümre-i Âl-i Resül bi'l-cümle anda haşr olup
Haşr meydânında 'atşān kaldı bunca şühedā
- 5 Ol Yezīd'e la'net itmeyüp nice şabr eyleyem
'Ālem-i zāhirde müftī virmez imiş feţevā³¹
- 6 La'net olsun şad hezārān Şimr-i mel'un cānına
Anda hiçbir dīn u imān merhamet var mı hayā
- 7 Cān u dilden ol Yezīd'e la'net itmez havf ider
Cinsini işbāt ider Şüfyāni'dir ehl-i riyā
- 8 Gözümün yaşı yere yüz sürdü kim Haqq'a revān
Tā hużūr-ı Bāri'ye³² kaldı gönülde mācerā

³⁰ Bu sayfa "Mucizāt"(معجزات) rabitası ile bitmiş , bir sonraki sayfa "dāğ" ile başlamış.

³¹ Bu kelime (feţeva) vezin gereği olarak böyle okunur. Eğer "fetva" şeklinde okursak vezin bozuluyor.

- 9 Hakkımı haq eyle yā Rab sen benim yevm-i kıyām
Ben yetīm-i Ehl-i Beyt'em vāriş-i Âl-i 'abā
- 10 Süre-i Tāhā 'adedi remzidir ma'sūm-ı pāk
Gösterüp hurūf-ı muḳaṭṭa' yedinde enbiyā
- 11 Nice ḳaşd itdi Yezīd-i ḥār u ḡonca güllere
Nārevā dīnsiz imānsız nārevādır nārevā
- 12 Açdı tāze gül gibi sīnemde yine yāreler
Şerḥ çekdi 'arz-ı ḥālīm gösterem rüz-ı cezā
- 13 Ḳāzī-i fānī bizim da'vāmızı faşl itmedi
Hākīm'ül-ḥacāt-ı 'ādil Ḥazretüñdür ey Ḥudā
- 14 Ben Racūlī bendeñem³³ yā Rab 'ināyet gözlerim
İşde bu da'vā için göz yaşı töküp dā'imā
- 8 b

23

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Zāhid iseñ³⁴ per açup uçma ḳabül itmez semā
'Āḳıbet olur maḳāmıñ zīr-i ber taḥte-ş-şerā
- 2 Kime sen tāc-ı riyā ḳuṭb-ı cihān olsun daḥi
Öyle çok kibr eyleme Mevlā mu'in olmaz saña

³² Kelimenin ikinci hecesi vezne uydurulmak için kısa yazılmış.

³³ Kelimenin yazımı "بندہ نم" şeklindedir.

³⁴ Kelimenin yazımı "اسن" şeklindedir.

- 3 Şanma ki şemsiñ yuzî yerde ziyâsıñ gösterir
Kendini ednâ tutan mesned alur fevka'l-'ulâ
- 4 Ya'ni kibrinden degil dām-ı belādan havf idüp
Dest-i nādāndan hāzer eyler uçar yüksek hümā
- 5 'Ayn-ı 'ibretle temāşā eyle sen bu 'āleme
Gösterir iyü kötü kötü eyü her dā'imā
- 6 Bakma sen ehl-i 'aşkıñ añlaşılmaz bir me'āl
Anı fehm eyler veli keşşāf olup terk-i deryā
- 7 Rengi yoqtur ehl-i 'aşkıñ añlaşılmaz bir me'āl
Kim bilür gelse Racūlī ya'ni maqbūl-i Hudā

24

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Āh zālīm neyledi āh nefsi emmāre baña
Rū-siyāhıyla getürmekde günāhkārı saña
- 2 Aldayup bir fenn ile tıtdı esir itdi beni
Her ne cürmüm var ise raḥm eyle sen bārī baña
- 3 Yā meded urdu cihād içre beni cerḥ eyledi
Kıl devā mecrūḥ-ı dil ümīdi efgārı saña
- 4 Digme bir ālāt-ı ḥarb mümkün mi te'şir eylemek

Top tüfenk kār eylemez ammā ki ‘aşk nārı baña

5 İns ü cin bi’l-cümle halk senden murādıñ isteyüp
El açar fānī cihānıñ bāy ü hünkārı saña

6 Dā’imā senden Racūlī bendeniñ murādı kim
Eyleme muhtāc beni aġyāra aġyārı baña

7 Her ne kim murādıñ üzre eyle sen ef’ālimi
Nefsī envārı gider göster haşş envārı baña

9 a

Harfū’l-Bā

25

Mefā’ılün / Mefā’ılün / Mefā’ılün / Mefā’ılün

1 Kanā’at kenzi lāyefnā tamā’ bir kisve-i maḥcūb
Getürdi başıma bunca belā mesned ile menşüb

2 Dime Leylā için Mecnūn dolandı küh u şahrāyı
Çekildi nās elinden dārüş-şifāyı bilüp meczūb

3 Tefekkür eyle sen ‘āķil misiñ Mecnūn’dan Mecnūn
Necāta vāşıl oldı şabrile ol Hāzret-i Eyyūb

4 Ki ‘āşık ma’şūka vāşıl olur ammā neden sonra
İki gözden olunca ağladı Yūsuf için Ya’ķūb

5 Gözüñüñ yaşını maḥfice vādiden ulaşdır kim
Seni vāşıl ider deryā-yı ‘afve sevdiġiñ maḥbūb

6 Şerāb-ı mey-i maḥbūb daḥi ehvence riyādan geç
Görünüp ‘āleme rüsvā ki Ḥaḫḫ ‘inde ol mergūb

7 Racūlī sā’ ilim boynumu бүkdüm rū-siyāhımla
Ḥudā’ nıñ ism-i ğaffārına muḥtāc şāḫibü’z-zünüb

26

Mefā’ ilün / Mefā’ ilün / Mefā’ ilün / Mefā’ ilün

1 Dilim tesbīḫi dā’im zıkr-i yā müffettiḫü’l-ebvāb
Bize senden meded iftāḫ lenā Yā Rābbu ḫayra’l-bāb

2 Ziyā-ı şem’-i ‘aşkı dā’imā dilden söyündürme
Giceler şubḫ olunca aç ḫaḫıḫat bābıñı bevvāb

3 Görürse rüz-ı vaşfiñ şerḫine māni’ olur aġyār
Mu’ inim elde ḫalem oldu şimdi baña cām-ı ḫ^vāb

4 Semāniñ zīneti encüm şüreyyā ile ṭop ḫandil
Baña imdād içün emriñle şu’le virmede mehtāb

5 Sebebsiz nesne yoḫdur her ne ki mevcūd ḫalāyıḫdan
Ki ḫıldıñ ‘ālem-i eşyayı biribirine esbāb

6 Gözüm bir ğayri görmez ‘āleme bi’l-cümle ḫaḫ gördüm
Baña cāmi’-i vaḫdetdir yüzüm ḫande ise miḫrāb

7 Geçüp ‘ālemler Racūlī bu ʔarīk-i vaḥdetde
Kılup maḥv-ı vüçüd ol ki ara yerden gider ḥicāb

9 b

27

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

1 Hıketiñ nūr-ı başar kim gösterir bir ʔaṭre āb
Kudretüñ bir pāre-i laḥm-ı zebānımdan ³⁵cevāb

2 İşidüp gūşum ḥaḳıḳat ḥāl-i ḥayretde benim
Söyleyen kimdir gören kimden kime bilmem ḥitāb

3 Haddi yoḳ bir kimseniñ bu ḥikmeti ʔılsun suāl
Didi lā-yüs‘elü ammā yef‘alü baḥşıñ kitāb

4 Gözlerim nemdir benim görmezse cemālīñ seniñ
Eylerem da‘vā-yı vaşlıñ tā ilā yevmi‘l-ḥisāb

5 Ḥasretiñ nāriyle çeşmim pür āteş oldu çerāḡ
Bārī ‘afv eyle benim cürmümü gösterme ‘azāb

6 Merḥametlü pādişāhım āteş-i ‘aşkıñ ile
Maḥv olurum olmasaydı şeş cihet böyle ḥicāb

7 Ey Racūlī bu ḥarāret sende var kim ʔandırır
Sāḳī-i feyż-i Ḥudā’dır ‘aşıḳa cām-ı şarāb

³⁵ Kelime “زنا بنمدن” şeklinde yazılmış.

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Dūd-ı āhım āsumān āsā çıķup oldu hicāb
 aralar giymiş grn baħtım felek giymiş niķāb
- 2 Başda bir derd  belādır olanır sr'at ile
 Müddet-i 'mrmzi maħv itmek iķn āsiyāb
- 3 Yoğı vardır varı yoķdur ĥayme(y)i gr b-sütün
 şanma ki elde cihān varını bil şöyle serāb
- 4 ande bir sözünde řābit var ise taħķr olur
 Ĥaķ iķn ĥaķ diñlemez kim söylesen ĥaķķı cevāb
- 5 Kizbile ālde emtā'ı rk bāzār bu
 Bir 'acā'ib 'aşra düştük ki ĥarāb³⁶ ender ĥarāb
- 6 Biz ĥarābāt ehliyiz ister ĥarāb olsun cihān
 Yolcuyuz ĥancı ile vardır³⁷ biraz cüz'i ĥesāb
- 7 Ey Racl mest  ĥayrānım ki bilmem kendimi
 Sāķiyā doldur gözüm nş idelim cām-ı řarāb
- 10 a

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

³⁶ İlk harfin noktasını unutulmuş (ĥarābat).

³⁷ Bu kelimedede "ř" harfi unutulmuş (şadar).

- 1 Pîr ü sâķî şundı bir mey ile nüş itme hicâb
Tövbekâr olsan daĥı yokdur zârârı iç şarâb
- 2 Baĥr-i 'aşķa el şunup ol pîr burhân gösterir
Ka'se-i billûru mey kılmış ihâta meyi âb
- 3 Ka'se-i billûr almış destine envâ'-renk
Gösterir Kevşer 'alî mânendi esrâr-ı 'ucâb
- 4 Nüş iden maĥbûb-ı 'atşânı lebiñ bûs eylemiş
Şermile kıızıl kadeĥ gülden çekilmiş bir niķâb
- 5 Fî sebîlillâĥ Hüseyn'in rûĥu için elde câm
La'l-i renk-âmiz olup kıldı mu'aţtar müşktâb
- 6 Ger dilersen Hızır elinden âb-ı ĥayât içmege
Geç zulûmâtdan yürü sâķi-i pîre kııl şitâb
- 7 Ey Racûlî şundu bir mey 'aşķile nüş eyledim
Dilde izĥâr-ı muĥabbet semt-i yâre açdı bâb

30

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Her gelen âĥ itdi yandı yâr için pervâne heb
Yaķdı kül itdi felek çok 'aşķ-ı merdâne heb
- 2 Gün ise geçti bu günkü ĥurşid-i envârı gör
'Âlemi yaķdı âteş tâ çıķdı âsümâne heb

- 3 'Ăşıkıñ rızkıñ yaqúp birden bire şũh-ı felek
Qaldı gerdũnunda sĀde simsiyāh bir dāne heb
- 4 'Aşq ġavġāsına raqīb qatl olup dũşmũş yere
İçdi aġyārıñ felek qanını qana qana heb
- 5 Her biri bir qaġa dũşdi kendi Leylā'sı içũn
Bend-i zincir oldı Mecnũn gibi çok dīvāne heb
- 6 Her ne deñlü merd-i kāmil var ise bi'l-cũmlesiñ
Hāzret-i Ādem çekũp almaqdadur ol yāne heb
- 7 Qande Nef'ī qande Racũlī dũşũn sen bu felek
Rũstem-i Zāl'ı yaturdı çekdi qabristāna heb
- 10 b

31

Fā'ilātũn / Fā'ilātũn / Fā'ilātũn / Fā'ilũn

- 1 Bir perī itdiġi cevriñ 'adediñ ister hesāb
'Aqlımı başımdan aldı bir yana qursun cevāb
- 2 Haqq-ı hālile Mesih-āsā 'ibāre gösterir
İ'timād itmez yüzũnde āşikār hesāb kitāb
- 3 Qaşları tıġ-ı te'allük qatlime fermān oqur
Bir eli boynumda bir elinde cām-ı şarāb

- 4 Kūşe-i çeşmile efsün eyledi kāfir baña
Tā cigergāhım yakup hūn itdi bagrımı kebāb
- 5 Bend idüp zencīr-i zūlfīñde beni Mecnūn mişāl
‘Aqlımı aldı ki bilmem gitdi mi mest ü hārāb
- 6 Âdemide görmedim mişlini ğılmāndır ³⁸ meger
Bāġ-ı İrem’den firār itmiş uyur iken bevāb
- 7 Ey Racūlī gördüğim rü’yāyı ta’bīr eyledim
Çeşmimi açdım ki kıan ter içre kıalmış cāmeħ^vāb

32

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Maħrem olmaz baħtımız çekmiş yüzine bir niķāb
Rızkıımız artardı belki olmasam ehl-i hicāb
- 2 Meşreb-i ‘ammāya muħtelif mizāc ef’ālimiz
Hep kıabāħat bu ‘aşırda işte bu toġrı cevāb
- 3 Birbiriyle imtizāc itmek ne mümkün iki zıd
Egri toġruya atar irşād için kıavsi nüşāb
- 4 Cüz-i irtikāba meyl itmez bu nās çok çok iyü
Ya’ni bi’l-cümle şadāķatde mişāl ‘ayvażķaşāb

³⁸ Kelimenin ilk harfinin noktası unutulmuş(علماء ندر).

5 Ağzı var rüşvet yemez yok var ise ol dış biler
Mürtekib ehl-i kanā'at cānını eyler kebāb

6 Çok hüner taḥṣīline me'mūr nezāret eyledim
Vāridāt kıalmaz fakat aqlāmda çok ḥesāb kitāb

7 Ey Racūlī görmedim irād-ı maşrafdan ziyād
İki seferden 'ibāret gösterir ḥin-i ḥesāb

11 a

33

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

1 Zikr-i maḥbūb ile yandı bağıımız oldu kebāb
Tesbīḥim 'ayb itmeyüñ cām-ı şarāb üzre ḥabāb

2 Müddet-i 'ömrümde şā'im olmadım demsiz daḥi
Kağı şofu var bu 'ibādetle olsam inṭihāb

3 Kimdir ol fetvā virenler ḥile-i şer'ī ile
Tođrı mevḥūm olmamış ḥāşā ḥilāf olmaz kitāb

4 Zāhidā riyā ribā şirk u ṭamā' bilmez iseñ
İki sıfır ile bir nokta imiş yevm'ül -ḥisāb

5 Kıadı da'vā eyleyüp aldı cehennem resmini
Verdi fetvāyı yetim ḥaqqından ehvence şarāb

6 Cām-ı ḥātır kırmaz aşlā dem çeküp meyhāneden
Cürm lāzımdır müte'addi degil ehl-i ḥarāb

7 Ey Racūlī tā ezelden böyle kı̄nūn-ı cihān³⁹
İylige kemlik iderler toğrıya ‘aks-i cevāb

34

Fā‘ilātūn / Fā‘ilātūn / Fā‘ilātūn / Fā‘ilūn

1 Açmasın azđını yāre dürr ü hicrānıñ tōküb
Yār sinemi yara yara incidir kı̄nıñ tōküb

2 Şu sepersin sīneme kı̄sret-i yār içün göñül
Hātıra geldikçe her dem çeşm-i bārānıñ tōküb

3 Bulmadım bu derd-i ‘aşka ğayrisinden bir devā
Gözlerim kı̄b-i hāzık⁴⁰ āh dermānıñ tōküb

4 Her seher hayāl-i yāri seyr-i gülzār eyleyüp
Sünbül-i bū-yı şabā zülf-i perişānıñ tōküb

5 Āteş-i ‘aşk ile yandım bārī rahm eyle baña
İki gözüm merhamet kı̄l āb-ı revānıñ tōküb

6 ‘Ālem-i sırr-ı hafıyyāt perdesidir şeş cihāt
Açmasın esrārını olanca ‘irfānıñ tōküb

7 Ey Racūlī sūk-ı zāhirde bahāsın bilmeze
Rāygān itme metā’-ı ‘aşk burhānıñ tōküb

³⁹ Şair burada izafet kesresini “و” ile göstermiş, kanun-u cihan şeklinde telaffuz edildiğini de düşünöbiliriz (قانون و جهان).

⁴⁰ Bu sözcük “حازق” şeklinde yazılmış.

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Bî-edeb ef'ālını çekmiş yüze itmiş hicāb
Kaḡı yerden ḡosalar çoḡ iftiḡār eyler kilāb
- 2 Kāzibiñ murdār kelāmıñ bu 'aşır temyīz idüb
Didiler maḡbül-ı şehādet işde bu toḡrı cevāb
- 3 Böyle bir da'vā-yı efsündür 'aceb bilmem nedir
Mürtekib azḡında maḡv olur görünmez irtikāb
- 4 Vaḡt-i ḡāl için nāmūs da'vāsı eyler ya'ni nās
Birbirine yüzüñ aḡ olsun diyü siyāḡ 'Arab
- 5 Bir 'aşā'ir şābit iskān olmadı bu 'arşada
Şāḡibi bu ḡayme(y)i a'mār⁴¹ ider kāḡī ḡarāb
- 6 Ücret istemem vāḡıftır bu ḡikāye söylerim
Diñle bu ḡarb-ı meşel kim ne ḡüñāhdır⁴² ne şevāb
- 7 Şıḡkile Racūlī viresi olan beylik du'ā
Nice maḡbüle geḡer Allāḡü ya'lem bi'ş-şavāb

⁴¹ Kelimen "عما مار" şeklindedir.

⁴² Bu kelimedede "gü-" hecesi unutulmuş (نه كاهد ر).

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Öyle bir mest-i müdām hāl-i perişānım hārāb
Sākī-i çeşmim ara virmez şunar cām-ı şarāb
- 2 Āteş-i 'aşk yakdı cürmümden ezel irādetim
Meyl-i maḥbūbum 'aceb bilmem ḥaṭā mıdır şevāb
- 3 Zerre dūr olmaz ḥayāli serv-i ḳadd 'aynımdadır
Kākül-i yāre şabā āh perde çekdi müşktāb
- 4 Ey Süleymānlar Süleymān'ı ne bu feryād (u) zār
'Arz-ı hālīm okuyor ol bülbül-i faşīḥ-cevāb
- 5 Görmesem cemāliñi bu gözlerim nemdir benim
Gülşen-i bāğ-ı İrem yārsız olur baña azāb
- 6 Şimdi idrāk idemem bu hāl ile cürmüm nedir
Ḥasret-i yāri çekem mizāna tā yevmü'l-ḥisāb
- 7 Ey Racūlī vaşfına ta'cīl edüp vuşlat için
Rūz u şeb düşmez ḳalem destimde çün eyler şitāb

12 a

37

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Müdde'ī meydāna çıkdı bir ḳamuşdan at sürüp
'Ālemī tekzīb mā'il ḡayret-i cehle uyup

- 2 Biz dedik diñle sözüñ iyüsün al kötüsün at
Bu eşek çifte atar zarta çeker hâtır kırıp
- 3 ‘Ālemiñ ‘aybını ya‘ni bir tutam zamīr ile
Her ne söylersen alınur kendi otuna çeker
- 4 Māst te‘şīr eylemiş ol lihye-i beyāzına
Yüzüm ağ eyler diyü şanmış ki şābūnu‘z-zünüb
- 5 Gāv gençlik iddi‘āsıyla olur bir buzağa
‘Āmi⁴³ lafızıyla gördüm baḥş-i ḥikmet dem urup
- 6 Meclīs-i ‘irfānide bir sâ‘at uzadır sözi
Bilmez ol rümüzü irtifā‘-ı şimāl ü cenüb
- 7 Cāhil ile iddi‘ā ādāb-ı ‘irfānī degil
Ey Racūlī şābir ol mānende Ḥazret-i Eyyüb

12 b⁴⁴

⁴³ Kelime “آمی” yazılmıştır.

⁴⁴ Bu sayfada Zihni’den bir şiir var:

- 1 Yağdım temenni āteş-i hicrānıña sermest
Himmet demidir ‘āşık-ı sūzanıña sermest
- 2 Sermestem eliñden içeli bāde-i ‘aşk
Ḳurbān olayım pīriñe peymāñuna sermest
- 3 Destiñden içse cām-ı muşaffāya ‘azīzim
Lābūd ki düşer şu kayd-ı dāmānıña sermest
- 4 Şıdkile gelip ‘ac zile ocağıña düşdüm
Ḳurtar beni her kayğıdan al yanıña sermest
- 5 Hıdmetde kuşurum belī var melce imişsin

13 a

Ḥarfü't-Tā

38

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ḳādir u ḳayyūm u bāḳisıñ Ḥudā senden necāt
Ḳudretiñ bu 'ālem-i ḥayy u memāt u külliyāt
- 2 Nūr-ı zātıñ maḥv iderdi yandırıp bu 'ālemi
Merḥametlü pādişāhım perde çekdi şeş cihāt
- 3 Rāzıḳ u rezzāḳ-ı 'ālem intihāsız ḥikmetiñ
Cümle ḥayvānāta ḳıldıñ sebze esbāb-ı ḥayāt
- 4 Birligin işbāt ider bi'l-cümle eşyā gösterir
Ḥabbe-i vaḥdetde berākātıñ izḥār-ı nebāt

-
- Ḳıl bizlere her ne düşer şāniña sermest
 - 6 Var rābıtamız şeyḫ saña cān-u gönülden
Sālik olalı meslek-i pirāniña sermest
 - 7 Gül-i āteş-i hicrāniña yakma beni pīrim
Al cānımı ver 'aşḳla cānanımı sermest
 - 8 Gönlümde olan derd-i nihānım saña ma'lūm
İrgür beni bu derd ile dermānıma sermest
 - 9 Feyziñe nazar cedir ider seng-i siyāhı
Zihni dili al manzar-ı iḥsāniña sermest

- 5 Bir ‘adedden biñ aded peydā olup erzen mişāl
Hākezā mānendi çoğdur dāhi sā’ir sebzevāt
- 6 Ğayr-ı nāṭıqdan daği ekl itmek için ādeme
Rızq zā’id eylediñ ḥamd olsun āyetle şebāt
- 7 Kağı biriñ söyleyim ḥikmetleriñ çoğdur seniñ
Benden evvel bī-aded zıkr eylemiş bunca zevāt
- 8 Vaqt-ı Ādem’den beri her bir nebīler ‘ālemi
Emriñe da’vet idüp gösterdi nice mu’cizāt
- 9 Ḥikmetiñle ‘ālemi irşād idüp kıldı ḥitām
Enbiyālar serveri mu’ciz-i faḥr-ı kā’ināt
- 10 Çoğ şükür genc-i nihān miftāhı kıldıñ sen beni
Dilde ilhām-ı ziyā gitdikçe artar ebiyāt⁴⁵
- 11 Söyleden sensiñ beni ben söylemek ḥācet degil
‘Arz-ı ḥālimdir benim yā Rabbī her bir kelimāt
- 12 Bende-i Rācūli’yem Āl-i ‘abā’nın zümresi
Rūz-ı şeb olsun ḥabībiñe hezārān şalāvāt

⁴⁵ Bu sözcüğü vezne uydurmak için “ebiyat” şeklinde okuduk.

- 1 Geçdi meyden meyyit mi ey zāhidā 'üryāna tüt
Taht-ı zülfi-yāre defn it türbe'-i şāhāne tüt
- 2 Söyle kabrim üzre sākı bir kadeh töksün şarāb
Bir şevāb eyle inan baban ki geçmiş cāna tüt
- 13 b
- 3 Sen vekīlim ol benimçün gam yeme mātem tütüp
Turma meyhāne(y)i kendine 'ibādet hāne tüt
- 4 Şıdkını tām eyle baqma gayri kıl u kāle kim
Sen benim bu sözlerim bi'l-cümle şadıkāne tüt
- 5 Çünkü āhır vaqte irdiñ 'aksidir tağyir-i pend
'Ākilī dīvāne dīvāne(y)i 'ākil-dāne tüt
- 6 Ger Süleymān-ı zemān olsan bu mülk āhır harāb
Gel çekil vīrāneye baykuş menendi lāne tüt
- 7 Ey Racūlī zāhir-ü bātında a'dādan şağın
Kendini merdāne hāsmıñ mūr-ı za'ifāne tüt

40

Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün

- 1 Göñül gid hecr ü gam mülküñü sen ağız eyle pāzār it
Gözüñ yaşını kesme şu virüp ma'mūr-ı gülzār it

- 2 Vek̄il ol yāri ta'c̄iz itmeden ḡülzāra da'vet kı̄l
Uyandır z̄ülf-i yāre digme şabā şimdi efkār it
- 3 Anıñ çün bu cefā mülküne māl̄ik olduğım bilsün
İnanmazsa iki üç def'a tekrār ile ikrār it
- 4 Şağın ādābı bozma nāy gibi āh u en̄in itme
Hemen ĩmā ile al kı̄albi kı̄albe öyle iş'ār it
- 5 Küşād it leyle-i ihyādaki ol 'aşkı āşārı
Bu dem h̄urşīdi h̄ātırla yūri bir bahş-i envār it
- 6 Ki anı ğayriden h̄ıfz eyleye ol dil nazargāhıñ
Tecellī kı̄andīli kı̄aşr-ı dile z̄inetle berdār it
- 7 Racūlī lā-maķāmından çıkup d̄ünyāyı fehm itdim
Rızā bābındayım yā Rab dili rāz ile 'āmār it

14 a

41

Mef 'ülü / Mefā'īlü / Mefā'īlü / Fe'ülün

- 1 O çifte kı̄ayık Beyköz'a Kağıdhāne dek t̄ut
Akındı(y)ı göz kesmez ise ba'z yedek t̄ut
- 2 Yaz ğicesi mehtāb ideceksin big efendi
Sen şayd-ı mekes eyle ve hem sivrisiñek t̄ut

- 3 Bir ince cibinlik saña lâyıķ ipek olsun
Tut baķçesine gir ipek için kelebek tut
- 4 Gel yalı boyun gezme tehi hâliñi ‘arz it
‘Ayıp dime būs eyle hemân bir el etek tut
- 5 Olmaz bu mirāsyedilik öyle cebi delik
Hizmetde bulun kalk ayağa bāre yemek tut
- 6 Halt itme mirāsyediye ben tākavuk olmam
Uzat eliñi hoppa bigim işte semek tut
- 7 Racūlī benim hoppa begim çok güzel ammā
Utanmaya gelmez yüziñe bir kıl elek tut

42

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Kalk ayağa sākīyā nevbet seniñ billür tut
Baķma sen lāṭifeye kuşurumuz ma’zūr tut
- 2 İşte bu meydān seniñ bezm içre destürdur saña
Kimseden havf eyleme şimden gerü sen ur tut
- 3 Neş’e-i meyden daħi ziyāde kendüñ hüküm idüp
Baķma aġyār sözine sen kendini me’mür tut
- 4 Kākülüñ zülfüñ perişān eyleyüp reftār ile
Çeşm-i ‘uşşāķa cemāl-i hüsnüñü meşhūr tut

- 5 Baḳma meclisden tklp ırılan billra sen
 Ttalım olmuş az cm-ı meyi meksr tt
- 6 Olagelmiş böyle Şey sen virme Őılet kendine
 Billruñ yirine bir beyaź ini fgr⁴⁶ tt
- 7 Ben Racl'yem sinemde cnımı ıldım fed
 Őne-i rynıma ař-ı kemnıñ ur tt

14 b

43

F'iltn / F'iltn / F'iltn / F'ilün

- 1 Durma ey dil bir gönül eglencesi maħbba at
 Nş-ı bde tka tk maħbb ile meşrba at
- 2 Tz reftr olmasun bir teş-i meşreb güzel
 'cil olma şbır ol bir meşreb-i Eyyb'a at
- 3 Öyle o maħbb olup maħbbdan ama te
 T irqdan gvġ⁴⁷ olmaz sr ileri tpa at
- 4 Pek aı meşreb güzel meclisde elbet til ırar
 Diat it eťvrını kendiñ gibi maħbba at

⁴⁶ Kelimenin yazımı “فافر” Şeklindedir.

⁴⁷ Kelimenin yazımı “فوغا” Şeklindedir.

- 5 Gerçi dillerde meşeldir çok bilen çok yañılır
Ba'zı bu maħbūb-ı kāmīl diyü bir meczūba çat
- 6 İşde bu meczūba gāhi gülmeli ağlamalı
Ağlamak bilmez isen var Hāzret-i Ya'kūb'a çat
- 7 Başına şatın alup böyle belā-yı berzāhı
Saña kim didi Racūlī git deli zırzopa çat

44

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

- 1 Ey bād-ı şābā sen baña aç rāz-ı muħabbet
Ol ḥasret-i dilden dem-i ḥicāz-ı muħabbet
- 2 Gittikce terakki ider elbet bu gönülde
'Aşkın ile kaddiñ gibi mümtāz-ı muħabbet
- 3 Çün ehl-i ḥarābātlarıñ maħbūb-ı kalbde
İhyā-ı gönül şıdık ile niyāz-ı muħabbet
- 4 Dilden severiz dilber-i ra'nā-yı ḥaḳıkat
Bizlerde kabūl olmaz o mecāz-ı muħabbet
- 5 Hep 'ilm-i ledündür sözümüz şanma remildir
Zāhid⁴⁸ yürü olmaz bize enbāz-ı muħabbet

⁴⁸ Pek çok yerde bu kelime “ذ” harfī ile yazılmış (ذنا).

6 Biz mest-i ħarābız dem-i devrān-ı ezelden
Sākī ile nef'ī olamaz āz-ı muħabbet

7 Gel açma Racūlī demi aġyārın önünde
Kaşı kemaniñ oġu dile yaz muħabbet

15 a

45

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

1 Geçdi zulūmātı ümīd-i Hızır āb-ı ħayāt
Bende-i ednāya yā Rab mey-i 'aşkıdır necāt

2 Ĥasretiñ nārını fehmitse cehennem ħavf ider
Vaşlıña bir perde çekmiş aġ kim bu şeş cihāt

3 Cümle mevcūdāt ile bu 'ālem-i eşyā-ı küll
Fāni bākī ħudretiñ izhār ider ħayy ü memāt

4 Gözlerim zemzem vücūdum ġasl idüp kıldım nidā
Ka'be-i ħalbimde lebbeyk sīnem üzre 'Arafāt

5 Her ne kim nişāba mālīk olmadım ise daġı
Çünkü didim la'l ü mercan incü taġıdır zekāt

6 Çok şükür bir zāta muħtāc itmedi Mevlā beni
Ĥāne-i dilde münevver şem'-i faħr-i ka'ināt

7 Ey Racūlī tāc-ı sultāna deġiřmem ‘ařkı ben
Genc-i Mevlā’dır derūnumdan tūkenmez vāridāt

46

Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün

1 Bilüp genc-i belā miftāḥ bir efsūn oęutduñ tıt
řafā-yı zevķe naędiñ şarf idüp cümle çürütdüñ tıt

2 řarāb-ı la‘l-i eşkimle beni ķandırdıñ ey sākī
Ĝam u řahbāyı meclisde ġanīmetle yürütdüñ tıt

3 Yaraşmaz mı bize bu bādeyi çörekle ikramıñ
Biraz sen istirāḥat it arasını řoęutduñ tıt

4 Yeter ġayrı dem-i hicriñle efķarıñ arasıñ kes
Bizim ol řābi-i giryānemizi sen avutduñ tıt

5 Pazār-ı ‘ařķa sen bir destġāḥ ķurduñ behey fitne
Gelüp ta‘rīf idüp rencide ķumāřıñ toķuduñ tıt

6 Cihanda derd-i ġam hecr-i elem ķalmadı bir nesne
Tıtup başıma cevriye cefāyı heb bürütdüñ tıt

7 Racūlī bend idüp boynuñu sen bir dār-ı Manřūra
Kemend-i yārı taędıñ da ipiñ ucın sürütdüñ tıt

15 b

47

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 İstemem sensiz hayātı yār baña yegdir memāt
Ey tabīb öldüm devāyı al getir bir yaña at
- 2 İltifāt itmem Hızır āb-ı hayāt için saña
Kevşer-i bākī necāt ister gönül dā'im şebāt
- 3 Ka'be-i dilden zekātım gözlerim dürr tağıdır
Böyle pek nādir edā hacc u zekāt-ı sebekāt
- 4 Mu'cizāt-ı Aḥmed ile Hakk'ın emriñ gösterir
Tā kıyāmet haşr olunca şer'-i şerif hikemāt
- 5 Gevher-i zātını işbāt eyleyüp Âl-i 'abā
Fazl-ı Hakk'dır diñlesün müstaḳbel için bu rüvāt
- 6 'Ālem-i sırr-ı hafıyyāt perdesidir çün felek
Zümre-i şāh-ı velāyetde bilünür 'acebāt
- 7 Ey Racūlī gerçi kim herkes diler vuşlat yolıñ
Ref' olup bu çeşm-i ḥasretten açılsa şeş cihāt

48

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Yār için rüsvā-yı ḥalkım yek baña ḥayy u memāt
'Aşıkā lāyık mıdır kim perde çekmiş şeş cihāt

- 2 Yārdan ğayrı benim çeşmimde nemdir görünen
Hil'at-i mülk-i 'ademdir giydiğim bu elbisât
- 3 Vaşl-ı yār için zulumâtdan ezelden geçmişim
Hızr eliyle virse de ben istemem âb-ı hayât
- 4 Âb-ı ihyâdır bañâ Hâkķ'dan gelen hayr ile şer
'Âşıkça çünkü rızâ-i Bārî olmuşdur necât
- 5 Dil ile takrîr idüp kalbile taşdıķ eylerim
Böyle irşâd eyledi habîb-i şâhib-mu'cizât
- 6 Püte-i 'aşķ içre mahv olup vücudı kalmayan
Görmesün⁴⁹ çeşm-i düzaķ kim emr-i Hâkķ'la böyle zât
- 7 Çün Raculî genc-i esrâr-ı Hudâ miftâhdır
Dilde hâzîne-i Bārî cavidânî kelimât

16 a

49

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Ahz idüp mir'ât-ı hüsnüñ göz görür her bir cihât
Yoksa zulmetden bu 'âlem içre görünmezdi zât
- 2 'Aleme şer'-i şerîfiñ oldu bir şem'-i münîr
Görünen esbâb-ı zâtıñdır bu hayr u hasenât

⁴⁹ 3. tekil kişi emir eki "kef" harfiyle yazmış(كو رسمك).

- 3 Mu'cizātũ görünen z̄ulmetde almışdı cihān
Cehlile ma'būd idinmiř idiler dűrlű řıfāt
- 4 abza-i teshīre ekdiű 'ālemi ihyā idűp
Rāh-ı Hā'ı buldu cűmle műslimīn ű mű'mināt
- 5 Neylerim āb-ı hayātı Hızr'a minnet eyleyűp
Leblerűn āb-ı hayāt necāt bulur hayy u memāt
- 6 Ey melāhat řāhı miřlűn gűrmemiřdir bu cihān
Hűsnűne műřtādır peyamber pīrān ű sābiāt
- 7 Amed ű Maműd Muammed Muřtafā'nıű 'ařına
Ey Racűlī 'ařıűn artıa bulursun derecāt

17 a⁵⁰

(Hārfű'ř-Sā)

50

Fā'ilātűn / Fā'ilātűn / Fā'ilātűn / Fā'ilűn

- 1 Műdde'-ī iř'ār olup lāyık mı da'vā-yı 'abeř
Belki műfti sehv ile virmiř bu fetvā-yı'abeř
- 2 ul beřer insān řařar haftada bir beyt sűyleme
ande eř'ār-ı nezāket űn bu ma'nā-yı'abeř

⁵⁰ 16 b boştur.

- 3 Hā'il oldı vech-i yāre ya'ni çekdi mū peçe
Çün şakīl harf ile medh-i dilber imlā-yı 'abeş
- 4 Hatt-ı ebrū zāhir itdi şimdi cüz-i vech-i māh
Añlaşılmaz bu felek bir 'aks-i inhā-yı 'abeş
- 5 Her gice şalaṭ ü selām eylerem tā şubḥa dek
Āh kim ol yār ider zıkr-i Mesīḥa'yı 'abeş
- 6 Karışık seyrāniñ elbet tab'iri müşkīl olur
H'ābdan bīdārı yegdir görme rü'yā-yı 'abeş
- 7 Nākıṣu'l-harf olmasun ammā ki ğayri el virir
Ey Racūlī eyle tevķif bu muḳaffā-yı 'abeş

51

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 H'āce-i tefsīr açar cennet-i a'lādan baḥiṣ
Çünki üftāde ider gül ḳadd-i ṭubādan baḥiṣ
- 2 Kimi Eflāṭun-ı şānī kimi Aristo olur
Eyleyüp 'ilm-i felekiyyāt u semādan baḥiṣ
- 3 Remz-i⁵¹ 'āşıḳdan ḥaberdar olmamış bir ehl-i ṭib
Hasta-i 'uṣṣāḳa ṭabīb itme devādan baḥiṣ

⁵¹ Kelime “تمزى” şeklinde yazılmıştır.

- 4 Şimdi ol la'l-i lebi ma'nāsını gösterdi ħub
Mürde(y)i ihyā için mu'ciz-i Mesīhā'dan baḥş
- 5 Görmesem bir kere yāri gündüzün aḥşāma dek
Gice efkārım açar ta'bīr-i rü'yādan baḥş
- 6 Hatır-ı Bārī ele almaḫ için bīçāreler
Öyle cārīdir açar gün 'ilm-i kimyādan baḥş
- 7 Ey Racūlī böyle ḫānūn-ı ḫarābāt ehl-i 'aşḫ
Açmasa bir dem ne olur mı cām-ı şahbādan baḥş

17 b

52

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Daḫi bīmāra ölmezden ümīd īmā' ider vāriş
Kimi cān derdine düşmüş kimi ḫülyā ider vāriş
- 2 Tamā' dünyāsı bu 'ālem yetīmiñ ḫaḫḫına baḫmaz
Ne varsa cümle tekmiḫ ḫabza-i eşyā ider⁵² vāriş
- 3 Anı fehm eylemez kim māverāsında izi üzre
Gelüp kendisiniñ eşyāsını da'vā ider vāriş
- 4 ḫarābāt⁵³ ehliniñ mīrāşına ḫāzır olan varsa
Üçüñ biri ḫalursa taḫsīm-i rü'yā ider vāriş

⁵² "İder" kelimesi iki defa yazılmış "ايد رايد ر".

⁵³ Kelimenin yazımı "حرا بات" şeklindedir..

- 5 Kimisî kâ'(se)lîs⁵⁴ hem-pâlarıñ gārātına yetmez
Hebāya şarf idüp 'ömrün qurı gavgā⁵⁵ ider vāriş
- 6 Kime kısmet olursa yer içer teknil ider ba'zı
Anıñ mālı buña mīraş qalır şāfā ider vāriş
- 7 Racūlī evvelinden āḥire çünki müselseldir
Bu dünyā intihā-yı vārişe peydā ider vāriş

53

Mef'ülü/ Mefā'îlü/ Mefā'îlü/ Fe'îlün

- 1 Ğonca-dehenin açdı ki yaz itmege bā'is
La'l-i lebi rengīn-i cihāz itmege bā'is
- 2 Şerhinde ḥurūfāta keşid itmedigim çün
Kesdirme reh-i vuşlatı az itmege bā'is
- 3 Bir gonca gülüñ dām-ı belāsında dilāviz
Bülbül gibi feryād u aġāz itmege bā'is
- 4 Her vaqt u seḥer ta'līm idüp bād-ı şabādan
Tutdı demi maqām-ı şināz itmege bā'is

⁵⁴ Kelimenin yazımı “كأليس” şeklindedir.

⁵⁵ Kelimenin yazımı “قوغا” şeklindedir.

- 5 Çek cevrini yārīñ tuta gör zevk u şafādır
Çün āh u enīn sīnede sāz itmege bā'is̄
- 6 Sen kendi lisānīñ ile du'āya devām it
Hāşā olamaz özr-i nemāz itmege bā'is̄
- 7 Nef'ī ne bu Fārīsi zebān üzre Racūlī
Eş'ārīñız eṭvār-ı Şirāz itmege bā'is̄
- 18 a⁵⁶
Harfū'l-Cim

54

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ey şabā vaḫt-i seher gülzār-ı 'aşkıñ bābīñ aç
Yāri ta'ciz eyleme ḫaldır baña niḫābīñ aç
- 2 'Andelīb-i fitne fāḫiş etmesün esrārımı
Duymadan aḡyār bū-yı ḡonca-ı ḫicābīñ aç
- 3 Dūd-ı āḫım ḫapladı semāyı çeşmi şebnemim
Bārī yār göster cemālīñ ḫākül-i seyḫābīñ aç
- 4 Sen degil misin cemālīñ şevḫine müştāk iden
Giceler feryād-ı zār itdikce çeşmim ḫ^vābīñ aç

⁵⁶ 18b boş, Arap rakamları ile numaralandırılmış sayfalardan 19a ve 19b yok.

- 5 Kaşr-ı gülzâr-ı muhabbetden ayırma sen beni
Zıkr ü fikriñle gönülde her şeb mehtâbıñ aç
- 6 Āşikâr itdiñ baña gülzâr-ı ‘aşkıñ ismini
Oğurum her bir varağda hikmetiñ kitâbıñ aç
- 7 Sâkiyâ meyhâne‘-i vaḥdet deminden şun baña
Ġonca-i vaşlıñ şarâb-ı bû-yı müşk-i tâbıñ aç
- 8 Cürmümü şâbûn-ı ‘afvıñ ile ġasl it sen benim
Tevbe işyânıma yâ Rabb muğtesil şarâbıñ aç
- 9 ‘Afv iden sensin ḥabîbiñdir mu‘îni bendeniñ
Defter-i ‘isyânımı çâk eyle yak şevâbıñ aç
- 10 Sâye-i livâ-yı ḥamdıñ taḥtını manşûb idüp
Yevm-i maḥşer başım üzre ḥayme-i neşşâbıñ aç
- 11 Can-ı dilden iḳtidâ itdim saña imâ’ ile
Nûr-ı zâtıñ âşikâr eyle baña miḥrâbıñ aç
- 12 Bende-i Racûlî’yem yâ Rab vişâliñ bâğına
Sînesi ‘uryan Melâmiyyûn’danam esbâbıñ aç

55

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

- 1 Şeyḫ efendi ehl-i taḳvâ resm-i ḥîle-bâz mizâc
Elde tesbîḥ gözde sürme ṭolamış tâc üzre şaç

2 Zîr-i dâmeden kerâmet görsetir⁵⁷ germâbede
Hâlvete girdikde tellâğıyla eyler imtizâc

20 a

Harfû'l Hâ

56

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

1 Kadd-i gül endâma vuşlat hâl ü eḫvâl-i kadeḫ
Hadd-i ruḫsârında mey gösterdi emşâl-i kadeḫ

2 Ol gözüm sâķî baña lü'lü-i yâķut baḫş idüp
Büse-i lâ'l-i lebiñ arz eyler meyyâl-i kadeḫ

3 Nev-bahâr saḫrâyı 'arz eyler niçün her bâde-nüş
Toldurur çün âb-ı Hızır cümle sifâl-i⁵⁸ kadeḫ

4 Tâki ol naḫnü ḫasemnâdan bu ḫalkıñ rızķını
Vezn ider ḫabbân ü mizân ü rıtl-ı mişķâl-i kadeḫ

5 Dergeh-i Âl-i 'abâ matbaḫ⁵⁹ sönmez 'alevi
Şofra-i ḫayder seḫâvet tām a'mâl-i kadeḫ

6 On iki burc ile gösterdi vücūd-ı âdemi
Seb'a-i seyyâre ayet-i vech-i eşķâl-i kadeḫ

⁵⁷ Kelime vezne uydurulmak için metatez yapılmış veya ağız özelliği(کورستر).

⁵⁸ Kelime “صفال” şeklinde yazılmıştır.

⁵⁹ Kelimenin yazımı “مطحج” şeklindedir.

- 7 Anıñ için kim düvâzdedir İmām-ı Ehl-i Beyt
Oқunur seb'a'l-meşānī baһr-i me'āl-i қadeһ
- 8 Çeşme-i mā'-i ṭahūran maһremindedir o kim
Gözlerinden yaş töker mātemde mişāl-i қadeһ
- 9 Қubbe-i қarpuz-ı cām devr idüp mihr ü felek
Ba'zı mest eyler ki görsün Rüstem-i Zālī қadeһ
- 10 Ğayri yoқdur һükм iden meyhāne-i 'āleme bir
Pīr-i muğānıñ yedinde 'ömrü zevāl-i қadeһ
- 11 Āh kim bir vaқt-i istirāһat için gözlerim
Gāh mey gāh 'araқdan olmaz hiç һālī қadeһ
- 12 Ey Racūlī şanma қan-ı sāķī-i bākī felek
Toldurur ölçer töker ya'ni bu keyyāl-i қadeһ

57

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Lisān ile nice taқdīr idem aһvālī ey nāsiһ
Ki nushuñ eylesün te'şīr bi-eyyi һālīn ey nāsiһ
- 2 Derūnum sırrını izhār idemem kim dilim baғlı
Eger қādir isen söyletmege sen lālī ey nāsiһ

20 b

- 3 Geçüp ol kıl ü kâlden ba' dehû gel sen baña söyle
Riyâdan evvelâ kendiñ ırağ olmalı ey nâsih
- 4 Bu fânî mülküne öyle muhabbetle gözüm yoktur
Cihânıñ ya'ni bir zerre görünü(r) mālî ey nâsih
- 5 Tamâ'ım yok riyâ bilmem yalânı zâtı hiç sevmem
Fağat maḥbûb u meyden olmadım hiç ḥâlî⁶⁰ ey nâsih
- 6 Meger ilhâm-ı Rabbânî ola kim cānib-i Ḥaḫ'dan
Kişi tevbe iderse yine ol meyyālî ey nâsih
- 7 Baña te'sîri mümkün mü Racûlî vâ'izin pendî
Sefîd-âlûde kıldım saç ile şaçalı ey nâsih

58

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Ey gözüm sâķî baña mâtemde pür demdir kadeḫ
Ḥâṭır-ı vîrâneme ta'mîr-i muḫkemdir kadeḫ
- 2 Kimse yanmaz derdime sâķi-i çeşmim şu seper
Sîne-i sūzânıma tökdükçe bir emdir kadeḫ
- 3 Gün bu gün artar muhabbet çün ḥayâl-i yâr ile
Ḥâlî kalmaz hiç gözüm ol cür'a-i nemdir kadeḫ

⁶⁰ Kelimenin yazımı “حال” şeklindedir.

- 4 Dest-i sākīde mişāl mir'āt ü zīver gösterüp
Şu'le-yi hūrşīd ahz itdikçe encümdür kadeh
- 5 Şanma ki billūrdan zāhirde mir'āt-ı 'avām
Söyle āyīne-i İskender'i efhemdir kadeh
- 6 Ka'be-i dilde hayāl-i yāri kıldıkça tavāf
Çāh-ı kudretten tolu bir āb-ı zemzemdür kadeh
- 7 Kağı bir şāhāne meclīs 'ayş u 'işret olsa da
Ey Racūlī hātırımda bezm-i mātemdir kadeh

59

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Çakmasam olmaz cesāret kōrkuluk elde silāh
Toldurup atmaz isem destimde hāzırdır kadāh
- 21 a
- 2 Yār baña serhoş silāh çekmiş teferrücgāhda
Sāki-i kaddi fidānım gösterüp iki tuffāh
- 3 Gülistān'ın şerhini kim diñler olsam 'andelīb
H'ace-i fitne yedinde tālib-i 'İzzī Merāh
- 4 Yok imiş ziyān u isti'māli kim devā için
Bir iki fincān eger mu'tādın ise her şabāh

- 5 Öyle pek aşurı gitme 'ākıl ol bil kendi(yi)
Bilmeli ḥarāmı ḥarām çün ḥelāl olmuş mübāḥ
- 6 Eyle taḥṣīl-i 'ilim her bir kitābdan oḡu yaz
Gāḥ bir lāzım olur eṣ'ār iün her ıṣtılāḥ
- 7 Ğāfil olma kayd-ı esrārīñ açup her rengini
Pek günāḥmıṣ ey Racūlī kırmızıdan çekme ṣaḥ

60

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Ne mümkün⁶¹ ṣerḥ idemez ṣāni'-i Mevlā'yı bir ṣāriḥ
Ki bilmez vech-i maḥbūbda olan imlāyı bir ṣāriḥ
- 2 Yed-i kudretle çekmiş ḥüsn-i ḥaṭṭ-ı āṣikār ammā
Oḡuyup ṣerḥ idemez kim ṣaḥīḥ ma'nāyı bir ṣāriḥ
- 3 Gülistān metniñ oḡur ḥüb ṣadā ile seḥer vaḡti
İṣidür fehmi idemez bülbul-i ṣeydā(yı) bir ṣāriḥ
- 4 Oḡunan meṣnevīsiñ ḥüsn ider ṣerḥ idemez ḥālā
Dem-i ṣadā-yı nāyı Ḥazret-i Mollā'yı bir ṣāriḥ
- 5 Oḡusa tercümān-ı ḥaydarı dü çāk idüp kendi
Yaḡardı itdigi ṣerḥi bilüp aḥḥāyı bir ṣāriḥ

⁶¹ Ṣair iki kelimeyi birleṣtirmiş(نممكن).

6 Süpürse çārub-ı ‘ilm-i ḥaḳıḳatle derūnuñ ol
Muḥabbet metni şerḥ itse baña dānāyı bir şāriḥ

7 Kalem şunduḳça gülzār-ı nebāt-ı berk ü eşcāra
Racūlī cāvidanīden töker meyvāyı bir şāriḥ

21 b

61

Mefā’īlün / Mefā’īlün / Mefā’īlün / Mefā’īlün

1 Bu şeb ḳandīlledik geldi ki ol şūḥ ḥ^vāba dek şubūḥ⁶²
Yerimden ‘azm edince geldi cām-ı ḥ^vāba dek şubūḥ

2 Benimse vaḳt-i maḡribden bu çeşmim intizār üzre
Cenānım gelmedi geldi suāl cevāba dek şubūḥ

3 Tāmā’-ı ḳayd-ı eş’āra düşürdi neyledi bilmem
Getürdi bende(y)i tā şubḥ-ı irtikāba dek şubūḥ

4 Ḥayāl-i yāri gözler gözlerime uyḥu gelmez kim
Oḳurum bir kitāb nevbet öbür kitāba dek şubūḥ

5 Girüp dünyānıñ altından tolanup üstüne her şeb
Göñül ḥurşīd-i şarḳdır devr-i āfitāba dek şubūḥ

6 Çeküp fānūs-ı fikrim düşdi öñüme benim Şām’dan
Geçüp Ḥaleb’i getürdi beni ‘Ayntāb’a dek şubūḥ

⁶² Kelimenin yazımı “صیوح” şeklindedir. Ancak biz vezne uydurmak için ilk hecede imale yaptık.

7 Racūlī ‘asker-i hāli nöbetle geçti bu ‘ömrüm
Bitürdi sīnemi hālā yakın aḥkāba dek şubuh

62

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

1 Hoş gelür her millet⁶³ için kendi ‘aynınca naşîḥ
Bir büt-i tersā inanmaz ger naşîḥ itse Mesîḥ

2 Tā Mesîḥā-yı maḳāma çıkdı āhım tütünü
Kaldı ol seḥāb-ı zulmet içre mehpāre melîḥ

3 Zulmet içre ya’ni yolundan şaşırılmış bir melek
Nā-revā bu ḥüsnile ḳalmış yazık ehl-i ḳabîḥ

4 İrmeden mümkün müdür ilhām-ı Bārī ḳalbine
Te’şîr itmez kim didim rāh-ı hüdā būdur şahîḥ

5 İ’tikād itmez yüzünden açdı kitābıñ baña
Süre-i Raḥmān oḳur naḥv-i lisān üzre faşîḥ

6 Zulmeti maḥv iylesün ol berḳ-ı āhımdan semā
Rūzgār-ı ‘aşḳımı yā Rabbi ḳıl ebū’l-fetîḥ

7 Cān u başdan geçmişim Racūlī meydāna girüp
Şehsüvār-ı ‘aşḳ benim destimde ḥāmemdir rumîḥ

22 a

⁶³ Şair “millet” kelimesinde hem çift “lam” hem de şedde kullanmış.(مألت)

Ḥarfü'l-Ḥā

63

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Zülf-i yāri ḥaddeden çekmiş mişāl-i sermāyı çarḥ
Ṭoladı boynuma kemend eyledi sevdāyı çarḥ
- 2 Bende çekdi meylimi kākülleri 'aḳd eyleyüp
Cebrile yāre esīr etdi beni da'vāyı çarḥ
- 3 Leşker-i ḥūnhār-ı müjgān şaf şaf kıldı hücum
Yār ile hemdem olup kıldı baña kavğāyı çarḥ
- 4 Gönlümü ṭolāb-ı 'aşḳa koşdı ol fitne benim
Çekdirir bu āsiyāb-ı nāz ü istingāyı çarḥ
- 5 Ya'ni başım üzre bir fabriḳa iḥdāş eylemiş
Gösterir metā'-ı cevri hecr-i ğam cefāyı çarḥ
- 6 Diñlemez şah u gedāyı ḥaş u 'am bilmez nedir
Devr ider ṭurmaz bütün bu 'ālem-i eşyāyı çarḥ
- 7 Ey Racūlī çekdi çarḥdan şīḡa-i mażi⁶⁴ gibi
Şimdi istikbāle niyet itdi intihāyı çarḥ

64

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

⁶⁴ Bu kelimedede bir harf fazladır.(مارضى)

- 1 Āhū göz aldı beni nāzik edā güftārı şūḥ
Yūsuf ḥüsnile bir şāh-ı Mıṣır eṭvārı şūḥ
- 2 Böyle ḥüb ḳāfdan ḳāfa ḥükm eylese kim çok görür
Olsa Süleymān-ı şānī ya'ni sezāvārı şūḥ
- 3 Görmedim dünyādaki mişliñ 'aceb ḥūrī midir
Yā melekdir yā ferişte cennetiñ āşārı şūḥ
- 4 Lebleriyle mest ider 'āşıḳa çeşmi ḳaşd ider
İrmedi bir kimseniñ 'aḳlı nice pāzārı şūḥ
- 5 Kim nazardan şaḳlasun ol Ḥāzret-i Settār'ı kim
Ḥüsnile ĩmāna da'vet itmede güftārı şūḥ
- 6 Ḳaşları miḥrābına her ḳangı millet baḳsa bir
Kāfire ĩmān gerekse mü'mine iḳrārı şūḥ
- 7 Medḥine destimdeki ḳalem daḫi meyl eyledi
Ey Racūlī medḥ idersin medḥe lāyıḳ yāri şūḥ
- 22 b

65

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ḥ'ābdan ḳalmıṣ meger ol gözleri ḥumārı sürḥ
Cānıma te'sīr ider ol ḡamze-i ḥünḥārı sürḥ
- 2 Bir ṭıfl-ı nevreste maḥbūb diḳḳat itdim vechine

Şerm-i hālile kızarmış hüsni-lâlezârî⁶⁵ sürh

3 Nev-bahâr-ı germile şebnem 'arağ peydâ olup
La'l-i rengâmîz ü gül-bü-yı devâ ol yâri sürh

4 Bülbülüñ feryâdla va'z itdigin güş eylemez
Gül kızıl renk gösterir şarmış başa destâr-ı sürh

5 Kânıma girmek diler yâr gösterir la'l-i şarâb
Câm-ı şahbâdan meger 'aks eylemiş ruhsârı sürh

6 Kaş göz kākül siyâh zülf siyâh ruḥları kızıl
Şâh-ı İnan olmasun ḥüb sürh-ser etvârı sürh

7 Ey Racülî kıpkızıl kana boyandı çeşmimiz
La'lile kayd eyle bâre sen de bu eş'ârı sürh

23 a

Ḥarfü'd-Dâl

66

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

1 Cevr-i yâri merhem itdik yârem üzre dermend
Olmadım ammâ ki geçdi boynuma zülf ü kemend

2 Taze başladım yine âh-ı enîn itmege ben
Ḥâşılı buldum yine bir eski derdime menend

⁶⁵ Kelime “لعله” şeklinde yazılmış.

- 3 Şöyle tems̄il eyleyem ‘aşk h̄alini ben saña kim
Lāne-i mürğ-i semender z̄āti āteş içre bend
- 4 Gör ne geldi başıma ben söyleyem siz diñleyün
Bir vakit Mecnūn olup bunca dolandım küh u kend
- 5 T̄ūti-i güftārımız düşdü cihānıñ ağızına
Misk ü ‘anber ile lezzet virsün ol nebāt-ı kıand
- 6 Ehl-i diller işidince cümle olsun neş’e-yāb
Her sözüm meclisde bir şu‘le virür dilsüz u rind
- 7 H̄atır için istemem mecāzi şöhet neylerem
Ey Racūlī eylesün eş‘ārıña ‘ālem pesend

67

Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün

- 1 Bu bülbül ‘āşıkam dirmiş ‘acā’ib eyleyüp feryād
Yanar mürğ-i gönül hiç ses çıkarmaz ebedü’l-ābād
- 2 Kerem tiz yandı kül oldu hele ben sönmedim h̄ālā
Benimle yanmasun pervānedan ben istemem imdād
- 3 Külüñkle tağ başın delmesi hüner degil yāhū
Ki biñ yerden delindi dāğ-ı s̄inem kendisi Ferhād
- 4 Yolu erkānı ğayb itmiş gezer sahrāları Mecnūn
Hele Leylā’yı terk itdi olunca H̄akk’ıla ābād

- 5 Ğarīb nāçizi⁶⁶ ğurbet⁶⁷ eylemiş yazık yedi yılda
Yedi kez yedi yıl ğurbet⁶⁸ gezüp ben olmuşum üstād
- 6 Kānı Hūrşīd ile Kānber gelüp erkānı öğrensin
Anı ben Kānber-i şāh-ı velāyetden idem irşād
- 7 Racūlī nāmı şaḥ çekdim bugün ben defter-i ‘aşka
Kitābet ehline ḥācet degil dil naqşına Behzād

23 b

68

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 ‘Āleme ğayrī vücūdum baḥşi lāzım iştiḥād
İşde bu ‘ālemde ḥükm-i pādişāhīdir fu’ād
- 2 Öyle bir şehir-i ‘azīm oldu vücūd iklīmi kim
O(n) sekiz biñ ‘ālem-i eşyā mükemmel bir bilād
- 3 İşidüp gūş göz görür tesbīḥ ider dā’im lisān
Emr-i ma‘būdum ile ‘ābidler eylerler ‘ibād
- 4 İşlemez emriñ ḥilāfiñ kalb ile birdir zebān
Tām i’tikād itmiş ikisi bir istinād⁶⁹

⁶⁶ Kelime “nā‘çiz” şeklinde yazılmıştır.

⁶⁷ Bu sözcük “ğurbet” şeklinde yazılmış. Ve ağız özelliği gösteriyor.

⁶⁸ Bu sözcük “ğurbet” şeklinde yazılmış.

⁶⁹ İki sözcüğün arasındaki “” harflerinden biri fazla (برالاستناد).

- 5 Biñde bir er yok muṭābık şūreti sīretine
Fitne-i ‘ālemde sırra başdı ḳadem i‘timād
- 6 Tā ezelden ḳaldı çünki Âl-i ‘abā’ya mīrās
Ṭa‘n-ı elvān eylesünler ğā’ibānımdan icād
- 7 Ey Racūlī nefsi cürmüm çok müte‘addi degil
‘Āleme itmez tecāvüz ma‘ni-i lāzım murād

69

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Âh kim bir āteş-i ‘aşḳ içre düşdüm yā meded
Hicr-i ğam derd ü elem āh u enīnim bī-‘aded
- 2 Sīnemiz icrā-yı müsīḳār idüp āh u enīn
Ṭutdı bir āheniñ u nāy mülk-i ‘ademden cesed
- 3 Sāḳiyā kesme ayağ la‘liñ şarābıñ gözlerim
İşde bu zevḳ u şafāya çatlasun ehl-i ḥased
- 4 Ya‘ni me‘mūr olsa gelse la‘l-i ḥūnım nehrine
Çekse men‘ itmez Sikender çeşm-i seylābıma sed

- 5 Ḥasret-i yāri sīnemde göz yaşı teskīn ider
 Ḳadd-i ‘ar‘ardır efendim şāhibi⁷⁰ yokdur serv-i ḳadd
- 6 Her seher maḥbūbdur tesbīḥ-i zikrim okurum
 Çok güzel ism-i şerīfi yā Muḥammed u Aḥmed
- 7 Ey Racūlī kim inanmazsa yemīn it şıdḳile
 ‘Āşıkım cān-ı gönülden ḳul hu vallāhu eḫad

24 a

70

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 ‘Ayntab şīrīn imiş Ḥaşircızade Ferhād⁷¹
 Ben Racūlī Mecnūn’um Leylā degil Mevlā murād
- 2 Tutdum aḡyārīñ girībānīñ atdım taşra kim
 Dilde iḳrārım sened ḳalbimdeki tam i‘tiḳād
- 3 Rehberim ‘aşḳ-ı İlāhī’dir benim dā‘imā
 Şeş cihān içre şaşırمام çünkü ḳalbim istinād
- 4 Ol nazargāh-ı Hudā ḳalb içre ḳalb peydā olur
 Ḥanḳāh-ı dilde kendi ismini ḳıldıḳça yād
- 5 Ey gönül esrārınī ḳapdırma elden yāda sen
 Digme bir ḫāl ile elden av(ı) ḳaçırmaz şayyād⁷²

⁷⁰ Kelimenin yazımı “سهيبي” şeklindedir.

⁷¹ Bu mısra vezne uymuyor.

- 6 Digma bir şeyden bulunmaz gönümüz taḥvīl olup
Şüretim sîretine taḥbīk kıldım i'timād
- 7 Ey Racūlī gayriden kesdim ümīdim istemem
Ḥaḡ mu'īnimdir baña her yerde eyler imdād

71

Mef'ülü / Mefā'îlü / Mefā'îlü / Fe'îlün

- 1 Ey ḥüb-1 cihān eyledigin ḡande o vā'id
Bir buse için itme ṡamā' işte bugün 'ıyd
- 2 El-va'dü duyün itme benim ḡaḡḡımı ibṡāl
Vir iki ṡarafdan idelim defteri resīd
- 3 Yazıḡ saña billāhi günāḡ bozma şurūṡı
Gel eyle edā sevdiğim ol 'ıyd ola sā'id
- 4 Ben ise ümid itmiş idim tāki geçen yıl
Hep gitdi hebāya ki o bir senelik ümīd
- 5 Ḥāşā ki ḡilāf-1 şer' degil ṡutduğumuz iş
Eṡvārımızı şofi görüp ḡaçmada be'īd
- 6 Zāhirde ḡarābāt faḡaṡ gözde ḡür ammā
Ḥaḡ bize mu'īn olur o maḡbūbda müfīd

⁷² Burayı vezne uydurmak için ya “şayyīad” okumalı veya bu kelimenin kalıbını “fa'lun” kabul etmeliyiz.

7 'Älemde ħarābat Racūlī ħarāb olmaz
Ta'mīr ideriz bāde-i eş'ār ile tecdīd

24 b⁷³

⁷³ Bu sayfada sonradan yazılmış notlar bulunmaktadır:

İş bu tarihte 'afifāne zarīfane laṭīfe şī'rāne Zübeyde vefāt eylemiştir.

Ve hem sini otuz üç otuz dört yaşında olup sekiz yaşında bir oğlan çocuğu Meḥmed 'Ali Şükrü isminde bir kız çocuğu, Hatice isminde iki buçuk yaşında olup sebeb-i müddeti va'z-ı ḥamilden olduğum beyan olunur Cemaziyel evveli on altıncı ḥamse günü sā'at altı raddelerinde teslīm-i rūḥ etti Allāh rahmet eylesin.

Ṭokuz yılda bir buldum adını Şükrü koydum.

Vefātı isnadı eş'arı

Aķanlı bir ķanlı şudur hicrān ile

Ķızılıрмаķdır gūya ciğerdağıdındadır başı

Yüce taĝa gören ķonar eylenür

Şarķdan ĝarbdan gelse burada dinlenir

Pāresin Ğarīb Zübeyde almış diyü söylenür

Ḥelāl eyleyiñ ķomşular baña

Başımda fesli gezeyim

Yudurmam yaķamı paslı gezeyim

Ķınamayın ķomşular 'Aṭṭar Ökkeş'i

Ğarīb Zübeyde için yaslı gezeyim

25 a

Ḥarfü'z-Zāl

72

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 'Aqlımı başımdan ol cām-ı mey-i billür aḥz
Ya'ni bir ḥurşīd-i gül-endām olup me'mūr aḥz
- 2 Āh vech-i yāre bir diḳḳat nazār mümkün degil
Gözlerim fehm idemez kim şu'le-i pür-nūr aḥz
- 3 Bir peri ruḥsār-ı gül dārūyu bũ şundu baña
Şanmayıñ sermestligim ol bāde-i engür aḥz
- 4 Şıdḳla cān (u) gönülden baña çok teklīf ider
Elde mey-i mir'at cism-i kāse-i fāfūr aḥz
- 5 Bir tel-i zülfüne berdār oldu şimdi göñlümüz
Sāye-i kākül-i yāri mesned-i manşūr aḥz
- 6 Pāre pāre ya'ni çeşmim zerreden olup daḳıḳ
Şöyle bil ki cismimiñ her pāresiñ bir mūr aḥz
- 7 Ey Racūlī nār-ı ḥasretle vücūdum ḥaşr olup
Rūzigār-ı 'aşḳile ḥākisterim cumhur aḥz

73

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Būlbüle gülzār-ı bŭ-yı nev-bahār olmuş lezīz
‘Āşıka vuşlat için dil-sŭzı nār olmuş lezīz
- 2 Kānde bir ūftāde görse öyle bir reftāri
Nāz-ı istiğnā ider geşt ü güzār olmuş lezīz
- 3 Sāye-i kākŭl perişān yāre esdikce şabā
Çŭnki ol germi bahārda rŭzigār olmuş lezīz
- 4 Tŭti-i güftā ile şekker nişār dehān-ı yār
Hoşka-i gül bā-şekerdir āşikār olmuş lezīz
- 5 Sīne-i ‘uşşāka ğamze’l ‘ayn te’sir eyleyŭp
Kaşd-ı cān itmek ile çeşm-i hŭmar olmuş lezīz
- 6 Ey tabībā bizlere ğayri devā kār eylemez
Dilberin la’l-i lebi şŭrb-i tumār olmuş lezīz
- 7 Ey Racŭlī her gice tā şubħa dek elde kalem
Kayd-ı eş’ar ile saña vaşf-ı yār olmuş lezīz

25 b

74

Fā’ilātŭn / Fā’ilātŭn / Fā’ilātŭn / Fā’ilŭn

- 1 Nev-bahār seylāb-ı çeşmim baña şebnemden lezīz
Oldu nevrŭz nebāta nefah-ı Meryem’den lezīz

- 2 Neşve’i şahrā-yı dilden çekdi bir dem sāḳiya
Var mıdır çünki ḥarābāt ehline demden lezīz
- 3 Selsebīle nisbet eyler zīr-i çeşmim rāh rāh
Nehr-i Kevşer’dir mişāli bāğ-ı İrem’den lezīz
- 4 Muṭrib-i nāy ile yekdir āh (u) enīnim benim
Kendi derdim kendime ol şād u ḥürremden lezīz
- 5 Haste gönlüm tutdı bir āhenk bī-tāb sīnede
Nağme-i sāz-ı nevā za’īf şadā bemden lezīz
- 6 ‘Ālemi ta’cīze ḥācet ḳalmasun çok aradım
Bulmadım maḥfī maḥāl ben kūşe-i ğamdan lezīz
- 7 Ey Racūli ḥasretiñ nārını dilden söndürür
Mātem-i ḥūn-āb-ı çeşmim āb-ı zemzemden lezīz

26 a

Ḥarfū’r-Rā

75

Mefā’īlün / Mefā’īlün / Mefā’īlün / Mefā’īlün

- 1 Seḥer vaḳti seḥergāh-ı bahār mekteb-i ‘irfāndır
Oḳunur her varāḳ üzre yeşil ḥaṭṭ ḥaṭṭ-ı kırandır
- 2 Bu tefsīr-i İlāhī bir ‘ibāre ‘avn-ı Bāri kim
Müderris ḥāce-i ‘ilm-i ledündür baḥr-i ‘ummāndır

- 3 Tabībim ehl-i ‘aşkıñ derdine dermān idüp ihsān
Zemīn üzre nebātñ her biri bir derde dermāndır
- 4 Yeşil hil‘at giyüp kıadd-i fidānım gösterir kāmēt
Açup gönca dehen lü‘lü-i şebnem dürr-i dendāndır
- 5 Cemāl-i yāre müştāk oldıgım ol serv-i kıadd bildi
Kıyām itdi gülistān içre ol bir mir-i mirāndır
- 6 Dizildi gül kıaranfil ‘ıtrışāhī sünbül ü şebboy
Elinde kıatmi rumhī berk-i süsen tıg-ı ‘üryāndır
- 7 Sarıldı yāsemin nesrin ki gördi kıaşkışı serkıoş
Kızardı ergüvān şermile la‘le cism al kıandır
- 8 Şarardı kıafv⁷⁴ idüp fulya vu nergis kıidem vü zerrin
Benefşe kıkrüdüp⁷⁵ boynumı bükdi dervişāndandır
- 9 Yüzüñ kıake sürüp āb-ı revān geldi bu meclīse
Görün bu ‘askeri kıāmüş için gülzāra dīvāndır
- 10 Kııkup kıürside vā‘iz oldu bülbül ehl-i dīvāne
Didi şükr eyleyüñ bizi yaradan Ūlu Yezdān’dır
- 11 Anıñ çün cümle kıuşlar başladılar kıkr-i evrāda
Be kıafil kıurma tevķīd eyle sen tesbīķ-i sübķāndır

⁷⁴ Kelime “خفو” şeklinde yazılmış.

⁷⁵ “Fıkr edüp” sözcükleri birleştirilerek, “فكريد وب” şeklinde yazılmıştır.

- 12 Şükür genc-i nihan miftāh-ı dilden zāhir oldukça
Racūlī her sözüñ Hāk'dan 'ināyet küll-i ihsāndır

76

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Görüldi bir elif kıamet ki ol hikmet-i Mevlā'dır
Şeb-i zūlfūñ gören işbāt ider leyle-i ihyādır
- 2 Ziyā-ı hüsnü tā kıandīl-i 'arşdan hūb me'ħaz kim
Anıñ vechinde zāhir olduğı nūr-ı tecellādır

26 b

- 3 Töküp gül yüzine kākülleri zūlf-i siyāhı gör
Yed-i kıudretle ħaṭ çekmiş oķu nüşha-i kübrādır
- 4 Bizi irşād için gönder ol maħbūblarıñ şāhı
Anıñ çün ħalk olan işde bu 'ālem-i eşyādır
- 5 Aña 'āşık feriştehler semāda yerde ins ü cin
Nice sultān anıñ yanında bir ħüddām-ı ednādır
- 6 Nazar kııl āsumān üzre felek medħiñ beyān eyler
Görüñ ol ħaṭṭ-ı ebrū noķtalar necm-i süreyyādır
- 7 Meger deryā-yı fikre taldı bu eş'ār için bilmem
Racūlī'niñ kelāmı ya'ni her ħarfı mu'ammādır

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Aç gözüñ ey kutb-ı 'ālem 'ālem-i dünyā uyur
Kadı müfti hākimiñ destindeki da'vā uyur
 - 2 İstiḥāre meyl idüp mürşid-i kāmiller meger
Şavt maḫhar gelmez oldu zākır-i ihfā uyur
 - 3 Rūzgār şākin esüp taḫrīk-i emvāc eylemez
Engine şaldı fikir ehl-i kemāl deryā uyur
 - 4 Hiç revā'ıç yok kapanmışdır bu dem çarşu pazar
Tālī' (ü) baḫtım göz açmaz bunca dem ḫālā uyur
 - 5 Bir 'acā'ib vaḫt-i ḫāl kim kimse bilmez neydigin
Bu ne ğafletdir ki bilmem ḫāş (u) 'ām 'amma uyur
 - 6 Bilmem āḫir-i vaḫte erdik kim yaḫın yevm-i kıyām
Zāhir u bātın ile bu çarḫ-ı mu'allā uyur
 - 7 Bir mu'abbir yok Racūlī 'aşr ta'bīr eylesün
Ehl-i dil-i çerāğ fersiz şā'ir-i dānā uyur
- 27 a

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Yas tıttup āh sevdiğim giymiş bütün hep kâreler

Revzen açdı s̄neme tā ki cigerden yāreler

2 Gül şararmış ğonca bükmiş boynıñı eyler bükā’

Neylesün yāri bu hālde ‘āşık-ı bīçāreler

3 Bülbülün feryādına kalkmış ayaĝa gülistān

Berk-i süsenveş ğılāfundan çıķup kızaralar

4 Geldiler üftādeler āteş saçup süvār-ı ‘aşķ

Ya’ni fitilli tüfenkle yürüdi havvāreler

5 Kahr-ı ğurbet nār-ı hasret ile var savaşıımız

Çaldırıp bir tabl-ı ārām kim bu ceng-i āralar

6 Dūd-ı āhı gör semāyı kaplayup çekdi hicāb

Zahm-ı hicrān ile feryāda düşüp mehpāreler

7 Ey Racūlī böyle bir ğavgā-yı ‘aşķ gördüñ mi sen

Āsumāndan kıldı hücūm-ı şihāb seyyāreler

79

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

1 Pīr olup gitdi şitā hoş geldi şimdi nev-bahār

Kalkdılar cümle ayaĝa ta’zīm idüp mürĝzār

2 Gördiler nevrüz-ı sulţāni yeşil hil’at giyüp

Düşdi serviñ ayaĝına göz yaşı töküp pıñar

- 3 Açdı başını çiçekler hālini ‘arz itmege
Şeyh-i gülzārım diyü bülbül ider feryād (ü) zār
- 4 Lale⁷⁶ hūn ağlar ki görsün ehl-i ‘aşkıñ hālını
Sīnesine urdı bir dāğ yandı derūn-ı çınar
- 5 Tekke-i fānīde burhān gösterir dervīş olan
Ağzına āteş alup gösterdi ğonca āşikār
- 6 Bāğ-ı vaşlıñ şem‘ine per urmayan bilmez nedir
Meclis-i nūr-ı bahārıñ bir hafī esrārı var
- 7 Sākī-i kıadd-i fidānım gösterip şebnem ‘arağ
Şundı bir bāde Racūlī ğonca-i bū-yı bahār

27 b

80

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Zāhiren tezyīn kabāyım āh u vāhım dildedir
Bir ħarābātım⁷⁷ ki bilmez kimse rāhım dildedir
- 2 Sākin-i meyḫāneyim çün gözlerim cām-ı şarāb
Zikrimiz maḫbūbdur kim ḫāñḫāhım dildedir
- 3 Bir Melāmiyyūn’em ammā kaşr-ı ‘ālī bendedir
Ka‘be-i Beyt-ül Mu‘azzam kıblegāhım dildedir

⁷⁶ Bu sözcüğün yazımı “لعله” şeklindedir.

⁷⁷ Kelimenin yazımı “حراباتم” şeklindedir .

- 4 Bülbul-i şūrīdeyim zāhirde bir zā'if mizāc
Öyle 'anḳayım ki lāne-i penāhım dildedir
- 5 Ger Süleymān-ı zemān olsan da hoş bāḳī degil
Mesnedim kūh-ı ḳanā'at bāb-ı cāhım dildedir
- 6 Āb-ı rüyım tökmezem bir şaḥṣa anca sīneme
Ġayriden zerre ümīd itmem ki ḥ'āhım dildedir
- 7 Rāşidā Racūlī fehm eyler dimez bī-kes beni
Pādşāhlar pādşāhı pādşāhım dildedir

81

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Pāk ise māye-i aşl zātına ol er çeker
Bend ider elbet anı ol sākī-i kevşer çeker
- 2 'Ālem-i sırr-ı ḥāfiyyāta siper çarḥ-ı felek
'Ayn erkānı 'ālī esrārını Ḳanber çeker
- 3 Vāḳıf-ı esrār olandan maḥv olur çünki⁷⁸ ṭamā'
Ol sehāvet kenzidir ki şofra-i Ḥaydar çeker
- 4 Açılıp meclis muḥabbet gül gibi neş'e virüp
Öyle gül bū-yı leṭāfet miskle 'anber çeker

⁷⁸ Kelimenin yazımı "جونكى" şeklindedir.

- 5 Hırka(y)ı başına çekmiş kendi hālinde sükūt
Böyle zātın nuḡkı bir kaṅtar ile gevher çeker
- 6 Öyle kim her bir sözi bir dürr-i gevherdir anın
Şāh-ı fānide bulunmaz kibrīd-i aḡmer çeker
- 7 Ey Racūlī bilmem ammā bu seniñ eş'arını
Bir büyük sefīne ister şanma ki defter çeker

28 a

82

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Nev-bāhar eyyāmıdır mest oldı bülbül dem çeker
Ya'ni ol şebnem 'araḡdır gonca-i gülfem çeker
- 2 Leyle-i ihyā bu şeb mehtāba çıkmış sevdiğim
Anın için āsümān zinetlenüp encüm çeker
- 3 Şalınup sahrāda biñ nāz eyledikçe serv-i ḡad
Boynını bükmüş benefşe 'aşḡla elem çeker
- 4 'Āḡibet köhne bahārda şevke çekdi neşterin
Usta cerrāḡım diyü elden ayaḡdan dem çeker
- 5 Bir ḡararı yoḡ cihānın yazı varsa ḡışı var
Her şafānın bir cefāsı var bu 'ālem ḡam çeker

6 Aşlına ric'at ider bu âlem-i eşyâ-ı kül
İp ucu destindedir ol Hâzret-i Âdem çeker

7 İki 'âlemde Racûlî yüzün ağ olsun seniñ
Var ise nâdir senin eş'ârına kalem çeker

83

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

1 Bülbülüñ keyfi degil derdi elemden zârı var
Şanma ki hoş bu ferâh her bir gülüñ gamhârı var

2 Bu fenâ bâğ-ı cihân dâm-ı belâdır 'âleme
Seyre çıktım herkesiñ hâlince bir efkârı var

3 Çünkü her Mûsâ'ya bir Fir'avn izhâr eylemiş
Gülistâniñ bülbülü var ise zehr-i mârı var

4 Ağniyâ mâl ile mağrûr hâlini bilmez gedâ
İkisi biri biriñ çekmez hâsed kantarı var

5 Çok tamâ' itme cihânda kâr-ı kesb u mesnede
Zâhiren kâr etmeniñ çok bâtınen zarârı var

6 Müttehem⁷⁹ olma bu vâkı ü hâlde toğrı söyleyüp
Açma her bir râzı yâda bunda cân pazarı var

⁷⁹ Kelime ağız özelliğinden dolayı “مدح” şeklinde yazılmış.

7 Ey Racūlī urma laf her yerde eṭrafiñ gözet
Herkesiñ ḥālince yāri var ise aḡyārı var

28b

84

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

1 Ḥayāl-i yāre ḥ^vāb içre ümid ḳalb-i me'alidir
Ki bildim bu gice 'āşıḳa ma'şūḳıñ vişālidir

2 Açıldı bāb-ı esrār-ı muḥabbet āşikār oldu
Ḥaḳıḳat ayn ile gördüm ki mürşidiñ kemālidir

3 Temāşā eyle bir mir'at-ı ḳalb pazarını yāhū
Alınmaz māl u eşyā ile bu mesned bahālıdır

4 Nedir ey dīde-i ḳalb merdümi nūrı gören elān
Görürsün gösteren ol nūrı ḳudret ḳadr-i 'ālīdir

5 Müferriḥ bir cebelāsā giyünüp ol yeşil ḥil'at
Dizilmiş ḥūr(i) u ḡilmān bu bir cennet mişālidir

6 Şu'a-i şem'-i billūrı muḳaṭṭa' şad hezār-āvīz
Şiḫaḥ leyle-i ihyā bu giceniñ ihtimālidir

7 Muşanna' şāf gevherle müzeyyen taḥt-ı sulṭanı
Racūlī gördüḡüñ rü'yā makām-ı 'aşḳ-ı muḥālīdir

85

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Bahār eyyām-ı mevc urdı nebāta 'arz-ı şahrālar⁸⁰
Görüp āb-ı revān iḥbār idince coşdı deryālar
 - 2 Ḥaḳīḳāt baḥrine gavvāş olunca anı gördüm ki
Şadef dehānı çāk oldı saçıldı dürr-i yektālar
 - 3 Gül-i nesrīni resm itmiş faḳat bir resmidir zerger
Ararlar ma'den-i 'aşkı bulamaz ehl-i kimyālar
 - 4 İçer yer bilmeyiz ḥarām ḥelāl baḥs⁸¹ ideriz biz
Devāmı oldıgın bilse bırakmaz bize takvālar
 - 5 İyü kötü görünür göze ammā āşikār olmaz
Ḥaḳīḳat ehliniñ ma'lūmudur böyle mu'ammālar
 - 6 İçi taşra dönerse fehmi olur bu 'ālemiñ ḥalkı
'Acā'ib cāmi'e girmiş de ḥāc taḳmış kilisālar
 - 7 Racūlī ṭoḡrı söylersin yine fehmi itmiyor 'ālem
Bu sırrı Ḥaḳ bile bilmez ki ḡayri nice da'vālar
- 29 a

86

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

⁸⁰ Bu kelimenin yazımı “سحرالر” şeklidir.

⁸¹ Kelimenin yazımı “بحس” şeklidir.

- 1 Yediñ būs eyleme ba'zı müsinn başa belādandır
Anñ çün iyliğı kemlik du'ası beddu'ādandır
- 2 O zātın mebbe-i aşlı beyān olur kavā'idle
İdüp ibdāl ba-i zaya gör fenn-i binādandır
- 3 Seḫāvet baḫş ider kim lām vav olmuş 'adāetle
Nuḫatlı raḫmet olsun lām vav ol evliyādandır
- 4 Münāsib varlığın şın ile görsün kendisi dosta
Anñ kim şadı cim olsun ki çok ehl-i şafādandır
- 5 Ḳumāşı ehl-i diller destegāhına eliñ şındı
Riyā ehl yine til kırdı şun' bu riyādandır⁸²
- 6 Sefercel altını hayvāniñ altı eyledi ta'bīr
Kaba Türk ıştılāḫatı fenā ender fenādandır
- 7 Tefekkür baḫrine şaldın yine bir fitne gavvāsı
Racūlī lü'lü-i remzin beyān itme ḫaḫādandır

87

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Baḫt-ı siyāhım şeb-i vuşlatda pirā gösterir
Necm-i iḳbālim cem' olmuşdur şüreyyā gösterir

⁸² Bu mısra da hece eksiktir.

- 2 Hatt-ı siyāhıñ beyān eyler bu demde zūlf-i yār
Fātiḥ-i seb'al-meşāni vech-i imlā gösterir
- 3 İktidā etdikçe her dem kaşları mihrābına
Āşikāre ḳadd-i yār ma'nā-yı rü'yā gösterir
- 4 'Ālem-i sırrı ḥafīden cüzī irşād eyleyüp
Çünkü ol 'ilm-i ledünden küll-i ma'nā gösterir
- 5 Kimse te'vīl idemez bu remzimiñ bir ḥarfini
Hızr elinde cavidāni āb-ı ihyā gösterir
- 6 Cām-ı meydır zikrimiz maḥbūb ile mest-i müdām
Sāḳī-i pīr-i muğan baḥs-i tecellā gösterir
- 7 Kim diler gelsün Racūlī ḥāmesin fehm eyleyüp
Çeşm-i 'uşşāka ḳehil destinde tutyā gösterir

29 b

88

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Doğunma katibi ḥoyrat ki güller solayazmışlar
Bu taḥrīrde gül-i nergisi cümle yolayazmışlar
- 2 Bütün üftādelər boynuñı bükmüş yol kenārında
Güzeller 'azm iderken şaḳalını yolayazmışlar
- 3 Hele ol lebleri ḡonca yeşil berk içre gizlenmiş

Geçen hercā'iler bağda arayup bulayazmışlar

- 4 Bu dem taḥrīr için me'mūr-ı gülzār bulunan zatlar
Ḳırā'at eylemiş eldeki emri güle yazmışlar
- 5 Cihān bir ḳurı ğavġādır efendi gör de ḳayd itme
Hele bir aşlı yoḳ da'vā için az olayazmışlar
- 6 Bu eyyām-ı bahār saḥrāyı keşf itmek için ḥūblar
Ḥaber alamadım Yezīd'e ḳanġı ḳula yazmışlar
- 7 Ḳanı bir ḳadir ḳıymet fehm iden 'ālemde Racūlī
Kemālet ehliniñ bahāsını bir pula yazmışlar

89

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Su-i zan kendisiniñ ef'ālını izḥār ider
Şüphe kār itdim diyü zararını iḳrār ider
- 2 Ḥāṭıra geldikde şüphe terk it ol vesvāsı
Çün müvasvis kendi düşmānını kendi yār ider
- 3 Şuret-i Ḥaḳ'dan girüp İblīs fenā yol gösterir
Her cünün ehl-i hevāyı aşlı yoḳ güftār ider
- 4 Ġāfil olma gösterüp envā'-ı renk aldar felek
Ādem'in çün 'ömrünü hep va'desiz pazar ider

- 5 Bu fenā mülkünde ğayet şimdi çok ehl-i riyā
Yok anıñ Hāḡ'dan hayāsı halk önünde 'ār ider
- 6 Çok tamā' itme şaḡın hiç olmamak mümkün degil
Şā'im olmayan şabı aḡşam yine iftār ider
- 7 Ey Racūlī aç gözüñ ḡālī budur her şubḡ (u) şām
Ṭöleḡ ikrār iyleyüp soñra döner inkār ider

30 a

90

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Bir donanma-yı hümāyün yandı kandiller hezār
Didiler mevlüd-i şāhāne bu re-yi hünkār
- 2 Tā zemīn-i āsümāne şu'le verdi re-yi şāh
Yerde ḡandīl gökte⁸³ yıldız kıldı zīnet āşikār
- 3 Emr olur bāṭın yüzünden zīnet itdi her nebāt
Aḡdılar ḡandilleri bunca şükūfe nev-bahār
- 4 Seyr idüp bāb-ı kemālin ma'rifetḡāhıñ bu şeb
On iki maḡāmı icrā eylemekde mūsīḡar⁸⁴
- 5 Olamaz bir kimse mānī' bu gice destürdur
Herkesin merām-ı maḡşūdunca elbet keyfi var

⁸³ Bu sözcük “كوله” şeklinde yazılmış. Muhtemelen “kef” harfinin üst kısmı unutulmuş.

⁸⁴ Kelimenin yazımı “موسقار” şeklindedir.

6 Zāhir ü bāḫında irşād itdi ‘ammāyı azīz
Cümle ekdārdan emīn itsün anı perverd-gār

7 Ey Racūlī seyr-i ‘ālem ‘ālemi seyrān bu yā
Ḥāl-i ‘aşq olmuş refīkim şanma gönülden çıkar

91

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

1 Ne şüret ey şanem ḥüsnüñ ki taşvīr-i kilisādır
Olursa resm-i ğilmān nice geldin bu dünyādır

2 Düşürdün āteş-i ‘aşka be hey dinsiz bu ne eṭvār
Seniñ ḥüsnüñ perī efsūnidır ya ‘ilm-i simyādır

3 Gözünden yaş töker yağmur mişāli Ḥazret-i Meryem
Şihāb kim gökden āteş yağdırır tekdiri ‘İsā’dır

4 Dudağı çatladı kalem siyāh kan kuşdu ḥavfinden
Be kāfir binde bir kayd etdigim cevr-i cefā nādir

5 Güzeller cevrini çekmek ne çāre ‘ādet olmuşdur
Muḥabbet tāk-ı serde bir belā-yı ‘aşq u sevdādır

6 Yüri ey çeşm-i cellād canımā kaşd eylediñ ammā
Güzel seyr eylemekde dīde-i ‘uşşāka ihyādır

7 Benim çün hâtırıñ yıkdım diyü dilber hicâp itme
Yıkılmaz cevri-yâr ile Racûlî eski binâlar

30 b

92

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

1 Bâğ-ı hüsn-i dilbere gel eyleme diğkat nazar
Şulı şeftalu 'acâ'ib yaş yemişdir cân çeker

2 Digme bir hâl ile geçmez şimdi dilberler ele
Celb-i maḥbûb için a'lâ muḥantardır sîm ü zer

3 Ehl-i diller yakmak için togrıca bir mumdur
Ḳaddini ağıyâr önünde bir kemân eyler bükür

4 Öyle bir tavrile toz kondurmaz iken üstüne
'Âşıkâ nâz eyleyüp ağıyârı yüklenür gezer

5 Būse için cenk ider kim bir metin ḳal'a bize
Keşf idüp ağıyâr u ḥâlîñ bir işâretle çöker

6 Yâr-ı şâdık yok ise bir 'âşık-ı şâdık mı var
Ḳanğı Mecnûn digme bir Leylâ'ya gözyaşı töker

7 'Âḳıbet dilden dile düşer ḥaḳıḳatle seven
Nâfile Racûlî sâde bir ḳurı ḡayret çeker

93

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Kemālīñ çeşmine kühil çekinsün böyle kāmiller
Anı zer eylesün bārī temirden ise ol miller
 - 2 Ser-i Mecnūn'a çünki lāne tütmuşdı ezel kuşlar
Bu zātın çeşmine de āşiyān itsün ebābiller
 - 3 Şıfatıñ 'āleme teşbīh iderken çeşmine girse
Cāhim āteşine lāyık degildir ol enāmiller
 - 4 Zerāfet neydigin bilmez kemālet iddi'ā eyler
Anıñ güftārını ağzına almaz çün erāziller
 - 5 Yine til kırdı bir zāhid çeküp kendi şakalından
Ki görsün 'indī ma'nāsından çok kaba temāsiller
 - 6 Suāl olmaz Hūdā'nıñ hikmeti çokdur bu 'ālemde
Kālır mı vaḥşilerden hiç tehī böyle sevāhiller
 - 7 Racūlī kande var sulṭān-ı şā'ir şimdi pek nadir
Kemāl ehli bu Türk'ün ağzın açdırmaz evā'iller
- 31 a

94

Fā'īlātün / Fā'īlātün / Fā'īlātün / Fā'īlün

- 1 Bu felek ikrār ider inkār ider yoğ bir qarār
Da'imā devr eyleyüp bilmez nedir zarar (u) kār

- 2 Gösterir envā'ı elvānı kadīm olmadığın
Gāh ruzigār-ı şitā geh olur germi bahār
- 3 Kānde bir dilber ki vardır hüsni taḥvīl ider
Gāh ḥār-ı gülzār eyler geh gülzārī ḥār
- 4 Gāh bir mesrūr (u) ḥandān geh olur ki cevri ider
Gāh yāri aḡyār eyler geh ider aḡyārī yār
- 5 'Ākıllırmez rengine fikr eylegen⁸⁵ mecnūn olur
Gāh var iken yoḡı ider geh eyler yoḡı var
- 6 Meşreb-i 'ālemi āyine-i devrān aḡz idüp
Gāh bir zevk (u) şafā gösterür āḡir āh u zār
- 7 Ey Racūlī tevbe kıll şayed⁸⁶ ḡaḡāsı var ise
Kimseniñ ḡaddi degil bu şun'-ı Mevlā āşikār

95

Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün

- 1 Bu taḡrīr zāhide cāmi' bize fevḡāne yazmışlar
Ki görsün Bekri Muştafā beni ḡavgāna yazmışlar
- 2 Bu dem serkeşligim baḡişle bezm-i imtiḡānide
Beni üftādeler taḡdīm idüp mirāna yazmışlar

⁸⁵ Metinde “-gen” eki ile ilk defa karşılaşıyoruz (ایلکن).

⁸⁶ Kelimenin yazımı “شاییت” şeklindedir.

- 3 Bu taḳdīr-i Ḥudā'dır ey ṭabīb kār eylemez tedbīr
Ezelden cevr-i yāri sīne-i üryāna yazmışlar
- 4 Firār etmiş bu taḥrīr ḥavf idüp saḥrāya ol Mecnūn
Baña divāneler ta'zīm idüp üst yana yazmışlar
- 5 Görüp ḥāl-i ḥarābatıma taḥsīn eyleyüp amma⁸⁷
Baña mesned degil mi mişli yok bir dāne yazmışlar
- 6 Ayağ altında fehm olmaz defīne var ḥarāb içre
Ḥarābāt ehlini gencine-i virāne yazmışlar
- 7 Ḥaḳıḳat ḥāl ile fehm eyleyüp cümle kemāl ehli
Racūlī Nef'ī var her sözimi merdāne yazmışlar
- 31 b

96

Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün (Fa'lün)

- 1 Bizim ol şüretimiz mā'il-i dünyā görünür
Görene siyretimiz nüṣṣa-i kübrā görünür
- 2 Hele 'ibretle nazār kıll ki nice şāfī gönül
O nazargāh-ı Ḥudā Ka'be-i 'ülyā görünür

⁸⁷ Bu kelimenin yazımı “عمء” şeklindedir.

- 3 Gehi keşretde bulup vaḥdet-i ülfetde iken
Lem'a nūrı o dem-i 'aşk (u) tecellā görünür
- 4 Gehi dil 'arşa teveccüh kıılup ol levhā nazar
Baña her bir gicede leyle-i ihyā görünür
- 5 Giceler şubḥ olıcağ kãndîl-i 'aşkıım uyanık
Nice vâsi' ki bütün 'âlem-i eşyâ görünür
- 6 Gidüp ağıyâra suâl eylemem ol yârimi ben
Ne diyâre giderem dilde müheyyâ görünür
- 7 Bu ledün 'ilmini Râcûli edersen taḥşîl
Yüzine bağ yedi âyet nice ma'nâ görünür

97

Mef' ulü / Mefâ'îlü / Mefâ'îlü / Fe'ülün

- 1 Meyḥâne-i ğam içre sînem pişdi kebâbdır
Doldurdu gözüm ḥîlesiz ol la'l-i şarâbdır
- 2 Teskîn-i ḥarâret baña maḥmûr küşâde
Her bir müjeniñ katresi cem' oldu hoşâbdır
- 3 Giryân-ı seylâbım bahâr eyyâmı ki çoşdı
Merdüm-i⁸⁸ çeşmim baḥr-i sirişk içre ḥabâbdır

⁸⁸ İzafet kesresini “ج” harfî ile yazmış.

- 4 Bimāre gönül hicr ü elem matbahı tabīb
Sönmez ocağı sīnemi sen şanma sen h̄arābdır
- 5 Tā pertev edüp dilden ‘alev uğradı gör sen
Āhım tütünü taht-ı Mesihā’ya şehābdır
- 6 Bir tıflı edā yaqdı çiğergāhımı ammā
Eṭvārı o yāriñ ne günāhdır şevābdır
- 7 ‘Ālemde Racūlī saña yār itdigi cevre
Hāşā yine muṭlaḳ diyemem ehl-i ‘azābdır

32 a

98

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Şāriḥ-i ḥüsnüñ olup üftāde-i ağāzeler
La‘l-i ḥaṭṭ⁸⁹ çekdi lebiñ ‘aşḳ ehline icāzeler
- 2 ‘Ālem-i ğa’ibe ḥükm eyler cihāniñ fitnesi
Saña dil virdigimi duymuş meger ğammāzeler
- 3 Şeyḥler mescīdde biz meyḥānede zıkr ideriz
Zikrimiz āh (u) enīndir nağme-i şehnāzeler
- 4 Kākülün taḥrīk idüp vaḳt-ı seḥer bād-ı şabā
Āteş-i ‘aşḳı sīnem yandıḳça ol yelpāzeler

⁸⁹ Kelimenin yazımı “حط” şeklindedir.

- 5 Āh kim bir goncanıñ müştākıyem bülbül gibi
Gün olur ki⁹⁰ mürğ-i cānım şayd ider şebbāzeler
- 6 Görse qabrim üzre ol yāri Fuzūlī nūr şanur
Ey Racūlī reh-i yār üstüne qabrim qazalar
- 7 Qorqaram ol yāri qabr-istāna toğrı gelmesün
Mu‘ciz-i ‘İsā mişāl hayāt bulur cenāzeler

99

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Qalmamış cihānda fāhim biñde birdir bu ‘aşır
Şıq ilekden geçse aşla baqlava olmaz mısır
- 2 Mū-yı táf çuvalına mecnūn olan dimez qumāş
Diqqat ile şıq toqunsa yine haşırır haşır⁹¹
- 3 Çok qaba temşil ile ya‘ni nezāket gösterir
Zāt-ı Türkmen ayağı altında dört parmaq naşır
- 4 Tā ırakdan fark ider ‘ārif ne qumāş olduđuñ
Bir görüşde fehm ider diqqat idüp ehl-i başır
- 5 Ba‘zı eşhāşa hüküm eyler baya hiddetlenür
Göz belerdir baş şalar tütün içer faşır faşır

⁹⁰ “Ki” kelimesini “كى” şeklinde yazmış.

⁹¹ Burada bir beyit var. Ancak şair bu beytin üzerini çizmiş. Beyit şöyle okunuyor:
Var yabaniñ serçesi dem-keş değil bülbül gibi
Nesl-i zağdır cife yer çün bu teħaffünle şaşar

- 6 Ey Racūlī çok büyük zāt Ğalaṭa Kulesi'dir
Ya'ni kerāmet umarmış bir tākım 'aql-ı kaşır

32 b

100

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Beyāz vü şāfī üzre kaşları vakāre⁹² yazmışlar
Mişl-i vaqt-i şitā kār üzre tekrār kara yazmışlar
- 2 Ne bu gavġā-yı⁹³ 'aşk merdāne Hindūlar çeküp tuġı
'Aceb kākülleri kırbunda zūlfi kara yazmışlar
- 3 Muşavvirler degil ammā melekler eylemiş taşvīr
Mişāl-i kıaddini teşbīh idüp 'ar'ara yazmışlar
- 4 Te'alluķ ḥaṭṭ çekilmiş āşikāre zīr-i⁹⁴ kākülden
Bugün 'asker için gördüm ki bir mehpāre yazmışlar
- 5 Nöbetçi kışla bābında işābet⁹⁵ 'ayn ider diyü
Raķībiñ seyr iderken başını az yāre yazmışlar
- 6 Fuzūlī giderdi 'aqlı başından gelüp görse
Beni başdan ayaġa derd-i hecr-i yāre yazmışlar

⁹² Bu sözcük “واقار” şeklinde yazılmıştır.

⁹³ Kelimenin yazımı “قوغا” şeklindedir.

⁹⁴ İzfet kesresi “و” harfi ile yazılmış (زير و كاكلد ن).

⁹⁵ Kelime “اسابت” şeklinde yazılmış

- 7 Racūlī levḥ ü qalemde oqunsun medḥ-i dilber kim
Münāsib ‘asker için yazmış ammā bāre yazmışlar

101

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Müflise⁹⁶ şahrā timarḥāneye gitmek gibidir
Ya‘ni bir mecnūn meyhāneye gitmek gibidir
- 2 Çünkü İslambul’da yorğunluk adı zevkü şafā
Karadan yayan Kağıdḥāne’ye gitmek gibidir
- 3 Sonradan görme seni iftāra da‘vet eylese
Ya‘ni ol ḥuzūr-ı şahāneye gitmek gibidir
- 4 Kānuna muvāfiq olmaz ba‘zı beyhūde kelām
Hātırıñ şormaya bigāneye gitmek gibidir
- 5 Kāh mā-fevḳinde āmirden gelür ‘aksi emir
Bülbül-i şūrīde virāneye gitmek gibidir
- 6 Āmiriñ emrine māni‘ olsa mā-dūndaki
Māh-tāb yakup da cebḥāneye gitmek gibidir
- 7 Ey Racūlī ba‘zı zābiḥ öyle ḥām⁹⁷ teklīf ider
Katle bedel ya‘ni tersāneye gitmek gibidir

⁹⁶ Burada “i” ünlüsünü uzun göstermek için “ye” harfini kullanmış. (مقلیسه)

⁹⁷ Kelimenin yazımı “حام” şeklindedir.

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 'Aşk te'şīriyle nār-ı ḥasreti⁹⁸ meftūne şor
Derd-i hicr-i yāri git bir ḥatır-ı mahzūne sor
- 2 Bū-yı zūlf-i yāri dārūdır dimiş meczūb olan
Cevr-i Leylā'yı çeküp zencīr iden Mecnūn'a şor
- 3 Tīrū müjgān ile ol kaşı kemān cerḥ itdigin
Yūri bezm-i 'aşka sen bir cigeri pūr-ḥūna şor
- 4 Derd-i 'aşka kıl devā kār itmez işiñ yok ise
Gez bu 'ālemi tolan isterse şuna buna şor
- 5 Nāfile kār itmiyor baña devā virme ḥekim
Virdigin 'ilaç ile ol merhem-i ṭalyuna şor
- 6 Yok ḥilāfım ger inanmazsañ ṭabībā sen baña
Artar eksilmez ki yāriñ cevri günden güne şor
- 7 Ey Racūlī bir vefāsız yār içün bu çekdigim
Başım üzre 'aksine çarḥ eylegen gerdüne sor

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

⁹⁸ Kelimedede fazladan “ه” kullanılmış (حسره تی).

- 1 Gehi maḥzūn-ı⁹⁹ dil fikr eyleyüp nāşādeden söyler
Gehi ḥük-m-i Süleymān neş'e-yi pür bādeden söyler
- 2 Gehi gencīneler defīne gizler dil ḥārab içre
Gehi ḥarābı ma'mūr eyleyüp ābādeden söyler
- 3 Gehi mustakbeli māzīden evvel dil beyān eyler
Gehi taḥsīn iderler kim ḥāriḳ-i 'ādeden söyler
- 4 Meger maḳşūduñu bir keşf-i rāz añlar benim göñlüm
Ḥayāl u yāri ta'bīri mu'abbir zādeden söyler
- 5 Ne bilsün levḩ-i ḍilde cāmi'-i esrār-ı bātından
Baña vā'iz efendi ṭā ḳaşı seccādeden söyler
- 6 Çeküp meyhāne-i dilden gözüm sākī getir bir dem
Yürüt maḥmūr gönlüm sana ol aḳsadeden söyler
- 7 Yüri ey dil şarāb-ı 'aşḳa şu ḳatma ḳabül itmez
Raculī şāfī göñlüm ol şarāb-ı sādeden söyler

33 b

104

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Güzel ol çeşm-i maḥmūrīñ meyi nāz u şafādandır
Yaḥud sitemi aḡyārı çeküp cev-r-i cefādandır

⁹⁹ İzafet kesresini “ج” harfiyle yazmış.

- 2 Tel-i zülfüñ niçün taḥrīk idüp ruḥsārı ‘arz itmiş
Periṣān kākülün bilmem seḥer vaḳt-i ṣabādandır
- 3 Ža‘īf üftādeler lā‘liñ ṣarābından ümīd eyler
Lebiñ te‘şiri biçāre mücerreb bir devādandır
- 4 Ezelden ‘ādet olmuşdur ṣaḳın sen bozma ḳanūnu
Güzeller ‘ıyd-ı iḥsānı ṣaḳınmaz aḡniyādandır
- 5 Merām dünyāya gelmeden kişi bir iylik itmekdir
Göñül yıḳmaḳ ḥaṭādır yapması maḳbūl du‘ādandır
- 6 Gelürse ḥāṭıra zāhidlere bir nesne baḥş itme
Alup beylik du‘ā eyler ṭopu ehl-i riyādandır
- 7 Mübārek ‘ıyd bugün iḥsān idüp ḥüsnün zekātın vir
Racūlī kendi ḥālinde münāsib fuḳarādandır

105

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Kūşe-i ḡamdır baña ṣahrā-yı ahenk āh (u) zār
Seyr-i gülzārım ḥayāl-i kākül-i ruḥsār-ı yār
- 2 ‘Āşıḳın maḥbūb ile cānı beraber ‘azm ider
Hey’et-i eşkāl iki ḳalb birbirin eyler naḳar¹⁰⁰

¹⁰⁰Kelime “نظار” şeklinde yazılmış.

- 3 Kānde olsa yār keşf eyler benim aḥvālīmi
Nāz ider fitne velākin eylemez çok āşīkār
- 4 Cevr-i yār te'şīr ider mi cān cesetde yoğ iken
Cānımı aldı götürdü eylesün cevr-i hezār
- 5 Kāle-i 'aşka bahā yetmez bahāsı naḫd-ı cān
Añlaşılmaz 'aşık u¹⁰¹ ma'sūḫ miyānında pazar
- 6 Per urup bülbül gibi gül gül dime bil kendini
Çok ırağa gitme ey murğ-ı gönül şahin ḳapar
- 7 Kānde olsa ol cemāl-i yāri elbet göz görür
Ey Racūlī dilde āyīne-i İskender'i var

34 a

106

Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Feilün (fa'lün)

- 1 Bu bahār nevrüz-ı sulṭāni cemāl itdi zuhūr
Açup esrār-ı Hüseyni bize ezhāride nūr
- 2 Yine sākī olup ḥasret meyi şundu gülzār
Görünmez toya toya saġār-ı mey-i pür billür
- 3 Ḳurı vādileri ihyā idüp eyyām-ı bahār
Tökülüp ḳatre-i ekşim nehir oldu meşhūr

¹⁰¹Burada atıf vavı “ى” harfı ile (عاشقى) yazılmıştır.

- 4 Sāhil-i baħr-i ‘Aden vaşl murād zīr-i çeşm
Der-i şahāne remil şanma iden bu cumhūr
- 5 Geçüp ol Hind u Yemen’den yüridi Ugan’a
Gözümüñ yaşı ile taldı o çini fāğfūr¹⁰²
- 6 Tolanup bir avuç ekşim Nil’e imdād eyler
Ki o Sudan’ı ider baht-ı siyāhım ma’mūr
- 7 Dūd-ı āhımla Racūlī felek oldu hem-rāh
Toladı başıma bu mātem-i kumāş-ı Lahor

107

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Çekmiş ol haṭṭı ‘Acem katlime fetvā gösterir
Çeşm-i cellād kaşları tığ-ı mücellā gösterir
- 2 Hıketinden kim su’āl¹⁰³ olmaz ki Hāḫ bu kāfire
Bir hüsün virmiş ki ol devlet-i dārā gösterir
- 3 Bū-yı zülfüñ dām idüp bir bende çekdi ben gibi
Mecnūn’a sünbül deyü dārū-yı Leylā gösterir
- 4 Bir bağışla kaşd ider biñ cāna ol kāfir faḫat
Lebleri āb-ı hayāt mu’ciz-i ‘İsa gösterir

¹⁰² Kelimenin yazımı “فافر”eklindedir.

¹⁰³ Kelimenin yazımı ağız özelliğinden dolayı “صوال”şeklindedir.

- 5 'Aşıkıñ 'aqlıñ başından ahz idüp zülf-i teli
Dār-ı Manşūr'u ene'l-ḥaḳ baḥş-i da'vā gösterir
- 6 Varı yoḳdan var iden irşād için bu 'āleme
Öyle bir ālāyış-i ma'nīde rü'yā gösterir
- 7 Ey Racūlī yāre cānım zāt-ı istiklāl iken
Çünkü cān baḥş eylemek 'uşşāḳa ihyā gösterir

34 b

108

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün (Fa'lün)

- 1 On sekiz biñ 'ālemin mir'atıdır bu devvār
'Ālem-i sırr-ı ḥafī bir yerde çekmiş settār
- 2 H'ace-i 'ilm-i ledün Mūsā'ya ta'līm eyledi
Şabra ṭāḳat virmedi çünkü İllāhī sabbār
- 3 'Āḳıl irmez çün bu dünyānıñ 'acā'ib sırrına
Gülistān evrādıñ oḳur 'andelib-i seḥḥār
- 4 Bayḳuşı virānede süflī diyü 'ayb eyleme
Her ne kim cürm ehline Ḥaḳḳ'ıñ bir ismi Ğaffār
- 5 Beyt-i ḳalbe diğme kim bir kimse ta'mīr idemez
Gelse İbrahim Ḥalil-ullāh ḥabīb-i neccār

6 Sākī-i ebrārdan nūş eyleyen peymān-ı¹⁰⁴ ‘ahd
Rūh-ı nācīdendir ol zümre-i Ḥaydar kerrār

7 Ağzını açmaz Racūlī billūrı muḥkem tıttup
Bū-yı esrārını virmez rūzigāra ‘attār

109

Mefā’īlün / Mefā’īlün / Mefā’īlün / Mefā’īlün

1 Görünmez ğonca gül çeşiminde bir ḥayālī kalmışdır
Ḥarāb itdi şitā gülzārı şimdi ḥālī¹⁰⁵ kalmışdır

2 Bahār eyyāmı gözler mürĝ dil feryād (u) zār eyler
Gelür ümīd ile ḥātırda ihtimālī kalmışdır

3 Elimde nesne yok biçāre ol kaddi fidānımdan
Baña mirās ḥasret derd-i firḫat mālī kalmışdır

4 Göñülden dūr olur mu ‘āşıkıñ ma’şūkı bir laḫza
Gözi görmese muṭlaḫ¹⁰⁶ dilde ol meyālī kalmışdır

5 Göñül sen vaşfını yārīñ hemen hiç turma kayd eyle
Oḫusun defter-i ‘aşḫ içre bu me’ālī kalmışdır

6 Çıḫar mey ḥātırımdan rüz (u) şeb bir zerre dūr olmaz
Ümīdi iştiyākı ḥaşre dek vişālī kalmışdır

¹⁰⁴ Bu kelime “büyük kadeh” anlamına gelen “peyman” dir. Ancak “peyman” şeklinde yazılmıştır.

¹⁰⁵ Bu kelime “حالی” şeklinde yazılmıştır.

¹⁰⁶ Kelimenin yazımı “مطلق” şeklindedir.

7 Racūlī çok kemāl ehli gelüp gitdi bu dünyāya
Faķat kendi giderse eķer-i kemālī ķalmıķdır

35 a

110

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

1 Sitem-i yāri baķ üzre getir iķsānı beglidir
Görenler öyle idrāk eylesün zīnetli püsküldür

2 Göñül erkān-ı 'aķıñ terki cā'iz olamaz bir dem
Çekilmez cevr-i yār ammā ne çāre çekmemek züldür

3 Kızarmıķ ruķları kināye söyler ķerm hālile
Ki bilmez 'ind-i 'aķıķda bu eķvār nice maķbüldür

4 Vücūdu erguvānī güllere nisbet ider rengin
Açılmıķ lebleri cüz'-i miķāl-i ğonca bir güldür

5 Oķur evrādı gül vaķt-i seķer feryād (u) zār eyler
Ānñ çün bāğ-ı ğüsñüñ vaķfına dil mürğ-i bülbüldür

6 Bahār eyyāmı ğoķdur lāciverdi ğayme-i řaķrā
Cünün ehline Leylā zülfünü ferķ itti sünbüldür

7 Derūnum āķikār itsem yitirmiķ 'aķlını dirler
Racūlī 'aķı ğālī 'āleme anlatma müķkildir

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Kızarmış rûhları meşreb-i dilber haşuḥāşdandır
Şecā'at zümresinden biri hāy ehl-i şavaşdandır
- 2 Ḥarāmī gözleri nisbet idüp müjgān tīr-i endāz
Güzel bir mucīb-i ḳanūn kemānı ḳünkü ḳaşdandır
- 3 Ḥaḳıḳatle güzel eṭvārı belli bir dilāver bu
Suāl¹⁰⁷ itdim didiler ki Gavur ṬaḒlı Ulaş'dandır
- 4 Yüzine 'aks idüp renk virmiş ol ḳuṭnu ḳızıl ḳaftan
Metā'-ı ḥüsni gör sen bir bahā yetmez ḳumaşdandır
- 5 Güzellik dād-ı ḥaḳdır ḳande olsa Bārī ḥalk eyler
Cebelde ba'zı cevher bulunur ḳıymetlü taşdandır
- 6 Didim ḡayet güzeldir bu didiler baḥr-i 'iṣyāndan
Semekte bed ta'affün¹⁰⁸ ḥāşıl olsa bil ki başdandır
- 7 Degil ādāb-ı kāmīl sehv-i 'irfānı yüze urmak
Racūlī var ise noḳşanımız fikr-i telāşdandır

35 b

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

¹⁰⁷ Kelimenin yazımı aḒız özelliḒinden dolayı "صوال"şeklindedir.

¹⁰⁸ Kelimenin yazımı "تحفن"şeklindedir.

- 1 Ne h̄acet ‘arzıh̄āl itmek didim ki v̄ālī ‘irf̄andır
Bize h̄ürmet idüp ş̄āhib çıkacak ya’ni bir c̄andır
- 2 Meger ol nehr-i bartıldan ¹⁰⁹ nice biñ k̄āse nūş itmiş
İşin yoksa yürü filcan ¹¹⁰ ile sen var anı kıandır
- 3 Mey-i rüşvetle Nāşid neş’elenmiş şehir-i H̄aleb’de
H̄ilāfı neş’et itdi v̄ālilik bu z̄āta bühtandır
- 4 Zekāvetli müşīrdır bu me’āl añlar ümīd eyle
Beleş tekdir işitdiñ ya’ni bize küll-i ihsāndır
- 5 Geçince destine vali-i velāyet hüküm ol anda
İki gün hüküm için kendi(yi) şandın ki Süleyman’dır
- 6 Hümā-yı s̄āye-i devlette kerkes pençedār olmaz
H̄azer kııl pencesinden kim ‘azīz ‘anqa-yı cihāndır
- 7 Kimesne māni’ olmaz s̄āye-i şāhānede çünkü
Racūlī ‘askeri z̄āt-ı teqā’üd bende-ğāndandır

36 a

H̄arfū’z-Zā

113

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

¹⁰⁹ Nizip yöresinde bu sözcük “rüşvet” anlamında kullanılıyor.

¹¹⁰ Bu kelime 135. gazel 2b’de “fincan” şeklinde kullanılmıştır.

- 1 Çār bāğ içre der-i rızāyı gözler uyumaz
Nūr-ı dīdem leyle-i ihyāyı gözler uyumaz
- 2 Māye-i aşlı ile bīdār olunca ehl-i ‘aşk
Pāk ider ol dildeki sedāyı gözler uyumaz
- 3 Her dem-i keşretde vahdetdir merām-ı ehl-i dil
Terk-i āgyār kūşe-i ihfāyı gözler uyumaz
- 4 ‘Aqlımı āgyāra virmiş kūh-ı Leylā’da beni
Ya’ni Mecnūn bilmeyen Leylā’yı gözler uyumaz
- 5 Nükte-i eş’ār için sanmañ fakīri terk h^vab
Dīde-i kalb vuşlat-ı Mevlā’yı gözler uyumaz
- 6 Gāfil olmaz çün nöbet bekler İmām-ı Askeri
Daimā ol şāhib-i livā-yı gözler uyumaz
- 7 Ey Racūlī lezzeti almış tā elestten rūhumuz
Gūş idüp tā andaki nidāyı gözler uyumaz

114

Mef ‘ülü / Mefā’ilü / Mefā’ilü / Fe’ülün

- 1 Zevk ehli olan pāy ile ğamhāneye gelmez
Her ehl-i cünūn meclīs-i merdāneye gelmez

- 2 Bir hoşca görüp kandil-i 'aşk nârına yanma
Her biri kelebek hizmet-i pervâneye gelmez
- 3 El şunma mey-i 'aşka nezâketle efendi
Mescid var iken şofi bu meyhâneye gelmez
- 4 Metnin oku yüzünden eger fâhim isen señ
Şerhiñ arayup şorma kütübhâneye gelmez
- 5 Müstakbeli mâziden evvel ders alurız biz
Güş eyle sözüm te'vîli mālâniye gelmez
- 6 Vâkıf olamazlar benim ahvâlime ammâ
Esrâr-ı hüner açmayası bigâneye gelmez
- 7 Her 'arz-ı harâb üzre çiçek açma Racûli
Baykuşa bedel bülbül o virâneye gelmez

36 b

115

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Gülistânıñ şerhini sahrâya çık yaz üzre yaz
Bülbülüñ feryadını evvelki âgaz üzre yaz
- 2 Tuṭı-i kumri daḡı pervâz-ı mürgân çok ise
Şâhiniñ etvârını gör anı şahbâz üzre yaz

- 3 Nev-bahār eyyāmıdır sahrāya çıkmış çok güzel
İltifat itdikce ol serv-i revān nāz üzre yaz
- 4 Sāde kātıp gibi evrāk üzre kayd itme şağın
On iki maqāmı taqsīm eyleyüp sāz üzre yaz
- 5 Kānde bir dilber görürsen alma hāme destine
Sevdiğin medh eyleyüp mergūb u mümtāz üzre yaz
- 6 Vaşf-ı yāri ya'ni taşvīr-i hümāyūn gösterüp
Dört yanı iqlīl ile bir levh-i pervāz üzre yaz
- 7 Her ne deñlü resm iderseñ fehm ider ehl-i kemāl
Ey Racūlī nükte-i eş'arıñı rāz üzre yaz

116

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Masivā-yı şem'-i sūzan hānesidir göñlümüz
Püte-i 'aşk āteşi kalhānesidir göñlümüz
- 2 Lāne-i mürğ-i semender kül olur dığsem aña
'Ālem-i lāhut-ı illā lānesidir göñlümüz
- 3 Mest-i mey maḥv-ı vücūdum Ḥaydar-ı Kerrāre'den
Sāki-i ebrār 'Alī mestānesidir göñlümüz
- 4 Mesned-i dāreyni terk itmiş huzūr-ı Ḥaḳ için
Baş açık bāb-ı rızā divānesidir göñlümüz

- 5 Lafz-ı künden şerh idüp bu ana dek baħr-i muħit̄
Noħta-i 'ilm-i ledün sāmānesidir göñlümüz
- 6 Çeşm-i zāhir şuretā hāl-i ħarābatı görür
Sīreti definedir virānesidir göñlümüz
- 7 Açma rāzı Hāşima eş-sabru miftāħü'l- ferec
Şabr-ı Eyyüb eyle 'aşk merdānesidir göñlümüz
- 8 Ey Racūlī on sekiz biñ 'ālem-i eşyā ile
Serde ol tāc-ı felek devrānesidir göñlümüz

37 a

117

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Ne çāre göñlümüz bir gözleri mestāneden geçmez
Cihānda çok güzel ammā nigāhı cāneden geçmez
- 2 Ĥaķıķatle düşerse yare bir üftādeniñ göñlü
Ne ķadar cevrini çekse yine cāneden geçmez
- 3 Düşenler 'aşkla sevdāya gitmiş 'aklı başından
Çeker zencīr-i ğam divāne tumarħāneden geçmez
- 4 Olur ziyāde gün günden muħabbet çün mükerrerdür
Geçerse zülf-i yāri şāne zülf şāneden geçmez

- 5 Donanma-yı hümāyūnda gezenler baħr-i zaħmetde
Halāş olsa da abdaniñ gōzi tersānden gemez
- 6 Bu dūnyādır nice arābeler mamūr olur gerek
Sefīl bayuş yine ol mesken-i virāneden gemez
- 7 Racūlī ‘ōmrimüz geldi cihānda gedi oş ammā
Gōñül maħbūb ile ol kūşe-i meyhāneden gemez

118

Mef’ ūlū / Mefā’īlū / Mefā’īlū / Fe’ ūlūn

- 1 Her āh seħer pertev idüp yāre yapışmaz
Ol maħvī vūcūdum eşeri zāre yapışmaz
- 2 Çün vaqt-i seħer mürğ bahār tıtdı dil aheng
Her fitne derūn böyle mūsīara¹¹¹ yapışmaz
- 3 Fehm olmadı gitdi yine keyfiyyet-i bāde
Sāī mey-i billūra da āvāre yapışmaz
- 4 Talīd ile zāhid yūziñi miħrāba tıtma
Taħī olan ol şūret-i divāre yapışmaz
- 5 Dilden dile esrār-ı ledūn ‘ilm-i afīdir
‘Aş ehli gidüp naħvile izhāra yapışmaz

¹¹¹ Bu sözcüğün vezin gereği ilk hecesi kısa yazılmış. (مسیقار)

6 Çok ʔālib-i eṣʔār-ı ʔarīkat hele ammā
Destūr-ı meṣāyih degil ol märe yapışmaz

7 Mağrūr-ı şiʔir olma şaķın ʔaynı ھاṭādır
Yüzde bir Racūli yine ğubāra yapışmaz

37 b

119

Mefāʔilün / Mefāʔilün / Mefāʔilün / Mefāʔilün

1 Raķibden göz açup yāri temāşāya vaķit ҡalmaz
Ne mümkün derdini ʔarż itme devāya vaķit ҡalmaz

2 Vaķit murūr idüp vuşlat demin maḥv itmede dāim
Mükemmel derdini çeksem de vefāya vaķit ҡalmaz

3 Cefā ile şafādır mürĝ-i dilde züʔl-cenāheyn kim¹¹²
Diler pervāziden āram-ı hümāya vaķit ҡalmaz

4 Başımda ʔaşķla sevdā mişāli devlet-i dārā
Faķaṭ maʔşūka ʔaşık ḥükm-i daʔvāya vaķit ҡalmaz

5 Merāmıñ ḥayr u şerine hemen bir muhtaşar söyle
Meʔāl añlatma pek müşķil bu dünyāya vaķit ҡalmaz

6 Bugün gitdi diyü yarını yaʔni elden kaçırma
Şaķın aldanma bu çerḥ-i muʔallāya vaķit ҡalmaz

¹¹² Kelime metinde şu şekildedir:

- 7 Racūlī ḥāṭıra ḥuṭūr iden eş'arı kaçırma
Düşünme inceden ince muḳafāya vāḳit ḳalmaz

120

Mef 'ülü / Mefā'īlü / Mefā'īlü / Fe'ülün

- 1 Seyyāh-ı ḥarāb dervīşi mestāne baḳılmaz
Pejmurde ḳaba ḳāk-ı giribāne baḳılmaz
- 2 Keşkül-i ḳanā'atde budur şofra-i Ḥaydar
Dem loḳması bu yaḡ ile yavane baḳılmaz
- 3 Yüz ḳarasını ḳul yüzüne urmadı Bārī
Şahrāda ḥafīf ḳahve-i filcāna baḳılmaz
- 4 Sen 'ālim isen 'ālemi 'ayb itme efendi
Meclisde ḥarābātu olan cāna baḳılmaz
- 5 Maḥbūb yüzine baḳma ḥarāmdır didiñ ammā
Dost başa baḳar pāy ile dāmāne baḳılmaz
- 6 Üftāde güzel seyrine terk itdi vaṭanı
'Aşḳ ehli olan sine-i 'üryāna baḳılmaz
- 7 Bakmaz mı güzel gerdān-ı billūra Racūlī
Kim didi beyāz kāfūrī gerdāna baḳılmaz

38 a

Ḥarfū's-Sīn

121

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Bir tütüncü medḥ idem şāḥib-kerāmetdir teres
Şatdığı tütün körükle üflesen yanmaḵ 'abes
- 2 Māh-ı nāmūsda mişāl zemheri bürhān gösterir
Sa'diler şeyḥinden almış yār Rufā'î'den nefes
- 3 Kırmızı mercan gibi āteş mişāl efsün ile
Ya'ni lüle üstüne ḵonmuş mişāli bir mekes
- 4 Gel āteş vir demeden aḡzım yoruldu 'āleme
Nāfile çekme emek gel yanmaḵ ümīdini kes
- 5 Öyle bir ehven bahā ile tütün almam hele
Ḥārç bir olur dinür faḵaḵ cömerd ile nekes
- 6 Şāḥib-i inşāf olur mu dīni var ĩmānı yoḵ
Zann-ı ḡālibiñ Müslimān olmalı ya putperes
- 7 Görmemiş bir kimse emşāliñ ḥāriḵü'l-'ade¹¹³ bu
Ey Racūlī vaḵı'ā kendim de didim bu ki buna bes

122

Mef'ülü / Mefā'ülü / Mefā'ülü / Fe'ülün

¹¹³ Kelime "حريقى عاد ه" şeklinde yazılmıştır.

- 1 Getür emvāc-ı ‘aşk bahri silünsün bağı taşdan paş
Kenār-ı bahre çıksun lü’lü’ mercān ile elmās
- 2 Kemāl ehli geçürsin la‘lile ya‘ķūtu¹¹⁴ heb gözinden
Eger var ise tefriķ eylesün bezm içre bir icnās
- 3 Bahā-yı kale-i bāṭın suāl eyler ki ol zāhir
Fürūḫat rayigānidir bu dem ḫüznile tüt sen yas
- 4 Açıldı ol bedestāni yine āḫiri zilḫicce
Bu pazar-ı ḫaķıķat neydigin fehm eylemez kim nās
- 5 Yine keṣti-i cismim ğarķ olup deryā-yı eşk içre
Baña imdād idemez gelse imdāda daḫi İlyas
- 6 Revā-yı ḫaķķ mıdır mü’min dinülsün öyle bir zāta
Bu günlerde o kim icrā ider mu‘tādile enfās
- 7 Racūlī daḫi ehvendir ‘adüvv vechini görmekten
N’ola nūş eylesem zehriñ kenārından tütüp taş taş

38 b

123

Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün

- 1 Degil bu ‘ālem-i maḫlūt ki şimdi tā ezeleden nās
‘Acā’ib zāhib olmuşlar ne çoķdur millet-i ecnās

¹¹⁴ Kelime “يعقوتو” şeklinde yazılmıştır.

- 2 K̄ara baş kırmızı baş ile beyāz başda var T̄ürzi
Nuşayri mütevālī tavusī var tabi‘-i hotās
- 3 Yemīn-i kudsem itmez i‘timādīñ gayridir bunlar
Yemīn ol ‘indi ma‘nisinde hāzırdr kimi İlyās
- 4 Bütün hep Mūsevī Samir Beni İsrā‘iliñ kavmi
Bu millet gibi hāin millet olmaz anca şerü‘n-nās
- 5 Kimi İsāvi Rūmī‘dir kimi Ermeni Purdestān
Kaťolikle lisānı birdir Dregor Miyādır İřvās¹¹⁵
- 6 Dađi var bunca millet kim řesāb olmaz Mecūsi‘dir
Murād-ullāh ne ise hayr u řer lā yūs‘el u esās
- 7 Nice kilisālar cami‘-i řerīf eyledi Mevlā
Racūlī nice halť itsem tař içinden çıkar elmās

39 a

Ĥarfū‘ş-Şīn

124

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Zāti āsitāniyem neslim ‘aceb tatar imiş
Tıfl iken gezdım dolandım baña ġurbet yār imiş

¹¹⁵ Son kelimelerin yazımı “ġormiyādr اصواس” şeklindedir.

- 2 Şormuşum tā p̄ir olunca didiler āh̄ir Şam
Şam baña virdi h̄aber kim kısmetim nişār imiş
- 3 İdemez inşā ‘Arab Türkī lisān üzre şi‘ir
Bilmedi bizi H̄aleb kim şāh̄ib-i eş‘ār imiş
- 4 Bir vesile fet̄-i bāb oldu bize me’ mūriyet
Ya’ni çok mecbūr degilim bu zarār bu kār imiş
- 5 Añladım gezmek cihānı kār u kesbi bendeniñ
K̄ande bir naqd-i hüner var ise taḥşıldār imiş
- 6 Sermiş ol metā‘ını bir post-nişīn güher fūruḥt
K̄al’ealtı hoş müreffeh bir şiriñ pazar imiş
- 7 ‘Ayntab dillerde meşhūr eşkiyā’sı¹¹⁶ var ise
Ey Racūlī çok ḥaḳıḳat ehl-i diller var imiş

125

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 ‘Āşık ol ma‘şūka cismiñ çin fağfūrī¹¹⁷ dimiş
H̄üb üftāde içün bir şem‘-i kāfurī dimiş
- 2 Yā seniñ kākül-i perişān çeşm-i h̄umārīñ nedir
Meclīs-i s̄abıḳdaki ol bāde maḥmūrī dimiş

¹¹⁶ Kelimenin yazımı “عشقیاسی” şeklindedir.

¹¹⁷ Kelimenin yazımı metinde hep bu şekilde “فافوری” geçiyor.

- 3 Yā seniñ tuṭi-i güftārīñ ile la‘l-i lebin
‘Āşıkı mest itmege şarāb-ı engūri dimiş
- 4 Yā seniñ vaqt-ı seher ol zülf-i çevgāmīñ nedir
‘Āşık-ı berdār için ol dār-ı Mansūrī dimiş
- 5 Yā bu gerdūn üzre ol ḥabbe-i nişārīñ nedir
İklīm-i Ḥabeş ile Hindū-yı cumhūrī dimiş
- 6 Yā ne izhār eylemiş çār-ebrū ḥaṭṭıñ āşıkār
Sükker-i ebyāza ol cem‘iyyet-i mūrī dimiş
- 7 Ey Racūlī bir vaḳit ma‘şūka ‘āşık söz atup
Bir muḥabbetdir merām ey gözimiñ nūrı dimiş

39 b

126

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün
(Fā‘ilātün) (Fa ‘lün)

- 1 Oḳu dünyāyı elem çekme kopar belki kiriş
Bu ‘aşır tır ü kavā‘idle ider ehl-i yariş
- 2 Öziñi kürre-i ‘arz ‘ālem-i felekden atma
Düşüp ol hendese bahriñ ne kulaçla ne çariş
- 3 Çürimiş i‘tikādı koma muḥānet ola merd
Ne yaçasın biraç elden ne şalivir ne yariş

- 4 Kimi tağyīr-i¹¹⁸ ma'ānā kimi tebdīl-i ḥurūf
Şecer-i ḥayvā dimiş dāl-ı sefercel dememiş
- 5 Sū-i zan itmededir meşreb-i ma'nā-yı şaḳīl
Ḥiṣāraltı'na gidüp sözini hiç bilmez imiş
- 6 İltifāt itmedeyim nāsa şīrīn¹¹⁹ meşrebile¹²⁰
Bilemem bizlere de var mı 'aceb diş bilemiş
- 7 Saña Racūlī dimezler añın 'irfānı var
Ne gidüp ḥānesine eyle muḥabbet ne görüş

127

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Bir ḥarābāt ehl-i 'aşḳam zıkr-i fikrim bāde nūş
Leblerinden gösterir la'liñ şarābıñ mey furūş
- 2 Öyle bir mest-i müdāmım Ḥaḳḳ'a toğrıdır özüm
Zerre gelmez 'aynıma bu 'ālem-i eşyā nuḳūş
- 3 Zāhir-i ālāyiş-i etvārıma bakmañ benim
Ḥānḳāh-ı dil penāhım zīr-i faḥrim ḥırḳa-pūş
- 4 İki çeşmim taldırır sākī-i kevşerdir benim
Şanma kim ḥāl-i ḥarābātım görüp bu sırrı hoş

¹¹⁸ Kelimenin yazımı “تغیر”şeklindedir.

¹¹⁹ Şair vezne uydurmak için sadece ikinci heceyi uzatmış (شرین).

¹²⁰ Kelimenin yazımı “مشره بيله”şeklindedir.

- 5 Hâk dergâhında çeşmim yaşını kılsam revân
Ġarķ ider cihānı bir dem baħr-i ‘aşķ eylerse cūş
- 6 ‘Ālem-i sırr-ı hafıyyāt hufre hep ma‘lūm deĝil
Şanma güftārım erenler bī-ma‘āna sāde boş
- 7 Naşīhiñ nuşhu bu dünyāda eşer kılmaz baña
Ey Racūlī evvelā Nād-ı ‘Āliden tıldı gūş

40 a

128

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Uçdu başdan gitdi genclik devleti hümā imiş
İhtiyarlık başa gerçekden şahīh belā imiş
- 2 Baħr-i dünyā dalgā şaydırdı geçürdi ‘ömrümüz
Ol geçen gitdi geleni şay ki bir dalgā imiş
- 3 Raħm-i māderden gelen ‘üryān gelüp ‘üryān gider
Māl mülk da‘vāsı sāde bir kurı da‘vā imiş
- 4 ‘Ālem-i eşyā-ı fāni bākī bildim neydigin
Her ne tecdīd şoñra fersūde bilür fenā imiş
- 5 Fāni eţvār-ı kemālāt ehli olmaz zāhidā
Añladım ecvef kelāmıñ aşlı yoķ ma‘nā imiş
- 6 Bu rüyādan geç ki taķlīd eyleme taħķīk iseñ
Kim çıkarmaz Hāķķ’ı dilden ‘ārif ü dānā imiş

7 Bir eṣer ҡalsun naṣīḥat eylesin eṣ'arı ge
Ey Racūlī bu cihānı tut ki bir rü'yā imiṣ

129

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

1 Cevr-i yāri men' iün her bir kime Őorsan da boş
Sora sora nāfile sen kendini yorsan da boş

2 Nāz-ı istingāsi ekilür faat ḥasret ne güc
Kimseler ҡılmaz taḥammül Őabridüp turŐan da boş

3 Kendi kendine teselli eyleseñ ḥayāl-i yār
Zerre dūr olmaz göñülden terkini ҡorsan da boŐ

4 Seyr-i Őahrāyı gezüp yāri göñülde redd iün
Māl-i hülyā ile Şöyle bir bıyık bursan da boş

5 Bize bir dünyā u uḥrā Şanma sen Ferḥād gibi
Cāmiña ҡaŐd iyleyüp ḥaner ile ursan da boş

6 Var mı bir Mecnün terk itmiş 'acep Leylā'sını
BaŐıña lāne yapup ҡuŐları üŐürsen da boş

7 Ey Racūlī Őöyle sen yarın bugün yarın ҡadīm
Őanmasın 'ālem seni kim iver olursan da boŐ¹²¹

¹²¹ 40b boştur.

41 a¹²²

Harfü'ş- Şād

130

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Nev-bahār eyyāmı bülbül zārdan olmaz ḫalāş
Çeşm-i gül şebnem töker çün ḫārdan olmaz ḫalāş
- 2 Görmedim bir istirāhat eylemiş dünyāda ben
Dā'imā üftāde cevr-i yārdan olmas ḫalāş
- 3 'Āķibet maḫv-ı vücūd eyler yanup pervāneler
Cānını teslīm ider ol nārdan olmaz ḫalāş
- 4 Āteş-i sūz-ı 'adem şem'inde kalmaz yanına
Ekşeri ḫandīl daḫi ol dārdan olmaz ḫalāş
- 5 Hırķa-pūş olmuş çekilmiş nāsdan ehl-i sülūk
Çāre yok rencide-i aḡyārdan olmaz ḫalāş
- 6 Su-i zan¹²³ ile ḫüküm eyler ḡyābından seniñ
Ehl-i diller bir tākım murdārdan olmaz ḫalāş
- 7 Ey Racūlī bu cihān karḫāne-i ḡamḫānedir
Pādşāh olsa yine efkārdan olmaz ḫalāş

¹²³ Kelimenin yazımı “ضن” şeklindedir.

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Felek bir lu'ubla nefs-i hevāyī rakş ider rakķās
Aña mā'il olur 'aķlı gider başdan görüp eşhās
- 2 Mişāli seyre çıkmışdır cünün-ı ehl bu şahrāya
Teferrügāh-ı 'ālem bu 'avām ile beraber hūss
- 3 Ararlar bir selāmet yer için niyyet idüp ammā
Geçilmez toğrı yoldan birbiri üzre olup hālās
- 4 Hudā' nñ sevgili bir kulıdır mutlak velīdir ol
Selāmet kırtulan varsa bu 'alemden olup ihlās
- 5 Haķıķat 'ilmini taķşīl idenler var ise pek az
Kimisi 'ilm-i kimyā taķşīlinde kimisi havvās
- 6 Tamā' ile bu 'ālem birbirine kaşd ider ammā
Bu ma'nāyı bilürler ki şerī'at hüküm ider kışās
- 7 Racūlī şarf ider miķdārı küfyāyā çıkarupdır
Tefekkür bahri hālī kalmasun kim şan'atım 'avvās

41 b

Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün

- 1 Özi pāk olmayanıñ tam olamaz işi naķış¹²⁴
İremez maķşūda elbetde çilekeşi naķış
- 2 Cihānıñ terkini urmaķ ne kolay dilde faķat
Tolanur meykedeyi boş yere dervīş-i naķış
- 3 Çeküp ol kav̄s-i kuzah̄ kehkeşānı gerçi zihī
Ki bu dünyāyı elem çekme ki kirişi naķış
- 4 Özi toğrı olanıñ her sözi cevher gibidir
İdemez ehli kemāl nuṭķını teşvīşi naķış
- 5 Hikemāt ehli kemāl olsa da ğaddār olamaz
Ne cürüm şāhibi olsa virir endīşi naķış
- 6 Bu mücerreb kişiniñ itdigidir başa gelen
Ezeli toğrı ise olmaz anıñ işi naķış
- 7 Anı Racūlī bilür farķ ider elbet er olan
Bu vaķit toğrı ise ‘āleme ol kişi naķış

42 a

Harfū’z-Zād

133

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Ehl-i ‘aşķıñ cān kulağı işidüp nidā-yı feyż
Tā ezelden aldı naşīb feh̄m idüp ma’nā-yı feyż

¹²⁴ Vezin gereği “nāķış” değil de “naķış” olarak okuduk.

- 2 Şāfi geldiñ şāfī gid kim bul şafā-yı zātını
Rūh-ı sāfī ol tecellī nūrdur ğidā-yı feyz
- 3 İ'tikādıñ tam ise feyyāz-ı muṭlaqdır Hudā
Zıkr ü tevḥīd-i muḥabbetdir gönül serāy-ı feyz
- 4 Feth-i zulmet eyleyüp geldi Resūl-i Kibriyā
Yağdı bir şem'-i münvver tıtdı bu dünyāyı feyz
- 5 Bu fenā mülküñde faķīrim diyü sen ğam yime
Ehl-i Beyt'e tā ezelden virdi Ḥaķ beķā-yı feyz
- 6 Dime bir mürşīdi ta'cīr eyleyüp sır açma sen
Eyleme bir ğayrīden dünyā içün da'vā-yı feyz
- 7 Ey Racūlī bir ğice şevķsiz biraķmaz öziñi
Zāhir eyler Ḥaķ derūnuñda seniñ ziyā-yı feyz

134

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 İtme ey dil ḫālını fāni şeh-i divāne 'arz
Gitme çok ırağa ķaşr-ı dilde ķıl divāne arz
- 2 'Arz-ı ḫālīñden murādıñ vuşlat-ı canān ise
Kerbelā-yı 'aşķile çek tiğ ķıl meydāne 'arz

- 3 Saña küfri gösterem benden ırağ ol zāhidā
Küfr ü imān neydiğini eyle bir ‘irfāna ‘arz
- 4 Kānde pūthāne kilisā anda var sen secde it
Şüret-i hālīñ görüp şükriñi kı l subhane ‘arz
- 5 İstemem divār-ı deyri şüreti cennet ise
Baña cennetdir gönül kı l sevdiğim hūbāne ‘arz
- 6 Añladım buz üzre nağş olmuş bu kale-i felek
Germ-i hürşīd maḥv ider gel eyleme cihāna ‘arz
- 7 Ey Racūlī her müjemden tōkülüp bārān-ı eşk
Eyledi seylāb-ı çeşmim tā gidüp ‘ummāna ‘arz

42 b

135

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Hep bugün aqşāde giymiş şāķi¹²⁵-i devrān beyāz
Kalkdı bezm ehline kıldı sāğar-ı ihsān beyāz
- 2 Yüzi ağ olsun bugün meclīsi iḥyā eyledi
Dest-i sāķī sim u bāz u fağfūr¹²⁶-ı fincān beyāz
- 3 Mest ider gülzār-ı hüsnuñ būyı diğse ‘aşıka
Nisbet-i nesrīn idüp ol kāmēt-i fidān beyāz

¹²⁵ Şair vezin gereği ikinci heceyi kısa okumuştur.

¹²⁶ Kelimenin yazımı “فأور” şeklindedir.

- 4 Ka'se-i Çin içre āsūde(y)i resm itmiş vücūd
Titirer üftāde 'arz itdikce Nerīman beyāz
- 5 Çünkü semt-i dilberin Sultān Beyazıd-ı Veli
Kurb-ı çarşū-yı vücūd dūlbendcidir el'ān beyāz
- 6 Kaş göz kirpik siyāh kākül siyāh zülfi siyāh
Hem benim bahtım siyāh dilberdeki gerdān beyāz
- 7 Kāfire nisbetle ol kāfūrī cismi dilberin
Ey Racūlī şükrü kim esbāb-ı Müslümān beyāz
- 43 a
Harfū'ṭ- Ṭā

136

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Evvelā eş'āre bahşimiz 'ilim çün bir nuḳaṭ
Mebde-i aşl-ı nuḳaṭ çekdi kalem gösterdi ḥaṭṭ
- 2 Āşikār-ı kudret kemālin aḥsen-i taḳvimi ḥaḳ
Çār bāğ ile vücūdum şerhini kıldı ribāt
- 3 Küllī şey'in yerci'u ma'nāsını fehm eyleyüp
'Aşkla ḥūn-āb çeşmim oldu mürekkeḳ faḳaṭ

- 4 Meskenim siyyāh-ı ʿālem zāt-ı āsitāniyem
Öyle pek nāzik çebebi şanmayıñ ammā vasaṭ
- 5 Yaʿni istiʿmāli keşretle şaḳīl taḥfif için
Ekşeri bu āsitāniñ var lisānında ğalaṭ
- 6 Hāʿil oldı perde çekdi ṭabʿat-ı şıʿrime kim
İsterim ḥarf-i seḫāvet virsün eşʿara neşāṭ
- 7 Ey Racūlī bu muḳaffā kıldı rencide baña
ʿAks-i millet şimdi ḥālā Mūsavī ehl-i bilāṭ

137

Fāʿilātün / Fāʿilātün / Fāʿilātün / Fāʿilün

- 1 Naḳş-ı gülzār-ı ḥüsn veḫiñ güzel şunūf-ı ḥaṭṭ
Kaşlarıñ çekmiş teʿallük gösterir ḥurūf-ı ḥaṭṭ
- 2 Kākülün her bir teli kaşd eyleyüp iʿdāmıma
Mār-ı zülfiñ zehr-i ḳatildir müʿeşşir kūfī ḥaṭṭ
- 3 Şāhmārān ḳalʿasıdır yaʿni zülfiñ kākülün
Cemʿ olup kerrāt ile hücüm ider ulūf-ı ḥaṭṭ
- 4 Laʿl ile ālūdedir cismiñ güzel ammā faḳaṭ
Sāde gerdāniñ beyāzı şāfīdir maḫzūf-ı ḥaṭṭ

- 5 Hatt-ı siyāhıñ leb üzre cüz'i olmuş āşikār
Ya'ni bir dülbend çekilmiş üstüne melfûf-ı hatt
- 6 Kendi kendime teselli eyleyüp kayd itmesem
Cânıma te'sîr ider günden güne mevkûf-ı hatt
- 7 Ey Racûlî hâme-i 'irfân ile bir âh çeküp
Hüsn-i yâre oğu bir medhiyye-i ma'rûf-ı hatt

43 b

138

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Āh yâr itdi beni efsûn-ı perî ile zabt
Ya'ni mecnûnam ki kıldı zülf-i zencîr ile zabt
- 2 Fitne gösterdi baña kâküllerin bir âl ile
Kayd bend itdi bu gönlüm hüsn ü tedbîr ile zabt
- 3 Çâre yok mümkün mü destinden hâlâş olmak anıñ
Kâh bir nâz ile eyler kâh tecbîr ile zabt
- 4 Öyle bed-mest itdi gösterdi ki la'l-i leblerin
Mest-i maḥmûrum mükerrer kıldı ta'mîr ile zabt
- 5 Düşdi gönlüm yâre çâre bulmadım ben hâşılı
Bendesin kıldı o yâr kabza-i teşhîr ile zabt

- 6 Korkarım yāri şikāyet eylesem ḥākime ben
Duysa bu da'vāyı eyler dām-ı tezvīr ile zabt
- 7 Ey Racūlī rūz şeb destimde kan ağlar kalem
Gönlümüz bend olmaz illā şî'r ü taşvīr ile zabt
- 44 a
Ḥarfū'z-Zā
139
Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün
- 1 Bizi ḥıfz iyleyüp nefs-i hevādan şakla yā Ḥāfız
Cemi'-i şer ü āfāt u belādan şakla yā Ḥāfız
- 2 İlahī rūz (u) şeb tesbīḥ (u) tevḥīd zıkr (u) fikriñle
Meded dūr olma dilden masivādan şakla yā Ḥāfız
- 3 Ne kim var cürm 'işyāñ kabīḥim bu derūnumda
Ṭamā' u kizbi qaldır hem riyādan şakla yā Ḥāfız
- 4 Fenā ef'āle meylim var ise benden ḥalāş eyle
Naşīb itme beni sū-yi ḥaṭādan şakla yā Ḥāfız
- 5 Şehādetle ḥitām-ı rūḥı teslīm eyleyüp yā Rab
İmānım ol 'adu-yı bī-vefādan şakla yā Ḥāfız
- 6 Kirāmen kātibiñ defter-i a'mālim küşādında
Ḥisāb-ı müşkili rūz-ı cezādan şakla yā Ḥāfız

- 7 Seniñ kendi rızā-i emrine taṭbīķ idüp fi'lim
Racūlī bendeki her bir fenādan şakla yā Ḥāfız

140

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ehl-i eş'āra sezā ḥüb medḥ-i mirāne lafız
Nükte-i rengin edā te'şīr ider cāna lafız
- 2 Goncaveş -i dehāñ u cām neş'ey'i güftār ile
Mest ider ehl-i dili sāķī-i ḥübāne lafız
- 3 'Aķlı başından gider üftādeler fehm eyleyüp
Bū-yı ma'şūķı mü'eşşir vaşl meyḥāne lafız
- 4 La'li gevherdir müzeyyen Fārisī naḥv-i lisān
Nazmımız Türkī zebāndır silk-i dürdāñe lafız
- 5 Gerçi kim güzīde-i Fārisī maķbūldür faķaṭ
Şāh-ı İnan'a degil bu pādişāhāne lafız
- 6 Söylemem beyhūde illā munteḥab güftār ile
Üç lisān üzre hüner güzīde merdāne lafız
- 7 Ey Racūlī çok muṭavvel eyleme ğayrı kelām
İki söz kāfī me'al-i mefhūm 'irfāne lafız

44 b

141

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Bahār eyyāmı evrādıñ oķu gülzāra hūb elfāz
Oķu nağme ile te'sīr ider ol yāre hūb elfāz
 - 2 Bu dem mürğ -i dili bülbül gibi aġāz-ı feryāda
Yine ġonca düşürdi dinlemez ne çāre hūb elfāz
 - 3 Gidüp şahrāda zār itme ki bilmez 'askerī hamūş
Göñül sen söyle sen diñle benimle bāre hūb elfāz
 - 4 Dime böyle cihāndır bu metā'ıñ āşikār eyle
Nice bir ehl-i dil mā'il olur güftāra hūb elfāz
 - 5 Kemāl ehli me'al añlar¹²⁷ oķu feryād idüp ey dil
Gülistān metin şerhinden açup 'ibāre hūb elfāz
 - 6 Kenār-ı nehri kıollar bülbüli ġuş eyleyüp her dem
Seni şayd itmeġe 'urefā çıkar şikāre hūb elfāz
 - 7 Yeter çok söyleme şikārı hātır ürkmesin senden
Racūlī kıazı kıoz añlama bul eş'āra hūb elfāz
- 45 a

Harfü'l-'Ayn

142

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

¹²⁷ Kelime “انكر” şeklinde yazılmış.

- 1 Ol müs̄in mir'āt-nümādır gör nice kılmış rükū'
Hāke yüz sürmek murādı secdeye itdi şürū'
- 2 İntihā-yı ö'mr kāmīl neydidin fehm eyleyüp
Aşlına ric'āt tārīkīñ tutdı 'anāşır rübū'
- 3 Yüzüñ ağ olsun diyü bir pīr eyledi du'ā
Ḥamdulillāh bizde aḥvāl-i kemāl buldı vuḫū'
- 4 Gözlerim kimyāger oldu lā'l-i yaḫūt dūr töker
Derd u ḡām hicr ü elem cismimde envā'-ı şunū'
- 5 Pertev itmişdi semāya dūd-ı āhım 'aks idüp
Dāḡ urdı s̄ineme eflākden encüm süyū'
- 6 Kerbelā-yı baḫr-i hecre düşdüm 'ālem duymasın
Mātem it şeh-r-i muḫarrem cismini eyle şümū'
- 7 Ey Racūlī ḫavl ḫuşürsuz ḫāli ḫalmaz bir zaman
Her ne çürmüñ var ise gel eyle ḫıl rücū'

143

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Zerre gelmez āftāb encüm olmasa ictimā'
Nār-ı 'aşḫ bir yana şöyle āhım eyler imtinā'

- 2 Düşdi ser Mecnûn'a âhım yandı mürğ-i âşiyân
Gördi bir harîk'âde itmemiş hiç istimâ'
- 3 Tohum-ı erzâkı ezel nahnü kâsemnâdan alup
Şun'-ı şakîden ezel mevrâ'a bendedir zürâ'
- 4 Çâr bâğ-ı mesned içre toğrı hüküm itsün özüñ
Toğrı git gel toğrı al şat nâkış etme bir zirâ'
- 5 Kılma tezvîc-i tamâ' ol pîr u zen bed rûya kim
Aç gözüñ âhîr türâb eyler dü-çeşmiñ iştibâ'
- 6 Nefs-i envâra cihâd için vücūduñ kal'esi
Aşlma ric'at ider bu çâr bâğ irtibâ'
- 7 İstemem gayri metâ' Racûli âhîr demde ben
Yâr baña bendem dise kâfî ki kıldı inķınâ'

45 b

144

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Ehl-i 'aşkıñ âteşinden aldı bu eṭvârı şem'
Gice yanar gündüzün kılmaz taḥammül nâr-ı şem'
- 2 Her gice erkân-ı 'aşk ta'lîm ider çün resmidir
Rûzgâr-ı 'aşka hâ'il kılmadı bir kâr-ı şem'

- 3 Ol ene'l-ḥaḳ sırrını bilmez ḥaḳıḳat neydigin
Gösterir fānus ile Maṣṣūr-ı şan'at dār-ı şem'
- 4 Kendi kendinden āteş almaz fitīli 'aşḳile
'Āḳıbet muḥtāc olup kibrīd ile izḥār-ı şem'
- 5 Devr ider vuşlāt ümīdiyle 'aceb şem' müdām
Şanmış ol pervāneler kim nūr-ı 'aşḳ āşār-ı şem'
- 6 Görünen zāt degil şāde şıfāt mişl-i serāb
Bir ālāyiş gösterir bu 'āleme pāzār-ı şem'
- 7 Şem'-i zāhır şanma bu ḳandīl-i 'aşḳ sunmaz müdām
Ey Racūlī 'āşıḳıñ ḳalbinde yoğı varı şem'

145

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Mişāli müdde'īdir birbiriyle baḥt ile ṭāli'
Ne kim taḳdīr-i Ḥaḳ ḥāşā olamaz kimseler māni'
- 2 Ḥayır şer Ḥaḳ'dan oldığı beyān āmentü şerḥinde
Bu ma'nā el-muḳadder lā-yugayyer mefhūmu vāḳi'
- 3 Ḥudā rızḳına maḥlūḳıñ kefīl naḥnü ḳasemāndan
Ḳanā'at kenz lā yefnā velākin olmalı ḳāni'
- 4 Ümīdiñ ḡayriden kes āb-ı rūyiñ tōkme bir şaḥşa
Meded Ḥaḳḳ'dan olur olmaz saña bir ḡayriden nāfi'

- 5 Ki bilmez ba'zı nādān gayri günā eyleyüp te'vīl
Getürür 'indi-i ma'nā değil burhān ile kıātı'
- 6 'Aceb me'mūr olup bir fitne yani kıurra çekmişdir
Düşirdi zāhidi yanıma nitdi bilmedim kıāri'
- 7 Racūlī başıma nāşih kesildi zāhidi görseñ
Belā-yı berzāhı def' ile kıaldır bārī yā Dāfi'

46 a

146

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Yürü zāhid bu meyhāne seniñ yerin değil cāmı'
Harābat ehli cām u 'aşkı olduğ biz ezel tābi'
- 2 Tökülür r'ad-ı āhımla gözümdeñ kıatreler bārān
Mesihā-yı maķāmdır zāhir eyler berķ u hem lāmi'
- 3 Hurūc itdikçe dilden āteş-i 'aşkı 'alevnākim
Ki şu'le pertevi menzīlidir seħābe-i rābi'
- 4 Felek bu mün'akis kıarbuzi taşı tıldırıp tıkdü
Görüñ dāę-ı sīnemde kıatreler seyyāre-i sābi'
- 5 Gidüp hūn āb-ı çeşmim tā irişdi baħr-i 'Ummān'a
Bu 'Ummān'dan vuzū itmez ki dięme Hānifi Şāfi'

6 Tecāvüz eylediñ dā'ire-i rāzı gönül şimdi
Bilā-mekseb metā'ın bahş ider mi yāde bir bāyi'

7 İfāde eylesen de cezb hāli çün kalem nistdir
Racūlī 'aqlını gare verüp sen eylediñ zāyi'

47 a¹²⁸

Harfū'l- Ğayn

147

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Zerreniñ aşlıñ suāl itdim didi kim çār bāğ
Kūh-ı Kāf dirler baña zātım didi bir yüce tağ
- 2 Ol cesāmet sende yoğ didim bu zā'if hāl nedir
Didi 'aşğ yağdı kül itdi bir vaqit oldum çerāğ
- 3 Mesned-i mülk-i 'ademdir didi bu fāni ciḥān
Bī-ḥayāl oldu vücūdum qalmanı sīnemde yağ
- 4 Çünki her ne var ise bu 'ālem-i eşyā-ı kül
Fāniden beḳā yolun tutmuş gider ayağ ayağ
- 5 'Aqlını başına al kim bu naşihātđan merām
Aferin zerre 'aqlı var ise olsun yüzüñ ağ

¹²⁸ 46 b boş

- 6 Nāfile çekme emek sende müsin hāl var iken
Olsa da şimden girü ta'mîr ile tağ üstü bağ
- 7 Ey Racūlî geç bu fāni mesnediñ terk eyle sen
Hüküm idüp Kāf'dan Kāf'a olsan Süleymān geçti çağ

148

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Āşikāre şāhīb-i 'iṣyān görünmez yüce tağ
Mazlūmı maḥbūs iderler pāyına bend-i bukağ
- 2 Zāt-ı Ocağzāde de elbetde vardır merḥamet
Zālimiñ mu'tādıdır zulm ile söndürmek ocağ
- 3 Māye-i aşl girye ol kimiñi bir ehl-i ḥarām
Kānde bir cife görürse meyl ider elbetde zāğ
- 4 Biñ naşīhat kār kılmaz bir nuşībet yeg aña
Cild-i hınzırı ne mümkün eylemek taḥhīr debbāğ
- 5 Her ne deñlü zātını işbāt iden elbet kişi
Ḥayr u şer ef'ālini izhār ider evvel uşāğ
- 6 Ḥayr u şer bi'l-cümle ḥağdır gayriden gelmez velī
'Aleme cellād gerek kimse dimez benden ırāğ

7 Ey Racūlī açma sen rāz-ı nihānıñ bir kese
Ġarb (u) şark āgāh olup tā ki işidir kıl yarāğ

47 b

149

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

1 Leyle-i ihyā derūnum fetḥ için bāb-ı çerāğ
Encümān-ı kandīl donandı oldu mehtāb-ı çerāğ

2 Eyledi ilhām-ı Bārī ile tezyīn şem'-i 'aşk
Hāne-i ḥarābı ma'mūr kıldı çün tāb-ı çerāğ

3 Kaşr-ı dil sulṭān-ı 'ādil şāh-ı nazargāhdır
Şem' sulṭān-ı müzeyyen yandı nā-yāb-ı çerāğ

4 Lāciverdi kubbē'-i cāmi' olup ya'ni vücūd
Mühr-i¹²⁹ Süleymān şüreyyā yaqdı esbāb-ı çerāğ

5 Cild-i fānūsumdan dil şem'ā mişāl leyl-i siyām
Seyrime gelsün temāşā itsün aḥbāb-ı çerāğ

6 Āteş-i 'aşkı derūnumdan uyandırdı benim
Bir ḥāriḳü'l-'āde gösterdi gözüm āb-ı çerāğ

7 Ey Racūlī uyḫu bilmez neydigin bu gözlerim
Hābdan bīdār ider çün def' idüp ḫüb-ı çerāğ

¹²⁹ İzafet kesresini “ı” harfı ile yazmış.

Harfû'l-Fâ

150

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Böyle bir nevreste kâtib fitne eṭvârı zarîf
Öyle bir dilbâz görenler ḥavf ider kim yâ latîf
- 2 'Âlemiñ naḫşîñ çıkarmaqlıkda ḫuşûr eylemez
Bir muḫalliddir bu kim hiç görmemiş mişliñ selîf
- 3 İltifâd eyler güler her kimi görse yüzine
Şüreṭ-i zâhirde görsen meşrebi ḡayet naḫîf
- 4 Hîlebâz pençesine şıḡmaz ki düşsin dâma ol
'Aḫlını mümkün mi çelmek anı her bir münḫarîf
- 5 Hâme-i reftâr ile ḫaṭṭ çekdi 'Ayntâba dek
Şimdilik ḫurtuldı destinden şükür Şâm-ı Şerîf
- 6 Ḳandırır ḫîñ-i ḫesâbda gösterir sâde şıfır
Katibî sür'atle görsün parmak ḫesâbîñ redif
- 7 Ey Racûlî ya'ni eş'ârîñ ḫâriḳü'l-'âdedir
Eski tevâriḫlere yazsun o şaḫâf şaḫîf

151

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Geldi ol yārdan bize āh yine tekdir yollı lāf
Ya'ni ğam leşker çeküp üstüme bunca şaf şaf
- 2 Her zamān tākāt gelür mi nāz-ı istignāsına
Raħmi yoķdur bendesine eylemez hiç inşāf
- 3 Bī-mürüvvet şimdi uymuş fitne-i ağyāra yār
Yār ağyārınñ sözüñ bilmez ki cümle ihtilāf
- 4 Çok yaķup kavurdu yağımız çıkardı ālet ucu
MıZRāk¹³⁰ çuvala şığmaz bu meşeldir çok tuħāf
- 5 İşde ben vaķi' olan esrārı cümle söyledim
Elvirir cümle kelām çünkü ğarāmdır işrāf
- 6 Çok naşihāt eyledim ben diñlemez ol bī-vefā
Kim bilür altun cevāhir kıymetiñ anca şarrāf
- 7 Küre-i 'arz-ı hüner sende Racūlī var iken
Berķ-ı eş'ārınñ o yāre nice olmaz tilğirāf

48 b

152

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Hīle bilmem hiç sözümde zerre yoķdur ihtilāf

¹³⁰ Kelimenin yazımı “میزراق” şeklindedir.

Fitne-i aġyāra nisbet yine albim oġrı Őāf

- 2 Her ne kim cürm ehliyem ārām-ı ezkār eylemem
Sālik-i rāh-ı haıatdır gōñül itmez ‘avāf
- 3 Kāh irüŐür bu yolda¹³¹ mülk-i i‘dāma vücūd
Kāh ‘ana gizlenür dilde olur bir küh-ı āf
- 4 Cān ulaġın a haıat cāvidānıdır sözüüm
Merd iseñ ge cān u serden gel bu dem kim lā teāf
- 5 Eylemez taŐıl-i esrār ün bu dehrin ‘ālemi
Geri o alur Őatar kitābı zāhirden Őaāf
- 6 KāŐif-i esrār-ı Ha mürşid-i kāmil varsa az
oları ehl-i riyā anlarda pek odur hilāf
- 7 Ey Racūlī bezm-i ‘aŐa tiz gider gelür haber
ande var albim gibi ġāyet seri‘ bir tilġırāf

153

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Őerh-i ‘aŐı ey gōñül icrādan ‘ācizdir ħurūf
Kim me‘āl añlar ounsa ‘ilm-i ledünden Őuūf
- 2 Ha-ı mabūb-ı Hudā tefsīr-i h^vace degil
Bir ‘āded ħarf-i haıat ma‘nide yüz biñ ulūf¹³²

¹³¹ “Bu yolda” sözcükleri bitişik yazılmıştır (بيولده).

- 3 Noḡta-i ḡāline müştāk oldığı çün gülistān
Nice yüz biñ ḡabbe-i toḡmı nişār eyler şükūf
- 4 Söylenür ol ḡüsünle meşhūr olan şāh-ı Mışır
Bir ḡulām olmuş ḡabībullāh'ın 'aşkından Yusuf
- 5 Āb-ı rū-yı ḡürmetiyçün var idüp dāreyni ḡaḡ
ḡıldı maḡbūbuñ müşerref hem sa'adetlen ra'ūf
- 6 Cān u dilden 'āşık olup yoluna ḡurbān olur
ḡanedān-ı Ehl-i Beyt'in sırrına olan vuḡūf

7 Ey Racūlī ḡalbi mermerden ḡatıdır münkiriñ
Allāh Allāh Ehl-i Beyt'e ḡaşd iden münkire yūf

49 a

ḡarfū'l-ḡāf

154

Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün

(Fā'ilātün)

(Fā'ilün)

- 1 Girüp ol mātem-i 'aşḡa dīl-i nāşādıma baḡ
ḡām-ı hicrān ile bu nāle-i feryādıma baḡ
- 2 Zümre-i Āl-i 'abā'yım ki niyāz ehli faḡīr
Nice dem tökdi benim ceddime ecdādıma baḡ

¹³² Kelimenin yazımı “اولوف” şeklindedir.

- 3 Kaldı o silsileden t̄a baña mirāş-ı peder
 Çekmede leyl (ü) seher çile-i ‘ışkdādıma bak
- 4 Çeşm-i zāhirde de denī ‘āleme rüsvā görünüp
 ‘Ayn-ı ‘ibretle celī bātın-ı ābādıma bak
- 5 Gehī keşret gehī vaḥdet gehī ḥayretde gönül
 Demi birlikde benim her dem-i mu’tādıma bak
- 6 Ḥazret-i Hızra daḥi ‘ilm-i ledün ta’līm ider
 Bu ne esrār-ı İlähi benim üstādıma bak
- 7 ‘Ālem içre yine Racūlī’de bir ‘ālem olup
 Şeş cihātım açulup merkez-i irşādıma bak

155

Mef ‘ülü / Mefā’ilü / Mefā’ilü / Fe’ülün

- 1 Mirāt-ı hüner gösterecek şāhib-i sır yok
 Rehber var o zāviyye-i erkānda ḥaşır yok
- 2 Bir muḥbirimiz yok ki bu cem’iyyet-i ‘aşkda
 Dergāhda gāzel ḥān bulunur ise nefir yok
- 3 İkrāra meyyāl eyleyecek er bulunursa
 Meydānı küşād itmeye mürşid-i muḥirr yok
- 4 Bilmez seni mürşid-i zamān bel ki niyāzda
 Erkān-ı niyāz fark idecek az bu ‘aşır yok

- 5 'Ançalara 'anča görünüp pestle pestiz
Allāh da bilür ul sezer bizde kibir yo
- 6 Bu bezm-i arābāta meyyāl eylemiŝiñ sen
Zāhid hele nūŝ eyle bu cām ire zehr yo
- 7 Bu yolda fedā biñ cānımız olsa Racūlī
Sırr vermede ser virmeye āzır iki bir yo

49 b

156

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Rāŝid irŝād itmeden bir kimse(y)i nāmına ba
Ger utanmazsan yüri mirāt-ı endāmına ba
- 2 Şüreti sīretle taṭbī itmek istersen eger
Dīde-i alb ile dā'im a'ın ilhāmına ba
- 3 Cild-i fānūs ire ey dil ıkma sen dā'ireden
Ya erā-ı ŝāmı zikriñ eyle akāmına ba
- 4 Kimse'yi ta'n eyleme zoa alup meclīside
Sāīniñ destinde āzırdır ecel cāmına ba
- 5 Degme zülf-i yāre ünkü yār olur ayār saña
Eyleme ta'cīl te'enni eyle ārāmına ba

- 6 Pehlūvan-ı sâhdeveş¹³³ meydâne atma öziñi
Şabrile zamân geçer her işiñ encāmına bak
- 7 Ey Racūlī ‘ālemiñ va‘di müfīd olmaz saña
Kim didi Hāḡḡ’ı biraḡ da ḡalkıñ in‘āmına bak

157

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Açdı nesrīn üzre gül ruḡsār-ı yār resm-i ḡalaḡ
Āşikāre ḡaḡḡ-ı ḡūban vechini gösterdi Hāḡ
- 2 Geldi ḡülzārı temāşā eyledi bād-ı şabā
Şerm-i germiyyetle ḡoncanıñ yüzünde pür-‘araḡ
- 3 Hāḡḡ’ı zıkr etmekdedir gör sen ahāl-i ḡülistān
Şebkülāhı var başında kiminiñ zerrīn ḡabaḡ
- 4 Küfr-i zülfüñ çekdi ḡaldırdı nikābıñ mah-rū
Yusuf ḡüsne meyyāl itmiş mişāl Meryem sebaḡ
- 5 Sünbilistān dāmeniñ tutmuş şeb-i yeldā diyü
Gösterir ḡurşīde yol ta‘cīl edüp çünki şafaḡ
- 6 ḡıldı dünyāyı münevver gösterüp cemālını
Çekdi ḡaḡḡ nevrüz-ı sulḡāni ḡörüñ her bir varaḡ

¹³³ Kelimenin yazımı “سحد ه وش” şeklindedir.

7 Ey Racūlī çeşm-i zāhid görmez Hāḡ esrārını
İki sâ'at cāmı taḡmış göz yerine boş ḡabāḡ

50 a

158

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ka'se-i mizāna temşil meyli ahali 'ırāḡ
Nev zuhūrı mehdiye fikr itmede ehl-i merāḡ
- 2 Hük-m-i şer' ile zuhūr itse eger şāhib zamān
Bir vücūd olurdu mü'min aradan ḡalkup nifāḡ
- 3 Şāhib-i livā-yı ḡamdıñ zümresi 'āşık olur
Ez-dil-i 'uşşāḡ olmaz maḡbūb-ı Hāḡ'dan ırāḡ
- 4 Dām-ı ḡilebāza düşmez şāfī ise mürḡ-i dil
Ġayreti cehlile ittifāḡ-ı 'ālem ḡursa fāk
- 5 Ġayridin baḡş itmedi her bir gelen şāhib ḡurūc
Kim şerī'atdan eger ḡāric ise ol boş ḡabāḡ
- 6 Dürr şadefden zāhir eyler ḡayri eşyādan degil
Ehl-i Beyt'ten i'tiḡādıñ bozmasın hiç ehl-i Hāḡ
- 7 İ'tiḡādı münḡarif bāb-ı küşād itmiş eger
Tut bu eş'arı hemen Racūlī at āteşe yaḡ

Harfî'l- Kef

159

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Gel çıkar elbise-yi riyâyı giyme zat-ı pāk
Tut yakasından 'adu-yı nefsi ile iki çāk
- 2 Zıkr idüp Haqq'ı derünundan çıkarma dâ'imā
Mār mest eyler ki gör bûyü müeşşir tiryāk
- 3 Nehr-i i'tikāda gel evvelce al sen bir vuzū
Şol hilāfı terk it andan iyi olmaz misvāk
- 4 Dāmān-ı gülzāra yüz sür hāk-i pāy-i yāre sen
Ol yeşil seccāde-i sahrā yeter çün tıb-i haqq
- 5 İktidā it bir İmām-ı Şādık olsun zāt ol
Kıl niyāz imā' ile ağıyarı itmez idrāk
- 6 Sā'im ol tā intihā-yı 'ömrüñ olduqça müdām
Göz yaşıyla her şeb-i¹³⁵ mātem saña bir imsāk
- 7 Ey Racūlī bilmesün esrārını 'ālem-i halk
İktidā itme cihāna mün'akisdir eflāk

¹³⁴ 50 b boştur.

¹³⁵ İzafet kesresi “ج” harfî ile yazmış.

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Yime şūfī yetim haqqın¹³⁶ virir āhır haber misvāk
Yanar ekl-i harāmıñ āteşi elde şecer misvāk
 - 2 Lisānı zıkrider hīle bāzārı¹³⁷ kalb-i rüşvetde
Anıñçün rīze rīze eyledi fersūde-ser misvāk
 - 3 Qaparsın azgına her dem görünmez anı sürdükce
Efendi küllī menhiyyāta ya'ni bir siper misvāk
 - 4 Zekāt u fitre başşinden açup ma'nāyı her yerde
Ziyāfet defterinde oqunur bir harf-i cer misvāk
 - 5 Meded yazıq ki düşmüş böyle bir nā-ehline nā-çār
Elinden ağlayup dā'im gözünden yaş töker misvāk
 - 6 'İbādet ehline sünnet saña layıq değıl ammā
Yarın huzūr-ı Bārī'de bütün taqrır ider misvāk
 - 7 Racūlī çoq hüner kesb eylemiş kaba şofı sarıq
Haramī rā'idir elde 'aşā-i mu'teber misvāk
- 51 b

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

¹³⁶ Bu kelime "حَقِّكَ" şeklindedir.

¹³⁷ Kelimenin yazımı "بزاری" şeklindedir .

- 1 Ādem iseñ ādemī şıfatıñı gel eyle pāk
Hayy iken dünyāda gel memātını gel eyle pāk
- 2 Uyma ‘alem-i i’tikād münharifdir toğrı az
Yüz çevir ađyārdan sen zātını gel eyle pāk
- 3 Kıl u kılden geç süpür kalbden çıkar at gayri’yi
Cārub-ı zıkrile dil mir’ātını gel eyle pāk
- 4 Görmeden nāsıñ söziyle itme nāsa sū-i zann
Nāsdan evvelce kabağatını¹³⁸ gel eyle pāk
- 5 Haddiñi bil atma meydana özüñ dānā diyüp
Kendi sehviñ bunca kemālātını gel eyle pāk
- 6 Kāmiliñ ‘inde bil ki bī-ma‘ānīdir sözüñ
Cehlden kırtar yakın hālātını gel eyle pāk
- 7 Cān u dilden i’tikād ile yüzüñ Hakk’a dönüp
Ey Racūlī kendi münācātını gel eyle pāk

162

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

- 1 Eger ‘ākil iseñ bu mesned-i dārāyı neylersiñ
Eliñ çek bir iki gün ‘ömr için da‘vāyı neylersiñ

¹³⁸ Kelimenin yazımı “قیحات” şeklindedir.

- 2 Hükümdâr olma ma'şiyette ğalīb fitne-i 'âlem
Gözün aç h̄^vāba varma k̄orkulu rū'yâyı neylersin
- 3 Hudâ'dan havf idüp meclisde ger bir toĝrı söylersin
Anı te'vîl iderler muhtelif ma'nâyı neylersin
- 4 Bu bir meşhûr meşeldir ki refîkiñ imtizâcıyla
Teĝâfülden giyüp pîrâheni riyâyı neylersin
- 5 Gidüp hiç âb-ı rûyiñ dökme mâ-fevķindeki zâta
Mürüvvet yok k̄urı vâķar ile tafrâyı neylersin
- 6 Tamâ' itme cihânda māl (u) eşyâya şaķın aşlâ
Haķıķatde içilmez telh olan deryâyı neylersin
- 7 Görüp Racûlî ol âlâyiş-i eṭvâra meyl itme
K̄urı divârı diri şûret-i dünyâyı neylersin

52 a

163

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Yâre h̄âliñ açma sırret kim h̄aberdâr olmasuñ
Yâranıñ azĝın açup şormaz ki hicrân t̄olmasuñ
- 2 Derdimi bilmez benim dermân için gelmiş baña
Derdine dermân isem ben arayup hiç bulmasuñ
- 3 Yâre açmış sînesiñ âh itmegin bilmez nedir

Der(t)mende¹³⁹ kim güler derdin yaşı kırılmasuñ

- 4 Görmedim işitmedim bir zümre-i üftâdeden
Çok hüner yâr cevri ni çeksın şararup şolmasuñ
- 5 Mecnûn olsun yine tursun kendi hâlinde sükût
Kûh-ı Leylâ'ya düşüp saçın şakalıñ yolmasuñ
- 6 Söz uzatma 'aklıñı başına al sen elvirir
Uykusuz serâsime kelâma 'âlem gülmesuñ
- 7 Ey Racûlî düşmeyüp elden kalem eş'âr için
Var mı bir şâ'ir ki gece râhatı bozulmasuñ

164

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Başda bir Konya külâhı ya'ni bu çarh-ı felek
Ol külâh üzre cefâ-ı cevri tağmı ş bir çelenk
- 2 Aldayup bir lû'bile devr eyleyüp bu 'âlemi
Öyle hilebâz ki gör diğkat edüp ya ne dimek
- 3 Karmı aç şahin gibi 'ammâya şunmuş pençesin
Öyle aç göz kim merâmı heb bu 'âlemi yimek
- 4 Anıñ için mürtekibler cem' olur görse şirîn
Kış kış ile def' olur mu şehr-i nâmûsda siñek

¹³⁹ Kelimede “د” harfi unutulmuş veya ağızdan dolayı yazılmamış (درمند ه).

- 5 Bir 'acā'ib vaqt-i hāl kim düşdi dünyāya tamā'
Birbirini bulsa çig yer meşreb-i 'ammā semek
- 6 Çār bāğın zerresi kalmaz vücūduñ kalesi
İntihā-yı rızqını ölçer biçersin boş külek
- 7 Müddet-i 'ömrüñ olunca 'ākıbet yer yer bizi
Ey Racūlī aşlı yok dünyā için çekme emek

52 b

165

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Perīşān olma dilber vaqti gelsün bezm-i sahrānıñ
Eliñ çek sen bu sevdādan daħi çok vaqt var anıñ
- 2 Ki ben sultān-ı Mecnūn'am göz atmam digme Leylā'ya
Oğurum nev-bahār faşlı yüzünde emr ü fermānıñ
- 3 Tağıtma kākülün zülfün perīşān hāliyle böyle
Günāhdır tenbīhi yok mı size aqdem Mesihā'nıñ
- 4 Ne şüret gösterir mirāt-ı hüsünüñ kendine kāfī
Gidüp taşvīrine meyl itme sen bārī kilisānıñ
- 5 Çıķarsan n'ola ol meh rüyıñı sen küfr ü zulmetden
Daħi dilber olurduñ ger olaydı nūr-ı imānıñ

- 6 Olurdu gün gibi izhār derūnuñ şu'lesi veche
Seniñ albine ilhāmı naıb olsaydı Mevlā' nıñ
- 7 Racūlī'nin sözü Ha'a ki gerek diñle gel bir dem
ahādet eyle ey dīnsiz selāmete ıar cānıñ

166

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ey göñül yodur ararıñ per aup hümā mısıñ
Devr idüp bu 'ālemi sen er-i mu'allā mısıñ
- 2 'Aile gülzār-ı bāı devr idüp ahrāları
Yosa bir Mecnūn mereb mā'il-i Leylā mısıñ
- 3 Heb bütün dünyāyı onyā'yı olandıñ el virir
Ya'ni Mevlānā-yı Rūmī azret-i Mollā mısıñ
- 4 ande bir mabūb görürsen meyl idersin u gibi
'Ala emvāc idersiñ bir ulu deryā mısıñ
- 5 Kāh cāmi'lerde tavā kāh meyāne yeriñ
Bir arābāt ehli bilmem Bekrī Mutafa mısıñ
- 6 Görmedim bir yerde bilmem ben seni abit adem
Ta'bīr olunmaz ki bilmem orulu rü'yā mısıñ
- 7 Ey Racūlī yerde insān gökde feriste miāl
Ey göñül tefsire gelmez nüa-i Kübrā mısıñ

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Cānıma kaçd itdi kāfir çeşm-i mestānıñ seniñ
'Aşığı ağlatmak olmuş şöhret-i şānıñ seniñ
- 2 Zülf-i zenciriñle güle bend itmiş iken til kırmışın
Mecnün oldı tağa düşdi sine 'uryanıñ seniñ
- 3 Kaşlarıñ çekmiş te'allük yay-ı kudret kātibi
Kātlime fermān okur gamze-i fettānıñ seniñ
- 4 Hüsnile bir şāh-ı dilbersiñ 'adālet sende yoq
Sāde bir cevr-i cefā 'aşıka ihsānınıñ seniñ
- 5 Nāz u istingā hırāmıñ vaqtidir fevt eyleme
Geçmeden çāğ-ı güzellik şimdi devrānıñ seniñ
- 6 Āteş-i dāğ-ı sinem çeşmim yaşı teskīn ider
Men' olur düzeḡ be kāfir olsa imānıñ seniñ
- 7 Ey Racūlī cevr-i gerdün eyleyüp kāfir u yār
Bilmem olsañ daḡi ahiretde gılmānıñ seniñ

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ey felek gözüm yaşın gitdikçe Ceyhūn¹⁴⁰ eylediñ
Eşk deryāsında cismim ‘ākibet nūn eylediñ
- 2 Kendi hālimde sükūn biristirāhatde iken
Neylediñ bilmem beni bir yāre meftūn eylediñ
- 3 Terk-i h^vabım gice gündüz derd-i hecr-i yār ile
Cevr-i cefā-yı felek baş üzre gerdūn eylediñ
- 4 Kūh-ı Leylā’ya atup kıldıñ vaṭanımdan¹⁴¹ cüdā
‘Aqlımı başımdan aldıñ şimdi Mecnūn eylediñ
- 5 Nev-bahār şahrāya çıkmış şehriñ halkı zevk ider
Kūşe-i ğamda beni ğayetle maḥzūn eylediñ
- 6 Toladın başıma sevdāyı Lahurī şal gibi
‘İyd-i āhirde ili mesrūr u memnūn eylediñ
- 7 Ey Racūlī ğurbet ilde böyle iskān eyleyüp
Sen baña cevri ü cefāyı bend-i ḳanūn eylediñ

53 b

169

Fā’ilātūn / Fā’ilātūn / Fā’ilātūn / Fā’ilūn

- 1 Yüz bulunca aşılır engürveş ba’z-ı hevenk
Yüz yüze gelince yüz tutmaz ki yüzine dimek

¹⁴⁰ Kelimenin yazımı “جيهون” şeklindedir.

¹⁴¹ Kelimenin yazımı “وتان” şeklindedir.

- 2 Ṭoğrıya ṭoğrı atar ol t̄ir-i¹⁴² ṭa'na her zamān
Yaya teṣb̄ih eylemiş kendini bu ḳambūr felek
- 3 Ya'ni nāmūsiyye çekmiş ehl-i nāmūs saç şaḳal
Ol ki utanmaya utanur yüzünde ḳıl elek
- 4 Ey felek meşreb-i 'ammā tābi' oldılar saña
İp ṭaḳup ayağına bir birini çekdikçe çek
- 5 Kār (u) kesbi ḥ̄iledir yoḳ i'timād ehl-i şebāt
Günde biñ taḥv̄il olur bu 'ālem-i envā' renk
- 6 İşde bu renk ile felek 'ālemin gözin boyar
Anıñ içün gösterir envā emtā-ı Firenk
- 7 Ey Racūlī ehl-i kāmīl ḳalmadı var ise az
Kim mişāl añlar yeter gel nāfile çekme emek

54 a

Ḥarfū'l- Lām

170

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ey cemāl-i yāre 'āşık āh idüp olma melīl
Çünki gösterdi cemālīñ geldi maḥbūb-ı celīl

¹⁴² İzafet kesresini “j” ile yazmış.

- 2 Cānib-i Hāk’ dan bizim çün nāzil olmuşdur kitāb
Ol şefā’ at kāmı Aḥmed okunur hāzā delīl
- 3 Ruḥlarınıñ rengini güllerde Hāk izhār ider
Lebleriniñ oldı ihyāsı şarāb-ı zencebīl
- 4 Bir kere görmüş cemāl-i yāre meyl itmiş gider
Bū-yı zūlf-i şebnemindendir perīşān selsebīl
- 5 Lāt (u) ‘Uzzā’ dan geçüp şahādet eyler şıdķile
Hūsine ĩmān iden kafirler olmaz ḥor zelīl
- 6 Gözlerim vuşlat ümīdi ile her vaķt-i seḥer
Ağlayu ağlayu cismim şimdi olmuşdur ‘alīl
- 7 Nice ben baḥş eyleyüp kılmam saña teslīm-i cān
Zāt-ı kurbānem Racūlī çünki ismim İsmā’īl

171

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Hınṭa¹⁴³ pazarında fehm itdim bu dünyā bir ḥayāl
Ölçdü tökdi ķarnını ṭoyurmadı gitdi kiyāl
- 2 Öyle bir üstād-ı kāmīl nāķışı tam getürür
Cürmünü alup götürmez yüklenip hiçbir ḥamāl

¹⁴³ Kelime “خنطه” şeklinde yazılmış.

- 3 İ'timād itmez derūnum fitnedir bilmem 'aceb
Var mı bir h̄ile qarışmaz şimdi bu cihānda māl
- 4 Ağzı var rüşvet yimez var ise daḥi diş biler
Şemsi¹⁴⁴ zer şanmış yüzi yumşadı (ol)¹⁴⁵ berf-i cibāl
- 5 Çok şükür bu vaqt-i ḥāl müstaḳbeli bilmem nice
Aradır eslāfını tecdīd olunca māh ü sāl
- 6 Meşreb-i 'ammāya uydu şimdi bu çarḥ-ı felek
Müddet-i ömrümi sirḳat eyleyüp rüz u leyāl
- 7 Fānī eşyā(y)ı tamā'dan gel ḥazer kııl kendini
Ey Racūlī 'āḳıl ol anlarla itme imtişāl

54 b

172

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Bir muşannifdir göñül bilmez nedir ol kııl u ḳāl
Var ise cüz-i ḥaṭā olsun muşannifden suāl
- 2 Şarf-ı 'āḳıl eyleme gel 'ömrüni i'lāl idüp
Her ne taḳdīr ise mani' olamaz 'ilm u kemāl
- 3 Çok şükür nār ile ḳorḳutmam hele bu 'ālemi
Rızḳına māni' olunmaz her ne kim ḥarām ḥelāl

¹⁴⁴ Kelime “شمش” şeklinde yazılmış.

¹⁴⁵ Metinde burada siliklik var.

- 4 Hâk şakî eyler sa'îd¹⁴⁶ eyler yürîdû mâ yeşâ'
Añlaşılmaz ey efendi bu ma'âniden meâl
- 5 Gel yüzünden oku gülistân kitâbîñ bülbül ol
Ögren ol ma'nâ-yı 'âşık neydidin bil böyle hâl
- 6 'Aklı başından gidüp bilmez ki harâm (u) helâl
Çeşm-i 'âşık mest olup çün Hâk' a kılmışdır meyâl
- 7 Tâ nihâyet 'ömrüñ oldukça kıilup feryâd u zâr
Ey Raculî vaşl-ı yâre bülbül ol aç per ü bâl

173

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Dîde-i giryânıma ta'cîb ider görse halîl
Dildedir beyt-i mu'azzam 'aşk-ı İlâhî delîl
- 2 Öyle mestem bilmezem dünyâ u mâfîhâ nedir
Sâki-i kevşer-i 'alî destinde câm selsebîl
- 3 Şâh Hüseyin-i Kerbelâ'nın mâtemi yası müdâm
Gözlerimden zâhir oldu ya'ni ol Fırat u Nil
- 4 Hün-ı ekşim¹⁴⁷ cismimi gark itmege sa'y eyledi
Keşti-î Nüh -ı necât eyle vücûdum yâ celîl

¹⁴⁶ Kelimenin yazımı "صعيد" şeklindedir.

¹⁴⁷ "Hün-ı eşk" "خون و اشكم" şeklinde yazılmış.

- 5 Hāl-i ‘aşkam şüret-i zāhirde bir faqr u fenā
Ben gedā-yı Ehl-i Beyt ammā ki olmam ħor zelīl
- 6 Hākḫāy-ı Ehl-i Beyt’e kılmışım cānım fedā
‘İyd-ı ekberdir baña çün zāt-ı ismim İsmā’īl
- 7 Ey Racūlī sāye-i Āl-i ‘abāda ğam yime
Ehl-i cürme Hākḫ kerīm esbāb olur şey’ün ḳalīl
- 55 a

174

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 İç yüzüñ bilmez begim ḳaldı bir arada şaḳāl
Dest-i cā’ilden ne çeker soñra ğavgāda¹⁴⁸ şaḳāl
- 2 Herkesin destinde irāde-i cüzī var ise
Bir uzun da’vā bu keyfiyyet ü ifāde şaḳāl
- 3 Ḳorḳarım geçmez sözimiz yine soñra ‘āleme
Bir ağır yük gibidir şimdi bu eşnāda şaḳāl
- 4 Māni’ olur mı ḫarāma ya’ni ekl (ü) şürb için
Cebr idüp belki benim aĝzımı ḳapata şaḳāl
- 5 Bākīye murūr için tezkire-i eşkālde
Çekmesün rencide kātib bir sefer sāde şaḳāl

¹⁴⁸ Kelimenin yazımı “قوغا” şeklindedir.

- 6 Muğtesilde lîf için çok kârı var ise daği
İki ğurüş vārise maşrāfı ziyāde şaķāl
- 7 ‘Askeri hālile bunca farzı kazā eyledin
Ey Racūlī sāde sūnnet bu mu dünyada şaķāl

175

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Kibr ü vāķār ile olmam ya’ni kim Rüstem vü Zāl
Lāne düşkünü bu göñlüm mürġ-i terdir lāubāl
- 2 Bir ‘acā’ib vaķt-i hāl bu kâdr (u) kıymet kim bilür
Zîr u pāye düşdi kim bālāda yok ehl-i kemāl
- 3 Hārudan göz açamaz bāġ-ı cihānda çünkü gül
Berk-i istingā ile çoķdur şemeresiz nihāl
- 4 İşde bu ahvāli hep fikr ü temaşā eyleyüp
Çünkü Hāķķ’a şükrüden¹⁴⁹ kıalmaz girü bir ehl-i hāl
- 5 Virme ‘aķlıñ pîrezen dünyāya dil Mecnün olup
Mecnün iskān itmedi devr iyleyüp dā’im cibāl
- 6 Çār u bāġ içre bulunmaz yok bir eşyā-ı kadīm
Anca bir Hāķķ lā yezāl u Zülcelāl-ı bîzevāl

¹⁴⁹ Meddî göstermek için “و” harfî kullanmış.(شكرو ن)

7 Geçdi bu mülk-i temāşādan Süleymān-ı zemān
Ey Racūlī sen de gör geç tūt ki bir rü'yā ḥayāl

55 b

176

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

1 Göñül mahbūbudan¹⁵⁰ geçmez ki ister her dem-i vişāl
Bu meşreb gitmedi benden ki pīr oldum ne bu aḥvāl

2 Belā-yı 'aşka düşdüm ḥor zelīl ayrılmadım yārdan
Göñül sultānıdır gerçek olur sevdiğine pāmāl

3 Bu meşreb bende mi bilmem ki vardır 'ālem-i nāsda
'Aceb inkār iderler başına gelür ise bu ḥāl

4 Açıp başımı feryād itmedeyim böyle aḥlākım
Şükür 'āşık-ı nādīyim ne ḥācet itmege sūāl¹⁵¹

5 Ne ki ednā kulum ammā ümīdim kesmedim ḥālā
Ḥudā tebdīl ide ḥayra ne vardır bizde şer a'māl

6 Günāhım aksidüp yā Rab şevāb kayd itseler dā'im
Kirāmen kātibin kayd iyledikce defter-i a'māl

7 Ne metā'-ı ḥaṭāmız var şevāb u ḥayr u şer cümle
Bizi ölçer biçer töker Racūlī bu felek keyyāl

¹⁵⁰ Meddi göstermek için “و” harfi kullanılmış.

¹⁵¹ Kelimenin yazımı “سؤال” şeklindedir.

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Yāri ḥālī bulmadım hiçbir vaqıt rüz u leyāl
‘Āşıkıñ ma‘şūqa bezm vuşlat pek müşkıl muḥāl
- 2 Var yūri bād-ı şābā gülzāra yāre söylesen
Ḥūrşid¹⁵²-i ḥüsnine irmezden ezel vaqt-i zevāl
- 3 Lebleri sükkārına cem‘iyyet itmek üzre mūr
Ol Süleymān-ı zemān fehmi eylemez mi bir me’āl
- 4 Zerre dūr olmaz ḥayāli ḥātırā her dem gelür
Neyleyim murūr idüp geçmekde eyyām-ı vişāl
- 5 Ḥasret ile iştiyāk beyninde şimdi mürğ-i dil
Ya‘ni ‘Araşāt’da qalmış uçmağa eyler meyāl
- 6 Kūh-ı Kaf’dan dem urur ol yār kim ‘anqalanur
Lāne-i mülk-i ‘ademde gönümüz hümā mişāl
- 7 Bende senden bī-ḥaberdır çekme Racūlī emek
Mümkün olsa ḥātır-ı yāre eger kılsam süvār

56 a

Ḥarfü’l-Mim

¹⁵² İkinci hece “şid” şeklinde okunması gerekirken vezne uydurmak için “i” kısa okunmuş.

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 'Aceb āhīr zemāndır gice toğdı bir güneş gördüm
Gözüm kıamaşdı öldüm de cihānı şeşi beş gördüm
- 2 Cemālīñ şavkıñı gören didi efsūnī foşfordur
Meger eczālī kibrīd āteş aldı bir telāş gördüm
- 3 Yeñiden āteş-i 'aşk-ı derūnumdan uyandırdı
Degil ben sāde 'ammāyı tutuşmuş pür 'āteş gördüm
- 4 Mişāl-i mā'zeheble bir muşavvir hatt çeküp āyā
Hilāl-i 'ayn üzre naşş ider dilberde kaç gördüm
- 5 Bu resm üzre virüp zīneti bedestān vücūdunda
Töküp metā'-ı Hindū'yı bahā yetmez kıumaş gördüm
- 6 Tel-i zülfüne 'aks itdikce şem'añ şu'lesinden ol
İder kākülleri icrā-yı şan'at sırmakeş gördüm
- 7 Racūlī yağdı yandırdı güzeller şāhı hoş ammā
Faķat ben ölmeden dünyāda ğılmān-ı beleş gördüm

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Neşve-i baħr-i ledünden buldı hayāt-ı kelām
Açmasam ağızımı dūrter ya'ni nebāt-ı kelām

- 2 Açdı dil işbir-ı miftāhü'l¹⁵³ -ferecle şimdi genc
Maḥzen-i¹⁵⁴ naḥnü ḳasemnādan ḥurūcāt-ı kelām
- 3 Ya'ni bir erzāk-ı gūş olmuş benim bu sözlerim
Söylerem bu 'aleme her dem naşīhat-ı kelām
- 4 İ'tikad deryāsına metn-i sefīnedir vücūd
Tam olup lisān-ı ḳalbim buldı necāt-ı kelām
- 5 'Aleme mirāşdır silsile-i eş'ār kim
Āḥiri 'ömründe irmez saña memāt-ı kelām
- 6 Öyledir gerçi ḥaḳıḳat dervīşe burhān gerek
'Aşıḳa nişān ise işde bu işbāt-ı kelām
- 7 Ey Racūlī vird-i Mevlā ile sen olduñ kelīm
Olsun 'indiñde bu maḳbūl u münācāt-ı kelām

56 b

180

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Beni mizāna urma zāti ayarım ağır taşım
Dişin geçmez temürden leblebiyem bir çetin aşım
- 2 Ḥesāb eyle gözüñ kesmez ise şonra ziyān itme

¹⁵³ Kelime “مفتاح” şeklinde yazılmıştır.

¹⁵⁴ Kelime “محسن” şeklinde yazılmıştır.

Bahā yetmez eger tüccār iseñ ağırca kıumāşım

3 Ne öyle kı̄l u kı̄l eyle ne hiçbir in (u) ān söyle
Baña Fārīsī' den şorma ne 'Acem ne Kıızılbaşım

4 Eger 'ālim iseñ 'ilmiñ kemāliñ sende kıalsun heb
Ne öyle şofi mizācım ne ziyādece haşhāşım

5 Eger seyyāh¹⁵⁵ eger dervīş eger şā'ir iseñ söyleme
Eger sen vākıf-ı esrār iseñ ben dağı sırdaşım

6 Eger āgāh iseñ şorma baña sen 'ilm ü bātından
Seni irşād ider haţţ-ı siyāhı gör gözi kıaşım

7 'Ayın çatlatmasun Racūlī kıurrālar baña her dem
Hele toğrı kelām söyle baña gel sen begim paşam

181

Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün

1 Bugün ol āh (u) enīnim idüp i'lān-ı elem
Yine var ceng-i cüdā leşker-i ğam çekdi 'alem

2 Geçen ol kelb rakı̄biñ sözi ağıyār ile bir
Bu sefer fitne-i kübrāya sebeb kim bilemem

3 Görünüp şüret-i zāhir baña yār ol fitne
Nice bir mürtekib 'ālemde ider eylige kem

¹⁵⁵ Kelimenin yazımı "تسيه" şeklindedir.

- 4 Düşürüp gönlümi bir menbâ'-ı fitne yâre
Bulamam ağlamadan bir aralık ben ki gülem
- 5 İder üftâde olan sevdiğiñe cāmı fedâ
Ola zātı güzeliñ hüsni ile hulkı şiyem
- 6 Bahār eyyāmı idüp şayd-ı güzel şahrâda
Yitürüp 'aqlımı ser'-asker-i Mecnûn'ı benem
- 7 Döker ol yâre sînem şerhine göz yaşını gör
Yine Racûlî bu dem hicr u elem çekdi kalem
- 57 a

182

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Gerçi nesl-i Âdem'em hem 'âbid-i Mevlâ benem
'Âşıkam hem Mecnûn'am hem mâ'il-i Leylâ benem
- 2 'Aşkla Mecnûn olan var ise gelsün yanıma
Hem qarîb u kanberim Ferhâd'a bir usta benem
- 3 Öyle Manşûr'am erenler çekdiler dârâ beni
Hem Nesîmî meşrebem berdüş-cild hâlâ benem
- 4 Çekmiş ol kudret yedi haţ gösterir ümmü'l-kitâb
Şanma ey nâşih görünen zâhiren ma'nâ benem

- 5 Öyle taḥkīḳim ki bilmem zāhirā taḳlīd-i nās
Ka'be-i dilde sücüdüm bāṭinen imā benem
- 6 Māye-i sırr-ı ḥafīdir ḳalb ile ḳalb rāzımız
Şeş cihāt içre bilinmez sevdiğim ammā benem
- 7 Ey Racūlī kimse vāḳıf olamaz esrārıma
Çār u bāğ baḫş ile bu 'ālem-i eşyā benem

183

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Bilmez esrārımı Ḥaḳḳ'dan ğayrı dünyāda benem
'Aḳl u fikrim baḫş-i dildir 'aşḳı ifāde benem
- 2 Pertev-i āhım ile ki eylerem seyr-i semā
Kāh fikr-i dūn ile ol taḫt-ı şerāda benem
- 3 Tā ezelden her ne var kim olmaz māni şor baña
Vaḳt-i tūfān keşti-i Nūh ile deryāda benem
- 4 Āteş-i Nemrūd'ı gülzār eyledi Bārī kerem
Ḥazret-i İbrahim ile bil ki Urfa'da benem
- 5 Fikrimi 'aşā idüp urdum tefekkür baḫrine
Mu'cizāt-ı Ḥazret-i Mūsā vü 'asā da benem
- 6 Düşünüp Ḥaḳḳ'ın 'ināyet itdiği iḫsānına
'Aḳlım 'urüc itdi tā maḳām-ı 'İsā da benem

7 Ey Racūlī mu'cizāt-ı Aḥmedi bu 'aşk baña
Destime kendisi şundi cāmı rü'yāda benem

57 b

184

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Bulmadım ğayri münāsib yār baña cevr ile ğam
Olmasa ḥālim yamandır ya'ni ol derd ü¹⁵⁶ elem
- 2 Hātırım şayup benim hep toplanurlar başuma
Bir keder gelse gelür cevr ü¹⁵⁷ cefā imdāda hem
- 3 Korkarım Ḥaḳ'dan ki ben ḥaḳkıyı inkār idemem
Toğrısı ğayret ider her dem baña iyliğe kem
- 4 Ḥamdülillāh kim çekemezler ki var bunca ḥasūd
Var iken lāyıḳ degildir düşmenim yoḳdur desem
- 5 Terk idem cild-i Nesimī gibi elden cismimi
Ol ene'l-ḥaḳ sırrına vāḳıf olup Maşūr idem
- 6 'Aksidir dār-ı fenā şimdi ayağından çeker
'Ālemin 'inde maḳbūl ya'ni zezem gibi zemm

¹⁵⁶ Atıf vavını "ى" harfı yazmış.

¹⁵⁷ Atıf vavını "ى" harfı ile yazmış.

- 7 Ey Racūlī anı ayvān olsa āhiri bulur
Kimseniñ itdigi almaz yanına kim am yesem

185

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Sitem-i yār ile böyle abāat neydigin bilmem
İdüp cevrile ülfet istirāat neydigin bilmem
- 2 ızarmış ruları germī bahārī āřikār eyler
Bize evār-ı tekdirden rivāyet neydigin bilmem
- 3 eküp cevr-i cefā-yı yāri albimden ıarmam hi
Yine ol yāri ayāra řikāyet neydigin bilmem
- 4 Görüp nādānları ta'zīm ile o iltifāt eyler
Bize eziyet ider 'izzet rü'yet neydigin bilmem
- 5 Miřālī per urup pervāz ider hercā'i gördük de
Gehi uş dili söyler bir iřāret neydigin bilmem
- 6 Virir add-i fidān iki arafdan 'ıyd meyvāsın
N'ola bir kez bize iřsān 'ināyet neydigin bilmem
- 7 Racūlī cevr-i yāri ekmeden urtulmadım ařla
Güzellerde bu mu anūn u 'ādet neydigin bilmem

186

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Pîr-i fânîniñ zevâl imiş me'âli neyelerem
Mâlî mülkü mesned-i fânî meyâli neyelerem
- 2 Añladım bu 'alemi bi'l-cümle tamâ' ğayreti
Yük başar gıtdıkce bu cürmüñ ğamâlî neyelerem
- 3 Bir teferrücgâhdır kırmuş felek döner tolab
Şüreti zâhir bu aşlı yok ğayâlî neyelerem
- 4 Ya'ni bir dipsiz kile boş anbar imiş bu cihân
Tök yukaru dön aşığı boş çuvalı neyelerem
- 5 Toldırır fıtra zekât lafzıyla bütün câmi'î
Vâ'iziñ bitmez tükenmez kıl u kıali neyelerem
- 6 Şehr-i yârim dilde ğükm eyler vücüdum şehrine
Ben gedâ cism-i za'îfem ğükm-i vâlî neyelerem
- 7 Ey Racülî mütü kıble en temütü sırrına
Kim ki vaķıf oldu bir ğayri sū'âli¹⁵⁸ neyelerem

58 a

187

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Hâtır-ı ağyâr şayd itmek içüben fâķ mıyam
Hâtırım şaymayanıñ 'indinde bir ağmaķ mıyam

¹⁵⁸ Kelimenin yazımı "سؤال" şeklindedir.

- 2 Rızkımı naḥnü ḳasemnādan viren Ḥaḳ'dır benim
‘Āleme boynum büküp ben aç mıyam çıplak mıyam
- 3 Her gelen derdin açar ağızından āteşler saçar
‘Ālemiñ derdine maḥsūş yanmaya ocaḳ mıyam
- 4 Tökmesün derdin baña işrāf ḥarāmdan ‘add olur
Kendi derdim var ikeñ ol derdine ortaḳ mıyam
- 5 Cüz’i noḳşanım gören ṭābul ile surna çalar
Öyle cingane uyup ben tebdīl-i aḥlāḳ mıyam
- 6 Herkes itdigin bilür ef‘ālini fikr eylesün
Yüzine ‘aybıñ urup ben başına ṭoḳmaḳ mıyam
- 7 İltifāt itsem bir ednāya baña a‘lālanur
Ey Racūlī bilmem ammā bu ḳadar alçaḳ mıyam

188

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

- 1 Düşüp bir püte-i ‘aşḳ içre yandım nārdan geçdim
Vücūdum çerḫa çekdim ḥadde-i mişmārdan geçdim
- 2 Ezelden lā-mekān şehrinde cismim şimdi mevcūdum
Bu ‘ālem neydigin fehm eyleyüp efkārdan geçdim

- 3 Cihānıñ halkı zağveş bir tamā'-ı lāşe düşmüştür
Ġinā geldi baña ol cife-i murdārdan geçdim
- 4 İlik mālı degil kendi ilik kendine māl olmaz
Ki bilmem varı yoğı çün zarar kardan geçdim
- 5 Bedestān-ı haķıķat bāb-ı dilden fetħ olup bir dem
Görüp sür'atle gitdim zāhiren pazardan geçdim
- 6 Benim ālāyiş-i etvārıma bakma behey zāhid
Tekebbürden riyādan öyle her vaķārdan geçdim
- 7 Benem Racūlī dil-āvız ki Haķķ'a şāni'-i¹⁵⁹ Manşūr
Faķat bir dāra berdārdım nice biñ dārdan geçdim

58 b

189

Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün(Fā'ilātün)

- 1 Gireyim mātem-i 'aşķa sīnemi çāk edeyim
Gözümün yaşı ile 'ālemi nemnāk ideyim
- 2 Yüri ey nehr-i Fırat sen zehir ol şimdi baña
Hurma-i vāhid ile her şebi imsāk ideyim
- 3 Çeşm-i ekşimle vuzū eyle tefekkür ey dil
Alayım ağızıma engüştümi misvāk ideyim

¹⁵⁹ Kelimenin yazımı “صانع” şeklindedir.

- 4 Muğtesil cürmüme her mäh-ı muharrem gelicek
Āb-ı dīdemle vücūdum yıķayım pāk ideyim
- 5 Ağlarım hāli perişān bilemem kendimi kim
Beni bābında ķabūl itdiğin idrāk ideyim
- 6 Tıtayım mātem-i ‘aşķ iķre fiğān (u) feryād
Dūd-ı āhım ķıķarup nāmūsı eflāk ideyim
- 7 Baħr-i ‘aşķ menbā’-ı dilden ķıķayor āh nideyim
Āb-ı ĥasret tükenir mi nice etrāk ideyim
- 8 Şimr-i mel’ūmı yarıñ Ĥaķķ’a şikāyet idüben
Şekve-i nāħun ile sīnemi ķāk ķāk ideyim
- 9 Ķatre-i ekşim ihāta ide zemīni bütün
İltizām eyleyüp ‘aşķ ehlini semmāk ideyim
- 10 Ya’ni kim re’s-i murādım bula deryāda necāt
Cismimi keşti-i Nūħ eyleyü sālāk ideyim
- 11 Kerbelā şāhı Hüseyin İbn-i ‘Ali’niñ yoluna
Cānımu ķurbān idüp bu tenimi ĥāk ideyim
- 12 Ravza-i pāke yüzüm sürmeye Racūlī faķīr
Nice bu ĥasret ile kendimi helāk ideyim

59 a

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Şerh-i hübānı okur h^vace-i kāmīl gözlerim
Nüşa'ı Kübrā güzel hatt-ı hamā'il gözlerim
- 2 Dīdeden ğubār-ı cehli ref¹⁶⁰ idüp çarub-ı 'aşk
Öyle bir vākıf-ı esrār şun'-ı kāhil gözlerim
- 3 Çeşm-i 'irfāna şıkdır çünkü beyhūde nazar¹⁶¹
'Alemlerle temāşāya mā'il gözlerim
- 4 Herkesin 'aybından evvel kendi ef'ālīñ görüp
Eyledi fikr-i hayā nāmūs (u) 'ākıl gözlerim
- 5 Āb-ı rüyum tökmeye bir kimseye hācet degil
Hün-ı ekşimle şükür murāda nā'il gözlerim
- 6 Hicr deryāsında cismim keşti-i Nūh'a mişāl
Baħr-i 'aşka düşmüşüm şimdi sevāhil gözlerim
- 7 Digma bir eş'arı kayd itmeyen hākiqat deftere
Ey Racūlī öyle bir darb-ı meşā'il gözlerim

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

¹⁶⁰ Kelimenin yazımı “رف” şeklindedir.

¹⁶¹ Kelimenin yazımı “نظار” şeklindedir.

- 1 Bir meşâ'il açdı zâhidiñ kıyâsı câhilem
İşidüp cebr-i cevâbı şandı ki 'Azrâ'il'em
- 2 Bilmeyüp ta'dîl-i erkânı neydidin eyler su'âl
'Aynı erkân-ı tarîk-i müstâkîme nâ'ilem
- 3 Kible-i şıdk (u) şadâkat dilde beytullâhımız
Mescid u meyhânedede îmâ-i Hakk'a mâ'ilem
- 4 Zâhidâ riyâ ribâ şirk neydidin bilmem fağat
'Aklıñ irmez kim haqîkatde çetin meşâ'ilem
- 5 Öyle ef'âl-i kerîh ta'lîl tekellüm eylemem
Mâzi-i müstâkbeliñ fâhimi ism-i fâ'ilem
- 6 Câm-ı hâtır kırmam ammâ yâda sır virmem hele
Çeşm-i ağıyâra çeküp perde-i râzı hâ'ilem
- 7 Ey Racûlî meclîs erbâb-ı şehâvetdir baña
Bir harâbât meşrebim ammâ ki gâyet 'âdilem
- 59 b

192

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

- 1 Uymadı¹⁶² nâse bu ahlâkım 'aceb ben kem miyem
İmtizâc-ı 'âleme 'aks-ı zebân (u) sem miyem

¹⁶² Kelimede "ى" harfini ayrı yazmış (اوىمدى).

- 2 Çün benim zihname gâret virdi endîşe-i nās
Bilmem ‘aqlım irmiyor gâyetle bir sersem miyem
- 3 Şuretâ zâhirde bir eşkâl-i âdem gösterür
Sîret-i ef‘âlini vezn itmeye dirhem miyem
- 4 İltifât-ı sim (ü) zer ümîd içün ehl-i kizib
Dām (u) lu‘b-ı hilebāza düşmeye ben yem miyem
- 5 Dîni dinār kāfiri gör tapunur gelmiş baña
Taşvîr-i ‘Îsâ mıyam ben şuret-i Meryem miyem
- 6 Toğrı söz ođ temrenidir meşreb-i nāse diğer
Söylesem hâtır kalur söylemesem ebkem miyem
- 7 Kendi hâlimde sükût olsam gelür nakd-i sitem
Ey Racülî yoksa ben hâzîne-i pür-gam mıyem

193

Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün

- 1 Belâ-yı ‘aşkla sevdâyı başıma külâh itdim
Yüzimi hâk pây-i cevri-yâre ferş-i râh itdim
- 2 Cihânı geşt idüp şimdi cefâ menzîline düşdüm
Mu‘înim derd-i miñnet oldı bilmem ne günâh itdim
- 3 Benim seyyâh-ı ‘âlem lâ-mekân şehrinde dir mülküm
Serîr ü saltanat cemşîd-i gönüm pādşâh itdim

- 4 Baña hüküm idemez bir kimse zâhirde fakat gönlüm
Geçüp mesned-i dünyâdan ne yerindim ne h^vah itdim
- 5 Diyâr-ı gurbet elde naqd-i 'ömrüm şarf idüp gezerim
Düşündüm hâşılı bu gençlik elden gitdi âh itdim
- 6 Bırakmaz beni gayretle terahhüm kendi hâlime
Eliñ 'aybını örtükçe yüzümü simsiyâh itdim
- 7 Eger aklıñ irürse ben ne söyleyem ne sen diñle
Raculî bu cihândan şimdi gayet ikrâh itdim¹⁶³

60 a

Harfû'l-Nûn

194

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

- 1 Mişâl-i 'ıydgâhı resm idüp bâğ-ı İrem devrân
Teferrücâhı tezyîn eyledi hürî ile gılmân
- 2 Temâşâ baħrine emvâc getürdi fikr-i endişem
Tağıtdı lü'lü-i cevher taķınsın hūblara ihsân
- 3 Bu dem bir būseye māni' olan raķibe katl için
Te'allük haķ çeküp kaşı kemānım oķudı fermân

¹⁶³ Bu mısradâ bir hece eksiktir.

- 4 Şükür 'uṣṣāka düstür-ı mükerrem oldı bayramda
Didi vā'iz efendi sünneti icrā idiñ el'ān
- 5 Sözüimiz şer'a tatbīk kim inanmaz katli cā'izdir
Şarılsun 'āşık ol ma'şūka nādī eyledi i'lān
- 6 Yüri pazar-ı 'āşık içre bugün ey dil revā'iç var
Metā'-ı vaşl için açıldı vāsi' haddi yoq meydān
- 7 Bu meydān-ı hünerdir sen kumāş-ı 'ıydgāhiñ aç
Görüp Racūlī fehm eyler bahāsıñ belki bir 'irfān

195

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Bir ümīd-i vaşl için bend eyledi ol sīm ten
Bend-i zülfüñ bendesiyem ol baña muhkem resen
- 2 Sür çıkar ağıyārı dilden şāfī kııl sen öziñi
Bir vücūd-ı vaşla ir kim dime sen ben ben de sen
- 3 Ey gönül aşıñ seniñ gāyet yüce bir şāhdır
Aşlına ric'at ider toğrı gidüp toğrı gelen
- 4 Keşti-i Nūh-ı necātım diyü mürşīd-i ciḥān
Ol hevāyi nefsi-i envār ile pek çoqdur yelen
- 5 Gel imām-ı 'aşka uy mihrāb-ı maḥbūba dönüp
Men' kııl tevḥīd ile ol nefsi-i envāri hemen

6 Şanma eşkāl ile ol t̄ac (u) kab̄a elde mu'īn
Ḥaḡ mu'īñ olur erenlerden nice olsa iren

7 Öyle her mürşīde sen esrār-ı ızhār eyleme
Ḳuṭb olur ādem Racūlī olmasa t̄acın çalan

60b

196

Mef'ūlü / Mefā'īlü / Mefā'īlü / Fe'ūlün

1 Levninde şebāt yoḡ felek her veche dıger-gün
Devr itmede bu 'ālemi gör 'aksine gerdün

2 Her kim ki bu ālāyiş-i eṭvārı görünce
Bi'l-cümle gönül virdi bu pīrezene¹⁶⁴ meftün

3 El şundi aña kim çeküp ol dāmen-i cevri
En şoñra olan var mı ki mesrūr ile memnün

4 'Alemden eliñ çekdiḡi sahrālara düşdi
Mecnün dime 'āḡıl imiş ol kim didi Mecnün

5 Gülzār-ı bahār gör ne çeker dest-i şitādan
İzhār ider her bir ferāhñ āhiri maḡzün

6 Sen şanma ki dünyāyı tehī elde neler var
'İbretle nazār itmededir dīde-i pürhün

¹⁶⁴ Kelimenin yazımı “پيروزه” şeklindedir.

7 Eş'arını reng-āimiz idüp söyle Racūlī
Mirāt-ı hünerdir bu 'ilim mantık u melvün

197

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

1 Be kāfir 'ālem-i kırdıñ geçürdüñ nīm nigāhından
Ki bunca kıan idüp kırılmaz mısın sonra günāhından

2 Bu ne efsün-ı ef'ī her teli bir zehr-i mār olmuş
Ser-i Mecnūn'a zencir eylediñ zülf-i siyāhından

3 Gören üftādeniñ āhı Mesih āsā çıkup hālā
Felek bir hayme kıurdu ehl-i 'āşkıñ dūd-ı āhından

4 Siyāh kaç ile göz kirpikleri şaf bağlamış çünkü
Mişāl-i 'asker-i Sūdan emir var pādşāhından

5 Geçilmez kışver-i hüsnünde 'āşī iki üç beñ var
Bize māni' olurlar belki 'asker-i sipāhından

6 Bütün üftādeler yol üzre kıalmış cümlesi mecrūh
Cihān tıoldı zāhım-dārın figānı āh u vāhından

7 Aşısız bir kıurı gavgā merām bir medh-i dilberdir
Yine ayrılma sen Racūlī yūri tıođrı rāhından

61 a

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Cünün-ı 'aşk olup Leylā gibi hüsne mı gördüñ sen
Melāhat şāhı dilber kaddi gül tūbā mı gördüñ sen
- 2 Firār itmiş mişāl bāğ-ı İrem'den hūrī vü¹⁶⁵ ğılmān
Gülistān içre sākin bir melek-simā mı gördüñ sen
- 3 'Aceb ol dām-ı zülfüñ sāyesinde rızk-ı üftāde
Hümāyı şayd için bir dāne-i zībā mı gördüñ sen
- 4 Lebi biñ mürde(y)i ihyā ider nīgāh kaşd eyler
Zülifler mār olup bir çeşm-i ejderha mı gördüñ sen
- 5 Kurup kaş-ı kemāniñ bāğ-ı hüsniñde şikār eyler
Perişān hāl-i dilber 'aşkla ğavgā mı gördüñ sen
- 6 Tütup 'aşıkları zencir-i zülf-i bendine dilber
Çekilmez çille ğam böyle bir sevdā mı gördüñ sen
- 7 Racūlī 'aqlını başına al bir kendini yoğla
Serāsim-h'āb olup böyle 'aceb rü'yā mı gördüñ sen

Mef'ülü / Mefā'īlü / Mefā'īlü / Fe'ülün

¹⁶⁵ Metinde atf vavı "ye" harfi ile yazılmış (حوروی غلمان).

- 1 Yār uymuş o aġyār ile tıtdı kemerimden
Ġavġā-yı ‘azīm gösteriyor bu seferimden
- 2 Ol yāre ‘adüvv meyl idüp ejder gibi olsa
Efsün-ı Rufa’î diyü kırkar eşerimden
- 3 Gel hırka-i esrārı gönül cüz’i küşād it
Miķdār-ı kifāye çıkarup şat güherimden
- 4 Ben şāh-ı güzel sevdiğimi bilmiyor aġyār
Bu zümre-i Ġaydar diyü bilsün teberimden
- 5 Bir ġonca-i sirķatle hüner gösterir eşref
‘Azl itmeli nātūri gidüp bāġ-ı İrem’den
- 6 Rumh-ı kalemî destime aldırma Racūlî
Da’vā-yı hüner itmeġe kaldırma yerimden
- 7 Her bir ġüzele dil virememe kaldı ki böyle
Yıldızı muţābık değil ol kırkdı perimden

61 b

200

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Kūşe-i vahdetde ey dil gerçi kim bî-çāresin
Çünkü sırdır kimse bilmez Ġaķķ’ile ķul arasın

- 2 Kendini ihfāya çeksen virme şakalıñ ele
Ta'n-ı a' dādan giribāniñ meger kırtarasın
- 3 Yoqlama hicrān-ı sīnem neşter-i remziñ ile
Ey tabībā merhem olmaz açma gel 'aşq yāresin
- 4 Derdimiz esrārdır bilmez devā ğayrı tabīb
Ğayriden ümīdi kes şāhibine yalvarasın
- 5 Şüretā hāline bakma her ne kim hāli ğarāb
Devlet-i dārāya virmez ehl-i dil kıddāresin
- 6 Ğamle-i āhım ğarāb eyler cihān olmaz siper
Seyf-i dil şabrile göstermez güher-i hāresin
- 7 Erculī fāhimiñ fehminde maḥzūf mesnediñ
Şāh-ı bātın dilde ammā zāhiren bir pāresin

201

Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün

- 1 İ'timād itme şakın yarıñ olur düşmān
Acımaz kimse seniñ derdine sen bul dermān
- 2 Kime kim iylik ider iyliğe kemlik çok olur
Felegin çarḥına bak 'aksi döner bu devrān
- 3 Düşmanıñ egri ise toğrıya Ğaḳ yardım ider
Yine sen iyilik idüp yolıña ol kul kırbān

- 4 Ne alur dosta ne dūřmāna bu dūnyā fānī
Ḥāb-1 afletden uyanmaz dūřūnūp hi insān
- 5 Bu gelūp gitme cihāna gūn olur ki sorulur
Őnūnū řoņunu řayan olur elbet ‘irfān
- 6 Vā‘izīñ nuşhu hele bir yaņa dursun şöyle
Saņa bir bir aberiñ virdi Kitāb-1 ur‘ān
- 7 Yeter oldu ne bu ayretle hevāyī sözler
Olur elbetde Racūlī kiři āhir piřmān
- 62 a

202

Fā‘ilātūn / Fā‘ilātūn / Fā‘ilātūn / Fā‘ilūn

- 1 Gice bir meh-rū mūzeyyen geldi ūb u devrān
Rūz urřīd-i cemāl gördüm ki nūr-1 āsūmān
- 2 Ya‘ni ol meh-rū ile urřīd-i cihān olmasa
Birbirini görmez idi ‘ālem ire īn ü ān
- 3 ıķřalar řaħrāya temāřa iūn yūz österūp
Gündizin urřīd-i cihān gice ol māh-1 tabān
- 4 ‘Ālem ile iki ūb ūddāmıdır sevdigime
Gice gündüz yūz sürerler eřigine her zemān

- 5 Ruĥları gl zlfi snbl by ‘anber mşktb
Nice bir mest olmasun ol ‘aşk-ı ĥayrn olan
- 6 Ger yaratmamış olaydı ĥsnile maĥbb Ĥaĥ
Zulmet iĥre ĥalmıř idi kfrile fn cihn
- 7 Kim dimiş Racl maĥbb medĥ ider sevmez diy
İftir itmiş baĥna vallhi billhi yalan

203

F‘iltn / F‘iltn / F‘iltn / F‘iln

- 1 h-ı snemden m’eşşir diñle dem-i ny sen
Blbl-i şeyd-y dilden naĥme-i şady sen
- 2 Nev-bahr eyymdır evrdmz ey zhid
Taĥt-ı sltnde ezkrm dime hevy sen
- 3 Naĥř-ı seccde mişli şayma ezkrmz
Cmi‘-i dilden oĥu gel remzile ma‘ny sen
- 4 Bl u per şunma ĥerĥ-ı ‘aşka maĥv eyler seni
At zin meydna sen pervn b-pervy sen
- 5 Tt ki ol ĥkm-i Sleyman’de ĥasmñ mr ise
Kendini merdne bil gel ‘ĥl-ı dny sen
- 6 şanma ki mest eylemişdir ey gñl mhmel şarb
şund ol maĥbb-ı Ĥaĥ nř eylediñ şahby sen

7 Ey Racūlī eyle pek ‘anḳādan atma kendini
Mākiyāne teşbīh olmaz çünki sen hümāyı sen
62 b

204

Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün

- 1 ‘Acā’ib zāta çatdık ki mişāl-i H^vāce Naşreddin
Uşūletle başar yıķılmasun diyü zemīn
- 2 Geçen çeñe yarışdırdık ki ıkaldım ben yarı yolda
Mellāhım kendisi ammā o rüzgāra olur mu‘īn
- 3 Bu ‘ālemdede hezārān fitne geldi imtiḥān oldu
Nice çok ḫilebāz varsa ziyāde bundaki temkīn
- 4 Hāzır cevāb iken bende faķat bundan gözüm ıkorkdı
Gelüp bundan rivāyet diñlese rāvi ider taḥsīn
- 5 Eger şadḳatle iddi‘ā iderse çeñebazlıkda
Musīķārīñ şādāsını ider bu lāf ile teskīn
- 6 Cihānda görmedim bir menbā‘-ı fitne buña temşīl
Görenler zāhiren¹⁶⁶ eṭvārını dir ya‘ni bir miskīn
- 7 Hākiķat toĝru söylerse inanmaķ ĝayr-ı mümkündür
Racūlī biñde bir sözine ıkalbim olmadı te‘mīn

¹⁶⁶ Kelimenin yazımı “طهارا”şeklindedir.

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ey gözüm nūri tecellī faẓl-ı Hāḡ'dır gördüğün
Servi ḡaddin şanma eşcār-ı¹⁶⁷ budāḡdır gördüğün
- 2 Vech-i mirātına baḡ āyine-i İskender ol
Ḳıl nazār ādem şafīden maşebaḡdır gördüğün
- 3 Küfr-i¹⁶⁸ zūlfünden cemālīñ şu'lesidir āftāb
Her seḡer bād-ı şābā nūr-ı şafaḡdır gördüğün
- 4 Diḡḡat it ümmü'l-kitāb vechinde ol ḡaḡḡ-ı siyāḡ
Fātiḡ-i seb'a'l-meşāniden varaḡdır gördüğün
- 5 Sendedir Cibrīl 'āḡıl sendedir esma'-ı küll
Hāḡḡa vuşlat şanma ki senden ıraḡdır gördüğün
- 6 ḡayr u şer bi'l-cümle ḡaḡḡdır zāt-ı ḡaḡḡdır ḡayri yoḡ
Ḳīl (u) ḡāl maḡv olıcak bi'l-cümle ḡaḡḡdır gördüğün
- 7 Ey Racūlī sāḡi-i bāḡī demin gösterdi göz
Sāḡar-ı billūr içinde pür-'araḡdır gördüğün

63 a

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

¹⁶⁷ “Şın” harfinin noktaları unutulmuş (اسجار).

¹⁶⁸ İzafet kesresini “ı” ile yazmış.

Medhiyye-i Manzūme

Şām-ı Şerīf’de ‘Asker Müşiri Devletlü Emin Paşa Hazretlerine Medhiyye

- 1 Ahsen-i taqvīm ile halk eylemiş ol Hālik’in
Bir müşir-i pādşāh ehl-i şadākat hem emīn
- 2 ‘Askerī şāne(y)i her vechile ihyā idüp
Bir kumandan geldi Şām-ı Şerīf’e hazā mübīn
- 3 Hüsni-i tedbīr görüp meyl itdi ‘ālem şu gibi
Heft ırmağ hāke yüz sürdüğü öpsün kademin
- 4 Ya’ni ta’zīm eyleyüp her bir nebāt itdi kıyām
Nev-bahār eyyāmı nizām virdi kendine zemīn
- 5 Çıkdı istikbāle cem’iyyetle ol vālī-(y)i Şām
Birbiriyle kıldı muşaffā(y)ı nesrīn yasemīn
- 6 Tā ki başdan ayağa temdīd idüp ol şāhrāh
Çekdi tarafeyn u gülden haṭṭ ki yesār (u) yemīn
- 7 Leyle-i ihyā mişāl ol gice zīnetle semā
Yağdı top kandīl şüreyyā encümān-ı encümīn
- 8 Gösterüp etvārını a’dāya seyf-i Hayderi
Tutdı şecāatde Rüstem ile ol Zāl’ın yerin

- 9 Her ne kim bî-ḥadd isem de göricek ehl-i kemāl
İşde bu medḥiyye-i şenāya disün āferin
- 10 Ey Racūlī iki destîñ kaldırup eyle du‘ā
Ḥaḳ ḥaṭādan şaḳlasın Allāhü Rabbü'l-‘ālemin
- 11 İsm-i Bāri’yle ümīd itmekdeyiz maḳşūdımız
Eylesün maḳbūl du‘amız şādıķū’l-va‘dü’l-emīn
- 12 Ḥazret-i Hızır erenler yardım eylesün saña
İki ‘ālemde daḫi Mevlā’yı müte‘al mu‘īn
- 63 b

207

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Menba-ı ‘aşḳdır gözümde nem degildir tökülen
La’l-i gevher rāygāni dem degildir tökülen
- 2 Dīde-i giryānımı bārān şanurmuş ḡonca gül
Söyle ey bād-ı şabā şebnem degildir tökülen
- 3 Dūd-ı āhımdan eşer ‘aks eylemişdir simsiyāh
Vech-i yāre diḳḳat it perçem degildir tökülen
- 4 Ḥaṭṭ-ı ḥāl eylemez yine gösterir dilber yüzün
Ol müneccim tökdügi raḳam degildir tökülen

- 5 Ka'be-i dilde hayāl-i yāri kıldıķça tavāf
Şūret-i zāhirdeki zezem degildir tōkūlen
- 6 Yandı sīnem derd-i 'aşķa bulmadım gitdi devā
İki çeşmim şū seper āh em degildir tōkūlen
- 7 Lü'lü'-i Baħr-i 'Aden'dir gönlümüz emvāc ider
Ey Racūlī ķaķre-i dīdem degildir tōkūlen

208

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Gelürse ol kemān ebrū yaman şāħib kırāndır bu
Giderse rūħ cismim bir za'īf nā-tüvāndır bu
- 2 Gelürse cevır ider her dem giderse ya'ni rūħumdur
Ne rūħı terk ider gönlüm ne yāri bir civāndır bu
- 3 Leb-i mürde-i cān ihyā ider mu'ciz-i 'İsā'dan
Zülüfler zehr-i māri ķaşd-ı cān şāħmerdandır bu
- 4 Gönlü bir derde düşdi germ-i 'aşķdan hiç ħalāş olmaz
Biħār-ı dürr-i girdāb-ı 'Aden ķāh-ı zekāndır bu
- 5 Temāşā keşretinden ħalk 'araķla ħarķ olup cümle
Mişāl-i yevm-i maħşerde ķurulmuş bir divāndır bu
- 6 Meded zümre-i 'uşşāķı görüp bir bir helāk eyler
Bu āfāt-i 'alāmet bir ķıyāmetden nişāndır bu

7 Racūlī çekdigim bir ben bilürüm bir de bir Mevlā
Haḳıḳat cāna ḳaşd eyler dimem ki Müslümān'dır bu

64 a

Ḥarfū'l- Vāv

209

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

1 Haḳıḳat on sekiz biñ 'ālemiñ ezḳārı kim yā hū
Budur evvel kelām-ı Ḥazret-i Ādem-şafī yā hū

2 Bu ismile ḫalāş oldu necāta irdi tūfāndan
Didi yā Rabbi ḫamd olsun ki ol Nūh-ı nācī yā hū

3 Didi hū āteş-i Nemrūd gülizār gördi İbrāhim
Haḳıḳatde budur ol 'ilm-i kimyā 'ilm-i simyā hū

4 Elini ḳaldırup Fir'avn için ol Ḥazret-i Mūsā
Urup bu ismile 'aşāyı çün yol virdi deryā hū

5 Beni İsrā'il'in ḳavmi ki ḳıldı ḳaşdına hücüm hū
Bu ismile melekler çekdi 'İsā'yı semāya hū

6 Temāşā eyleyiñ ser ḫanḳāh-ı 'ālem-i ezḳārı
Donanur giceler ḳandīl u encümle şüreyyā hū

7 Yed-i destūr ser-i dāmen çeküp ol Şems-i Tebrīzi
Ki döndi Ḥazret-i Mollā-yı Rūmī Ḳuṭb-ı Ḳonyā hū

- 8 Hāḳīḳat ‘ayn ibretle nazār ḳıl āsmān üzre
Bu ismile felekler devr ider ‘ālem u eşyā hū
- 9 Gırüp tekke-i gülzāra nice ādāb-ı zıkr eyler
Bahār eyyāmı her vaḳt-i seḫer bād-ı şabāya hū
- 10 Ki bi’l-cümle nebāt ile şecerāt heb ḳıyām eyler
Gelüp şeyḫ-i şabā ta’līm ider bu ism-i dünyā hū
- 11 Ne esrār-ı kerāmetdir yürüdi cānı yoḳ divār
Benim ḫünkārıma divār olup esb-i müheyyā hū
- 12 Hāḳīḳat rüzgārı hū diyüp esdikce Racūlī
Köpürmüş ‘aşḳile emvāc zıkr itmekde deryā hu

210

Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün

- 1 Ezel ḳandīl-i ‘aşḳdan nūş idüp mestāna geldim hū
Ḫāriḳ-i ‘ādedir sözi derūnum yana geldim hū
- 2 Velī tā devr-i Ādem’den ezel ‘ālem-i ervāḫdan
Ṭolandım on sekiz biñ ‘ālemi devrāna geldim hū
- 64 b
- 3 Benem o keşti-i Nūḫ içre nāmım Rūḫ-ı nācī’dir
Hāḳīḳat bahrine ḡavvās olup ‘ummāna geldim hū

- 4 Benem ol va'd-ı İbrāhim Halīl-ullāh geüp cāndan
Şaḥiḥ İsmā'īl'im Ḥaḫ yoluna urbān geldim hū
- 5 Beni Mecnūn'a teṣbīh itmeyūn ol kūh-ı Leylā'da
Tecellī Ṭūr-ı Sīnā nūrına divāne geldim hū
- 6 Mesīḥ āsā ıkardı āhımı 'arṣ ūzre bir maḥbūb
Cemāl-i ḥüsnüne meddāḥ olup nālāna geldim hū
- 7 Racūlī Āl ü¹⁶⁹ Evlād-ı Resūl olduğına işbāt
Giyüp 'aṣḫıñ külāhıñ başıma meydāna geldim hū

211

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Firār itmiş Ḥoten'den Rum'a gemiş ya'ni bir āhū
Görüp ūftādelər ṣaḥrāda ṣayyād oldılar yā hū
- 2 Töküp kākülleriñ ol tāc-ı ḥüsnüñ başına giymiş
'Aceb tebdīl kıyāfetdir ki bilmem Şāh-ı İrān bu
- 3 Hemen bir nīm nigāhile leb-i la'liñ ṣarābından
Beni mest eyledi te'şīr idüp ol zūlf-i sūnbül bu
- 4 Tebessüm eyledikce zāhir olur onca dehenden
Dizilmiş lā'l-i mercān ire mişḫāl iki ṣaf incū

¹⁶⁹ Atıf vavını “ى” harfi ile yazmış.

- 5 Gülistān içre gülzār-ı vücūd halk eylemiş Bārī
İderken vaşfını azyandı kağıd böyle bir mehrū
- 6 Görünce ‘aqlımı aldı nice medh itdiğim bilmem
Beher güzel için şā’ir ider mi böyle güft ü gū
- 7 Racūlī iltifāt itdikce kurdı қаşlarıñ dilber
Nişān-ı ‘aşkı sinem üzre urdı ol kemān ebrū

212

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Lebleriñ şordum senin şekkār nebāt olmuş diyu
Lā’l reng virdi haber āb-ı hayāt olmuş diyu
- 65 a
- 2 Kim kapulmaz böyle bir nāzik edā ref̄tārıña
Bu melekdir şoñradan ādem şıfāt olmuş diyü
- 3 Sen degil seniñle cānımdır giden ey serv-i nāz
Gel bu cansız ‘aşkı defn eyle māt olmuş diyü
- 4 Bū-yı zülfüñ koқlasam mu’ciz Mesīḥ olur baña
Bārī şun vuşlat şarābından necāt olmuş diyü
- 5 Dīde-i giryānıma ta’cīb idüp ‘ālem-i nās
Bir temāşā-i cihān nehr-i Fırat olmuş diyü

- 6 Gördüğüm Bâğ-ı İrem ma'nāsıdır şerh eyledim
İşde bu ta'bir-i gilmandır şebāt olmuş diyü
- 7 Ey Racūlī rāz-ı 'aşkıım söyledim gerçi haṭā
Şem-i dil fānūs-ı cildim şeş cihāt olmuş diyü

213

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Bağrımı aldı nişān kaşı kemān kurdı oğu
İşde açtım sīnemi gel 'arz-ı hālimi oğu
- 2 Gerçi kim üftādeye bir şey degil yār yāresi
Cān fedā ider velākin hoşlanur ise rūḥu
- 3 Vaşl-ı dilber şöyle tursun sāde bir buse için
Dilberin mirāsıdır üftādenin varı yoğu
- 4 Hālimi şahrāda açmadım güzeller şāhına
Bunca dilber var yanında serhoş olmuşlar topu
- 5 Bir daḥi çıkı mam teferrü(c)gāha¹⁷⁰ ben zāhid ile
Ehl-i diller hālını bilür mi hiç kaba şofu
- 6 Bu pazar içre pazar-ı 'aşkı bulmağdır hüner
Meşreb-i nāse muvāfiḳ hoş degil mi şimdi bu

¹⁷⁰ Kelimede “ج” harfi unutulmuş.

7 Ey Racūlī bir mecāzi medḥ-i dilberdir merām
Kendi 'arz-ı ḥālını kendiñ yazup kendiñ oḡu
65 b

214

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Gice gülzāre mehtāb eylediñ ṣaḥrāda ey mehrū
Ki ṣandım bir fireṣte ḳadd-i serv-āsāda ey mehrū
- 2 Görünce ḳaddini taḥmīn-i ḥāṭır eyledim ṣöyle
Didim civārıñız cānib-i Mesīḥā'da ey mehrū
- 3 Ḥaḳıḳat göñlümi virdimse inanma muḥayyerdir
Meger ilhām-ı Rabbāni ire rü'yāda ey mehrū
- 4 Yüzinde 'aḳıbet ḥayra niṣāne gösterir ammā
Yeñi baṣdan düşürdüñ bülbüli feryāda ey mehrū
- 5 Şükür bu ḥālime ehl-i riyādan daḫi ahū nice
Ki ben maḥbūb-mizāc olduḡıma dünyāda ey mehrū
- 6 Faḳaṭ maḥbūb mizācım ḡayri gūnā bir ṭamā'im yoḳ
Seniñ bir yüzini görmek merāmım sāde ey mehrū
- 7 Racūlī bir hümāyım ki görüp ol dāne-i rızḳı
Senin sāye-i zülfünde göñül üftāde ey mehrū

215

Mef'ülü / Mefā'īlü / Mefā'īlü / Fe'ülün

- 1 Gel metn-i gülis(t)ān¹⁷¹ oğu şahrāda budur bu
Gülzār ise gül ruḥları zībāda budur bu
- 2 Şurāḥiye el şundu güzel nāz iderekden
Sāḳī ise destindeki gül bāde budur bu
- 3 Ey şāriḥ-i Sūdī bu gönül te'vīle gelmez
Dilber ise bir dāne bu dünyāda budur bu
- 4 Maḥbūb ise yanımda benim lāf degildir
Gel sen beni ḳayd eyle ki üftāde budur bu
- 5 Maḥbūb-ı ḥafī mürşide remz itme ḥilāfdır
Maḥbūb ise yanımda bu tenhāda budur bu
- 6 Dilber göricek şabr idemez kimse Racūlī
Taḥḳīḳ sözüm işde bu ma'nāda budur bu
- 7 Gel ḥ'āce bu esrārı bize togrıca söyle
Te'vīl tekellüm ne ola sāde budur bu

66a

216

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ḳalbiñi pāk eyle irşād ister iseñ işde bu
Ḥānḳāh-ı dildedir Ḥaḳ gitme sen öte beru

¹⁷¹ Kelime “كلسان” şeklinde yazılmıştır.

- 2 Hırka-i esrardan başıñ çıkarmaz keşf-i rāz
Gerçi çok mürşidi ‘aşrıñ lâklakıyyâtdır kıru
- 3 Çünkü her dervîşde burhān olmaz ‘āşıkda nişān
Allāh eyva’llāh erenlerden ‘ibāret sāde hū
- 4 İktifā eyler saña ādāb (u) erkān-ı niyāz
Ey gönül Āl-i ‘abā’dan ayrılıp kıalma geru
- 5 Lāle-veş¹⁷² her yerde açmaz rengini izhār idüp
Şāh-ı merdān gülleri āgyāra virmez çünkü bu
- 6 İ’tikād-ı ehl-i Hakk’a sākī-i fitne mişāl
Çok kıarışdırma kıabül itmez şarāb-ı ‘aşkıa şu
- 7 ‘Ālem-i lāhutdan atma her demi ey Hāşimā
İşde meydān-ı erenler sen Racūlī’sin yürü

217

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Ta’n ider zāhid bu ‘aşk ehlini herze-gū diyü
Cān atar ammā ki kendi kıande var mehrü diyü
- 2 Hıle-i şer’ile ribā ekl ider harām diseñ
Bunca te’vıl getirür harām degildir bu diyü

¹⁷² Kelime “لعله وش” şeklinde yazılmış.

- 3 'Aklı başından gidüp bizden Melāmiyyūn olur
Bilmeyüp şarāb-ı 'aşkı içse zāhid şu diyü
- 4 Cīfe-i dünyā kerih bū-yı mu'aṭṭar gösterir
Koqlama geç müşktāb-ı nāfe-i āhū diyü
- 5 Duḡter-i pākize gösterse cemāliñ bu cihān
Baḡmam aşla yüzine efsūn ider cādū diyü
- 6 Ḳays rastgelse görüp ol kūh-ı Leylā'da beni
Gösterir parmaḡile kim işde Mecnūn bu diyü
- 7 Herçi-bād-ābād Racūlī tāc-ı 'aşkı serdedir
Rāh-ı Ḥaḡḡ'a düşmüşüm 'azm eyleyüp yā hū diyü

66 b

218

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Aḡ kitāb-ı cāvidānī ser-be-ceyb ma'nā oḡu
Ehline cehren faḡat nā-ehline iḡfā oḡu
- 2 Ḥaḡ kerem vechiñ virüp bunca kerāmet ādeme
Ḳābe ḡavseyne naḡar ḡıl nüshā-i Kübrā oḡu
- 3 Çekmiş ol ḡudret yedi ḡaṭṭ-ı siyāhiñ āşikār
Vā'izā maḡbūb yüzinden ḡüsn-i ḡaṭṭ imlā oḡu

- 4 Noқта-i nūr-ı nübüvvetden eşer var nesline
Bā-i bismillāh maḥbūb ḥāl-i Muşţafā oқu
- 5 Çünki on dördür gelen ma'şüm-ı pākiñ 'adedi
Ger inanmazsan ḥesāb it sūre-i Ṭāhā oқu
- 6 Kıl nazār gör gec bu 'ālem bir 'aceb seyrāndır
Eyle ta'bīri mu'abber 'ālem-i rü'yā oқu
- 7 Ey Racūlī ehl-i 'aşkıñ ḥālını bilmez faḳīh
Cāna kār eyler riyākeş zāhid istingā oқu

219

Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün

- 1 Āh kim yevm-i şiyām zāhide mey virmese bu
Gidüp işbāt idecek müftiye belki bed-rū
- 2 Meyi māt oldu diyü ḥākime tebşīr idelim
Mezelikden virelim fitre-i rüşvet ileru
- 3 Ṭotalım vaḳtile biz besleyelim sūkker ile
Ramazānı idelim rāzı ki bizden ötürü
- 4 Ramazānıñ tıttup iki yañağıñ öpmüş idim
Şevābıñ zāhide virdim günāhıyla getürü
- 5 Görelim Rūmī ḥesābıyla güzel maḥfīce biz
Çekelim yevm-i 'aşer 'ıydı beher sene girü

- 6 Göricek ya'ni hilāl ebrū taḥammül idemez
Ḥarabāt¹⁷³ ehli ider 'ıydı görüp bir mehrū
- 7 Yüri zāhidle Racūlī bu kadar cilve yeter
Sañā lāyık mı ki bu lāf ü güzāf öte berü

67a¹⁷⁴

(Ḥarfü'l-Hā)

220

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Uyan ey sevdiğim ğayri gözüñ aç terk ḥ^Vāb eyle
Bütün üftādeler emriñi bekler bir cevāb eyle
- 2 Ḥuzūrunda melīl maḥşün turur üftādeler dā'im
Yaḥud şun cām-ı zehri bārī öldür sen ḥarāb eyle
- 3 Nedir ey çeşm-i ejder sendeki bu merḥametsizlik
Düşün bu itdigiñ cevr ü¹⁷⁵ cefāyı bir ḥesāb eyle
- 4 Tel-i zülfüñ gibi bārī perişān eyle başından
Yaḥud aqrān u¹⁷⁶ emşāliñ gibi bārī şaḥāb eyle

¹⁷³ Kelime vezne uydurulmak için ikinci hece kısa yazılmış.

¹⁷⁴ Eserde Arap rakamları ile yapılan sayfa numaralamalarında ٢٧a ve b yok.

¹⁷⁵ Atıf vavı “ى” harfi ile yazılmış.

¹⁷⁶ Atıf vavı “ى” harfi ile yazılmış.

- 5 İçinde fitne-i fücür olursa menbâ'-ı fesād
Seniñ hükümñ geçer añları gördükce hıṭāb eyle
- 6 Efendim ben dimem hāṣā bütün 'āşıqlarıñ ṣādıq
Saña 'āşıq olanlardan iki üç intihāb eyle
- 7 Racūlī bu gü(z)eller¹⁷⁷ ṣāhı 'ādil olmadı gitti
Düşer mi bendeñe zūlm eylemeñ bārī hicāb eyle

221

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Mār-ı zūlfüñ gösterüp zīr-i külāhdan simsiyāh
'Aqlımı aldı o Türkmen obasına gitdi āh
- 2 Çeşm-i ejder zülfi mār kākülleriniñ her teli
Şāhmārān ḳal'ası tahtında ḳurmuş ḳaymegāh
- 3 Öyle bir cengāver-i eṭvār-ı istingā ile
Görse iḳlīm-i Ḥabeş anı iderdi pādşāh
- 4 Görmedim mişlini ammā şöyle temşīl eyleyem
Bir bulut altında imiş zāhir oldu ḳıḳdı māh
- 5 Ey gönül bir cān gözüyle eylesen 'ibret nazar
Gör nice dilber yaratmış ḳudret-i Bārī İlāh

¹⁷⁷ Burada “ḳ” harfı unutulmuş.

6 Medh iderken baña da'vâcı olup elde kalem
Lâyıkıyla kayd olunmazsa didi ğayet günâh

7 Ey Racûlî bir daħi açdı sînemden 'aşk ocağ
Pertev-endâz eyleyüp semâya çıkdı dūd-ı âh

67 b

222

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

1 Hâlimi 'arz itmege geldim kaç-ı kemânıma
Tîr-i¹⁷⁸ müjgâniñ doğundı temreni tâ cânıma

2 Yek nazarda sūz-ı 'aşkıñ eyledi maħv-ı vücūd
Merhamet kıl çeşm-i âfet girme benim kıanıma

3 Kimseler kılmaz teselli görmesem cemâliñi
Yine çeşmim şu seper ol hâtır-ı virâneme

4 Görinen encüm degildir kim donanmış âsmân
Sînesine urdı dâğ ta'cib idüp nâlânıma

5 Bâğ-ı ağyâra gidüp sen açma kendiñ ğonca gül
Çünkü ben vird itmişim bülbül gibi lisânıma

6 Sen beni terk eylesen gülzâra düşdükçe yolum
Şevke-i muħabbet elbet eyleşür dâmânıma

¹⁷⁸ İzafet kesresini “ı” harfi ile yazmış.

7 Sen Racūlī bendeki cev̄r-i cefā itmez idiñ
Korkarım geldi raķīb geŗti beni sultānıma

223

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

1 Nesīmī geŗdi cildinden şoyundı girdi meydāne
Eger āgāh isen señ açma rāzı digme 'irfāna

2 Bu esrār-ı İlāhī kim açar bir noķta bahşinden
Yazıldı bā-i bismillāh ezelden 'arş-ı Raḥmān'a

3 Yed-i kudret çeküp ḥaṭṭ-ı siyāhı Kābe kavseyne
Görindi zāhir oldı gel naẓar kıl ümmü Kur'an'a

4 Oқudum dersimi seb'a'l-mesāni ḥarfini ammā
Didiler 'aқlı irmez şaçma söyler böyle divāne

5 Gelüp tesbīḥ diyü 'ālemde zencirim çeküp oynar
Baña tesbīḥ gerekmez egri gitmem ṭođrı divāne

6 Iraқdan ḥoş görüp kandīl-i 'aşka şunmasunlar per
Gelür mi gördüğün her bir mekes ḥizmet¹⁷⁹-i pervāne

7 Racūlī sen ḥaķiķatden eger irşād olam dirsini
Neler zāhir olur diķķatle baķ bir vech-i insāne

68 a

¹⁷⁹ Kelime “خدمت” şeklinde yazılmış.

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Sīn-i 'aqlından tecāvüz fehm yok hesapda
Böyle kāmiller şabī ma'dūd olur bu bābda
- 2 Sū-i zan ile temāşil düşmez anıñ sīnine
Hey'etiñ seyr eylesün mir'at nümā-yı ābda
- 3 Kendi ahvāliñ tefekkür eyleyüp itmez kıyās
'Ālemi taḥḳīre mecbūr fi'il bu esbābda
- 4 Gösterir tavr-ı kerāmet bilmem 'indillāhda
Bil ki maḳbūldür du'āsı meyl-i irtikābda
- 5 Hātırına kimse degmez sīnene ḥürmet idüp
Leyle-i ḳadre teşādüf eylemişdir ḥ^vābda
- 6 Çünkü evlād-ı 'ālīyem āl u Ḥaydarzādeyem
Çerḫa çekdim tiġ-ı 'aşḳı görsün āsyābda
- 7 Ey Racūlī şāniña düşmez senin lāf (ü) güzāf
Şi'rimiz ta'dīl-i erkān üzre bu ādābda

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 İ'tikādı münḫarifdir zāhidiñ miḫrābda
Bir belā-yı berzaḫa düşmüş ki gör girdābda

- 2 El için 'āmik 'imār itdi düşdi çāha ol
Aldı mesned cāhīm şimdi hāzır 'azābda
- 3 Çün mecāz-ı 'aşka meyl itmiş şaşırmış kendini
Gayrı lezzetdir nemek lāyık degil şehdābda
- 4 Ehl-i dil ağzına bal çalmış ki gör sen zāhidi
Ya'ni 'atşānıñ ümid-i çeşmi var serābda
- 5 Cüz-i esrār-ı haqıkat görmeden havf eyledi
Māt olurdu ger bilünse mazhār-ı 'ucābda
- 6 Kendisi haṭṭ-ı siyāhıñ kendi gördi bilmedi
Görmedim böyle 'ibāre didi bir kitābda
- 7 Ey Racūlī zāhid ol da'vā-yı 'aşkı görmeden
'Aqlımı zāyi eyledi meclīs-i intiḥābda
- 68 b

226

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 El ele şahrāya çıkdık yār ile nevrūzda
Açdı ağzıñ nağme-i tekrār ile nevrūzda
- 2 Nağme-i güftār-ı yāre eyledi bülbül sükūt
Hüb şadā(y)'ı işidüp efkār ile nevrūzda

- 3 Baḡ belāya ŧimdi yariñ zülfü sünbül bũ ile
İddi'āya düŧdi müŧk-i mār ile nevrũzda
- 4 Geldigin gũlzārdan virdi ḡaber bād-ı ŧabā
Nāfe-i müŧk-i ġazāl ḡatar ile nevrũzda
- 5 Çũn beni mest itmek iũn itdiler mũbāḡeŧe
Bũ-yı dilber bũ-yı gũl aŧār ile nevrũzda
- 6 Gördũm 'aḡlım gitdi gelmez ol gũzeller ŧāhına
Eyledim bir 'arz-ı ḡāl eŧ'ār ile nevrũzda
- 7 ŧũh ile Nef'ī'ye nisbet eyledim mu'āyede
Ey Racũlī lebleri sũkkār ile nevrũzda

227

Mef 'ũlü / Mefā'ĩlü / Mefā'ĩlü / Fe'ũlũn

- 1 Ey bād-ı ŧabā ol gũl-i terbũya iliŧme
Tũkmiŧ yũzine kākũl-i ġĩsũya iliŧme
- 2 Ŗaŧd itse de ben cānı fedā kıldım ezelden
Ol nĩm nigehi ḡaņcer-i ebrũya iliŧme
- 3 Her bir sũzi baŧ ũzre anıñ nũŧḡa-i te'ŧĩr
Biñ nāz ile bir ġonca-dehengũya iliŧme
- 4 ŧaḡrā-yı Ḥoten'den yolu ŧaŧmıŧ baġa girmiŧ
İncitme ŧaḡın gũzleri āhũya iliŧme

5 Allāh'ı seversen seher ey bād hafīf es
Ol çeşm-i ğazāl dilber-i dil-cūya ilişme

6 Dil dilberi şayd eyle saña sākī gerekse
Birden bire ürkütme o meh-rūya ilişme

7 Bilmez mi harābāt olan zāt şu içmez
Uşulca Racūlī mey içüp şuya ilişme

69 a

228

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

1 Her ne taqđır-i İlāhī çek de kimseye dime
Gerçi şekvā idelim ammā gönül kimden kime

2 Hayr u şer tedbīr ile ta'yīr için itme haṭā
Kimse māni' olamaz hāşā gönül bu hākime

3 Tā ki kısmet eylemiş nahnü kasemnādan saña
Gel hālāli fehm idüp terk it harāmı sen yime

4 Şofra-i Haydar Ebu'l Kāsım demidir her demim
Biz faķīriz seyyidimiz serde tāc-ı hādime

5 Ka'be-i dilden sücüdüm mātem-i maḥzūn hāl
Hālimi virmem o taķlīd-i şalāt (u) şā'ime

6 Nār-ı ‘aşk içre semender lānesidir gönlümüz
Āteş-i Nemrūd’u gülzār itdi Hāḡ İbrāhim’e

7 Çün Racūlī’yem ḡarābat ehl-i Melāmuyyūn’em
‘Aḡlıñ irmez bāre zāhid sen ḡarışma işime

229

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

1 Ol şeb-i zulmet nedir kākül mi dilber simsiyāh
Kākülün bir yana çek göster cemālīñ vech-i māh

2 Dūd-ı āhım pertev-i ‘arz itdi semāda seni
Ey melek zülfün mi ol yoḡsa benim itdigim āh

3 Ādemīde görmedim bu tāc-ı ḡüsnün ben seniñ
Duymadım bilmem melekde var mıdır bir pādşāh

4 Ey güzeller pādşāhı ‘ādil ol sen bendeñe
Zülfünü mār eyleyüp cevır itme yazıḡdır günāh

5 Gönlümü incitme tūt kim her ne yüzi ḡarayam
Sāye-i zülfünde ya’ni dāne-i ḡālün penāh

6 Cevr-i ‘aşḡıñla olan üftāde cennetlik olur
ḡüsnün ol bāḡ-ı İrem’dir kākülün bir ḡaymegāh

7 ḡaymegāh-ı ‘ālidir hem ḡānḡāh-ı ‘ālī dil
Ey Racūlī Hāḡ mu’iniñ ‘aşḡı serinde külāh

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Hāme-i 'aşk ile çek meşūr meşūr üstüne
Yāre gönder emr idüp me'mūr me'mūr üstüne
- 2 Nev-bahār eyyāmıdır bu 'azm-i şahrā mevsimi
Bezme teşrīf eylesün mesrūr mesrūr üstüne
- 3 Kānde var sāzende ey cümlesin bezme getir
Nāy-ı muṭrīb ile diz santūr santūr üstüne
- 4 Açdı gül bülbül öter 'ayş (u) 'işret vaktidir
Kānde varsa da'vet it mey-ḥōr mey-ḥōr üstüne
- 5 Toldırup şahbāy¹⁸⁰ diz meclīsde ṭursun ihtiyāt
Sākīyā ṭutma tehī billūr billūr üstüne
- 6 Kāh Mecnūn kāh bir Ferhād olursun ey gönül
Kim kabūl eyler seni ma'zūr ma'zūr üstüne
- 7 Ey Racūlī lāne-i destār-ı Mecnūn'am dime
Kel başa mekes ḳonar 'uşfīr 'uşfīr üstüne

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

¹⁸⁰ Kelime “صبحای” şeklinde yazılmış.

- 1 Şābit ol her bir kelāmiñ zübde kı1 tavr üstüne
Ben kelīm oldum diyu gitme hilāf Ṭūr üstüne
- 2 Mu‘ciz-i ‘asā-i ejder kuvve-i bāzū degil
Ḥaḡ tecelli kıldı Mūsā gitdi ol nūr üstüne
- 3 Tahrik-i eş‘ār ile gel sen teberdāram dime
Ḥorasān erleri çok gitme Nişābur üstüne
- 4 Ger Süleymān-ı¹⁸¹ zemān olsan daḡi söz diñle gel
Bu naşihatdir saña tut gūşuñu mūr üstüne
- 5 Cüz-i ikmāl ile Eflāṭun’a teşbih eyleme
Kendini bil ‘āklıñı mizāna al ur üstüne
- 6 Ya‘ni bu meşhūr meşeldir her kuşun yenmez eti
Bir temirden leblebi gelmiş ki ḡalbūr üstüne
- 7 Kim cesāret idecek meydān oḡur Nād-ı ‘Alī
Ey Racūlī zūlfikār-ı dilde mey-ḡōr üstüne

70 a

232

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 ‘Andelib eyyām bahār kıldı şahādet zātına
Ḡonca gül açdı dehen lā‘l-i lebiñ işbātına

¹⁸¹ İzafet kesresini “ı” harfiyle yazmış.

- 2 Ey güzeller şāh(1) ‘ālem hüsnuñe ‘āşık seniñ
Hulle-i cennet yeşil döşendi derecātına
- 3 Servīler ta‘zīm idüp kalkdı ayağ üzre hemān
Nevrüz-ı sultāni yüz sürmeye geldi қatına
- 4 Muşhaf-ı hüsnuñde haţtuñdır seniñ ümmü’l-kitāb
Lā fehim vā’iz bu ma’nāya yüzüñ āyātına
- 5 Mürşid-i Hızra irenler bildi mefhūm-ı me’āl
Fānī bākī bir didiler çün seniñ hayātına
- 6 Ehl-i diller gülistān şerhin okuyup nev-bahār
Cāvidāni yol bulanlar irdiler necātına
- 7 Ey Racūlī açdı lā yūs’el baḥişinden¹⁸² kitāb
‘Ālemiñ bir perde çekdi çünki şeş cihātına

233

Mefā’īlün / Mefā’īlün / Mefā’īlün / Mefā’īlün

- 1 Degilsin āhımı deñsüz benim tāki Meşīḥā’ya
Seni şekvā idem bāre gidüp Ḥazret-i ‘İsā’ya
- 2 Dinlesün öyle bir resmi güzelsin zātı dilbersin
Muşavverler çeker taşvīrini her bir kilīsāya

¹⁸² Kelime “بحسند ن” şeklinde yazılmış.

- 3 İmansın ħüsnüñe ĩmān ħabūl itsün behey kāfir
Yüzinde küfr-i zūlfūñ ħā'il olmuşdur yeni aya
- 4 'Aceb bir nesl-i ħūrī māderiñ bāğ-ı İrem'den mi
Saña ğilmān disem bilmem nice geldiñ bu dünyāya
- 5 Cemāliñ şerħine mirāta baħ bir 'aynı 'ibretle
Yazıħ aħsen-i¹⁸³ taħvīminde yüzündeki imlāya
- 6 Beher māh yüziñi gördikce 'ömrüm şarf idersin sen
Baña ma'aş yüzün görmek gelüp gitdikce serāya
- 7 Racūlī ehl-i 'aşkı ta'n iderler işde bu yüzden
Güzel sevmesini ħarām dimiş baħ ehl-i riyāya

70 b

234

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Derdi çekdim sīneme ta'zīm u raġbet itmege
Derdimiz rāzı degil bir cüz-i rāĥat itmege
- 2 Gül ile incitmedim ħāṭırı ħoş olsun diyü
Açdı derdim aġzımı benden şikāyet itmege
- 3 Kendi derdim bir yaña il derdini söyler baña
Derdliler derdiñ açup ṭurdı ħikāyet itmege

¹⁸³ Kelimede izafet kesresi yerine atıf vavı kullanılmış.

- 4 Derd yimez bir derde düşdi olmadı benden hālāş
 Çāre yok bīçāre derd benden ferāğat itmege
- 5 Söylesem derdim bilen yokdur ki mefhūm (u) me’āl
 Derdime rāvi benim ya’ni rivāyet itmege
- 6 Zerre dūr olmaz yanımdan inanup bir kimseye
 Başladı derdim baña şimdi şadākat itmege
- 7 Ey Racūlī kande olsam hālī kalmam derdden
 Çün baña söz virdi derd her dem refākat itmege

235

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Kālem-i tezvīrini ol hīlebāz almış ele
 Kātibiñ beylik du’ā hūneri za’if meş’ele
- 2 ‘İndi ma’nisinde elfāz-ı faşihimdir fesād
 Hātır¹⁸⁴ kırmağ diler her sözi toğunur tile
- 3 Çene yarışında vapurdan ziyāde yol alır
 Kendini kūh-ı Nūr ol sātde yigirmi mile
- 4 Müddet-i ‘ömründe bir kez toğrı söylemiş fağat
 Şimdi korğar söylese olur büyük zerzele

¹⁸⁴ İlk sözcüğün okunuşundan emin değiliz.

- 5 Asa ger meydān-ı esābda esirrā defterin
Menba' atline dşürür 'āleme bir velvele
- 6 Vāridātı mav ider şarfı tezāyüd ayd ider
Gösterir sāde şıfır ħīn-i esāb muābele
- 7 Ey Racūlī ismini şordum geen gün fitneniñ
āhirim dir ki ahāret neydigin bilmez hele

71 a

236

Mef 'ülü / Mefā'īlü / Mefā'īlü / Fe'ülün

- 1 Ol aşı kemānıñ baña gel ħışmile atma
amzen ounı ħātır-ı virāneme atma
- 2 'Aş āteşi hicrin eleme zāt-ı sīnemde
Raħm eyle benim derdime bir derd daħı atma
- 3 Bir dāne-i ħālīñle dili dāma dşürdüñ
Cebrile beni zūlfüñe bend itdiñ uzatma
- 4 Mu'tād idüp her dem baña bu cevı (ü) cefāyı
eşmim yaşını hicrile al ana boyatma
- 5 Gördüm seni şahrāda geen bāde süzdigin
Mecnün idüp 'āklımı başımdan şıratma

6 Lāyık mı bu üftāde(y)i sen atmak omuzdan
Ağyāre bedel gel beni bir pāreye şatma

7 Racūlī ḳanā'at ider her 'ıyd-ı şerīfde
Bir buse için sen benim ağzımı şulatma

237

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

1 Şundi bir cām-ı mey-i ma'nevī maḥbūb-ı İlāh
Öyle sermestim ḥarābāt ehli başımda külāh

2 'Aşḳı te'şīr-i ḥarāretten dem-i nāy-ı sīnem
Tā Mesīḥā-yı maḳāma pertev itdi dūd-ı āh

3 Rāh-ı vuşlatda müsāfirḥānedir ya'ni cihān
Dūd-ı āhımdır benim bu lāciverdi ḥaymegāh

4 Öyle bir hiç gibiyim ben bu müsāfirḥānede
Bunca Ḥazret-i Süleymān gibi geldi geçdi şāh

5 Şāh-ı velāyet deminden gözlerim izḥār ider
Bende-i Āl-i 'abā'yım zīr-i çeşmim rāh rāh

6 Zāhidā cürm ehli şanma ḥāl-i ḥarābım görüp
Çün melek ṭabī'atız bizde şevāb olmaz günāh

7 Ey Racūlī tāk ile ḥırḳa degil 'irfāniyet
Kisve-i zāhir 'avāmım dilde cesīm ḥānḳāh

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Necāti cāmī ilhāmi ilāhī feyż-i 'irfāne
Hayātī cāvidānī neş'et eyler rūḥ-ı insāna
- 2 Maḳām-ı ḫikmetī sırr-ı kemālī nazmımı fāhim
Okusun fenn-i elfazı muḫibbī mesnevīyāne
- 3 Niyāz-ı 'aşķī ğālib'dir disünler şāfi şevķile
Hayāl-i nūrı fazlī şem'ine mā'il deli pervāne
- 4 Bu dehr-i cevr-i ğamdır rıf'atı kāmī degil bāķī
Çekildi dārdan Manşūr ene'l-ḫaḳ lafzı baḫāne
- 5 Rızā-i Bārī'ye teslīm olup çekdi girībāniñ
Nesīmī çāk idüp cildini ferş itdi bu meydāne
- 6 Didi kim ḳumbāzını ḫāk ile yeksān olan mevtā
Cevāb virdi bu Eşrefoğlu Rūmī şāh-ı sulṫāna
- 7 Çeküp irşād-ı Mevlānā-yı Rūmī Şems-i Tebrizi
Getürdi başını vezn itmeye destinde mizāna

¹⁸⁵ Bu şiirde şair adları tevriyeli bir şekilde verilmiş. Biz şair adı olabilecek kelimelerden emin olmadıklarımızı küçük harfle yazdık.

- 8 Cihānıñ nef'i mi var fitne erbābı münib olmaz
Düşürmiş Nābī eş'arıñ Hevā'ı dest-i nādāna
- 9 O kim nisvāna Rāğib fitne taş atdıķca Fiṭnāt'a
Kırar elbette zātı bir teli gīsü perişāne
- 10 Hūrūfī Nāfī olmuş Haşmet'in iķbāline hem-pā
Hele hāşim de beñzer eskiden kılma Müselmān'a
- 11 'Aceb şahih mi Vehbī'niñ tolanmış Rūhı Bağdādī
Kılup Hāfız-ı Şirāzī ziyāret 'Acemistān'a
- 12 Bu taķdīr-i Hudā'yı sıtkı şabri kāmil olduķca
Cemāl-i Haķķ'ı müştākī olan kaşif kıyar cāna
- 13 Çe vaşfı 'ıyd-ı ekberdir memātī kim kabül itmiş
Derūnī keşf-i rāzı ğafıl olmaz nakş-ı elvāna
- 14 Nedīm-i pādşāhi olsa da şābit degil devrān
Tolanur fikr-i şāhin şayd içündür zihni yabana
- 15 Şihāb-ı sūz-ı ziver necm-i iķbālini maḥv eyler
Görünüşde yine ol pertev-i sākıb leme'āna
- 72 a
- 16 Nazīr-i nāzimi şafvet de 'ālī vāşif-ı eşref
Oķur na't-ı şerīfi hāfizi maḥlaş tariķāne

- 17 Hāḳīḳat şemsi bedrī bir ‘alevnāk ‘ulvi dildārı
Celālī meşrebe ḥilmī emīnī yetdi pīrāne
- 18 Fuzūlī baḥr-i ḥikmet sa‘dī fāzıldır feşāḥatde
Gedā-yı şādī ‘izzet nāṭıḳ-ı cūd-ı kerīmāne
- 19 Cünün-ı çākeri Leylā fiğānı şubḥ u şām eyler
Şaḍāyı duydu şevket raḥmī var şimdi gülistāne
- 20 Sürūr-ı fevzī irşād-ı naḥīfī bir meşeldir bu
‘Adem mülkindedir vücūd-ı iliñ çek rüşdī pinhāna
- 21 Kāmi ḳānī’ kimi ‘aşım kimi ‘ākif kimi rāsiḥ
Kimi yaḥyā vü nācī her biri benzer Süleymān’a
- 22 Recā-ı ḥayr-ı kesbile geçindi ‘ārif-i billāh
Velī ḳayd ola ismi ehl-i diller ‘arş-ı Raḥmān’a
- 23 Turāb-ı kenzi vīrānī görenler serdiler postu
‘Aleyhi’r-Raḥmetu’l-Bārī geçen bi’l-cümle iḥvāne
- 24 Civār-ı Nīlī nehri resm ider çeşmim behey rāşid
Racūlī keşti-i Nūh-ı vücūdum düşdü ‘ummāna
- 72 b

- 1 H^vāba var dilber görüp hicāb gelsün çeşmiñe
Vuşlat ümīdiyle cāmeḥ^vāb gelsün çeşmiñe
- 2 Ğamze-i dilber cigergāhına geçdikçe müdām
Körpe-i eşbāz gibi kebāb gelsün çeşmiñe
- 3 Āftāb nā-mahrem itmiş gice göstermez yüziñ
Māhtābı setr idüp seḥāb gelsün çeşmiñe
- 4 Giceler yalnız isen ḥātırā tesellī için
Ḥādīm ağaları heb eḥbāb gelsün çeşmiñe
- 5 İştēhā geldikce maḥmūr aşlı yok rü'yā bu yā
Bāde rengini edā ḥoşab gelsün çeşmiñe
- 6 Şu diyu meyḥūr ḥarāretle gözüñ açup hemān
İçüp içüp kıanamaz girdāb gelsün çeşmiñe
- 7 Nef'i maḥmūr bādeden ḥālī bu imiş aç gözüñ
Tanzīr itdikce Racūlī tāb gelsün çeşmiñe

73 a

Ḥarfū'l-Yā

240

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Hevā-yı 'aşkı al yā Rab baña vir 'aşk-ı esrārı
Gider benden 'adu-yı ekberi ol nefis-i envārı

- 2 Hālāş it fişķ hātırđan derūnum şāf kı1 yā Rab
Silüp riyā(y)ı ķalbimden getür ol nūr-ı didārı
- 3 Mu'īn ol bendene ol hāyme-i vaħdet nazārgāhda
Gidersin hātırımdan ism-i ğaffārıñla ağyārı
- 4 Şefī' elimiz nebiniñ hürmetçün bendeñi 'afv it
Saña maħşūşdur yā Rab 'afv itmek ğünāh-kārı
- 5 Getürüp cürmümü ol hātır-ı nāşādıma her dem
Tefekkür eyleyüp dilden ıķıardım ğayri efkārı
- 6 Ki sensin 'ālemi var eyleyüp maħv itmeğe ķādir
Kime ğözüm yaşın tōküp başım açup kılam zārı
- 7 Racūlī ķulınıñ yā Rab yārin huzūra vardıķda
Beyān itme meded rü-yı siyāhım rengini bārı

241

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Hilāl ebrū çeküp haţţ Kabe ķavseyn üzre imlāyı
Yüziñ ğösterdi ol māh münevver kıldı dünyāyı¹⁸⁶
- 2 Müşerefle cemāliñ 'āleme ğösterdigi anda
Düşüp lerze harāb itdi nice yüz biñ kilisāyı

¹⁸⁶ Bu mısırda bir hece eksiktir.

- 3 Kemāl-i zātını ‘ammā işidüp eyledi bey‘at
Kadem ‘arş üzre başdı tã geçüp maķām-ı ‘İsã’yı
- 4 Felekde görmemiş bir ķadr-i ‘ālī böyle maħbūb kim
Geçüp ‘âlemler(i) çün gördi ol nūr-ı tecellâyı
- 5 Didiler merħabã ta‘zīm ile şãf bağlayup cümle
Melekler ħüsnüne ‘âşık olup kıldı muşaffâyı
- 6 Biħamdillãh yüzi nūrı ħãlãş_eyledi zulumetten
Tutup ħüsn-i ziyãısı cümle bu ‘ãlem-i eşyâyı
- 7 Ne mümkün ħüsnünü Racūlī ta‘bīr eylemek ħãlã
Müfessir dã’imã tefsīr idüp virmekde ma‘nâyı

73 b

242

Mefã‘îlün / Mefã‘îlün / Mefã‘îlün / Mefã‘îlün

- 1 Zemīn üzre beyãz dülbend döşendi ħüb liķã geldi
Beyãz şof giydi tağlar ya‘ni bir zīnet-fezã geldi
- 2 Kıruldu ħaymeler şãfī beyãz saħrãyı bend itdi
Ki gördüm aķ şakallı pīr imiş şeyħ-i şitã geldi
- 3 Donandı herkesiñ merãtibince penbe minderler
Didi şeyħ-i şitã kim cãnı isterse şafã geldi

- 4 Bütün nehriñ kenârı şâfî billürdan kadehlerle
Donandı ka'seler elmâs tırâş şöhet-nümâ geldi
- 5 'Acâ'ib şekle girmiş serv-i kaddiñ gösterir gögsin
Beyâz kefen giyüp bezm içre şandım evliyâ geldi
- 6 Harâret kalmadı nüş eyleyince ehl-i meclisde
Dağı sahrâda şayyâd çeşmine gâyet ziyâ geldi
- 7 Revâ-yı haq mıdır hurşîd gelince bozdu meclîsi
Racûlî söyledim ammâ baña gâyet ğınâ geldi

243

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

- 1 Ayağın kesme bizden sâķî sensiñ bezmiñ ihyâsı
Raķîbi sür çıkar uğratma meclîs içre ecnâsı
- 2 Mey-i maħbûba meyl itmek zamîrinden geçer ammâ
Ğınâ virmektedir bezm ehline zâhidiñ îması
- 3 'Adûnuñ başına şeşper mişâli elde şürâhi
Yürür kim çatlasun bir dem hasûduñ kalb-i vesvâsı
- 4 Gelür 'aksine ħalt iyler görüp bu meclis-i fitne
Yedigi herze(y)i bilmez şanur ki kudret helvâsı

- 5 İki üç beş mesā'il¹⁸⁷ öğrenüp söyler beher yerde
Sañasın bir muşannıfdir yaḥūd tefsīr ḥ^vocası
- 6 Görinüp şuretā Ḥaḳ'dan mişāl-i sīyret-i İblīs
Yıkılsun öyle zātıñ aḥiretiyle ki dünyāsı
- 7 Racūlī ya'ni ol kesretde vaḥdet neydigin bilmez
Uşandırdı ḳabā şofılarıñ bizleri riyāsı

74 a

244

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Emānet alma sāḳī destine ol cām-ı billūru
Şikest¹⁸⁸ olursa 'atṭarıñ 'inde fağfūrı¹⁸⁹
- 2 Töküldü şīşeden bū-yı muḥabbet maḥv olup gitdi
Ayağ altında 'ālem çignesün ḥāṭır-ı meksūrı
- 3 Yüzümüz ferş olunca ehl-i diller ḥāk-i pāyında
Revā-yı Ḥaḳ degil maḳbūle geçmez ise ma'zūrı
- 4 Tehī bir taş atup şayd-ı şikār itmek merāmıyla
Ḳırıp meclisde bir til bozdı gitdi sāz-ı ṭanbūrı
- 5 Perīşān eyledi bezm ehlini kim derbedār oldu
Şanasıñ bāğ-ı İrem'de ne ğılmān ḳaldı ne ḥūrī

¹⁸⁷ Kelimenin yazımı “مثائل”şeklindedir.

¹⁸⁸ Kelime “سكت”şeklindedir yazılmıştır.

¹⁸⁹ Kelimenin yazımı “فافورى”şeklindedir.

6 Yıkıldı kâsır-ı 'ālī lāne-i bülbül harāb oldu
Saña lāyık degildir böyle meşreb ey gözüm nūri

7 Racūlī 'aşkla mest olmayan bilmez bu ahvāli
Görünce mey-fürüş añlar haқиқat ehl(i) meyḥōru

245

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

1 Geçindi bu riyādan şofı diñle sāz-ı ṭanbūri
Tecellī Ṭūr-ı Sīnā sende zāhir oldu 'aşk nūri

2 Kerih görme beher şavt-ı şadā-yı lafz-ı ḥū diñle
Benim āh (u) enīnim sīneme resm itdi ṭanbūri

3 Haқиқat bu sīnemde gūş-ı sāz şaf bağıl ḥānende
Ṭolamış sürme gīsū başına ğilmān ile ḥūrī

4 Mey-i maḥbūb için teslīm-i cān itmezse bir 'āşık
Ne bilsün bu maḳām-ı vaḥdeti ol nuṭk-ı manşūri

5 Eviçden ṭutdı bir dem nāy-ı sīnem başladı zārā
Yūri bezm içre mey şun sāḳi ma'mūr eyle maḥmūrī

6 Harābāt ehl-i mestem gāh taḥrīk eylerim cüz'ī
Görenler pīr u ḥālim 'afv iderler belki ma'zūrī

7 Cihānda kalmadı gitdi gazel-h^vān var ise nādir
Racūlī sen misiñ meydān-ı ‘aşkıñ şimdi me’ mūrı

74 b

246

Mefā’īlün / Mefā’īlün / Mefā’īlün / Mefā’īlün

1 Bu kāfir küfr içinde āteş-i hüsñile yandırdı
Mesīhā’yı geçüp tā āhımı ‘arşa dayandırdı

2 Bu dem baht-ı siyāhım dūd-ı āhımla qarışdırdıkça
Felek bu lāciverdī kubbeyi ol dem boyandırdı

3 Şeb-i zulmet açıldı āteş-i ‘aşkıım ziyāsından
Görüp bu hāl-i cismiñ cümle encüm oda yandırdı

4 Hākiqat kūşe-i vahdetde cüz-i h^vāba varmışdım
Bu kāfir ef’īdir āteş saçup birden uyandırdı

5 Üfürdi ya’ni bir efsün ile fānus idüp cismim
Hazer kıldıkca ikdām eyleyüp beni uyandırdı

6 Bahār eyyāmı bir ‘İsā güli medh eyleyem dirken
Açup tecnis muḫaffāyı beni fikre dayandırdı

7 Racūlī kimseye bulma bahāne dād-ı Hāḫ’dır bu
Dime sen meşreb-i ‘aşkı şü yandırdı bu yandırdı

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Kırdı zencîr-i cünûn ammâ ki hıffet gitmedi
Hâtır-ı Leylâ'ya bend-i dilden refâķat gitmedi
- 2 Sînesiñ örs eyleyüp dögmekde ol zencîr kim
Sâde boş dükkân-ı âhen-gere rif'at gitmedi
- 3 Âteş-i 'âşķa körük çekdi maħabbet ķaynadup
Gözlerinden şu seper hâlâ harâret gitmedi
- 4 Olsa da âhen-gerî çerâĝı ol mâni' degil
Çilleh çekmekdir merâm andan kemâlet gitmedi
- 5 Her ne irtikâb iderse yâr içün yokdur zarar¹⁹¹
Âferîn olsun ki andan hiç şadâķat gitmedi
- 6 Râyici var mı 'aceb ol anda eş'ârımızıñ
Cânib-i Behesne'ye bizden emânet gitmedi
- 7 Ey Racûlî gerçi kim temir gibi şaĝdır sözüñ
Okudum eş'ârıñı dilden hâlâvet gitmedi

75 a

¹⁹⁰ Şiirin başında şair şiiri kimin için yazdığını belirten bir not yazmış.
“Behsene’de rif’at bir maħbûb için
Taħric-i cezâĝ lafını irkâb itmiş”

¹⁹¹ Kelime “ضرار” şeklinde yazılmış.

Mef'ülü / Mefā'îlü / Mefā'îlü / Fe'ülün

- 1 Ra'd olsa şehâdet getirür salavâtı
Āsüde-i hâlde kim arar şimdi necâtî
- 2 Şüretde şafî sîreti boş olsa da 'âlem
İster ise tefsîr ide her bir hürûfâtı
- 3 Sen şanma mücâhiddir o envâre-i nefse
Bir kal'a riyâ-pîşleriñ şavm (ü) şalâtı
- 4 Hâtırda ticâret daği niyetde Hicâze
Ahdince¹⁹² edâ itmede halk hacc ü zekâtı
- 5 Ma'mül eyle tehniyyetde kim içmez efendi
Ālûde-i sükkerler mu'atтар şurübâtı
- 6 Geçmez ele sen bizde tamâ' yok mı şanursıñ
Bulmasa kanâ'at ider elbet harabâtı
- 7 Ger olsa şarâb âteş-i 'aşk ile Racûlî
Bir demde içersen kanamam nehr-i Fırât'ı

Mef'ülü / Mefā'îlü / Mefā'îlü / Fe'ülün

¹⁹² Kelimenin yazımı "اهد نجه" şeklindedir.

- 1 Hiç lâfa kesād vermemeniñ kuvveti ey ey
Ey harf-i nidādan şayulur ba'zısıdır hey
- 2 Ta'mîr-i kelām itmege faşşāl-ı müselsel
Tekrâr-ı kelām ile şoķar araya bir şey
- 3 Evzān-ı şāķil müşkil olur gerçi rekāket
Eş'āre belā 'illet-i arūz¹⁹³ hıyn-i tayy
- 4 Ser rişte(y)i elden kaçırup zihni şaşarla
Māt eyleyüp eş'ārı mücedded idemez Hıyy
- 5 Pey urma müzā'ide-i eşnāfa şaķın sen
Hāricden adam ursa da dellāl düşürir pāy
- 6 Sen 'āleme beyhūde kelām añladamazsıñ
H'āb içre gelür şavt-ı mekes gūşuna bir ney
- 7 Gerçek demi nūş eyledim 'ālemde Racūlī
Mest eyledi ol sāķi'-i kerrār şunup mey

75 b

250

Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün

- 1 Felek bir lāciverdi hayme ķurdı sun'-ı hāķāni
Yeşil atlas döşendi nev-bahār nevrüz-ı sulţāni

¹⁹³ Kelimenin yazımı “آروز”şeklindedir.

- 2 Mişāli resm idüp nergīs-i zerrīn üstüne zenceb
Kızıl gülden tenef çekdi civār-ı bāğ (u) būstanı
- 3 Kenār-ı nehri görsen bir zümürüd taht-ı ‘ālī kim
Temāşāya gelen dilber görüp şaşdı bu devrānı
- 4 Yeşil seccāde üzre ‘ālemi da’vet idüp nevrüz
Bütün Musāvī ‘Îsāvī ile cümle Müselmān’ı
- 5 Şunup sākı şarābı ehl-i bezmi eyledi serhoş
Harābāt ehline neş’e virip hük-m-i Süleymān’ı
- 6 Ayırmaz kāfiri İslām’ı rızq bahşinde kim aşla
Düşünmek çün haḫādır mü’mine ol sırr-ı sübhānı
- 7 Gülistān içre kuşlar tutdılar nevādan ahengi
Seher vaḫti şadāyı diñle musikār-ı mürğānı
- 8 Meded bir ince sāzı perdeden aldı çıkup tizden¹⁹⁴
Dem-i bülbülde ma’lūm re’s-i ḫānendedir efgānı
- 9 Süzilüp çeşm-i şāhinimde geldi ḫātır avlar çün
Temāşā eylesün şahrā görüp āfet-i devrānı
- 10 Bütün gün āh (u) feryād itdigim ya’ni tehī şanma
Haḫikat bende oldum bir güzeliñ kulı kurbānı

¹⁹⁴ Kelimenin yazımı “تسدن” şeklindedir.

- 11 'Aceb bāğ-ı İrem'de rüşvet almak cārī olmuş da
Melekler bir uşul ile kaçırılmışlar bu ğılmānı
- 12 Ki ol āteş-i 'aşk te'sīr idüp germ-i bahārımdan
Benim āhım tutup ol ğonca çāk itdi girībānı
- 13 Eser ol bād-ı şarşar berk-i eşcārı helāk eyler
Bahār eyyāmı geçdikde gelür şeyh-i şitā fānī
- 14 O yār aġyār olur terk it gönülde var seniñ yāriñ
Bu ğün yarın şabağ için kimiñ var elde fermānı
- 15 Riyādan geç kemālīñ şat tamā'ı ele bağş eyle
Racūlī āhır 'ömrüñ yok devāsı hiçbir imkānı

76 a

251

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Yāre çekdim sīneme yārim haberdār olmadı
Yāre yār oldı baña yārim baña yār olmadı
- 2 Ey ṭabīb raḥm eyle neşter urma ġayri el virir
Yāre yāre şīneme hiçbir devā kār olmadı
- 3 Hāzret-i Eyyüb görse taḥsīn eyler ḥālime
Bilmem ammā kimse bu derde giriftār olmadı

- 4 Derd-i hecr-i yār geçdi cānıma cevri-i cefā
Derd çeken çoğdur velākin böyle ğamḥ^vār olmadı
- 5 Ey güzeller şāh(1) bābında seniñ üftāde çoğ
Hiç biri benden gibi ya'ni emekdār olmadı
- 6 Çoğ zararım var yüzüñden merḥametsiz bī-vefā
Derd-i hecr-i ğam ğayrı baña kār olmadı
- 7 Yār baña yār olsa olmasa ne ğam māni' degil
Ey Racūlī ḫali'im baḫtım baña yār olmadı

252

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Böyle bir şīr-i şecā'at görmedim çoğdan beri
Yūsuf-ı¹⁹⁵ şānī midir bilmem 'Ali'niñ Qanber'i
- 2 Qurmuş ol qaşı kemāniñ āhū gözler fitne kim
Şayd-ı 'uşşāk itmege şahrāya çıkmış bir perī
- 3 Öyle bir efsün ile dāma düşirdi göñlümi
Ġāfil aldandım yine sevdāya düşürdüm seri
- 4 Cevri-i dilber bir belādır kim çekilmez küh-ı Qāf
Şad hezārān¹⁹⁶ lāne-i 'anqāya başım üzre yeri

¹⁹⁵ İzafet kesresi vav ile gösterilmiş (يوسف وثانيمد ر).

¹⁹⁶ Kelimenin yazımı “هزارا” şeklindedir.

- 5 Bir hümā-yı lā-mekān yüksek uçar bu gönlümüz
Mübtelā-yı ‘aşk olan Mecnūn olurmuş ekşeri
- 6 Şāh-ı mecnūnam baña mecnūnīler biy’at ider
Var ise Leylā’ya Mecnūn kayd idem gelsün beri
- 7 Tōka-i zenciri zūlf-i yāre bağlandım bugün
Ey Racūlī vech-i yār oldı baña ‘aşk defteri

76 b

253

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Kūdretim yok emr-i Hāḡ’la tahrikim Hāḡ kūdreti
Emr (ü) nehyi şorma zāhid diñle tōgrı şoḡbeti
- 2 Hayr (u) şer bi’l-cümle ḡaḡdır biz rızā bābındayız
Açma lā-yüselü ammā yef’alü bu ḡikmeti
- 3 Sen şefā’at itme zāhid var şefī’ül-müznibīn
Her ne cürmüm çok ise yetmez mi Hāḡḡ’ıñ raḡmeti
- 4 Hāḡ bize lā-teḡnaḡū min raḡmetillāh emrini
Müjde görder(di) Resül-ullāha çün bu āyeti
- 5 Gel baña delīl olup gösterme cehennem yoluñ
Kendine māl eyleyüp rüşvet mi şandıñ cenneti

- 6 Hāme-i şemşîr ile kayd eyledim ben la'l-i hıtt
Bilmem öyle kı̄l u kı̄āl ile hı̄rūf-ı 'illeti
- 7 Ey Racūlī rāh-ı dīn-i devlete cān bahş idüp
'İyd-ı ekberdir diyü geydim bu 'asker kisveti

254

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Dīde-i kalbdır gören āyīnede endāmını
Bu ne sırdır iç yüzün fehm eyle Hı̄k in'āmını
- 2 Zāhiren āyīnedir kim gösterir kimdir gören
Şeş cihātūñ kaldır ey dil perde-i aḥkāmını
- 3 Rūh-ı şāfīde 'anāşırdan bu hıl'at yoḡ iken
Çār bāğa bend idüp Ādem didi Hı̄k nāmını
- 4 Tā ezelden zātını fikr eyle ol Hı̄kḡ'a yaḡın
Müddet-i 'ömriñi boş geçirme sen eyyāmını
- 5 Neydigin 'ālemi derdi cevri çekmekden murād
Yazık ol kes geldi gitdi bilmedi encāmını
- 6 Bāb-ı sırrıñ açma sen bu 'āleme irşād için
Ey Racūlī virme elden ele 'aşkıñ cāmını

77 a

255

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Dehāniñ açdı ğonca nev-bahār eyyāmıdır şimdi
Şarāb-ı la'l-i şebnem bñ-yı gül 'aşk cāmıdır şimdi
- 2 Nazar kıll bezm-i şahrāya müzeyyen kırdı meclisi
Güzeller seyre çıkdı ehl-i 'aşk bayrāmıdır şimdi
- 3 Açıldı nehr-i cennet havz-ı kevşer merg-zār içre
Göñül ğamdan ğalāş oldu bu dem-i ārāmdır şimdi
- 4 Kıyām eyledi sākı serv-i kıddim şundi 'aşk cāmıñ
Bu destür-ı mükerrem 'ayş (u) 'işret kāmıdır şimdi
- 5 Çevirme rızkını nüş it ğaṭā itme behey zāhid
Mübāhdır bu 'adālet şāhiniñ in'āmıdır şimdi
- 6 Ne lāzım tac ü kırkā sermişim meyhāneye postı
Şarāb içdikçe tesbīhim mu'inim nāmıdır şimdi
- 7 Racūlī bu göñül bir kaşr-ı 'ālī taḡt-ı sultānī
Derūnda ğükm-i 'aşk āşārınıñ aḡkāmıdır şimdi

256

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Müdde'īyle girme bahse açma kıpa defteri
'Aḡl-ı Eflāṭun ile 'inād ider kıalmaz geri

- 2 Ger bu vaktiñ Rüstem'i olsun saña meydān oğur
Ġayret-i cehlile kalsa bir kemikle bir deri
- 3 Nūn-ı maḥzūf ehl-i bātın çok bu eşnāda velī
İddi'ā eyler hümā-pervāza gösterir perī
- 4 Mu'tekid şādık söziñ bir kimse tağyīr idemez
Yoğ sözinde şābit aslā kızbe mā'il ekşeri
- 5 Kendini bilmez hüner da'vā ider ba'zı 'anīd
Mermer ile bir bahā tutar revā mı gevheri
- 6 Baḥşimiz¹⁹⁷ el-va'dü deynün baḥsidir yoğtur ḥilāf
İkrār imāndan diyüp dönmeç nedir öte beri
- 7 Meşrebi şā'ir olan Racūlī kırk yıl şabr ider
Taşı gedigine çor elbetde gelince yeri

77 b

257

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Gösteren Ḥağ'dır gözüm bu gördüğü ḥayr u şeri
Sen isen men' eyle zāhid ḥayr u şerriñ āmiri
- 2 Her ne deñlüdür naşīb açma ḥarām keyfiyyetiñ
Zāhidā tedbīr ile tağdīr-i Ḥağ dönmez geri

¹⁹⁷ Kelimenin yazımı “بحسز” şeklindedir.

- 3 Ben saña rûz-ı ezel¹⁹⁸ nahñü kıasemnâ bahşini
Korkaram şâyet haţâ geldikçe söylesem yeri
- 4 Hayr u şerri intihâb itmek ise re's-i murâd
Hayr u şer Hakk'dan didi âhır zemân peygamberi
- 5 Hamdulillâh mü'miniz imânımız vardır bizim
Ehl-i Beyt'iz zümre-i Âl-i 'abâyız Hayderi
- 6 İstihâre mâ'il olmuş bir takım ehl-i riyâ
Malihülyâdır gözi gördiğini rü'yâ ekşeri
- 7 Sen Racûlî hayra şarf it 'ömriñi hiç tırma yaz
(İrâde-i cüz'i elinde ise eger defteri

¹⁹⁸ Kelimenin yazımı “روزال” şeklindedir.

2. MUSAMMATLAR

78 a¹⁹⁹

(Müselles 1)

Müstef'îlâtün / Müstef'îlâtün

- 1 Başımda 'aşkıñ t̄ac-ı penāhı
Sensin dü-'ālemiñ pādşāhı
'Afv it günāhı bārī İlāhī
- 2 Göñlüm Aḥmed'de 'aşq (u) ülfetde
Baḥr-i raḥmetde cürm olsa māhi
'Afv it günāhı bārī İlāhī
- 3 Göz yaşı ṭoldı şarardı şoldı
Aradı buldı bir ṭoğrı rāhı
'Afv it günāhı bārī İlāhī
- 4 Ümīdi senden geçdi tenden
İşde bu benden rū-yı siyāhı
'Afv it günāhı bārī İlāhī
- 5 Faḳīr ḳulında dilde bulanda
Seniñ yolunda çekmekde āhı
'Afv it günāhı bārī İlāhī

¹⁹⁹ 79 a,b; 80 a,b yok. Ancak ikinci kez numara verilirken 78 a olarak numaralanmış.

6 ‘Aşkıñ hayāli rūz u²⁰⁰ leyāli
Dilde visāli var secdegāhı
‘Afv it günāhı bārī İlāhī

7 Haq baña nāzır Racūli hāzır²⁰¹
Başımda hāzır bātın külāhı
‘Afv it günāhı bārī İlāhī

78 b

(Muhammes 1)

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Ehl-i Beyte ‘ıyd-ı ekberdir ‘adıvv ile gāzā
Çünkü taqđır-i Hudā’dır hayr u şer her bir kazā
Böyle kudret kalemi levhe çekilmiş imzā
Cān u başın rāh-ı Haqq’a kıldı teslīm ü rızā
Şāh Hüseyñ u Kerbelā İbni ‘Āliyye’l Murtāzā
- 2 Düşdi dem hāk üzre ol dem titredi ‘arz (u) semā
Allāh Allāh didi insān yerde semāda hümā
On sekiz biñ ‘āleme düşdi hüzün kıldı bükā’
Didiler şehīd olan nesl-i Muhammed Muştafā
Şāh Hüseyñ u Kerbelā İbni ‘Āliyye’l Murtāzā

²⁰⁰ Atıf vavını izafet kesresi ile yazmış.

²⁰¹ Bu beyitte bu sözcük “حاضر” bir sonraki mısradaki “حاضر” şeklinde yazılmıştır.

- 3 La'net-i Haḡ bī-'aded ol Şimr-i mel'ūna revā
La'net olsun şad hezerān ol Yezīd' in cānīnā
Ehl-i Beyt'e kaşd idüp lāyık mı böyle mācerā
Dest-i zālîmîden haḡāret çekdi nesl-i enbiyā
Şāh Hüseyñ u Kerbelā İbni 'Āliyye'l Murtāzā
- 4 Sükker-i bāḡın biziz zāhirde ḡayet acıyız
Ka'be-i dilde ḡavāf itmekde her dem ḡacıyız
Bende-i şāh-ı velāyetden gürūh-ı nācīyız
Ehl-i Beyt'e kaşd iden Yezīd için da'vācıyız
Şāh Hüseyñ u Kerbelā İbni 'Āliyye'l Murtāzā
- 5 Mātem-i ḡasretle şundum ḡalemi göz yaşına
İşde bu beyti yazup Racūlī baḡrı başına
Oḡusun māh-ı muḡarremden alanlar āşına
Başımız teslīm u cān ḡurbān eşigin taşına
Şāh Hüseyñ u Kerbelā İbni 'Āliyye'l Murtāzā

79 a

Müseddes (1)

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ġāfil olma aḡlını başına al şād it dili
Cān ḡulaḡın aç naşīḡat ḡoḡrı yol budur velī
Lafz-ı edriknīden ayrılma bulup se-yencelī
Haḡ ḡadīmdir ezeliḡdir ezeliḡden ezeliḡ
Ol ḡarīḡ-i müstaḡīm miftāḡdır Nād-ı 'Alī
Rehnümā-yı ḡuḡb-ı 'ālem ḡazret-i hünkār velī

- 2 Gel benim bu sözlerimi h̄ankāh-ı albe yaz
Sana rehber bulunur naib olunca ehl-i rāz
Teslīm ol müride ta'lim eyle erkān-ı niyāz
'āleme esrārını itme aın tūl (u) dırāz
Ol arī-i müstaim miftāhdır Nād-ı 'Alī
Rehnümā-yı ub-ı 'ālem azret-i hünkār velī²⁰²
- 3 Destimizde bir senetdir ünkü İmām-ı Hüseyn
āh Hüseyn-i Kerbelā'dır elde bir mukem resen
Bir kere niyāz idüp Zeynü'l-'abā'ya ba kesen
İ'tikādın tam olup ammā ki sende er iseñ
Ol arī-i müstaim miftāhdır Nād-ı 'Alī
Rehnümā-yı ub-ı 'ālem azret-i hünkār velī
- 4 Baırını desdindedir ol kase-i Hızr u ayāt
Ca'fer-i adık'da buldum mürde-i albe necāt
Gel 'Alī Mūsā rızāyı bil nedir ayy u memāt
Vāıf-ı esrāra niābın açar bu e cihāt
Ol arī-i müstaim miftāhdır Nād-ı 'Alī
- 79 b
Rehnümā-yı ub-ı 'ālem azret-i hünkār velī
- 5 Ol Muammed'dir Taī kim āh-ı velāyet eri
ün 'alī gāyet Naī anda ecā'at ayderī
ahr-ı a'dāya müheyyādır asenü'l-'Askerī
Ehl-i Beyt'in rāhına fedā idüp cān u seri
Ol arī-i müstaim miftāhdır Nād-ı 'Alī
Rehnümā-yı ub-ı 'ālem azret-i hünkār velī

²⁰² Bu mısranın yan tarafında "Gāfilen olma 'aqlını başına al." cümlesi var.

- 6 Gel Muḥammed Mehdi-i şaḥib-livāda kıl karar
Ma'sūm-ı pāk-ı çehārde serde tād-ı iftiḥār
'Āḳibet ḳıldıñ Racūlī sen öziñi āşkār
Lā-fetā illā 'Alī lā –seyfe illā Zūlfekār
Ol tarīḳ-i müstaḳīm miftāḥdır Nād-ı 'Alī
Rehnümā-yı ḳuṭb-ı 'ālem ḥazret-i hünkār velī

Müseddes (2)

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Şun'-ı Mevlā'dır ḳurulmuş bir mu'azzam āsyāb
Şāḥibinden ğayrı kimse olmaz aşla bir şāḥāb
Gah uşūl ile devir eyler gehi eyler şitāb
Gah biz ma'mūr olur bāğ-ı cihān gāḥ ḥarāb
Nev-bahār eyyāmı bülbülde rivāyet bu cevāb
Kim olur şimden giru bāğ-ı cihānda kāmyāb

- 2 Mürgler pençe-i şāhinden ider zār (u) fiğān
Ḳuş dili bilen Süleymān yok ki fehm olsun lisān

80 a

Dost olan ağlar güler bu ḥālī görüp düşmen
Ḥ'ābdan baş ḳaldırup bakmaz ki şimdi bāğbān
Nev-bahār eyyām(1)²⁰³ bülbülde rivāyet bu cevāb
Kim olur şimden giru bāğ-ı cihānda kāmyāb

²⁰³ İsmiñ belirtme hali eki (-i) “ى” harfi ile yazılması gerekirken bu harf kullanılmamış.

3 Serviler kalkmış ayağa 'arz-ı hālîñ zıkr ider
Güş iden yok gülleri şebnem şarāb sükker ider
Boynunu bükmüş benefşe vaqt-i hālî fikr ider
Hep çiçekler germ-i hurşīde taḥammül şükr ider
Nev-bahār eyyām-ı bülbülden rivāyet bu cevāb
Kim olur şimden giru bāğ-ı cihānda kāmıyāb

4 Berk-i süsen tīg çeküp zerrin şarardı ol zemān
Sünbülîñ āhı çıkup boyandı vech-i āsmān
Şerm hālîyle kızardı görseñiz ol erguvān
Hār içinde açmadı azğını gonca bir zemān
Nev-bahār eyyām-ı bülbülden rivāyet bu cevāb
Kim olur şimden giru bāğ-ı cihānda kāmıyāb

5 Her ne ḥaşḥaş ise söz diñler gözün yere diker
Bāğbānîñ emrine her bir çiçek başın бүker
Gül güler yüz gösterir ammā gözi şebnem töker
Zağferānın yüzine bak gör ki ne ḥasret çeker
Nev-bahār eyyām-ı bülbülden rivāyet bu cevāb
Kim olur şimden giru bāğ-ı cihānda kāmıyāb

80 b

6 Açdı gonca azğını āteş saçup nergis bahār
Ey Racūlî urdı bir dāğ bağrım üzre iftiḥār
Ḥayme-i maṭbah sīnem nizām ocağıdır yanar
Seyr idiñ gülzār-ı 'aşkı āteşī ta'līm var
Nev-bahār eyyām-ı bülbülden rivāyet bu cevāb
Kim olur şimden giru bāğ-ı cihānda kāmıyāb

(Terci-i Bend)

Bend-i Gülzār-ı Bahār İntihā-yı Hāzan (u) Şitā
Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Gelmeden vaqt-i şitā esdi hemen berd-i hāzān
Bād-ı şarşardan ol eşcār-ı nebāt eyler figān
Berk-i řā'irden görünmez oldu gitdi āsmān
Secdeye vardı görüp bu hāli cümle ezherān
Hālini 'arz itmege 'askerī hamūş yok lisān
Dilleri havfden²⁰⁴ řu(tu)lmuş²⁰⁵ kim aça billūr dehān
Hāke yüz sürdi anıñ çün yürüdi āb-ı revān
Şoldı güller bülbül ebkem oldu řarāb gülistān
Rūz-ı maşşerden řaber virdi bu dem fānī cihān
Bende bildim vaqt-i hāli añladım āşir zemān
Dehr elinden eyledi ya'ni firār ol bāğbān
Bu ne aşvāldir duyunca didiler kim şus emān
- 2 Rūzgārıñ şiddetinden şoldı āh ol gül-gizār²⁰⁶
Kalmadı hiçbir eşer kim maşv olupdur mergzār
Çeşm-i şāhin süzilüp gezmekdir diyār diyār
Şimdi bu gülzārda zāğ (u) zağān eyler şikār
Görse bir bāl-ı²⁰⁷ şikeste mürğ-i zāğ pençe atar
Āh kim şehbāze yokdur şāhiniñ yerin şutar

81 a

²⁰⁴ Kelimenin yazımı "حفدن" şeklindedir.

²⁰⁵ Bu kelime "طولمش" şeklindedir.

²⁰⁶ Bu kelime metinde gül-gizār şeklinde yazılmış (كلغزار). Ağız özelliğini yansıtır olabilir.

²⁰⁷ Burada da izafet kesresi "و" harfi ile yazılmış (بال وشكست).

Var ise 'âlemde bir eflâke ser çekmiş çenâr
Dal budak kırıldı lâne-i tuyûr yerde yatar
Kuş dili bilen Süleymân yok ki bir arar şorar
Bâğ (u) bustânı harâb itdi geçenki rûzgâr
Dehr elinden eyledi ya'ni firâr ol bâğbân
Bu ne ahvâldir duyunca didiler kim şus amân

3 Düşdi eşcârdan töküldi tuyûr anıñ lânesi
Çağrışur yavrum diyü şankim yetimler anası
Bâl u per şikeste tükenmiş kiminiñ dânesi
Başı üzre şâkı-i câm-ı ecel peymânesi
Rûzgârdan âteş aldı şimdi 'aşk cephânesi
Ol şeb-i şem'-i gülistânıñ gelüp merdânesi
Yüridi imdâd için heb ehl-i 'aşk divânesi
Sâde bir Mecnûn değil çok Leylâ'niñ divânesi
Baş açup şekvâ ider sönmüş çoğünüñ hânesi
Görsen ol gülzâr bir yangın yeri virânesi
Dehr elinden eyledi ya'ni firâr ol bâğbân
Bu ne ahvâldir duyunca didiler kim şus amân

4 Gerçi münbiddir bu bostânıñ müfîdi heb hebâ
Dest-i sârıkdan halâş olmaz emek gider yufâ
Bunca biñ nâñûrı var diğkat iderler şuretâ
Kimseniñ bir kimseden yokdur haberi ğalibâ
Ya'ni temşîl eyleyem ma'lûm olur şimdi saña
Başra yanmış âstânedede ider yascı nidâ
Telğırafiñ çok müfîdi var bu huşûşdan yaña
Bağ ne ihdâş eyledi eş'âr için 'âkıll baña

81 b

Cezb-i hāl getürdi didiler böyle Mecnûn-ı Hudâ
Gördüm ol bâğ-ı cihānıñ maḥsulü cevr-i cefâ
Dehr elinden eyledi ya'ni firâr ol bâğbân
Bu ne aḥvâldir duyunca didiler kim şus amân

5 Keşf-i gülzâr itmek için geldi ḥurşid-i cihân
Ḳurdu bir meclîs-i 'ālî gül gülistân (ü) bostân
Şordı kim emr u 'itâ'at didi bi'l-cümle hemân
Kim oğur kim diñler oldum rûzgârdan toz dumân
Bülbülüñ feryādına ta'cib idüp ehl-i dîvân
Zümre-i mürgānı²⁰⁸ gördiler ki ḥālî perîşân
Gül hicābından kızarmış la'leniñ yüzinde ḳan
Boynını²⁰⁹ bükmüş benefşe virmiyor ḥaşḥaş amân
Cāhiliñ destinde ḳalmış her umûr-ı gülistân
Kimseden bir kimseye fâ'ide yokdur bu zamân
Dehr elinden eyledi ya'ni firâr ol bâğbân
Bu ne aḥvâldir duyunca didiler kim şus amân

6 Mürşid-i kâmil degil kim bûstaniñ şeyḥ (u) şâb
Ḥānḳāh-ı gülistân oldu ḥarâb ender ḥarâb
Keşf-i râz idüp bu ḥikmetden viremezler cevâb
Fuḳarâ vü ağniyâdan maḥv olup ḳaldı hicâb
'Âleme ğari ṭamâ' düşdi ḥarâm olsun şevâb
Tâ ezel virdi ḥaber işde bu ḥâletden kitâb
Râşidi mürşidi bilmez ehl-i zevḳ içüp şarâb
Kim baḳar kâr u zarâra kim ider ḥaḳḳı ḥesâb

²⁰⁸ İsmiñ belirtme hali “و” harfi ile yazılmış.

²⁰⁹ Bu kelime “بوينوكى” şeklinde yazılmış.

Ber-‘akis devr itmede bu lāciverdi āsyāb
Şarf olup irād-ı bāğ gitdi hebāya mişl- i āb

82 a

Dehr elinden eyledi ya‘ni firār ol bāğbān
Bu ne aḥvāldir duyunca didiler kim şus amān

7 Biñde birdir ‘ālemiñ ‘ilm ile ya‘ni ‘āmili
‘İlm ile ‘āmil degil çoğı zemāniñ ‘ālimi
Ba‘zı şeyḥ üstād sāḥir var ki Tañrı zālimi
Ḥāke virsem ḳanā‘at itmez olan mālımı
Diñlemez her kime virsem şimdi ‘arz-ı ḥālimi
Bizde bu meşreble pīr olduḳ ki gör mecālimi
Ḥaḳ bilürken ḥalkdan inkār eylemem bu ḥālimi
Şimdi terk itdim Racūlī dilde ḳıl u ḳālimi
Āḥir ‘ömrümde çeküp toğrı yola meyālimi
Bāğ-ı gülzāre müşābih eyledim ikmālimi
Dehr elinden eyledi ya‘ni firār ol bāğbān
Bu ne aḥvāldir duyunca didiler kim şus amān

Müseddes (3)

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

1 Eş ḳaşı kemān böyle midir iḥsānı şāhiñ
Ben bunca zemān beklemişem ‘aşḳ ile rāhiñ
‘Afv eyle ḳulıñ tekdīre lāyıḳsa günāhiñ
Raḥmiñ var ise bendeñiziñ alma bu āhiñ
Āfet gibi dūr itme emān çeşm-i siyāhiñ
Tā cānıma bir tīr u kemān ḳurdı nigāhiñ

2 Āyīne-i cemāle meyālim yüzi māhım
 Vechiñde nişān gösterir ol baht-ı siyāhım

82 b

Billāhi gezer şimdi saña 'aşk ile āhım
Lāyık mı baña cevr-i cefā çeşm-i siyāhım
Āfet gibi dūr itme emān çeşm-i siyāhıñ
Tā cānıma bir tīr u kemān kırdı nigāhıñ

3 Ūftāde güzel seyrine biñ baksa kınar mı
 Bizden de hüsün-şāhibi bir buse arar mı
 Bir söz ile ol fitne-i ağıyāre uyar mı
 Hiç dilber olan zālīm olup cāna kıyar mı
 Āfet gibi dūr itme emān çeşm-i siyāhıñ
 Tā cānıma bir tīr u kemān kırdı nigāhıñ

4 Cān virmeyü cāna ile girmez bilürem ben
 En şoñra benim cānıma kışd itmedesiñ sen
 Allāh'ı seversen ne gücendiñ ne bu öfken
 Halvet idelim maḥfice bir sen ile bir ben
 Āfet gibi dūr itme emān çeşm-i siyāhıñ
 Tā cānıma bir tīr u kemān kırdı nigāhıñ

5 Düşer mi saña bir taķım ağıyār ile gezmek
 Ol tīrimüzüñ cāna geçüp gözleri süzmek
 Yüz yüze gelince bu hılāf sözleri düzmek
 İ'dāmıma kışd iyleyü bu bendeni üzme
 Āfet gibi dūr itme emān çeşm-i siyāhıñ
 Tā cānıma bir tīr u kemān kırdı nigāhıñ

83 a

- 6 Birden bire pek āteşī-tabī'yyetiñiz var
Bilmem ki o cellād ile çok ũlfetiñiz var
Besbelli Racūlī'ye de kem niyyetiñiz var
Fehm itdim o fitneyile hāfī şoħbetiñiz var
Āfet gibi dūr itme emān çeşm-i siyāhiñ
Tā cānıma bir tīr u kemān kurdı nigāhiñ

Müseddes (4)

Mef'ūlü / Mefā'īlü / Mefā'īlü / Fe'ūlün

- 1 Bir şūḥ-ı cihān 'āşıkā atmağda perende
Güller gibi ğayetle açık meşreb(i) ḥande
Ol kadd-i fidān ḥātırıma geldiği anda
Saḥrāda teşādūf ider her dem o da bende
'Ayntāb bizi bend eyledi bir zūlf(i) kemende
Eyyām-ı bahār seyre çıkup 'Ayn-ı Lebende
- 2 Yaz günü sā'at olmalı dört beş şularında
Şayd itmege çıkmışdım ağaç gölgelerinde
Gördüm ki kurup meclisi nehriñ kenārında
Ağyār ile 'işret ideyor zevk yerinde
Ayntāb bizi bend eyledi bir zūlf(i) kemende
Eyyām-ı bahār seyre çıkup 'Ayn-ı Lebende

3 Destiñdeki billüre lebi ‘aks ideyor mül
Kākülleri tökmüş yüzine zülfü de sünbül
Germiyyet-i meyden açılup ruhları gül gül
‘Älemde gönül virmesi bu dilbere müşkil

83 b

Ayntāb bizi bend eyledi bir zülf(i) kemende
Eyyām-ı bahār seyre çıkup ‘Ayn-ı Lebende

4 Mest olmuş o hūb kalmamış hiç ‘aql ki başda
Bir başka hūsün peydā olup göz ile kaçda
Tut bakçesi mi niyyeti bilmem Qarataş’da
Çifteyle tabanca kurup atdı bir atışda
Ayntāb bizi bend eyledi bir zülf(i) kemende
Eyyām-ı bahār seyre çıkup ‘Ayn-ı Lebende

5 Qasd eyledi tā cānıma āfet gözi qara
Hışmile kurup tīr u kemān tırmaz āvāre
Şaf bağlamış ol ğamze-i hūnhārı şikāre
Şayd eyledi ol mürġ-i dili ğayri ne çāre
Ayntāb bizi bend eyledi bir zülf(i) kemende
Eyyām-ı bahār seyre çıkup ‘Ayn-ı lebende

6 Şaşdım idemem medħine icrā-yı uşūli
Bir dāne degil aldılar heb sağ ile şolu
Şaşırmaya Mevlā bu müsinn hāldeki kulı
Hāқиķi degildir bu da mecāzi Racūlī
Ayntāb bizi bend eyledi bir zülf(i) kemende
Eyyām-ı bahār seyre çıkup ‘Ayn-ı lebende

(Muhammes 2)

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

- 1 Cemāl-i yāre müştāk oldığım Hāḡ'dan tecellīdir
 Ḥayāl-i ḥāṭıra geldikde elbet bir tesellīdir
 Ne mümkün böyle dilber misli 'ālemde eḡallīdir
 O māḥiñ ḥüsn ü ānı ḡande olsa besebellidir²¹⁰
 Hilāl-i ebruvānından nümāyān-ı cibillīdir
- 2 Didim gülzār-ı 'aşḡ içre girüp sen böyle nāz itme
 Şaḡın aḡyāra bu ḡālī açup sen keşf-i rāz itme
 Ṭolanup başı üzre fitnedir bir ḡilebāz itme
 Ṭoḡunma zülf-ī yāre ey şabā taḡrīk-i sāz itme
 Havādan nem ḡapar nāzik mizācım ince tellidir
- 3 Ayaḡın başma bu bezme ḡarāmdan dūr ṭut zāhid
 İki meşā'il öğren kendini meşḡūr ṭut zāhid
 ḡurup bir dām-ı ḡile aldayup git ḡōr ṭut zāhid
 ḡıyās itme bu 'aşḡı 'aḡlıña ma'zūr ṭut zāhid
 Cünūñ-ı ḡōñlüme eglence ancaḡ yalelellidir
- 4 Biḡamdillāḡ bugün meclis müzeyyen bir dem olmuş kim
 Gelüp bezm içre sākī ḡizmetinde maḡrem olmuş kim
 'Araḡ-ḡiniñ ḡıḡarmış sāde kākül perḡem olmuş kim
 Sütün-ı ḡārem üzre bir binā-yı muḡkem olmuş kim
 Fenā bulmaz serāy-ı 'aşḡımız zirā temellidir

²¹⁰ Kelime eḡer aḡız özelliḡi varsa besebelli şekilde okunabilir.

- 5 Bahār eyyāmıdır sahrāyı bŭ-yı ezherān tŭtmuŝ
Düşŭp feryāda kuşlar her birisi bir lisān tŭtmuŝ
Racŭlī bŭlbŭl-i ŝeydā gŭlistānı figān tŭtmuŝ
Seriv ŭstŭnde kŭmrudur ki rif'at āŝyāñ tŭtmuŝ
N'ola gŭñlŭmŭ sorsa kākŭl-i yāri maḥallīdir

84 b

(Tahmis 1)²¹¹

Fā'ilātŭn / Fā'ilātŭn / Fā'ilātŭn / Fā'ilŭn

- 1 Biz ḥarābātız dem-i esrārdır eglencemiz
Ehl-i 'aŝkız sākī-i ebrārdır eglencemiz
'Ākıl-ı Cibrīl ğayri kārdır eglencemiz
Perde-i dilden ḥayāl-i yārdır eglencemiz
Gicelerde ŝŭret-i dildār(dır) eglencemiz
- 2 Virmeyŭz elde cevāhirimizi kıl pāreye
Ser gider sır vermeyŭz hem kattanuruz yāreye
Bir ŝabīmiz viremez esrār-ı Ḥakkı āreya
Tıfl-ı vaḥdet beyni baqmaz zīnet-i gehvāreye
Mehd-i dilde bir dŭrr-i ŝehvārdır eglencemiz
- 3 Ḥazret-i Ya'kŭb'dan binā-yı çeşm-i giryemiz
Tā ezel Nŭḥ'dan eşer edāyı çeşm-i giryemiz
Kaṭre kaṭre ğarḳ ider deryāyı çeşm-i giryemiz
Sŭndŭrŭr gŭndŭzleri saḳḳā-yı çeşm-i giryemiz
Gicelerde āh-ı āteŝ-bārdır eglencemiz

²¹¹ şair Nef'i'nin "eglcemiz" redifli gazelinı tahmis etmiş. (Nef'i divanı 285. sayfa 7/4)

- 4 Yāre açdım derdimi āh bir em-i zaḥm arayup
Hicr ile ālūde sīnemden fem-i zaḥm arayup
Cānımı kıldım fedā şimdi semm-i zaḥm arayup
Geh fitīl-i dağı gehi merhem-i zaḥm arayup
Kendi derdi sīnemizden vardır eglencemiz
- 5 El el üzre var ḥüner şāḥible bu nazmıñ n'ola
Merd-i da'vāyı bırak na'ible bu nazmıñ n'ola
Ey Racūlī sen Ebū Ṭālib'le bu nazmıñ n'ola
Söyleşürsen 'İzzetā Ğālib'le bu nazmıñ n'ola
Şā'iriz biz şoḥbet-i eş'ardır eglencemiz

85 a

- 6 Rūzgār-ı 'aşk var bā-setr başa sikke berk
Fitne-i 'ālem külāhçılar başından eyle derk
Ṭal budak kırdırmadan sen virme rūzgāra berk
Eylediñ āh (u) fiğānı sāye-i monlada terk
Def u ṭabl u nāy u musikārdır eglencemiz

(Muhammes 3)

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 'Andelib bī-çāre(y)i gülzāre ğamgīn itdiler
Sānıķı budur diyü ḥaķķında yemīn itdiler
Saña cān virir diyü gonca(y)ı te'mīn itdiler
'Andelibi verd-i şad berk ile tekfīr itdiler
Bir Gülistān beytini ḳabrinde telķīn itdiler

- 2 Bāğda zevk u şafā zikrile fikri kalmayup
Her gice mehtāb ider kimseye haber şalmayup
H̄in-i dünyāyı tefekkür baħrine hiç talmayup
Meclis-i sūrā-yı şabra ‘andelibi almayup
Re’yini pervāneniñ ‘uşşāka taħs̄in itdiler
- 3 Görmediñ bir yüz çevirsün ya’ni ülfetden o şūh
Şayd-ı hātır eyleyüp şāhib mürüvvetden o şūh
Baħş-i iltifād eyle şāhib seħāvetden o şūh
Böyle dāmen-keş degildi dest-i vuşlatdan o şūh
Bir taķım ‘āşık teķāpūlarla ħodb̄in itdiler
- 4 Pūte-i ‘aşkdan geķüp yakmış vücūduñ kāl idüp
Haddeden çekmiş özini kim refi’-i hāl idüp
Fāhimiñ fehmini şanma nāsdan suāl idüp
‘Āşıkān aħvālin eṭvārından istidlāl idüp
Sergüzeşt-i Kays’ı benden şoñra tezyīn itdiler

85 b

- 5 Şıdķıle āh eylesem iħrāk olup ‘ālem yanar
Bir āteşbāzım ki saçup kapladı eṭrafa nār
Fī-sebīl-illāh yūri imdāda ‘aşk ğavgāsı var
‘İzzet ile yegdir Allāh yeg diyü feryād (u) zār
Kāl’a-i ğamda seni varoşa ta’yin itdiler

6 ‘Aşkla semā’ iderken çalunup nāy (u) kudūm
Hānķāh-ı ‘izzetiñ Racūlī’(y)i de kıldı mūm
Āstānında baş egmiş bende bir ednā kulum
Pāyiñe düşdüm seniñ ya Hāzret-i Molla-yı Rūm
Ol zamān kim evliyāya bende taħmīn itdiler

(Muhammes 4)

Fā’ilātūn / Fā’ilātūn / Fā’ilātūn / Fā’ilūn

- 1 Nīm nigāh-ı nāz-ı dilber gösterir resm-i ‘azāb
Haste gönlüm taht-ı zūfūñ āh tutdı cāmeħ^vāb
Gāh ider def’-i harāret la’l-i lebiñden şarāb
Göz ucuyla ‘āşıkā geh luṭf ider gāhī ‘itāb
Bir suāle yer kıomaz ol ğamze-i hāzır-cevāb
- 2 Hadd-i ruhsārīñ görūñ teşbīh ider şad berk-i güle
Dil döker meclīsde nisbet eyleyüp ol bülbüle
Renk virir la’l-i lebiñden sürhile neşve müle
Çeşmi bezm-i fitne kırmuş ‘işve cām almış ele
Bāde-i nāz ile itmiş ğamzesin mestü harāb
- 3 Hūsn-i gülzārī²¹² men’ eyler bu hīlāf sözi degil
Zāt-ı nūrından me’āhiz rūz-ı nevrüz degil
Būyı Firdevs būyıdır inbīk ile sözü degil
Lebleri üzre ğubār-ı haṭṭı nevhīzi degil
Nāfe-i āhū-yı cisminden dökülmüş müşktāb

86 a

²¹² Bu tamlama “gūlzār-ı hūsn” anlamında kullanılmış.

4 Çeşm-i maḥmūrı kıılup ‘uşşāka her dem ƙaşd-ı cān
Mürde(y)i iḥyā ider lā’l-i leb-i dermān hemān
Ḥüsn ile aldı cihānı ƙabza-i teşhīre ān
Çeşm-i mesti tīg çekmiş ğamzeden bir Ƙahramān
Ebrū-yı müşkīni bir şemşīrden ḥālī ğurāb

17 Ey Racūlī ƙurdı çün ḥiddetle ol ƙaşı kemān
‘Ālem-arāyı hemen zūlf ile ƙıldı perīşān
Cevr-i yāre kim taḥammül idemez ğayret-keşān
Nice tutsun ḥīr-i²¹³ yāre sinesīñ Nef’ī nişān
Añı ƙor mu bir ƙarār üzre dil-i pür iztırāb

Müseddes (5)

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün(Fa’lün)

1 İktidā eyle imām-ı ‘aşƙa sene başıdır
‘Āşıƙān mihrāb(1) çünki Şāh Ḥüseyn’in ƙaşıdır
Şebnem-i bārān töker çeşmim nisān ferrāşıdır
Açdı eşdāf azğını kim tökülen göz yaşıdır
Ḥasreti nārıyla bağrımız pişer cān āteşidir
Yas tutar mātem muḥarrem didiler Bektāşī’dır

86b

2 Mesken-i şehir-i vücūdum hecr-i ğam deryāsıdır
Öyle ğavvāşım ki didim lā’l (ü) ya’ƙūt taşıdır
Sīnem üzre dağılan bahr-i ‘Aden meyvāsıdır
Cevher-i ḥün-āb-ı çeşmimiñ bugün yağmasıdır
Ḥasreti nārıyla bağrımız pişer cān āteşidir
Yas tutar mātem muḥarrem didiler Bektāşī’dır

²¹³İzafet kesresi yerine atıf vavı kullanılmış.

- 3 Dürr-i yektâlar dizilüp şaf şaf müjgânıma
Şaçulup tezyî̄n ider vücūdıma her yanıma
Dağılır mercāna nisbet gösterir düşmānıma
Şu'le-i hasret geçer te'sîr idüp tā cānıma
Hasreti nāriyla bağrımız pişer cān āteşidir
Yas tutar mātem muharrem didiler Bektāşi'dir
- 4 Kimseden fā'ide yokdur derdlenürüz biz bize
Kalbdedir pazarımız izhār olup çıkmaz yüze
Āl-i 'abāyız haqıqat hor görünürüz göze
Zāhiriñ ta'ñ itmeden bilmem nedir merām bize
Hasreti nāriyla bağrımız pişer cān āteşidir
Yas tutar mātem muharrem didiler Bektāşi'dir
- 5 Şāhı Hüseyne Şimr-i mel'un kâsd idüp ol ma'tūf
Raḥmet-i Ḥaḳ'dan o Yezîd nice olmaz maḥzūf²¹⁴
Her neye bāliğ olur ḥesāb-ı ebcede ḥurūf
Şayısınca la'net olsun kavm-i ecdādına yūf
Hasreti nāriyla bağrımız pişer cān āteşidir
Yas tutar mātem muharrem didiler Bektāşi'dir
- 6 Ey Racūlî gün begün āh-ı enīn artar ferāğ
Şu'leler virüp derūnda zāhir oldı pür çerāğ
Pota-i cismimde maḥv oldı tükendi gitdi yāğ
Sīnem üzre āteş aldı yandı bir 'azīm ocāğ
Hasreti nāriyla bağrımız pişer cān āteşidir
Yas tutar mātem muharrem didiler Bektāşi'dir

²¹⁴ Bu beyitin son bahri fa'lün diye bitiyor.

87a

(Muhammes 5)

Mef 'ülü / Mefā'īlü / Mefā'īlü / Fe'ülün

- 1 Dilber bu cefāniñ sebebi heb kaderimden
Āh el şunamam zülfüñe öldüm kederimden
Biñ revzen açup gānzeleriñ sīne yerimden
Şemşir-i nigāhıñla uruldum çigerimden
Cānā tökülen kanlara bak çeşm-i terimden
- 2 Tesbīh-i elem çekdicegim şām (u) seherdir
Göz yaşını gördükce kıyās itme maşardır
Ölmek bize ehven bu cefā daħi beterdir
Uyur yılanıñ kuyruğu(na) başma haşardır
Zülf-i siyeh-i yāre toğunmam hazerimden
- 3 Yār cevrine siper sīne hicrān kulesidir
Ta'ciz ider 'ammāyı bu 'aşk velvelesidir
'Akkām-ı reh-i yāre gönül meş'alesidir
Cān kâfile-i derd (ü) mihen merħalesidir
Ey reh-i 'aşk içre neler geçdi serimden²¹⁵
- 4 Keşti-i vücūd baħr-ı gama mu'cize-i Nūh
Emvāc-ı fikr-i engine düşdük şeb u şubūh
Nūş itmege cām-ı eceli niyet idüp rūh
Sīnem okudur hañçer-i hicr itdigin mecrūh
Cellād-ı kazā raħm gelür şerħalarım dan

²¹⁵ Bir hece eksiktir.

- 5 Pek āteṣī ṭabi'atı teskīn iken eṣref
Hātırına toz ḳonmaya te'mīn iken eṣref
Seyr eyleyem dilberi mümķīn iken eṣref²¹⁶
Bin hār-ı belā māni' gül-çīn iken eṣref

87 b

Bir ğonca²¹⁷ ḳopardım yine bāğ-ı hünerimden

- 6 Yā Rab bizi irṣād ider her ṣun'-ı celīlīn
Çün aḥsen-i taḳvīm ile izhār-ı delīlīn
Bu taḥmis-i medḥiyye Racūlī-i 'alīlīn
Ṭūbi-i gülistān-ı Kerem Mir Ḥalīl'īn
Dūr itmeye Ḥaḳ sāye-i luṭfuñ üzerimden

Muhammes (6)

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ḳıldı dünyāyı müzeyyen ḥazret-i perver-ġār
Atlas u dibā yeşil ḥil'at giyüp heb merġzār
Sīm (ü) zerrīn tāc ile oldı çiçekler āṣkār
Nāfe-i bū-yı ğazāle müṣktāb-ı gül-ġizār²¹⁸
Gül cemālīn gösterüp nevrüz-ı sulṭāni bahār
- 2 Seyr-i gülzār-ı temāṣā ḳurdı meclīs-i cihān
Sāḳi-i ṣāfī beyāz nesrīn yāsemin hemān
Ğonçanıñ aġzı ḳadeḥ ṣebnem 'araḳ pür ezherān
Lā'l-i rengāmiz olup ṣundı ṣarāb-ı erguvān
Gül cemālīn gösterüp nevrüz-ı sulṭāni bahār

²¹⁶ Bir hece eksiktir.

²¹⁷ Bu kelime bir sonraki şiirin 2. bendinin 3. mısrasında “غنچه” şeklinde yazılmıştır.

²¹⁸ Kelime ikinci defa gülgizār şeklinde yazılmış. Aġız özelliğini yansıttırıyor olabilir.

3 ‘Ayn cennet gösterir tezyīn olup şimdi cihān
Mergzār içre aqar ol selsebil āb-ı revān
Açdı envā‘-ı çiçekle tıldı gitdi gülistān
Nīce bülbül dem çeküp olmaz bu demde şādmān
Gül cemāliñ gösterüp nevrüz-ı sulţāñi bahār

4 Bāğa da‘vet eylemiş hep hūrī ğilmāñi felek
Tuğ-ı²¹⁹ sulţāñi taqup başına serv-i qadd çelenk

88 a

Mürğular²²⁰ zıkrile olmuş her birisi bir melek
Cennete teşbīh olunmaz mı efendim ne dimek
Gül cemāliñ gösterüp nevrüz-ı sulţāñi bahār

5 ‘Ālem-i sırr-ı hāfiyyātdan mişāl kalkdı hiçāb
Maḥrem oldı āsmān yüz gösterip ref‘-i niqāb
Sañasın on dört yaşında öyle bir maḥbūb (u) şāb
Ey Racūlī işde bu vuşlat dem-i āḥir cevāb
Gül cemāliñ gösterüp nevrüz-ı sulţāñi bahār

Müseddes (6)

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

1 Mātem-i māh-ı muḥarremdir bugün āh vāh Ḥüseyn
Ḥasret-i dāğ-ı derūnum āh āteşgāh Ḥüseyn
Kıldıñ öz cāniñ fedā sen ḥasbeten-lillāh Ḥüseyn
Ağlamaqdan zīr-i çeşmim oldı rāh rāh Ḥüseyn

²¹⁹ Şair izafet kesresini küçük ünlü uyumuna uymak için “ı” harfi ile yazmış.

²²⁰ Şair meddi göstermek için “ı” harfi kullanmış.

Nesl-i nūr-ı Muṣṭafā Āl-i ‘abā’sın āh Ḥüseyin
Sen şehīd-i pādşāh-ı Kerbelā’sın vāh Ḥüseyin

2 Ol muḥānet Ehl-i Beyt ‘atşān iken gāyet şedīd
Zulm idüp mazlūma bunca zālīm ü bī-dīn pelīd
La’net olsun şad hezerān Şimr-i mel’ün ol Yezīd
Bir içim şu virmeyüp āh eyledi seni şehīd
Nesl-i nūr-ı Muṣṭafā Āl-i ‘abā’sın āh Ḥüseyin
Sen şehīd-i pādşāh-ı Kerbelā’sın vāh Ḥüseyin

3 Böyle taḳdīr-i Hudā ta’yīr olunmaz kim neccār
Kerbelā’ya düşdi dem çıḳdı semāya āh (u) zār

88 b

Āteşe atdı vücūduñ encüm-i nīrān yanar
Gözlerinden yaş töker saña ferīştehler hezār
Nesl-i nūr-ı Muṣṭafā Āl-i ‘abā’sın āh Ḥüseyin
Sen şehīd-i pādşāh-ı Kerbelā’sın vāh Ḥüseyin

4 Dā’imā ehl-i sülūk niyāz idüp başın²²¹ bükür
Mātemi yasın²²² tutup elbetde göz yaşı töker
Her kimiñ ḳalbinde varsa zerre ĩmānden eşer
Zāhir u bāṭın seniñ çün ağlayup bir āh çeker
Nesl-i nūr-ı Muṣṭafā Āl-i ‘abā’sın āh Ḥüseyin
Sen şehīd-i pādşāh-ı Kerbelā’sın vāh Ḥüseyin

5 Pertev-i āhım semāya çıḳmasa düşse hemīn
Büsbütün āteş olur başdan başa rü-yı zemīn

²²¹ Kelime “باشك” şeklinde yazılmıştır.

²²² Kelime “ياسك” şeklinde yazılmıştır.

‘Arz-ı hālīm çün saña ma’lūm Rabbu’l-‘ālemīn
Yā İlahī vārisim ceddīm İmām Hüseyin
Nesl-i nūr-ı Muştafā Āl-i ‘abā’sın āh Hüseyin
Sen şehīd-i pādşāh-ı Kerbelā’sın vāh Hüseyin

6 Tā kıyāmet haşre dek olmaz ‘adīm-i Ehl-i Beyt
Hānedānı Āl-i ‘abā’dır kadīm-i Ehl-i Beyt
Ey Racūlī eyle da’vā-yı cesīm-i Ehl-i Beyt
Baş açık yalın ayağ kaldım yetīm-i Ehl-i Beyt
Nesl-i nūr-ı Muştafā Āl-i ‘abā’sın āh Hüseyin
Sen şehīd-i pādşāh-ı Kerbelā’sın vāh Hüseyin

3. TARİHLER

89 a

(Tarih 1)

Fā'ılātün / Fā'ılātün / Fā'ılātün / Fā'ılün

- 1 Āsitāneden cemāl gösterdi bir 'āl(ī)²²³ neseb
Geldi ḥāk-i pāyi istiḳbālīne çölden 'Arab
- 2 Gördü Cevdet Pāşā'nıñ tedbīrini bu bilād
Cümlesi ḥavf eyledi emrine bey'at itdi heb
- 3 İşidüp şāhib-i tedbīri gözün açsın hemān
Adene Mar'aş ve Urfa 'Ayntāb ile Ḥaleb
- 4 Hāzır ol Cevdet Pāşā'nıñ tārīhidir ey ḳalem
Pertev endāz eyledikce disün 'ālem ne 'aceb
- 5 Ey Racūlī iki tārīḡ geldi bir mışrā'ada
Cā'e dü tārīḡ-i nev tām tārīḡ-i bādı sebeb
1282 1282

(Tarih 2)

Mefā'ılün / Mefā'ılün / Fe'ülün

- 1 Virince necm-i iḳbāle zīyā sākıf
Gelür ol mesned-ārā 'ālī' vü²²⁴ 'aşıf²²⁵⁻²²⁶

²²³ Kelime “آل” şeklinde yazılmıştır.

²²⁴ Şair “ج” harfinin üstüne hareke (ötre) ilave etmiş.

- 2 Tükenmez yüce deryā hazine-i ğā'ib
Ki olmuş ṭāli'ī rūzgārı mürādif
- 3 Hudā virmiş yedinde hāme-i nuşret
Efendim re's-i tedbîrinde çok 'arîf
- 4 Ne mümkün Hâzret Pāşā gibi 'ākıl
Muḳaddem görmemiş mişlini hiç sālif
- 5 Ḳumandan-ı Haleb tāriḫi Racūlī
Degil ḫālī kerāmet şāhib-i kāşif

1286

89 b

(Tarih 3)

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün(Fa'lün)

- 1 Tāc-ı ḫüsn ile mükerrer pādişāh 'Abdu'lmeċīd
Hem serîr-i salṭanatla ḫükmü āniñ te'kīd
- 2 Salṭanatla bir selāmlıḫ eyledi cum'a günü
Āsitān-ı 'ālīden cāmi'a 'asker temdīd
- 3 Nūr-ı vechiñ gösterüp ĩmā ile virdi selām
Gül gibi güler yüzi ḳalbinde dā'im tevḫīd

²²⁵ Bu kelimenin yazımı "أصف" şeklindedir.

²²⁶ Bu mısra bir hece fazladır.

- 4 Bir akım maħbūb rikābında berāber ħademe
Ĥūrī ğilmān oldı ferīştehle ya'ni mescīd
- 5 Gedi miħrāba imām bir ħūb Őadā ile our
Eyleyūp icrā ħurūfāt-ı uŐul-i tecvīd
- 6 Cāmi'-i Őerīfden 'avdet eyleyince ol ğuni
Eyledim seyr u temāŐā hem bu resmi tesvīd
- 7 Ĥavf idūp cānib-i Ĥa'dan oldı bi'l-cümle sūkūt
İtmedi aħrīk aŐla dūŐmān oldı adīd
- 8 Mazlūmuñ zālimden ħaıñ aħz idūp 'aŐrında ol
Eyleyūp bi'l-cümle taħsīl ıldı defterden resīd
- 9 Birbiriyle imtizāc itmez idi kōhne cihān
Eyledi nizām u tanzīmāt Şimdi tecdīd
- 10 ıldı 'adl ile cihānı mu'tedil ol pādīŐāh
Var ise albinde ħavfdan sildi ef'ālī ħasīd
- 11 Baħr-i 'adlile temevvūc eyledi Őer'an ħūküm
Fitne erbābı cihān var ise oldu nā-bedīd
- 12 Tā ilā yevmi'l- ıyāme nesli bulmasun zevāl
İdemez bir ecnebi bu salanātı²²⁷ talīd²²⁸

²²⁷ Kelimede ismin belirtme hali “  ” harfi ile yazılmış. (سلطاناتو)

²²⁸ Bu mısrada bir hece eksik. Son bahri fa'lün diye okursak bu eksiklik giderilmiŐ oluyor.

- 13 Çünki zıll-ullāh fi'l 'ālem-penāh u pādīşāh
Eylesün gün günden 'ömrüñ Hāḡ Te'āla tezyīd
- 14 Görmemiş mişliñ felek tā devr-i 'Ādem'den beru
İtmemiş böyle hüküm Hüsrev (ü) Cemşīd u Ferīd
- 15 Bende-i Racūlī sultānıma bir gül tāriḡi
Bezm-i 'ālem cā' müşeref sāye-i 'Abdulmecīd
1255

(Tarih 4)

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ey Racūlī yine tekrār eyleyüp cihād için
Söyle bir sultān-ı tāriḡ Ġāzi min 'Abdulmecīd
1272

90 a

(Tarih 5)

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

- 1 Ḳabza-i teşḡirine dünyā kemān 'Abdu'l'azīz
Tīr-i²²⁹ hükümüñ kıldı a'dāyı nişān 'Abdu'l'azīz
- 2 Çün şecā'at Hāyderi esrār-ı eṡvārīñ seniñ
Tiz ider a'dāyı dīni perīşān 'Abdu'l'azīz
- 3 'Avn-ı Bārī ile gün günden cesāret gösterüp
Rüstem-i Zāl'i geçer bir ḡahramān 'Abdu'l'azīz

²²⁹ İzafet kesresi “ ı ” harfi ile yazılmış.

- 4 Sen 'azîz ismiñ 'azîz Mevlâ 'azîz oldığına
Eylemiş İmâm-ı Müslimîn Hân 'Abdu'l'azîz
- 5 Havf idüp Hâk'dan felek 'aşrında 'aksi dönemez
Toğrıdan toğrı gider bu devrân 'Abdu'l'azîz
- 6 Posta-i ħurşîd şarkdan ġarba jurnâl getirüp
Ĥizmetiñ görmek diler bu âsümân 'Abdu'l'azîz
- 7 Kim saña şıdkile Ĥizmet eylemez ey pâdişâh
Sen vekîl-i faĥr-i 'âlemsin beyân 'Abdu'l'azîz
- 8 Şâh-ı 'âdildir 'azîz rahmân şıfâtıyla muzâf
İsm-i Ĥaĥdır zıkr ider kevn (ü) mekân 'Abdu'l'azîz
- 9 Ĥâk pâyiñden sirâyet eyleyüp râh-ı Hüdâ
Ĥamdülillâh kim düzildi âsitân 'Abdu'l'azîz
- 10 Ġâz ile pür şu'leyâb oldı bütün heb Ĥâş ü 'âm
Sâye-i şâhâne de çok şâdümân 'Abdu'l'azîz
- 11 Bunca biñ teĥâ'üdin çerâġ idüp iĥsân-ı küll
Genc-i iĥsân eyleyüp âb-ı revân 'Abdu'l'azîz
- 12 Bâ-Ĥuşuş bu bende-i ednâ daĥi teĥâ'üdem
Beş vaĥitde çok saña du'acıyan 'Abdu'l'azîz

13 Çün ezel niḡām (u) tanzimāt bilmezmiş selef
Hük-m-i tecdīd-i Süleymān-ı zamān ‘Abdu’l’azīz

14 Hāk pāyiñde niyāz ehli Racūlī tāriḡi
Ḳadr-i vālā şehinşāh-ı cihān ‘Abdu’l’azīz

1277

90 b²³⁰

(Tarih 6)

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün (Fa’lün)

1 ‘Ālim-i dānā vü ‘aḡıl zātı pāk ‘ālī neseb
Āyet (ü) ḡadīse taḡbīḡ sözleri bi’l-cümle heb

2 Şöyle temşīl eyleyem baḡr-i muḡīḡiñ menba’ı
‘İlm-i ḡikmet mevc urur ḡalbine ḡolmuş lebbeleb

3 Çünki mesmū‘um Felāḡun söylenür meşhūr-ı²³¹ zāt
Ḡelsün ḡuzūrına hüner ta’līmiñ ḡılsun ḡaleb

4 Mişlini ḡiç görmemişler kim ki gördüm dir ḡilāf
Bir ḡalīb ü şafī vālī görsün ahālī ḡaleb

5 Öyle bir vālī vilāyet Ḡazret-i Derviş Pāşā
Eşḡiyā-ı mārı bir efsün ile ḡutmaḡda teb

²³⁰ Bu sayfa ile 92 a aynı, yani mükerrer.

²³¹ İzafet kesresini “ş” harfi ile yazmış.

- 6 La-‘ilāc nā-çāre kırıldı beli tezvīrlerin
Haddi yok taḥrīk ide her kanda varsa bī-edeb
- 7 Mazlūma şāhib olup ḳattāl tālīm bu diyü
Titredi çölde ‘aşā’ir ḥavf idüp cümle ‘Arab
- 8 Lāyığıyla medḥini ḥaddim mi icrā idemem
Ḥāme-i ‘irfān ile çeksem daḥi mā-i zehab
- 9 Pīr-i fānī olmuşum şimdi şabīden ‘add olup
Var ise nokşānım ‘avf it bu müsün ḥāle sebeb
- 10 Her nazār ḳıldıkca tebessüm idüp bu nazmıma
Bendeni ‘indinde ṭu(t) kim bir ṭufeyli mekteb
- 11 Ḥāk-pāye yüz sürüp didi Racūlī (tā)riḥi
Bendeyiz faḳīr du‘ācıyam efendim rüz (u) şeb

1287

91 a

(Tarih 7)

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Ḥāzret-i Pāşā Ḳumāndānı müdām
Eylesün mesrūr ol Rabbü’l enām
- 2 Rütbe-i vālā naşīb itsün Ḥudā
Mesnediñ ḳılsun teraḳḳi şubh (u) şām

- 3 Her ne kim murādına kılsa sülūk
Hızır peygamber delīl olsun imām
- 4 Cān (u) dilden söylerim riyā değil
‘İnd-i Hıağ’da ola maqbūl bu du‘ām
- 5 Gerçi teḡā‘ūd müsın ḡālīm za‘īf
Ġayret-i ‘asker içündür iddi‘ām
- 6 Bendeñi keşf ile irşād eyledi
El açup du‘āya eylerken devām
- 7 Ey Racūlī bu ne ḡāletdir ‘aceb
Geldi tāriḡ kāşif-i keşfile tām

1287

(Tarih 8)

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

- 1 Mā‘il olma ḡüsnüne bu pīr u zen bed nāmıdır
Naḡşına aldanma ki buḡalemun endāmıdır
- 2 Çeşm-i ḡafletden şaḡın āyīne-i devrān saña
Gösterir mişl-i ḡayāl bir sır ‘acībiñ cāmıdır
- 3 Çün felek raḡs eyleyüp sāḡī mişāl bir gün hemān
Müddet-i ‘ömrüñ şunar der ki bu Hıağ in‘āmıdır
- 4 Neyleyem fānīde ezkā-ı sülūk eşyā-yı ḡāl
Çünkü tarīḡ-i ḡamā‘ ‘umūmī ḡāşş (ü) ‘āmıdır

- 5 Dime şayd-ı hâtır içün makiyân-ı şoḫbetim
‘İndi şā’irde sözüüm simurg (u) ‘anḳā dāmıdır
- 6 Hālime raḫm eyleyüp der ki gözüm yaşın gören
Tiz gelür geçer bu bārān nev-bahār eyyāmıdır
- 7 Sūre-i Ṭāha oḳur raḫmet du’asına ıḳup
Şorma hi Racūlī şular bu sene balḡāmıdır

1287

91 b

(Tarih 9)

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

- 1 Böyle bir aḫvāl-i ‘ālemdir cihānda her umūr
Kiminiñ şer’a muvafıḳdır ‘ameli kimi dūr
- 2 Her ne deñlü olsa da ḫālī degildir bu cihān
Bir arafdan şāḫib-i ḫayr eyler elbetde zuhūr
- 3 Naḳd-i ömrüñ ḫayr u ḫasenāt ile kim şarf ider
Şüphe yoḳ ecdādınıñ ḳabrinde zāhir ola nūr
- 4 Açdı ‘Ayntāb şu yoluñ Ḳay’ımaḳām Muşṭā Pāşā
Bu ḫuşuşda rāzı olmuşdır daḫi ehl-i ḳubūr
- 5 Ḳuṭb-ı ‘Ayntāb’a Hızır²³² irdi Racūlī bu sene
Āb-ı ḫayāt oldu şehriñ içi bā-ma-i ṭahūr

1287

²³² Kelimenin yazımı “خضر” şeklindedir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Racūlī 19. yüzyılda divan yazan taşralı bir şairdir. Ancak kendisini yetiştiren bu şairin pek çok divan şairinden haberdar olduğunu özellikle Nef'ī ve Fuzūlī 'den etkilendiğini görmekteyiz.

19. yüzyılda eser veren Racūlī'nin mahalli bir şair olması sebebiyle sade bir dil kullandığı, halkın konuştuğu gibi yazdığı gözlenmektedir.

Daha çok sosyal ve bireysel aksaklıklara yer veren şairin, yoğun olarak da Ehl-i Beyt sevgisini işlediğini görmekteyiz. Ancak şair Acem ve Kızılbaş değilim derken belki de Alevi- Bektaşî olduğunu ifade etmek istemektedir.

Şair yaşayış olarak orta yolu gözeten, kişilik olarak da haysiyetli, onurlu bir yaşayışı tercih eden bir kişidir.

Daha çok Antep, Halep, Şam dolaylarında yaşamış ömrünün sonunu gurbet olduğunu belirttiği Antep'te yaşamıştır.

Eserde 257 gazel, 9 tarih, 6 muhammes, 6 müseddes, 1 terci-i bend, 1 tahmis, 1 müselles bulunmaktadır. Şairin kafiye konusunda sıkıntı çekmediği görülmektedir. Şairin şiirlerinde yer yer vezin kusurları, anlatım bozuklukları, ifade yanlışlıkları göze çarpmaktadır.

İstanbul'da tanınmadığı, tezkirelerde adı geçmediği düşünülürse şairimizin mahalli bir şair olduğuna, kendini yetiştirdiğine, tahminimizce Antep ve yöresinde tanındığına kanaat getirdik.

Ayrıca 19. yüzyılda yaşamış Alevi-Bektaşî şairlerinin arasında bizim şairimizle isim benzerliği gösteren Recūlī adlı bir şaire rastladık. Ancak şiirlerinin benzerlik göstermediğini tespit ettik.

Yaptığımız çalışma ile 19. yüzyılda eser vermiş divan şairleri arasında Racūlī'nin de yerini almasını umuyoruz. Bu tür mahalli şairlerin incelenerek, divan şiirinin taşradaki etkileri gözlemlenebilir.

KAYNAKÇA

Abdulkadiroğlu, A. ve Güçlü A. (2004) Gaziantep Meşhurları, Ankara: Anıl Matba ve Ciltevi.

Akkuş, M. (Hazırlayan) (1993) Nef'î Divānı, Ankara: Akçağ Yayınları.

Aksoy, Ö. A. (1946) Gaziantep Ağzı III, İstanbul: İbrahim Horoz Basımevi.

Aksoy, Ö. A. (1945) Gaziantep Ağzı I(Fonetik-Morfoloji-Sintaks) Başka Diller ve Ağızlarla İlgili Halk Ağzından Parçalar, İstanbul: İbrahim Horoz Basımevi.

Aypay, A. İ. (1998) İzzet Ali Paşa Divanı, İstanbul.

Develliođlu, F. (1990) Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lūgat, Ankara: Aydın Kitabevi.

Doğan, M. ve Cankaya, Ş. (1998) Fotoğraflarla Gaziantep, Gaziantep: Gaziantep İl Turizm Müdürlüğü.

Eroğlu, C. , Babuçoğlu M. ve Köçer M. (2007) Osmanlı Vilayet Salmelerinde Halep, Ankara: Global Strateji Enstitüsü.

<http://www.eskiliufaksozluk.com/sozluk.php?process=word&=alleben-10k->

<http://tdkterim.gov.tr/ttas/>

Mengi, M. (1995) Eski Türk Edebiyatı Tarihi, Ankara: Akçağ Yayınları.

Özmen, İ.(Hazırlayan) (1998) Alevi- Bektaşî Şiirleri Antolojisi 4, Ankara:Kültür Bakanlığı.

Pala, İ. (1989) Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü, Ankara: Akçağ Yayınları.

Şemsettin Sami (1989) Kamūs-ı Türkî, İstanbul: Enderun Kitabevi.

Şükün, Z. (1996) Farsça-Türkçe Lūgat Gencinei Güftar Fehrengi Ziya, İstanbul: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.

(1971) Tarama Sözlüğü, Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Tolasa, H. (2001) Ahmet Paşa'nın Şiir Dünyası, Ankara: Akçağ
Yayınları

EKLER

1a

بسم الله الرحمن الرحيم

باده در آب فطر ساقی عشوه دل سخا
باده در اسرار علم و بسمله و فاتحه
باده در قرآنه و حسه فطر محبوب خدا
نوره مستم غیری باسم بر بکافانی بقا
بونه سردر کوی ستر ارشاد احواله بر بر بکا
کوی ستر سنی بکا هو کوی ستر سنی سخا
لفظ سببه ترکه او ستر و لی عکوه اولاده اولی و آخری و صلت رسیدر داعیا
ای رهجوی دم بودم ماضی مستقبل بودم
نشئه صافی و باقی مجلسی دلک ضیعا

با: بسم الله عشوه جام می فضل خدا
کاسه بر باده در اسرار علم مبدئی
فاتحه سبع المثانی جاوردانی در سورم
امم قرآنه آشکار اولدی یوزنده احوک
اقد ایندی کو کل اول قاشلری محرابه

نقطه علم لده بخرنه ساقی رهنا
لبلری صنعی کوی ستر در رسول کبریا
کوی ستر قدرت ییدی فطر وجهه ختم الانبیا
کل جمالی نوری صافی در محمد مصطفی
عسده ارکانه محبت دلک دائم بی ریا

سرای جانب عاصی سد چکمش پری عنقا	همائی سایه دولت کورینور لانه کبرا
مثالی قلعه در کئی حائل اولمش چشم اعدایه	کور بخ اهل عصیان ترن بوب خوف و اتمده حاله
دولاب فن ایل عاصی و چکمش تاسرای اوزره	کتورش خاکبایه جبریله کور سگ ایچون دعوا
بهار آیام عاصیدن بکا پیش سرای کور	یشل خلعت کیوب کور سردی قامت عالم اشیا
حایه حکم ایدر شندی مثالی ثانی اسکندر	دیدیر اسم تسحینه تنزیل من السما
خلاف سومیوب اصلد عدالتد ایدر اجرا	حقیقت اولد برزات کم صحیح اکیلا مستما

رجولی آب عاصی نوش ایدوب عصیان نه میل اتمه
بوشهره حکم ایدن اسکندر ثانی دیدی عمّا

کأسه نیم صوندی ساقی باده یارم بکا	توبه ایتدم آرتق ایچم ویرمه سین یارم بکا
حقمی انکار ایدر کیم باکه میلی یوق دیو	بو خصوصه کور ستر اول یار اغیارم بکا
مست اولوب ذلف کبی عقلی باشندن پرنیا	دور ایدر مجلسی بر صکره کصیارم بکا
کوشه چشمیله برافسون ایدر عقلم کیدر	جانما قصر ایتدیکین هر آنزه دو یارم بکا
یاره مجنون اولدیم چون دوری صحرا ابرم	یعنی حرام ایتدی قربت کندی دیارم بکا
ضلع فرهادی صفا اجرایه استر کولکنز	بلکی اول مجنون و عاقل ایلد او یارم بکا
ای رجولی ناز استغنا ایلد بو جوری یار	جانه کجدی جانمه کندم کی قیارم بکا

عالم دانا و عاقل ذات پاک و عالی نسب
 آیت هدیه تطبیق سوزای با جمله هب
 شکر تمیز ایلم بحر خطک منبج
 علم حکمت موج اور قلبینه طوطش لب لب
 چونکی مجموعم فلاطون بولینور شهور ذات
 کلمون حضورینه هنر غایبک قلمون طلب
 منقش بچ کور مشکر کیمک کور دم دیر خلافت
 بر حلیبی صافی واک کور سون اهل اهل لب
 اولاد بر وال ولایت حضرت درویش پاشا
 اشقیاء ماری بر اسوار ایله طوط عقده تب
 لا علی جواچاره قیرلدی بلی تزویر لکن
 حدی یوق تحریک اید، عرقنزه وار لب لاد
 منظومه صاحب اولوب قتال ظالم بودیو
 تتردی چوله و عشار خوف ایدوب جمله طرب
 لا ایله مدحنی حدی اجرا ایدر مع
 خامه عرفان ایله حکیم دخی ماد دهب
 ه پیری فانی او ششم شمدی صیدن عد اولوب
 وار نقصانی غفوات بو مسین حاکمید
 طریقه فلکجه تبسم ایدوب بو نظمه
 بنده فی عند زده طنزکم بر طفیلی ملکب

حاکم پایه یوز سوروب دیدم رجوع تاریخی
 بنده از دعا جمیع افندم روز شب
 ۱۷۸۷